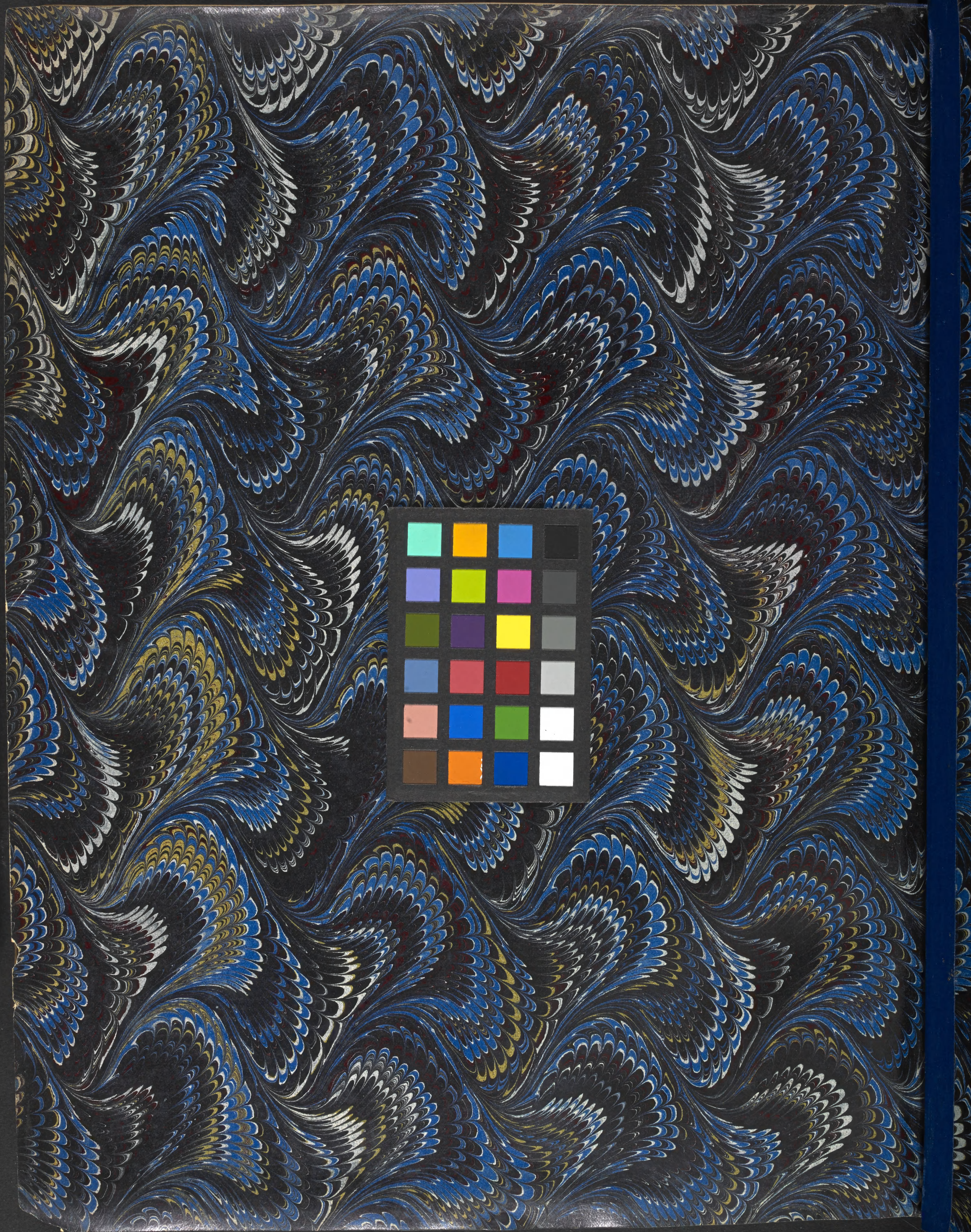

ויתברך שמו של הקב״ה אשר
הגדיל חסדו עם שפל אנשים
כמוני וזכני לקנות זה

בראשית ג ריש פס וסי בראשית ממלכות ממלכת ברא אלהים ג וסי בראשית כי בו שבת למן היום ג פס

האלץ והארץ תענה והארץ ח ריש פס וסימ היתה תהו ולא תמכר תעזב אשר אתם הנשמה תעבר חנפה תענה

בראשית ברא אלהים את השמים
ואת הארץ והארץ היתה תהו
ובהו וחשך על פני תהום ורוח
אלהים מרחפת על פני המים
ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור
וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל
אלהים בין האור ובין החשך ויקרא
אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה
ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים
ויהי מבדיל בין מים למים ויעש
אלהים את הרקיע ויבדל בין המים
אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר
מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים
לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר
יום שני

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת
השמים אל מקום אחד ותראה
היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה
ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא
אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא
הארץ דשא עשב מזריע זרע
עץ פרי עשה פרי למינו אשר
זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא
הארץ דשא עשב מזריע זרע
למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו
בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי
ערב ויהי בקר יום שלישי

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע
השמים להבדיל בין היום ובין הלילה
והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים
והיו למאורת ברקיע השמים להאיר
על הארץ ויהי כן ויעש אלהים
את שני המארת הגדלים את המאור

תענה והארץ הגבלו וחד הארץ אשר הכה יוי ויעש אלהים ד וסי הרקיע המאורות את חיתיהן בלילה הוא ליבשה ל
הארץ ב בן ובתרא דויעש אלהים מהעוף ב בן וכל החיה ב בן בת היענה ודומה הסלעם החרגל דח ב והצב למינהו
לאור ג קמ וסימנ ויקרא אלהים והולכתי עורים נקוה לאור יוי צריך דעף יוי אשא מגלה עמוקות יקום בינה

הגדל לממשלת היום ואת המאור
הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים:
ויתן אתם אלהים ברקיע השמים
להאיר על הארץ: ולמשל ביום
ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך:
וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי
בקר יום רביעי:
ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ
נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על
פני רקיע השמים: ויברא אלהים
את התנינם הגדלים ואת כל נפש
החיה הרמשת אשר שרצו המים
למינהם ואת כל עוף כנף למינהו:
וירא אלהים כי טוב: ויברך אתם
אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את
המים בימים והעוף ירב בארץ:
ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי: פ

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש
חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ
למינה ויהי כן: ויעש אלהים את
חית הארץ למינה ואת הבהמה
למינה ואת כל רמש האדמה למינהו
וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים
נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו
בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה
ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש
על הארץ: ויברא אלהים את האדם
בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר
ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים
ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו
את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים
ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת
על הארץ: ויאמר אלהים הנה
נתתי לכם את כל עשב זרע זרע
אשר על פני כל הארץ ואת כל

העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע
לכם יהיה לאכלה׃ ולכל חית הארץ
ולכל עוף השמים ולכל רומש על
הארץ אשר בו נפש חיה את כל
ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ וירא
אלהים את כל אשר עשה והנה טוב
מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה׃ ויברך
אלהים את יום השביעי ויקדש
אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות׃
אלה תולדות השמים והארץ בהבראם
ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃
וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ
וכל עשב השדה טרם יצמח כי
לא המטיר יהוה אלהים על הארץ
ואדם אין לעבד את האדמה׃ ואד
יעלה מן הארץ והשקה את כל
פני האדמה׃ וייצר יהוה אלהים
את האדם עפר מן האדמה ויפח
באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש
חיה׃ ויטע יהוה אלהים גן בעדן
מקדם וישם שם את האדם אשר
יצר׃ ויצמח יהוה אלהים מן האדמה
כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל
ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת
טוב ורע׃ ונהר יצא מעדן להשקות
את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה
ראשים׃ שם האחד פישון הוא
הסבב את כל ארץ החוילה אשר
שם הזהב׃ וזהב הארץ ההוא
טוב שם הבדלח ואבן השהם׃

על האדם ג׳ וסימ׳ ויצו יי׳ אלהים ויפל יי׳ והבהמה ועל האדם ועל הבהמה כותי׳ ולאדם ג׳ וסי׳ לא מצא כי שמעת
עמל בן׳ תחתינה ל׳ תכלינה ל׳ תשמטנה ל׳ תביאינה ל׳ תעויה ל׳ תבקשנה ל׳ תרמסנה ל׳ תמלאנה ל׳ תעדרנה ל׳

ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב
את כל ארץ כוש׃ ושם הנהר השלישי
חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר
הרביעי הוא פרת׃ ויקח יהוה אלהים
את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה
ולשמרה׃ ויצו יהוה אלהים על האדם
לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃
ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל
ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃
ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות
האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃
ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל
חית השדה ואת כל עוף השמים
ויבא אל האדם לראות מה יקרא
לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש
חיה הוא שמו׃ ויקרא האדם שמות
לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל
חית השדה ולאדם לא מצא עזר

כנגדו׃ ויפל יהוה אלהים תרדמה
על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו
ויסגר בשר תחתנה׃ ויבן יהוה אלהים
את הצלע אשר לקח מן האדם
לאשה ויבאה אל האדם׃ ויאמר
האדם זאת הפעם עצם מעצמי
ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה
כי מאיש לקחה זאת׃ על כן יעזב
איש את אביו ואת אמו ודבק
באשתו והיו לבשר אחד׃ ויהיו
שניהם ערומים האדם ואשתו ולא
יתבששו׃ והנחש היה ערום מכל
חית השדה אשר עשה יהוה
אלהים ויאמר אל האשה אף כי
אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ
הגן׃ ותאמר האשה אל הנחש
מפרי עץ הגן נאכל׃ ומפרי העץ
אשר בתוך הגן אמר אלהים לא

ויבאה ד׳ בחס וב׳ מל׳ וסימ׳ את הצלע ...
וסימנ׳ ... והנחש ל׳ ונחש ל׳

לעינים ב̇ קמ̇ וב̇ פת̇ וסימ̇ וכי תאוה כי האדם יראה ומתוק האור ובעינך לעינים וחד והיית לנו לעינים
תמתון ג̇ חס וחד מל̇ וסימ̇ ומפרי העץ לא מות תמתון אם יכפר העון אכן כאדם תמותון
וידעו ו̇ וסימ̇ ותפקחנה וידעו אותה כל השדם כי ארון האלהים עשי הצאן כי מאת אליכם׃

תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון׃
ויאמר הנחש אל האשה לא מות
תמתון׃ כי ידע אלהים כי ביום אכלכם
ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים
ידעי טוב ורע׃ ותרא האשה כי
טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא
לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח
מפריו ותאכל ותתן גם לאישה
עמה ויאכל׃ ותפקחנה עיני שניהם
וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה
תאנה ויעשו להם חגרת׃ וישמעו
את קול יהוה אלהים מתהלך בגן
לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו
מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃
ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר
לו איכה׃ ויאמר את קלך שמעתי
בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא׃
ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה

המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל
ממנו אכלת׃ ויאמר האדם האשה
אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן
העץ ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים לאשה
מה זאת עשית ותאמר האשה
הנחש השיאני ואכל׃ ויאמר יהוה
אלהים אל הנחש כי עשית זאת
ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית
השדה על גחנך תלך ועפר תאכל
כל ימי חייך׃ ואיבה אשית בינך ובין
האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא
ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃
אל האשה אמר
הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב
תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא
ימשל בך׃ ולאדם
אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל
מן העץ אשר צויתיך לאמר לא

ואירא תלת וסימנהון עירם הרבה מאד על כן המן העץ בטעמ̇ בגן וסימנה כי עירם דברים לנו מצרי
ימינו באר תלונה וכל אתו אתה וסוף פנים אחלתי הוית רבה

וקוץ ודרדר ל̇ קוץ ודרדר ל̇ ושמן ודבש ל̇ שמן ודבש ל̇ ואיה וענה ל̇ איה וענה ל̇ ופוט וכנען ל̇ פוט וכנען ל̇
ושדות וכרמים ל̇ שדות וכרמים ל̇ ועשר ונכסים ל̇ עשר ונכסים ל̇ ויגדל ויהודה ל̇ וחצבן וכרמי ל̇ ואתה

תֹּאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ
בְּעִצָּבוֹן תֹּאכֲלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וְקוֹץ
וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת עֵשֶׂב
הַשָּׂדֶה׃ בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד
שׁוּבְךָ אֶל הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ
כִּי עָפָר אַתָּה וְאֶל עָפָר תָּשׁוּב׃ וַיִּקְרָא
הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה
אֵם כָּל חָי׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם
וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה
כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה
פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים
וְאָכַל וָחַי לְעֹלָם׃ וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה
אֱלֹהִים מִגַּן עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם׃ וַיְגָרֶשׁ אֶת הָאָדָם
וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן עֵדֶן אֶת הַכְּרֻבִים
וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר

אֶת דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים׃
וְהָאָדָם יָדַע אֶת חַוָּה אִשְׁתּוֹ
וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי
אִישׁ אֶת יְהוָה׃ וַתֹּסֶף לָלֶדֶת אֶת
אָחִיו אֶת הָבֶל וַיְהִי הֶבֶל רֹעֵה צֹאן
וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה׃ וַיְהִי מִקֵּץ
יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה
לַיהוָה׃ וְהֶבֶל הֵבִיא גַם הוּא מִבְּכֹרוֹת
צֹאנוֹ וּמֵחֶלְבֵהֶן וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל הֶבֶל
וְאֶל מִנְחָתוֹ׃ וְאֶל קַיִן וְאֶל מִנְחָתוֹ לֹא
שָׁעָה וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל קָיִן לָמָּה חָרָה לָךְ
וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ׃ הֲלוֹא אִם תֵּיטִיב
שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת
רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל
בּוֹ׃ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי
בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם קַיִן אֶל הֶבֶל
אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל קַיִן

ואתה ועבדיך ל̇ אתה ועבדיך ל̇ ורכב ובענה ל̇ רכב ובענה ל̇ ושאול ואנשיו ל̇ שאול ואנשיו ל̇ ל̇
כאחד יב̇ וסימ̇ האדם היה דן ירדן וכליתי והייתי וחבי מבנו מהם נעשה אל מבני המלך הנבלים בחוקים
ונכלים באו למיכיהו דרבי ימי והשדים: לעלם: חס̇ בתו̇ וסי̇ וחי לעלם באדם לעלם זה שמי לעלם ימלך ונחלו
ועברו אות היא בהם תעבדו וייטב לכם חי אנכי: רעה̇ כת̇ הי̇ וסימ̇ ויהי הבל כי תועבת מצ̇ רעה צאן

אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר
אחי אנכי: ויאמר מה עשית קול דמי
אחיך צעקים אלי מן האדמה: ועתה
ארור אתה מן האדמה אשר פצתה
את פיה לקחת את דמי אחיך מידך:
כי תעבד את האדמה לא תסף תת
כחה לך נע ונד תהיה בארץ: ויאמר
קין אל יהוה גדול עוני מנשא: הן
גרשת אתי היום מעל פני האדמה
ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ
והיה כל מצאי יהרגני: ויאמר לו
יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם
וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות
אתו כל מצאו: ויצא קין מלפני יהוה
וישב בארץ נוד קדמת עדן: וידע
קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך
ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם
בנו חנוך: ויולד לחנוך את עירד

ועירד ילד את מחויאל ומחייאל ילד
את למך: ויקח לו למך שתי נשים שם
האחת עדה ושם השנית צלה: ותלד
עדה את יבל הוא היה אבי ישב
אהל ומקנה: ושם אחיו יובל הוא היה
אבי כל תפש כנור ועוגב: וצלה גם
הוא ילדה את תובל קין לטש כל
חרש נחשת וברזל ואחות תובל
קין נעמה: ויאמר למך לנשיו עדה
וצלה שמען קולי נשי למך האזנה
אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד
לחברתי: כי שבעתים יקם קין ולמך
שבעים ושבעה: וידע אדם עוד
את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו
שת כי שת לי אלהים זרע אחר
תחת הבל כי הרגו קין: ולשת גם
הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש
אז הוחל לקרא בשם יהוה:

שתי קמ וסי׳ זרע אחר ויפן פרעה דניך ביום נהלו בטוחות חכמה: ויקרא את שמו יה וסימנהון ג׳ את
וישרא אברהם ישמעאל ער גרשם מן שלמה ידידיה רכון בעז בריעה: ויהיו ימיג וסימנ אדם תרח יצחק
סימן אתי ג׳

זה ספר תולדת אדם
ביום ברא אלהים אדם בדמות
אלהים עשה אתו: זכר ונקבה בראם
ויברך אתם ויקרא את שמם אדם
ביום הבראם: ויחי אדם שלשים
ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו
ויקרא את שמו שת: ויהיו ימי אדם
אחרי הולידו את שת שמנה מאת
שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי
אדם אשר חי תשע מאות שנה
ושלשים שנה וימת:
ויחי שת חמש שנים
ומאת שנה ויולד את אנוש: ויחי שת
אחרי הולידו את אנוש שבע שנים
ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה
ותשע מאות שנה וימת:
ויחי אנוש תשעים

שנה ויולד את קינן: ויחי אנוש אחרי
הולידו את קינן חמש עשרה שנה
ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ותשע
מאות שנה וימת:
ויחי קינן שבעים שנה ויולד
את מהללאל: ויחי קינן אחרי הולידו
את מהללאל ארבעים שנה ושמנה
מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו
כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות
שנה וימת: ויחי
מהללאל חמש שנים וששים שנה
ויולד את ירד: ויחי מהללאל אחרי
הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה
מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל
ימי מהללאל חמש ותשעים שנה
ושמנה מאות שנה וימת:
ויחי ירד שתים וששים

מאת תלת חס וסימנה מאת דאדם וחמש מאת דלמך וארבע מאות דעפרון ה׳ בסע
ויחי במקף ויחף גדול בעשרים חרות וסימנ. שת ירד למך נח עבר: מהללאל
תלת וסימנהון בראשית עזרא ודברי הימים ג׳

Marginal notes: אות לב; ל׳; ל׳; בבבריאם ל׳; ג׳ חס בתו; ה׳ בסע סימ שלנע; ל׳ קל; מאות המאות כות במג ובשנה השביעית עד ויצח את שדי המאות מאות כות; ג׳ כל בלשן יולד; כל קל חס במר מל; ה׳ בסע שימ שלנע

הליכה את האלהים רסמ׳ ג׳ בליש׳ בע״נ וסימנ׳ חנוך ב׳ בן התהלך נח: ויחי פלוט שופר ויוסף ג׳ בע״נ וס׳ מהללאל [illegible]

שנה ומאת שנה ויולד את חנוך: ויחי
ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה
מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל
ימי ירד שתים וששים שנה ותשע
מאות שנה וימת:
ויחי חנוך חמש וששים שנה
ויולד את מתושלח: ויתהלך חנוך את
האלהים אחרי הולידו את מתושלח
שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות:
ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה
ושלש מאות שנה: ויתהלך חנוך את
האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים:
ויחי מתושלח שבע
ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את
למך: ויחי מתושלח אחרי הולידו את
למך שתים ושמונים שנה ושבע
מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו
כל ימי מתושלח תשע וששים שנה

ותשע מאות שנה וימת:
ויחי למך שתים ושמנים
שנה ומאת שנה ויולד בן: ויקרא את
שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו
ומעצבון ידינו מן האדמה אשר
אררה יהוה: ויחי למך אחרי הולידו
את נח חמש ותשעים שנה וחמש
מאת שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל
ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע
מאות שנה וימת:
ויהי נח בן חמש מאות
שנה ויולד נח את שם את חם ואת
יפת: ויהי כי החל האדם לרב על פני
האדמה ובנות ילדו להם: ויראו בני
האלהים את בנות האדם כי טבת
הנה ויקחו להם נשים מכל אשר
בחרו: ויאמר יהוה לא ידון רוחי
באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו

[illegible masoretic notes]

אל לבו ב׳ בתו׳ וסימ׳ ויתעצב ויריח יוי ויש׳ א׳ קו׳ כות׳ במ״ב וס׳ הלא אתה קטר וישם רעואל: אנשי השם ל׳ אנשי שם ל׳

אנשי האיש ל׳ אנשי איש ל׳ אחיכם האחד ל׳ אחיכם אחד ל׳ ירדן ל׳ הדון ל׳ זדית ל׳ וזדות ל׳ ירך לירך ל׳ עשיתם ב׳ כת׳

יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה׃ הַנְּפִלִים
הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי־
כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶל־בְּנוֹת
הָאָדָם וְיָלְדוּ לָהֶם הֵמָּה הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר
מֵעוֹלָם אַנְשֵׁי הַשֵּׁם׃
וַיַּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ
וְכָל־יֵצֶר מַחְשְׁבֹת לִבּוֹ רַק רַע כָּל־הַיּוֹם׃
וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי־עָשָׂה אֶת־הָאָדָם בָּאָרֶץ
וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶמְחֶה
אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר־בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ
וְעַד־עוֹף הַשָּׁמָיִם כִּי נִחַמְתִּי כִּי
עֲשִׂיתִם׃ וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה׃

קמו פיס סי אמציהו

אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים
הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת־הָאֱלֹהִים הִתְהַלֶּךְ־
נֹחַ׃ וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שֵׁם
אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת׃ וַתִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ

לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ חָמָס׃
וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה
כִּי־הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־דַּרְכּוֹ עַל־
הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל־בָּשָׂר בָּא לְפָנַי כִּי־
מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי
מַשְׁחִיתָם אֶת־הָאָרֶץ׃ עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת
עֲצֵי־גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּבָה
וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר׃
וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
אַמָּה אֹרֶךְ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה
רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ׃ צֹהַר
תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל־אַמָּה תְּכַלֶּנָּה
מִלְמַעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תָּשִׂים
תַּחְתִּיִּם שְׁנִיִּם וּשְׁלִשִׁים תַּעֲשֶׂהָ׃ וַאֲנִי
הִנְנִי מֵבִיא אֶת־הַמַּבּוּל מַיִם עַל־הָאָרֶץ
לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים
מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ יִגְוָע׃

כות כן וס׳ כי נחמתי עשיתם ולא עזבתים וחד ועשיתם לעץ אחד: והנני ג׳ וס׳ משחיתם מקשת אחד לבנת ...

תחתים ל׳ הערביים ל׳ הפרויים ל׳ אדרויים ל׳ כשדיים ל׳ לשבויים ל׳ כשיים ל׳ ופלשתים ל׳ מפכים ל׳

וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּךְ וּבָאתָ אֶל־
הַתֵּבָה אַתָּה וּבָנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּנְשֵׁי־בָנֶיךָ
אִתָּךְ׃ וּמִכָּל־הָחַי מִכָּל־בָּשָׂר שְׁנַיִם
מִכֹּל תָּבִיא אֶל־הַתֵּבָה לְהַחֲיֹת אִתָּךְ
זָכָר וּנְקֵבָה יִהְיוּ׃ מֵהָעוֹף לְמִינֵהוּ וּמִן־
הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ מִכֹּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה
לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכֹּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיוֹת׃
וְאַתָּה קַח־לְךָ מִכָּל־מַאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל
וְאָסַפְתָּ אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ וְלָהֶם לְאָכְלָה׃
וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים
כֵּן עָשָׂה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בֹּא־אַתָּה
וְכָל־בֵּיתְךָ אֶל־הַתֵּבָה כִּי־אֹתְךָ רָאִיתִי
צַדִּיק לְפָנַי בַּדּוֹר הַזֶּה׃ מִכֹּל הַבְּהֵמָה
הַטְּהוֹרָה תִּקַּח־לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה
אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא
טְהֹרָה הִוא שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ׃ גַּם
מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה זָכָר
וּנְקֵבָה לְחַיּוֹת זֶרַע עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ׃

כִּי לְיָמִים עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי מַמְטִיר
עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לָיְלָה וּמָחִיתִי אֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וַיַּעַשׂ נֹחַ
כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּהוּ יְהוָה׃ וְנֹחַ בֶּן־שֵׁשׁ
מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמַּבּוּל הָיָה מַיִם עַל־
הָאָרֶץ׃ וַיָּבֹא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי־
בָנָיו אִתּוֹ אֶל־הַתֵּבָה מִפְּנֵי מֵי הַמַּבּוּל׃
מִן־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן־הַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר אֵינֶנָּה טְהֹרָה וּמִן־הָעוֹף וְכֹל
אֲשֶׁר־רֹמֵשׂ עַל־הָאֲדָמָה׃ שְׁנַיִם שְׁנַיִם
בָּאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה זָכָר וּנְקֵבָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ׃ וַיְהִי
לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמֵי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל־
הָאָרֶץ׃ בִּשְׁנַת שֵׁשׁ־מֵאוֹת שָׁנָה
לְחַיֵּי־נֹחַ בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה־עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל־מַעְיְנֹת
תְּהוֹם רַבָּה וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ׃

עס וחם ל ושם וחם ל יעקב ובנו ל ויעקב ובנין ל אברהם ושרה ל ואברהם ושרה ל ערבון וכרעין ל וקרבן
וכרעין ל שורו וחמרו ל ושורו וחמרן ל המה יט ריש פיס בזק וסי וכל החיה מי מדיבה בית מיכה
הרחיקו מיטיבים בארץ צוף וכלך כן תמהון ינועון לאכל יאבדו מעדי יי במורדי אור יבין אלמקדשי ושאן

ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה׃ בעצם היום הזה
בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת
נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה׃
המה וכל החיה למינה וכל הבהמה
למינה וכל הרמש הרמש על הארץ
למינהו וכל העוף למינהו כל צפור
כל כנף׃ ויבאו אל נח אל התבה שנים
שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃
והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו
כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה
בעדו׃ ויהי המבול ארבעים יום על
הארץ וירבו המים וישאו את התבה
ותרם מעל הארץ׃ ויגברו המים
וירבו מאד על הארץ ותלך התבה
על פני המים׃ והמים גברו מאד מאד
על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים
אשר תחת כל השמים׃ חמש עשרה
אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃
ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף
ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ
על הארץ וכל האדם׃ כל אשר נשמת
רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה
מתו׃ וימח את כל היקום אשר על
פני האדמה מאדם עד בהמה עד
רמש ועד עוף השמים וימחו מן
הארץ וישאר אך נח ואשר אתו
בתבה׃ ויגברו המים על הארץ חמשים
ומאת יום׃ ויזכר אלהים את נח ואת
כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו
בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ
וישכו המים׃ ויסכרו מעינת תהום
וארבת השמים ויכלא הגשם מן
השמים׃ וישבו המים מעל הארץ
הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה
חמשים ומאת יום׃ ותנח התבה בחדש

ושית יקום בלן ערותך כרעו וכפלו עלים במעלות ירדים׃ ויעבר ט וסימ ויזכר ויקחם ויעקב שמה שבעת
הקדשים וכשמען בשנת אחת לכורש וחבי ויגע׃ כלאה כות בלף ה בליש וסי ויכלא העם הנה שפתן לא אכלה אתה
ויטרפן ל וימנעו ל וינאפו ל וירגנו ל ויצמרו ל ויתעברו ל ויסגדו ל ויעזרו ל ויספדו ל ויסמכו ל כול לית כותהון׃

וישלח כב וסימנה ערב יונה היונה [illegible] משה לבלעם יהושע נשיאי המחנה [illegible]

[illegible]

השביעי בשבעה עשר יום לחדש
על הרי אררט׃ והמים היו הלוך
וחסור עד החדש העשירי בעשירי
באחד לחדש נראו ראשי ההרים׃
ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח
את חלון התבה אשר עשה׃ וישלח
את הערב ויצא יצוא ושוב עד
יבשת המים מעל הארץ׃ וישלח
את היונה מאתו לראות הקלו המים
מעל פני האדמה׃ ולא מצאה היונה
מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה
כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו
ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה׃
ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף
שלח את היונה מן התבה׃ ותבא
אליו היונה לעת ערב והנה עלה
זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים
מעל הארץ׃ וייחל עוד שבעת

ימים אחרים וישלח את היונה ולא
יספה שוב אליו עוד׃ ויהי באחת
ושש מאות שנה בראשון באחד
לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר
נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו
פני האדמה׃ ובחדש השני בשבעה
ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃
וידבר אלהים אל
נח לאמר׃ צא מן התבה אתה
ואשתך ובניך ונשי בניך אתך׃ כל
החיה אשר אתך מכל בשר בעוף
ובבהמה ובכל הרמש הרמש על
הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ
ופרו ורבו על הארץ׃ ויצא נח ובניו
ואשתו ונשי בניו אתו׃ כל החיה
כל הרמש וכל העוף כל רומש על
הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה׃
ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל

ד׳ פ״ס תית בהון כל כל וכל כל וסימניהון כל החיה [illegible] ועתה כל נביאי הבעל וראשית כל [illegible] הבהמה

[illegible]

בפ׳ נתנו ג׳ וסי׳ בידכם למלח מנות הכ׳ בתל נתנה כת׳ וחד בינותינו נתנו׃ ואך ג׳ ב׳ ריש פס׳ וחד מ״צ

וסימ׳ ואך את דמכם ואך את הדבר ואך אם טמאה׃

הבהמה הטהרה ומכל העוף הטהור
ויעל עלת במזבח׃ וירח יהוה את
ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא
אסף לקלל עוד את האדמה בעבור
האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו
ולא אסף עוד להכות את כל חי
כאשר עשיתי׃ עד כל ימי הארץ
זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף
ויום ולילה לא ישבתו׃ ויברך אלהים
את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו
ומלאו את הארץ׃ ומוראכם וחתכם
יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף
השמים בכל אשר תרמש האדמה
ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ כל רמש
אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה
כירק עשב נתתי לכם את כל׃ אך
בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ ואך
את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד

כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד
איש אחיו אדרש את נפש האדם׃
שפך דם האדם באדם דמו ישפך
כי בצלם אלהים עשה את האדם׃
ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו
בה׃ ויאמר אלהים
אל נח ואל בניו אתו לאמר׃ ואני הנני
מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם
אחריכם׃ ואת כל נפש החיה אשר
אתכם בעוף בבהמה ובכל חית
הארץ אתכם מכל יצאי התבה
לכל חית הארץ׃ והקמתי את בריתי
אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי
המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת
הארץ׃ ויאמר אלהים זאת אות
הברית אשר אני נתן ביני וביניכם
ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת
עולם׃ את קשתי נתתי בענן והיתה

את זרעכם ל׳ ואת זרעכם ל׳ את זכר ל׳ ואת זכר מ״צ ... דמכם ל׳ חקכם ל׳ טרחכם ל׳ ודיבכם ל׳ ומוראכם ל׳ וקשתי ל׳

ולא יכרת ארבע וסימנהון כל בשר מכם עבד מעופה שם המת׃

לאות ברית ביני ובין הארץ: והיה
בעננ׳ ענן על הארץ ונראתה הקשת
בענן: וזכרתי את בריתי אשר ביני
וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר
ולא יהיה עוד המים למבול לשחת
כל בשר: והיתה הקשת בענן וראיתיה
לזכר ברית עולם בין אלהים ובין
כל נפש חיה בכל בשר אשר על
הארץ:

ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם
וחם ויפת וחם הוא אבי כנען: שלשה
אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ:
ויחל נח איש האדמה ויטע כרם:
וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך
אהלה: וירא חם אבי כנען את ערות
אביו ויגד לשני אחיו בחוץ: ויקח
שם ויפת את השמלה וישימו על
שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו

את ערות אביהם ופניהם אחרנית
וערות אביהם לא ראו: וייקץ נח
מיינו וידע את אשר עשה לו בנו
הקטן: ויאמר ארור כנען עבד
עבדים יהיה לאחיו: ויאמר ברוך
יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו:
יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם
ויהי כנען עבד למו: ויחי נח אחר
המבול שלש מאות שנה וחמשים
שנה: ויהי כל ימי נח תשע מאות
שנה וחמשים שנה וימת:

ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת
ויולדו להם בנים אחר המבול: בני
יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך
ותירס: ובני גמר אשכנז וריפת
ותגרמה: ובני יון אלישה ותרשיש
כתים ודדנים: מאלה נפרדו איי

9

בארצתם איש ללשנו וסימ׳ קדמ׳ בל״ב תנ׳ ל״ל בל״ב תליתאה ל״ל בל״ב רביעאה ל״ב ז׳ יאמר ג׳ וסימ׳ על כן יאמר
על כן ולציון וחד ויאמר למלך ירחו׳ אליה גוס׳ ובניין וחב׳ מאו׳ ז׳

הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם
בגויהם: ובני חם כוש ומצרים ופוט
וכנען: ובני כוש סבא וחוילה וסבתה
ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא
ודדן: וכוש ילד את נמרד הוא החל
להיות גבר בארץ: הוא היה גבר
ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד
גבור ציד לפני יהוה: ותהי ראשית
ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה
בארץ שנער: מן הארץ ההיא
יצא אשור ויבן את נינוה ואת
רחבת עיר ואת כלח: ואת רסן בין
נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה:
ומצרים ילד את לודים ואת ענמים
ואת להבים ואת נפתחים: ואת
פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו
משם פלשתים ואת כפתרים:
וכנען ילד את

צידן בכרו ואת חת: ואת היבוסי
ואת האמרי ואת הגרגשי: ואת החוי
ואת הערקי ואת הסיני: ואת הארודי
ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו
משפחות הכנעני: ויהי גבול הכנעני
מצידן באכה גררה עד עזה באכה
סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד
לשע: אלה בני חם למשפחתם
ללשנתם בארצתם בגויהם:
ולשם ילד גם הוא
אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול:
בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד
וארם: ובני ארם עוץ וחול וגתר
ומש: וארפכשד ילד את שלח
ושלח ילד את עבר: ולעבר ילד שני
בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה
הארץ ושם אחיו יקטן: ויקטן ילד
את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות

להבים ג׳ בתל׳ לש׳ וסימנ׳ ומצרים ילד וחבי רדב ימי׳ פע להבים סכים: מן ג׳ רש׳ פס בתן וסימ׳ הבהמה
הארץ ההיא השמים השמיעך: ויהי ה׳ בטע בתן וסי׳ גבול הכנעני כאשר התעו ביציאת נפשה בדכת יי׳ במלך: ואת
ולשם וסי׳ ילד גם הוא ותתך עליון יחבק יאחזו ושמתם: את פת אש׳ קמ׳ במש פת במעט קמ׳ גב פת גב קמ׳ הורס פת הורס קמ׳ והמס פת
ומש׳ פת ומ״ש קמ׳ ז׳ באכה ו׳ מל׳ וסי׳ ויהי גבול הכנעני ב׳ בן מושבם כבן יי׳ מחוילה היתה אלהיו ושר קד חס:

ואת הדורם ואת אוזל ואת
דקלה: ואת עובל ואת אבימאל ואת
שבא: ואת אופר ואת חוילה ואת
יובב כל אלה בני יקטן: ויהי מושבם
ממשא באכה ספרה הר הקדם:
אלה בני שם למשפחתם ללשנתם
בארצתם לגויהם: אלה משפחת
בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה
נפרדו הגוים בארץ אחר המבול:

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים
אחדים: ויהי בנסעם מקדם וימצאו
בקעה בארץ שנער וישבו שם:
ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה
לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם
הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר:
ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל
וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן

נפוץ על פני כל הארץ: וירד יהוה
לראת את העיר ואת המגדל אשר
בנו בני האדם: ויאמר יהוה הן עם
אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם
לעשות ועתה לא יבצר מהם כל
אשר יזמו לעשות: הבה נרדה
ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו
איש שפת רעהו: ויפץ יהוה אתם
משם על פני כל הארץ ויחדלו
לבנת העיר: על כן קרא שמה
בבל כי שם בלל יהוה שפת כל
הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני
כל הארץ:
אלה תולדת שם שם בן מאת שנה
ויולד את ארפכשד שנתים אחר
המבול: ויחי שם אחרי הולידו את
ארפכשד חמש מאות שנה ויולד
בנים ובנות:

פלג ל׳ למשמרת ל׳ אדרת ל׳ צמר ל׳ ערן ל׳ עומדת ל׳ ללכת ל׳ שדי ל׳ ונגב ל׳ וסר ל׳ ואחך ל׳ ועד ל׳ ועי ל׳

ואַרפכשד חי חמש ושלשים
שנה ויולד את שלח׃ ויחי ארפכשד
אחרי הולידו את שלח שלש שנים
וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
ושלח חי שלשים
שנה ויולד את עבר׃ ויחי שלח
אחרי הולידו את עבר שלש שנים
וארבע מאות שנה ויולד בנים
ובנות׃ ויחי עבר
ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג׃
ויחי עבר אחרי הולידו את פלג
שלשים שנה וארבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃
ויחי פלג שלשים שנה
ויולד את רעו׃ ויחי פלג אחרי הולידו
את רעו תשע שנים ומאתים שנה
ויולד בנים ובנות׃
ויחי רעו שתים ושלשים

שנה ויולד את שרוג׃ ויחי רעו אחרי
הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים
שנה ויולד בנים ובנות׃
ויחי שרוג שלשים שנה
ויולד את נחור׃ ויחי שרוג אחרי
הולידו את נחור מאתים שנה ויולד
בנים ובנות׃ ויחי
נחור תשע ועשרים שנה ויולד
את תרח׃ ויחי נחור אחרי הולידו
את תרח תשע עשרה שנה ומאת
שנה ויולד בנים ובנות׃
ויחי תרח שבעים שנה
ויולד את אברם את נחור ואת הרן׃
ואלה תולדת תרח תרח הוליד את
אברם את נחור ואת הרן והרן
הוליד את לוט׃ וימת הרן על פני
תרח אביו בארץ מולדתו באור
כשדים׃ ויקח אברם ונחור להם

ועי ל׳ ורב ל׳ ויש ל׳ וגפן ל׳ ווים ל׳ נחור ל׳ שדי ל׳ סמי על׳ ערב ולד ומר ל׳ וחם ל׳ וטף ל׳ ויצר ל׳
הרן תלת וסימ׳ ויחי תרח ער ויצאו אתם חד ואת בית כמרה ושלמות וחזא וחד הרס
ובעמק בית הרס

ל׳ / כל / התן / חס / במ / ג / מל / ל׳ / קמ / וסוף / פיס / כל / קל / בנים / ובנות / במא

כל / קל / חס / במג / מל / ע / ל כל / התן / מל / ג / בטע / סימ / נפת / יתיר / פיס / את / את / ואת / את

יו׳ פס׳ אית בהון את ואת ואת וסימנ׳ ויברא אלהים ויזכר אלהים ויעש אלהים מן הארץ ההיא ויקח תרח ובארבע עשרה שנה ויהפך את הערים את חיים את עוץ וירא יעקב אהליבמה ואלה היו בני אהליבמה ויש׳ יעקב מבאר ויכלכל יוסף׃

נשים שם אשת אברם שרי ושם
אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה
ואבי יסכה׃ ותהי שרי עקרה אין
לה ולד׃ ויקח תרח את אברם בנו
ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי
כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם
ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן
וישבו שם׃ ויהיו ימי תרח חמש
שנים ומאתים שנה וימת תרח
בחרן׃ קנג פס סי׳ בצלאל
ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך
וממולדתך ומבית אביך אל הארץ
אשר אראך׃ ואעשך לגוי גדול
ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃
ואברכה מברכיך ומקללך אאר
ונברכו בך כל משפחת האדמה׃
וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה
וילך אתו לוט ואברם בן חמש

שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן׃
ויקח אברם את שרי אשתו ואת
לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר
רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן
ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו
ארצה כנען׃ ויעבר אברם בארץ
עד מקום שכם עד אלון מורה
והכנעני אז בארץ׃ וירא יהוה
אל אברם ויאמר לזרעך אתן
את הארץ הזאת ויבן שם מזבח
ליהוה הנראה אליו׃ ויעתק משם
ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה
בית אל מים והעי מקדם ויבן שם
מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃
ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃

ויהי רעב בארץ וירד אברם
מצרימה לגור שם כי כבד הרעב

והיה ד׳ וסימנהון ברכה תמיד עולה אלי ההרה
שמך אברהם חד אשר בחרת באברם אברם הוא אברהם
אברם ג׳ בקמ׳ וסי׳ מן ויחי תרח עד והיה ... אהלה ד׳ כת׳ ה׳ ... משם ויסע ושאר ... כתיב

ויאמר

בארץ׃ ויהי כאשר הקריב לבוא
מצרימה ויאמר אל שרי אשתו
הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה
את׃ והיה כי יראו אתך המצרים
ואמרו אשתו זאת והרגו אתי
ואתך יחיו׃ אמרי נא אחתי את
למען ייטב לי בעבורך וחיתה
נפשי בגללך׃ ויהי כבוא אברם
מצרימה ויראו המצרים את
האשה כי יפה הוא מאד׃ ויראו
אתה שרי פרעה ויהללו אתה
אל פרעה ותקח האשה בית
פרעה׃ ולאברם היטיב בעבורה
ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים
ושפחת ואתנת וגמלים׃ וינגע יהוה
את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו
על דבר שרי אשת אברם׃ ויקרא
פרעה לאברם ויאמר מה זאת

עשית לי למה לא הגדת לי כי
אשתך הוא׃ למה אמרת אחתי
הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה
הנה אשתך קח ולך׃ ויצו עליו פרעה
אנשים וישלחו אתו ואת אשתו
ואת כל אשר לו׃ ויעל אברם ממצרים
הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו
הנגבה׃ ואברם כבד מאד במקנה
בכסף ובזהב׃ וילך למסעיו מנגב
ועד בית אל עד המקום אשר היה
שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין
העי׃ אל מקום המזבח אשר עשה
שם בראשנה ויקרא שם אברם
בשם יהוה׃ וגם ללוט ההלך את
אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ ולא
נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי
היה רכושם רב ולא יכלו לשבת
יחדו׃ ויהי ריב בין רעי מקנה אברם

כארץ ה׳ וסי׳ כגן יי׳ כי הארץ ויבן כמוראים פן אפריטנה פרתי ירדי : ואשמאילה ל׳ והשמאלה ל׳ והגמולה ל׳

ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי
אז ישב בארץ: ויאמר אברם אל
לוט אל נא תהי מריבה ביני ובינך
ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים
אנחנו: הלא כל הארץ לפניך הפרד
נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם
הימין ואשמאילה: וישא לוט את
עיניו וירא את כל ככר הירדן כי
כלה משקה לפני שחת יהוה את
סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ
מצרים באכה צער: ויבחר לו לוט
את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם
ויפרדו איש מעל אחיו: אברם
ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי
הככר ויאהל עד סדם: ואנשי סדם
רעים וחטאים ליהוה מאד: ויהוה
אמר אל אברם אחרי הפרד לוט
מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום

אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה
וימה: כי את כל הארץ אשר אתה
ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם:
ושמתי את זרעך כעפר הארץ
אשר אם יוכל איש למנות את
עפר הארץ גם זרעך ימנה: קום
התהלך בארץ לארכה ולרחבה
כי לך אתננה: ויאהל אברם ויבא
וישב באלני ממרא אשר בחברון
ויבן שם מזבח ליהוה:

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך
מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים: עשו מלחמה את
ברע מלך סדם ואת ברשע מלך
עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר
מלך צביים ומלך בלע היא צער:
כל אלה חברו אל עמק השדים הוא
ים המלח: שתים עשרה שנה עבדו

קדש תהיין ל׳ ואנשי בבל עון להם תמיד: ויהי בימי וכל אחדיהון יקים שפט השפטים אחשורוש

איל ה׳ מל וסי׳ איל פארן במתן ואתנו ואתנהן ביד׳ איל גוים בעז וכל רביתא דירדן במ״א אל אלים יובל בעירא׃
על המדבר ל׳ על הנער ל׳ על האשל ל׳ על הקדש ל׳ על האהל ל׳ על העדה ל׳ על הגבול ל׳ על האיש ל׳ על התורה ל׳

אֶת־כְּדָרְלָעֹמֶר וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
מָרָדוּ׃ וּבְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּא
כְדָרְלָעֹמֶר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ
וַיַּכּוּ אֶת־רְפָאִים בְּעַשְׁתְּרֹת קַרְנַיִם
וְאֶת־הַזּוּזִים בְּהָם וְאֵת הָאֵימִים בְּשָׁוֵה
קִרְיָתָיִם׃ וְאֶת־הַחֹרִי בְּהַרְרָם שֵׂעִיר
עַד אֵיל פָּארָן אֲשֶׁר עַל־הַמִּדְבָּר׃
וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־עֵין מִשְׁפָּט הִוא
קָדֵשׁ וַיַּכּוּ אֶת־כָּל־שְׂדֵה הָעֲמָלֵקִי
וְגַם אֶת־הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּחַצְצֹן תָּמָר׃
וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סְדֹם וּמֶלֶךְ עֲמֹרָה וּמֶלֶךְ
אַדְמָה וּמֶלֶךְ צְבֹיִים וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִוא
צֹעַר וַיַּעַרְכוּ אִתָּם מִלְחָמָה בְּעֵמֶק
הַשִּׂדִּים׃ אֵת כְּדָרְלָעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם
וְתִדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאַמְרָפֶל מֶלֶךְ שִׁנְעָר
וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אֶלָּסָר אַרְבָּעָה מְלָכִים
אֶת־הַחֲמִשָּׁה׃ וְעֵמֶק הַשִּׂדִּים בֶּאֱרֹת
בֶּאֱרֹת חֵמָר וַיָּנֻסוּ מֶלֶךְ־סְדֹם וַעֲמֹרָה

וַיִּפְּלוּ־שָׁמָּה וְהַנִּשְׁאָרִים הֶרָה נָּסוּ׃
וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־רְכֻשׁ סְדֹם וַעֲמֹרָה
וְאֶת־כָּל־אָכְלָם וַיֵּלֵכוּ׃ וַיִּקְחוּ אֶת־לוֹט
וְאֶת־רְכֻשׁוֹ בֶּן־אֲחִי אַבְרָם וַיֵּלֵכוּ
וְהוּא יֹשֵׁב בִּסְדֹם׃ וַיָּבֹא הַפָּלִיט
וַיַּגֵּד לְאַבְרָם הָעִבְרִי וְהוּא שֹׁכֵן בְּאֵלֹנֵי
מַמְרֵא הָאֱמֹרִי אֲחִי אֶשְׁכֹּל וַאֲחִי
עָנֵר וְהֵם בַּעֲלֵי בְרִית־אַבְרָם׃ וַיִּשְׁמַע
אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו וַיָּרֶק אֶת־חֲנִיכָיו
יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנָה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וַיִּרְדֹּף עַד־דָּן׃ וַיֵּחָלֵק עֲלֵיהֶם לַיְלָה
הוּא וַעֲבָדָיו וַיַּכֵּם וַיִּרְדְּפֵם עַד־חוֹבָה
אֲשֶׁר מִשְּׂמֹאל לְדַמָּשֶׂק׃ וַיָּשֶׁב אֵת
כָּל־הָרְכֻשׁ וְגַם אֶת־לוֹט אָחִיו וּרְכֻשׁוֹ
הֵשִׁיב וְגַם אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הָעָם׃
וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סְדֹם לִקְרָאתוֹ אַחֲרֵי
שׁוּבוֹ מֵהַכּוֹת אֶת־כְּדָרְלָעֹמֶר וְאֶת
הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל־עֵמֶק שָׁוֵה

חמר ל׳ ויתמרמר ל׳ המיר ל׳ ויאמר ל׳ כנמר ל׳ ומר ל׳ מר ל׳ ומתמר ל׳ מאמל ל׳ נשבה תלת וסימנ׳
וישמע אברם וכית און נשבר און נשבה ערלי׃ אשכל ה׳ וסי׳ הפליט בלעדי ויבאו עד נחל קדמי דפוס ויפנו
אשכל הכפר׃ דין תלת וסימנ׳ דין אנכי דין ירדין עניך דין דינך וכל גם בך נגע בות׃

ויין ז וסי ומלכי צדק תבל ונבל מצרות לאחותם חמורות והפחות׃ לחם ויין ג וסי ומלכי צדק לחמורין הנבידין׃
ואת העם יב וסי הרכש העביר הישב צן יהושע ואבימלך וירבקן ויפשיטהן דרב ימי במגלה עברין להתיאש׃
וברוך ג ריש פיס וסי אל עליון טעמך שם כבודך חד בתו וחד בנב וחד בכת׃ אחר הדברים האלה ג ריש פיס

הוא עמק המלך׃ ומלכי צדק מלך
שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל
עליון׃ ויברכהו ויאמר ברוך אברם
לאל עליון קנה שמים וארץ׃ וברוך
אל עליון אשר מגן צריך בידך
ויתן לו מעשר מכל׃ ויאמר מלך
סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש
קח לך׃ ויאמר אברם אל מלך סדם
הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה
שמים וארץ׃ אם מחוט ועד שרוך
נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא
תאמר אני העשרתי את אברם׃
בלעדי רק אשר אכלו הנערים
וחלק האנשים אשר הלכו אתי
ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃
אחר הדברים
האלה היה דבר יהוה אל אברם
במחזה לאמר אל תירא אברם

אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃
ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן
לי ואנכי הולך ערירי ובן משק
ביתי הוא דמשק אליעזר׃ ויאמר
אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן
ביתי יורש אתי׃ והנה דבר יהוה
אליו לאמר לא יירשך זה כי אם
אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃
ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא
השמימה וספר הכוכבים אם תוכל
לספר אתם ויאמר לו כה יהיה
זרעך׃ והאמן ביהוה ויחשבה לו
צדקה׃ ויאמר אליו אני יהוה אשר
הוצאתיך מאור כשדים לתת לך
את הארץ הזאת לרשתה׃ ויאמר
אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃
ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש ותר

פיס וסימ אל אברם כשך חמת גדל המלך וחד ואחר הדברים האלה׃ החוצה יו וסי ויוצא אתם בהוציאם
ולרבקה אח ויכס ויצא ד בעג ישבו בחוץ מדלתי ביתי ויהי לו וישכימו ויקרא ויאריכו הבדים וחבי דרב
ימי בצר׃ יצא ל בספ וכל שאר אור דכות יצא במב יצא כי יצא הקינף הנה עם יצא ממצ וכל קהלת
כות יצא במב יצא כי ירא אלהים יצא את כולם׃ אדני יהוה ד כת כן בתו וסי מה תתן לי במה אדע החוות ויתפלל

בתוך ה׳ וסימנהון והעיר בתוך ויבתר ויריו היתבות המתקדשים ׃ יצאו יד׳ וסימנהון דן אנכי עלך

וְגוֹזָל׃ וַיִּקַּח לוֹ אֶת כָּל אֵלֶּה וַיְבַתֵּר
אֹתָם בַּתָּוֶךְ וַיִּתֵּן אִישׁ בִּתְרוֹ לִקְרַאת
רֵעֵהוּ וְאֶת הַצִּפֹּר לֹא בָתָר׃ וַיֵּרֶד
הָעַיִט עַל הַפְּגָרִים וַיַּשֵּׁב אֹתָם אַבְרָם׃
וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וְתַרְדֵּמָה נָפְלָה
עַל אַבְרָם וְהִנֵּה אֵימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה
נֹפֶלֶת עָלָיו׃ וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדֹעַ תֵּדַע
כִּי גֵר יִהְיֶה זַרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם
וַעֲבָדוּם וְעִנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת
שָׁנָה׃ וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ
דָּן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ
גָּדוֹל׃ וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם
תִּקָּבֵר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה׃ וְדוֹר רְבִיעִי
יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא שָׁלֵם עֲוֹן הָאֱמֹרִי
עַד הֵנָּה׃ וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וַעֲלָטָה
הָיָה וְהִנֵּה תַנּוּר עָשָׁן וְלַפִּיד אֵשׁ אֲשֶׁר
עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה׃ בַּיּוֹם הַהוּא
כָּרַת יְהוָה אֶת אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר

לְזַרְעֲךָ נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר
מִצְרַיִם עַד הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר פְּרָת׃ אֶת
הַקֵּינִי וְאֶת הַקְּנִזִּי וְאֵת הַקַּדְמֹנִי׃ וְאֶת
הַחִתִּי וְאֶת הַפְּרִזִּי וְאֶת הָרְפָאִים׃ וְאֶת
הָאֱמֹרִי וְאֶת הַכְּנַעֲנִי וְאֶת הַגִּרְגָּשִׁי
וְאֶת הַיְבוּסִי׃
16 וְשָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם לֹא יָלְדָה
לוֹ וְלָהּ שִׁפְחָה מִצְרִית וּשְׁמָהּ הָגָר׃
וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל אַבְרָם הִנֵּה נָא
עֲצָרַנִי יְהוָה מִלֶּדֶת בֹּא נָא אֶל
שִׁפְחָתִי אוּלַי אִבָּנֶה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע
אַבְרָם לְקוֹל שָׂרָי׃ וַתִּקַּח שָׂרַי אֵשֶׁת
אַבְרָם אֶת הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחָתָהּ
מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשֶׁבֶת אַבְרָם בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִישָׁהּ לוֹ
לְאִשָּׁה׃ וַיָּבֹא אֶל הָגָר וַתַּהַר וַתֵּרֶא
כִּי הָרָתָה וַתֵּקַל גְּבִרְתָּהּ בְּעֵינֶיהָ׃ וַתֹּאמֶר
שָׂרַי אֶל אַבְרָם חֲמָסִי עָלֶיךָ אָנֹכִי

הקדמוני ב׳ וסימנהון את הקדמוני משל הקדמוני ... מעליכם ועלטה ל׳ ומטה ל׳ חנטה ל׳ נקטה ל׳ ...

גברתה ארבע וסימנה ותקל אהלך ארץ הנה בעיני ושפחה ... תודע
בכל ז רגש וסימנהון פרא אדם ויתברכו בכל ערוכה בכל ויתרון ארץ ויכלו בכל והעושר והכבוד ...

נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה
ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך׃
ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך
בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה
שרי ותברח מפניה׃ וימצאה מלאך
יהוה על עין המים במדבר על העין
בדרך שור׃ ויאמר הגר שפחת שרי
אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר
מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃ ויאמר
לה מלאך יהוה שובי אל גברתך
והתעני תחת ידיה׃ ויאמר לה מלאך
יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא
יספר מרב׃ ויאמר לה מלאך יהוה
הנך הרה וילדת בן וקראת שמו
ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך׃
והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד
כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃ ותקרא
שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי

כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי
ראי׃ על כן קרא לבאר באר לחי
ראי הנה בין קדש ובין ברד׃ ותלד
הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו
אשר ילדה הגר ישמעאל׃ ואברם
בן שמנים שנה ושש שנים בלדת
הגר את ישמעאל לאברם׃
ויהי אברם בן תשעים שנה
ותשע שנים וירא יהוה אל אברם
ויאמר אליו אני אל שדי התהלך
לפני והיה תמים׃ ואתנה בריתי ביני
וביניך וארבה אותך במאד מאד׃
ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים
לאמר׃ אני הנה בריתי אתך והיית
לאב המון גוים׃ ולא יקרא עוד את
שמך אברם והיה שמך אברהם כי
אב המון גוים נתתיך׃ והפרתי אתך
במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים

וקראת ו בליש וסי ישמעאל הדעה עמנו אל ישועה ... המתן הלא מעתה על כן קראתה׃ וילדת ג
וסי ויאמר לה לאמר ... כי הנך הרה׃ והוא יהיה ו וסי פרא למען הקים לו לבן וחבי להם לרעה
בית השמש׃ פרא ו וסימנ והוא יהיה ... מדבר ... פרא ... פרא ישלח ... כתיב

יצאו ד׳ וסי׳ ומלכים ויאמר לו אלהים מהלו. בנך והנשיא בתוכם ואחד שלח מעלפני ויצאו׃ ונמלתם ל׳ ונשבתם ל׳
ונזכרתם ל׳ וחטפתם ל׳ והוליתם ל׳ הביאתם ל׳ פשטתם ל׳ והגעתם ל׳ ודבקתם ל׳ והתנחלתם ל׳ והודעתם ל׳ וחדשתם ל׳ ומלתם ל׳
ונטעתם ל׳ והשבתם ל׳ ומריתם ל׳ ומריתם ל׳

ממך יצאו׃ והקמתי את בריתי ביני ד׳
ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם כל
לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך ל׳ חס
אחריך׃ ונתתי לך ולזרעך אחריך את
ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת
עולם והייתי להם לאלהים׃ ויאמר ד׳ פס
אלהים אל אברהם ואתה את בריתי ואתה אתה
תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃
זאת בריתי אשר תשמרו ביני
וביניכם ובין זרעך אחריך המול
לכם כל זכר׃ ונמלתם את בשר ל׳ וחד
ערלתכם והיה לאות ברית ביני ומלתם
וביניכם׃ ובן שמנת ימים ימול ל׳ ריש
לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ד׳ פס
ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא ב׳ מל וכל
מזרעך הוא׃ המול ימול יליד ביתך אתו וסוף
ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם פס
לברית עולם׃ וערל זכר אשר לא כות

ימול את בשר ערלתו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה את בריתי
ב׳ כת ואת מצותי הפר הפר׃ ויאמר
אלהים אל אברהם שרי אשתך
לא תקרא את שמה שרי כי שרה
שמה׃ וברכתי אתה וגם נתתי ממנה
ל׳ לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי
עמים ממנה יהיו׃ ויפל אברהם על
ל׳ פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה
ל׳ שנה יולד ואם שרה הבת תשעים
שנה תלד׃ ויאמר אברהם אל האלהים
ב׳ יח וכל לו ישמעאל יחיה לפניך׃ ויאמר אלהים
חיה יחיה אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת
כות את שמו יצחק והקמתי את בריתי
אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃
ב׳ ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי
בן והוחנן אתו והפריתי אתו והרביתי אתו
ד׳ כות במאד מאד שנים עשר נשיאם

בן לו ב׳ וסי׳ ישמעאל אם אתה יהי כרבדך ישמנן לו מתנך ב׳ בן גו ענך חרב חכמן הוזנן החייתם חפץ יי׳ אבל
היום העם שקל על כפי אבשלום הקשבת קרעת חיה רעה לו איש לו עמי שקול ישקל יש נפשכם שקל אבשלום
לא כות אבל היום העם הקשבת קרעת לוא כות ושלאחרין לו כתיב

יוליד ב׳ וסי׳ שנים עשר נשיאים אם יוליד איש׃ עליה אלהים ג׳ וסי׳ ויכל לדבר ויעל מעליו אלהים עלה
אלהים בתרועה בית הבית לבית ר״ת וסי׳ יליד בית ויעש לבית ליסד את הבית וכל אתנ׳ וסוף פס׳
כולה׃ כחם ד׳ וחס וסי׳ כחם היום היום מחר תהיה בעת רמון יצא עלי אור׃ ורחצו ג׳ וסי׳ רגליכם רגליכם לחצנו׃

יוליד ונתתיו לגוי גדול׃ ואת בריתי
אקים את יצחק אשר תלד לך שרה
למועד הזה בשנה האחרת׃ ויכל
לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃
ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת
כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו
כל זכר באנשי בית אברהם וימל
את בשר ערלתם בעצם היום
הזה כאשר דבר אתו אלהים׃
ואברהם בן תשעים ותשע שנה
בהמלו בשר ערלתו׃ וישמעאל
בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו
את בשר ערלתו׃ בעצם היום
הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃
וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת
כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃

קכו פס׳ סימן מכנדבי

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא
ישב פתח האהל כחם היום׃ וישא
עיניו וירא והנה שלשה אנשים
נצבים עליו וירא וירץ לקראתם
מפתח האהל וישתחו ארצה׃ ויאמר
אדני אם נא מצאתי חן בעיניך
אל נא תעבר מעל עבדך׃ יקח נא
מעט מים ורחצו רגליכם והשענו
תחת העץ׃ ואקחה פת לחם וסעדו
לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם
על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר
דברת׃ וימהר אברהם האהלה אל
שרה ויאמר מהרי שלש סאים
קמח סלת לושי ועשי עגות׃ ואל
הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר
רך וטוב ויתן אל הנער וימהר
לעשות אתו׃ ויקח חמאה וחלב
ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם
והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃

לבכם ג׳ וסי׳ וסעדו ורעיתם ונ״ד שיתו לבכם חד בתו׳ וחד בנ״ך וחד בכת׳׃ וירא כ׳ וסי׳ אל אברם בן תשעים
שנה באלני ממרא אל תירא בלילה ויצחק אל יעקב ויאמר בלכת ... ויבא ויקהל בהקהל ויבא משה ...
באהל מלך וירכב רשמו אל שלמה ורעהו לכרובים בגבהו׃ וטובה וסי׳ והנער שמואל בחוך וטוב
מראה ולא האמנתי המלכים

ויאמרו אליו איה שרה אשתך
ויאמר הנה באהל: ויאמר שוב
אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה
אשתך ושרה שמעת פתח האהל
והוא אחריו: ואברהם ושרה זקנים
באים בימים חדל להיות לשרה
ארח כנשים: ותצחק שרה בקרבה
לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה
ואדני זקן: ויאמר יהוה אל אברהם
למה זה צחקה שרה לאמר האף
אמנם אלד ואני זקנתי: היפלא
מיהוה דבר למועד אשוב אליך
כעת חיה ולשרה בן: ותכחש שרה
לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר
לא כי צחקת: ויקמו משם האנשים
וישקפו על פני סדם ואברהם הלך
עמם לשלחם: ויהוה אמר המכסה
אני מאברהם אשר אני עשה:

ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום
ונברכו בו כל גויי הארץ: כי ידעתיו
למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו
אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות
צדקה ומשפט למען הביא יהוה
על אברהם את אשר דבר עליו:
ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה
כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד:
ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה
אלי עשו כלה ואם לא אדעה:
ויפנו משם האנשים וילכו סדמה
ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: ויגש
אברהם ויאמר האף תספה צדיק
עם רשע: אולי יש חמשים צדיקם
בתוך העיר האף תספה ולא תשא
למקום למען חמשים הצדיקם
אשר בקרבה: חללה לך מעשת
כדבר הזה להמית צדיק עם רשע

השפט ל הטובים ל היהפך ל היורד ל הישיג ל הינהץ ל התרעישנו ל היצמחו ל הלדרש ל הלבב ל הלשלל ל

והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט
כל הארץ לא יעשה משפט ויאמר
יהוה אם אמצא בסדם חמשים
צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל
המקום בעבורם ויען אברהם
ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל
אדני ואנכי עפר ואפר אולי
יחסרון חמשים הצדיקם חמשה
התשחית בחמשה את כל העיר
ויאמר לא אשחית אם אמצא
שם ארבעים וחמשה ויסף עוד
לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון
שם ארבעים ויאמר לא אעשה
בעבור הארבעים ויאמר אל נא
יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון
שם שלשים ויאמר לא אעשה
אם אמצא שם שלשים ויאמר
הנה נא הואלתי לדבר אל אדני

אולי ימצאון שם עשרים ויאמר
לא אשחית בעבור העשרים
ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה
אך הפעם אולי ימצאון שם
עשרה ויאמר לא אשחית בעבור
העשרה וילך יהוה כאשר כלה
לדבר אל אברהם ואברהם שב
למקמו ויבאו שני המלאכים סדמה
בערב ולוט ישב בשער סדם וירא
לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים
ארצה ויאמר הנה נא אדני סורו
נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו
רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם
ויאמרו לא כי ברחוב נלין ויפצר
בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו
ויעש להם משתה ומצות אפה
ויאכלו טרם ישכבו ואנשי העיר
אנשי סדם נסבו על הבית מנער

סימן קדמאה אשחית תנין ותליתא אעשה
ויאמר וסי' ויסף עוד לדבר אליו

לאנשים לאלפים למלי למחר לרחצה: וישלחו נית כותיה בתו וכל סר כות במ״ר וסי עזרון לבנ״ר בחלבים:
גדלה ג וסימ׳ צעקתם נפשך עד לשמים: בסנורים ג וסימ׳ הכו בסנורים הך נא חיל ארם בבן: לקחי ג וס׳:
בנתיו חתים כפר:

וְעַד זָקֵן כָּל הָעָם מִקָּצֶה׃ וַיִּקְרְאוּ
אֶל לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַיֵּה הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלָּיְלָה הוֹצִיאֵם
אֵלֵינוּ וְנֵדְעָה אֹתָם׃ וַיֵּצֵא אֲלֵהֶם
לוֹט הַפֶּתְחָה וְהַדֶּלֶת סָגַר אַחֲרָיו׃
וַיֹּאמַר אַל נָא אַחַי תָּרֵעוּ׃ הִנֵּה נָא
לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אִישׁ
אוֹצִיאָה נָּא אֶתְהֶן אֲלֵיכֶם וַעֲשׂוּ
לָהֶן כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לָאֲנָשִׁים
הָאֵל אַל תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי עַל כֵּן בָּאוּ
בְּצֵל קֹרָתִי׃ וַיֹּאמְרוּ גֶּשׁ הָלְאָה
וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בָּא לָגוּר וַיִּשְׁפֹּט
שָׁפוֹט עַתָּה נָרַע לְךָ מֵהֶם וַיִּפְצְרוּ
בָאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגְּשׁוּ לִשְׁבֹּר
הַדָּלֶת׃ וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת יָדָם
וַיָּבִיאוּ אֶת לוֹט אֲלֵיהֶם הַבָּיְתָה
וְאֶת הַדֶּלֶת סָגָרוּ׃ וְאֶת הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר פֶּתַח הַבַּיִת הִכּוּ בַּסַּנְוֵרִים

מִקָּטֹן וְעַד גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לִמְצֹא הַפָּתַח׃
וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל לוֹט עֹד מִי לְךָ
פֹה חָתָן וּבָנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְכֹל אֲשֶׁר
לְךָ בָּעִיר הוֹצֵא מִן הַמָּקוֹם׃ כִּי
מַשְׁחִתִים אֲנַחְנוּ אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה
כִּי גָדְלָה צַעֲקָתָם אֶת פְּנֵי יְהוָה
וַיְשַׁלְּחֵנוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ׃ וַיֵּצֵא לוֹט
וַיְדַבֵּר אֶל חֲתָנָיו לֹקְחֵי בְנֹתָיו וַיֹּאמֶר
קוּמוּ צְּאוּ מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי מַשְׁחִית
יְהוָה אֶת הָעִיר וַיְהִי כִמְצַחֵק בְּעֵינֵי
חֲתָנָיו׃ וּכְמוֹ הַשַּׁחַר עָלָה וַיָּאִיצוּ
הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לֵאמֹר קוּם קַח
אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ
הַנִּמְצָאֹת פֶּן תִּסָּפֶה בַּעֲוֺן הָעִיר׃
וַיִּתְמַהְמָהּ וַיַּחֲזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ
וּבְיַד אִשְׁתּוֹ וּבְיַד שְׁתֵּי בְנֹתָיו בְּחֶמְלַת
יְהוָה עָלָיו וַיֹּצִאֻהוּ וַיַּנִּחֻהוּ מִחוּץ
לָעִיר׃ וַיְהִי כְהוֹצִיאָם אֹתָם הַחוּצָה

ויצאוהו ג וסימ׳ וינחוהו ברך נבות לחרשי העץ דמ׳ חס דחס י׳ הנמצאת ב חד חס וחד מל׳ וסימ׳
קום קח את אשתך גם כל הערים: ויחזיקו ו׳ ד׳ מל׳ וב׳ חס וסי׳ ביד עמאולם האנשים ויחזיקו אנש׳ בדתש׳
ויחזיקו באלהים דרב׳ ימ׳ ויחזיקו בעביה:

מצער ד׳ וסימנה הנה נא ב׳ בון וחרמונים והיה ראשיתך וחד למצער ירדן: ותגדל ל׳ ותגדל ל׳ ותבהל ל׳ ותחיו ל׳ תדבקני ל׳ הנוס ל׳ הפכי ל׳ השינה ל׳ פיס אית בהון שמה נסמה וס: מהר המלט מצער הוא
העליה מקום המשפט מתרפקת על

ויאמר המלט על נפשך אל תביט
אחריך ואל תעמד בכל הככר
ההרה המלט פן תספה ויאמר לוט
אלהם אל נא אדני הנה נא מצא
עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך
אשר עשית עמדי להחיות את
נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה
פן תדבקני הרעה ומתי הנה נא
העיר הזאת קרבה לנוס שמה
והוא מצער אמלטה נא שמה הלא
מצער הוא ותחי נפשי ויאמר
אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר
הזה לבלתי הפכי את העיר אשר
דברת מהר המלט שמה כי לא
אוכל לעשות דבר עד באך שמה
על כן קרא שם העיר צוער
השמש יצא על הארץ ולוט בא
צערה ויהוה המטיר על סדם

ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה
מן השמים ויהפך את הערים האל
ואת כל הככר ואת כל ישבי הערים
וצמח האדמה ותבט אשתו
מאחריו ותהי נציב מלח וישכם
אברהם בבקר אל המקום אשר
עמד שם את פני יהוה וישקף
על פני סדם ועמרה ועל כל פני
ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר
הארץ כקיטר הכבשן ויהי בשחת
אלהים את ערי הככר ויזכר
אלהים את אברהם וישלח את
לוט מתוך ההפכה בהפך את
הערים אשר ישב בהן לוט ויעל
לוט מצוער וישב בהר ושתי
בנתיו עמו כי ירא לשבת בצוער
וישב במערה הוא ושתי בנתיו
ותאמר הבכירה אל הצעירה

יצא ג׳ סביר יצאה וקר יצא וסימנה השמש בצל חשבון קרן אחת מצעל: ויטקף ד׳ וסימנה על פני סדם אבימלך מלך יה אל מחנה ארונה: ויי׳ ו׳ בטע וסי׳ המטיר נתן חכמה נתן קולו הטיל
רוח גדולה שוב את שבות ברך את אחד:

זקן ד בתו וסי ואדני זקן זקן אברהם אבינו יצחק ׃ ונחיה ג וסימ׳ זרע זרע סוס ופרד ׃ בלילה הוא ד וסימ׳ סביבה
קום נרמוך וערך ׃ ובאי ד ג וסימ׳ שכבי לכי ובאו בחשך ובואי תימן ׃ עד היום ט מיוח וסי׳ אבי מואב אבי
בני עמון מצבת קבורת רחל אשר בא בשלום ושמהון למחר את אתם נטמאים ותכן כל מלאכת שלמה וביום

אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא
עלינו כדרך כל הארץ׃ לכה נשקה
את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה
מאבינו זרע׃ ותשקין את אביהן
יין בלילה הוא ותבא הבכירה
ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה
ובקומה׃ ויהי ממחרת ותאמר
הבכירה אל הצעירה הן שכבתי
אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה
ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו
זרע׃ ותשקין גם בלילה ההוא
את אביהן יין ותקם הצעירה
ותשכב עמו ולא ידע בשכבה
ובקמה׃ ותהרין שתי בנות לוט
מאביהן׃ ותלד הבכירה בן ותקרא
שמו מואב הוא אבי מואב עד
היום׃ והצעירה גם הוא ילדה
בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי

בני עמון עד היום׃
ויסע משם אברהם ארצה
הנגב וישב בין קדש ובין שור
ויגר בגרר׃ ויאמר אברהם אל
שרה אשתו אחתי הוא וישלח
אבימלך מלך גרר ויקח את שרה׃
ויבא אלהים אל אבימלך בחלום
הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה
אשר לקחת והוא בעלת בעל׃
ואבימלך לא קרב אליה ויאמר
אדני הגוי גם צדיק תהרג׃ הלא
הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם
הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי
ובנקין כפי עשיתי זאת׃ ויאמר
אליו האלהים בחלם גם אנכי ידעתי
כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך
גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא
נתתיך לנגע אליה׃ ועתה השב

וביום הרביעי נקהלו ויתנם יהושע ויקרא עד היום הזה במ׳ב עד היום ההוא כי לא נפלה לו ויעמד כל הקהל׃
אנכי ידעתי ג וסימ׳ כי בתם את מריך את המית בת׃ מחטו ג חד כת טו וחד כת טא וחד כת טוא דאוך כת טו
מחטו לי ושמו טא מחטא ... ויתלם טוב אסמדה ... מחטוא לנגע ג בחס וחד מל ...
לא נתתיך לנגע בהם לנגע נפשי בתר אח׳ מל חד בתו וחד בכ׳ נחה בכת׃ אמר לי ג וסימ׳ הלא הוא ...
ותחיה מה אדבר ענה דודי דברי המלך והאלהים אמר לי׃

וחיה ג וסימ ויתפלל שמר מצותי וחיי : בטוב ט רגש וסימ ארצי עמך ישב חמיה ורבש כי בכרם
על שמעיה הנחל מי יבלו וחיי וחסדיך המטיבע: ממלכתי ל התעוללתי ל מרעתי ל שחטתי ל שכלתי ל ירעתי ל

אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל
בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי
מות תמות אתה וכל אשר לך: וישכם
אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו
וידבר את כל הדברים האלה
באזניהם וייראו האנשים מאד:
ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר
לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך
כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה
גדלה מעשים אשר לא יעשו
עשית עמדי: ויאמר אבימלך
אל אברהם מה ראית כי עשית את
הדבר הזה: ויאמר אברהם כי
אמרתי רק אין יראת אלהים
במקום הזה והרגוני על דבר אשתי:
וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך
לא בת אמי ותהי לי לאשה: ויהי
כאשר התעו אתי אלהים מבית

אבי ואמר לה זה חסדך אשר
תעשי עמדי אל כל המקום אשר
נבוא שמה אמרי לי אחי הוא:
ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים
ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את
שרה אשתו: ויאמר אבימלך
הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך
שב: ולשרה אמר הנה נתתי אלף
כסף לאחיך הנה הוא לך כסות
עינים לכל אשר אתך ואת כל
ונכחת: ויתפלל אברהם אל האלהים
וירפא אלהים את אבימלך ואת
אשתו ואמהתיו וילדו: כי עצר
עצר יהוה בעד כל רחם לבית
אבימלך על דבר שרה אשת
אברהם: ויהוה
פקד את שרה כאשר אמר
ויעש יהוה לשרה כאשר דבר:

ידעתי ל נפתלתי ל נגערתי ל נדרשתי ל וקטרתי ל קניתי ל בקשתי ל יראת אלהים ג וסימנ ותהי לי
כי אמרתי רק צדיק מושל ואני לא עשית בן חד בתו וחד בנב וחד בכתו אלף כסף לאחיך ג וסימ והשדה
אמר שקל עלי ודי יבשר בפריו חד בתו וחד בנב וחד בכתובים : אמר ג קמ וסי המכסה וויו פקד ושמע
משה

ותהר ותלד שרה לאברהם בן
לזקניו למועד אשר דבר אתו
אלהים ויקרא אברהם את שם
בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה
יצחק וימל אברהם את יצחק
בנו בן שמנת ימים כאשר צוה
אתו אלהים ואברהם בן מאת
שנה בהולד לו את יצחק בנו ותאמר
שרה צחק עשה לי אלהים כל
השמע יצחק לי ותאמר מי מלל
לאברהם היניקה בנים שרה כי
ילדתי בן לזקניו ויגדל הילד
ויגמל ויעש אברהם משתה גדול
ביום הגמל את יצחק ותרא שרה
את בן הגר המצרית אשר ילדה
לאברהם מצחק ותאמר לאברהם
גרש האמה הזאת ואת בנה כי
לא יירש בן האמה הזאת עם

בני עם יצחק וירע הדבר מאד
בעיני אברהם על אודת בנו ויאמר
אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך
על הנער ועל אמתך כל אשר
תאמר אליך שרה שמע בקלה
כי ביצחק יקרא לך זרע וגם את
בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך
הוא וישכם אברהם בבקר ויקח
לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם
על שכמה ואת הילד וישלחה
ותלך ותתע במדבר באר שבע
ויכלו המים מן החמת ותשלך את
הילד תחת אחד השיחם ותלך
ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי
קשת כי אמרה אל אראה במות
הילד ותשב מנגד ותשא את קלה
ותבך וישמע אלהים את קול הנער
ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן

קומי ג׳ ר״פ וסימ׳ שאי את הנער לעי בליל׳ה אודי חד בתו׳ וחד בנב׳י וחד בכתובים
שמע אלהים ג׳ וסימ׳ אל קול ויתעבר ואם שמע: ופי כל ג׳ כת כן וסימ׳ ויהי בעת ההיא ויקם אבימלך
ואחזת מרעהו:

השמים ויאמר לה מה לך הגר אל
תיראי כי שמע אלהים אל קול
הנער באשר הוא שם: קומי שאי
את הנער והחזיקי את ידך בו כי
לגוי גדול אשימנו: ויפקח אלהים
את עיניה ותרא באר מים ותלך
ותמלא את החמת מים ותשק את
הנער: ויהי אלהים את הנער ויגדל
וישב במדבר ויהי רבה קשת: וישב
במדבר פארן ותקח לו אמו אשה
מארץ מצרים:
ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך
ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר
אלהים עמך בכל אשר אתה
עשה: ועתה השבעה לי באלהים
הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי
כחסד אשר עשיתי עמך תעשה
עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה:

ויאמר אברהם אנכי אשבע: והוכח
אברהם את אבימלך על אדות
באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך:
ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה
את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת
לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום:
ויקח אברהם צאן ובקר ויתן
לאבימלך ויכרתו שניהם ברית:
ויצב אברהם את שבע כבשת
הצאן לבדהן: ויאמר אבימלך
אל אברהם מה הנה שבע כבשת
האלה אשר הצבת לבדנה: ויאמר
כי את שבע כבשת תקח מידי
בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי
את הבאר הזאת: על כן קרא
למקום ההוא באר שבע כי שם
נשבעו שניהם: ויכרתו ברית
בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל

ויהי בעת ג׳ וסימנהון אבימלך יהודה ירבעם: לעדה ג׳ וסי׳ בעבור הפה האבן ב׳ בן: וגם אתה ג׳ וסי׳
לא הגדת לי ידעת אתה תדין את ביתו: וגם אנכי ה׳ וסי׳ לא שמעתי השאלתיהו מנעתי מכם אעדה
אתכם שמעתי דמל׳: לא שמעתי ל׳ ולא שמעתי ל׳ לא שלה ל׳ ולא שלה ל׳ ולא שבה ל׳ ולא שבה ל׳ לא תדע

שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים׃
ויטע אשל בבאר שבע ויקרא
שם בשם יהוה אל עולם׃ ויגר
אברהם בארץ פלשתים ימים
רבים׃
ויהי אחר הדברים האלה והאלהים
נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם
ויאמר הנני׃ ויאמר קח נא את
בנך את יחידך אשר אהבת את
יצחק ולך לך אל ארץ המריה
והעלהו שם לעלה על אחד ההרים
אשר אמר אליך׃ וישכם אברהם
בבקר ויחבש את חמרו ויקח את
שני נעריו אתו ואת יצחק בנו
ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל
המקום אשר אמר לו האלהים׃
ביום השלישי וישא אברהם את
עיניו וירא את המקום מרחק׃

ויאמר אברהם אל נעריו שבו
לכם פה עם החמור ואני והנער
נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה
אליכם׃ ויקח אברהם את עצי
העלה וישם על יצחק בנו ויקח
בידו את האש ואת המאכלת
וילכו שניהם יחדו׃ ויאמר יצחק
אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר
הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
ואיה השה לעלה׃ ויאמר אברהם
אלהים יראה לו השה לעלה בני
וילכו שניהם יחדו׃ ויבאו אל המקום
אשר אמר לו האלהים ויבן שם
אברהם את המזבח ויערך את
העצים ויעקד את יצחק בנו וישם
אתו על המזבח ממעל לעצים׃
וישלח אברהם את ידו ויקח את
המאכלת לשחט את בנו׃ ויקרא

[illegible]

אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר
אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר
אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש
לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא
אלהים אתה ולא חשכת את בנך
את יחידך ממני: וישא אברהם
את עיניו וירא והנה איל אחר
נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם
ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת
בנו: ויקרא אברהם שם המקום
ההוא יהוה יראה אשר יאמר
היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך
יהוה אל אברהם שנית מן השמים:
ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי
יען אשר עשית את הדבר הזה
ולא חשכת את בנך את יחידך:
כי ברך אברכך והרבה ארבה
את זרעך ככוכבי השמים וכחול

אשר על שפת הים וירש זרעך
את שער איביו: והתברכו בזרעך
כל גויי הארץ עקב אשר שמעת
בקלי: וישב אברהם אל נעריו
ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע
וישב אברהם בבאר שבע:

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד
לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה
גם הוא בנים לנחור אחיך: את עוץ
בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל
אבי ארם: ואת כשד ואת חזו ואת
פלדש ואת ידלף ואת בתואל:
ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה
ילדה מלכה לנחור אחי אברהם:
ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם
הוא את טבח ואת גחם ואת תחש
ואת מעכה:

[illegible]

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים
שנה ושבע שנים שני חיי שרה׃
ותמת שרה בקרית ארבע הוא
חברון בארץ כנען ויבא אברהם
לספד לשרה ולבכתה׃ ויקם אברהם
מעל פני מתו וידבר אל בני חת
לאמר׃ גר ותושב אנכי עמכם
תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה
מתי מלפני׃ ויענו בני חת את
אברהם לאמר לו׃ שמענו אדני
נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר
קברינו קבר את מתך איש ממנו
את קברו לא יכלה ממך מקבר
מתך׃ ויקם אברהם וישתחו לעם
הארץ לבני חת׃ וידבר אתם
לאמר אם יש את נפשכם
לקבר את מתי מלפני שמעוני
ופגעו לי בעפרון בן צחר׃ ויתן

לי את מערת המכפלה אשר לו
אשר בקצה שדהו בכסף מלא
יתננה לי בתוככם לאחזת קבר׃
ועפרון ישב בתוך בני חת ויען
עפרון החתי את אברהם באזני
בני חת לכל באי שער עירו לאמר׃
לא אדני שמעני השדה נתתי לך
והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני
בני עמי נתתיה לך קבר מתך׃
וישתחו אברהם לפני עם הארץ׃
וידבר אל עפרון באזני עם הארץ
לאמר אך אם אתה לו שמעני
נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה
את מתי שמה׃ ויען עפרון את
אברהם לאמר לו׃ אדני שמעני
ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני
ובינך מה הוא ואת מתך קבר׃
וישמע אברהם אל עפרון וישקל

אברהם לעפרן את הכסף אשר
דבר באזני בני חת ארבע מאות
שקל כסף עבר לסחר׃ ויקם שדה
עפרון אשר במכפלה אשר לפני
ממרא השדה והמערה אשר בו
וכל העץ אשר בשדה אשר בכל
גבלו סביב׃ לאברהם למקנה לעיני
בני חת בכל באי שער עירו׃ ואחרי
כן קבר אברהם את שרה אשתו
אל מערת שדה המכפלה על פני
ממרא הוא חברון בארץ כנען׃
ויקם השדה והמערה אשר בו
לאברהם לאחזת קבר מאת בני
חת׃ ואברהם
זקן בא בימים ויהוה ברך את
אברהם בכל׃ ויאמר אברהם אל
עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר
לו שים נא ידך תחת ירכי׃ ואשביעך

ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ
אשר לא תקח אשה לבני מבנות
הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃
כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת
אשה לבני ליצחק׃ ויאמר אליו העבד
אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי
אל הארץ הזאת ההשב אשיב
את בנך אל הארץ אשר יצאת
משם׃ ויאמר אליו אברהם השמר
לך פן תשיב את בני שמה׃ יהוה
אלהי השמים אשר לקחני מבית
אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי
ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן
את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו
לפניך ולקחת אשה לבני משם׃ ואם
לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית
משבעתי זאת רק את בני לא תשב
שמה׃ וישם העבד את ידו תחת

ובנות ג' וסימ' אנשי העיר שתי נשים ארבע לוחות: ובה ג' וסימ' אדע ובה יאסון עמי עמון ובה אבן

ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר
הזה: ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי
אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם
וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור:
ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר
המים לעת ערב לעת צאת השאבת:
ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה
נא לפני היום ועשה חסד עם אדני
אברהם: הנה אנכי נצב על עין המים
ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים:
והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא
כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך
אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק
ובה אדע כי עשית חסד עם אדני:
ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה
יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה
אשת נחור אחי אברהם וכדה על
שכמה: והנער טבת מראה מאד

בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה
ותמלא כדה ותעל: וירץ העבד
לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט
מים מכדך: ותאמר שתה אדני
ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו:
ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך
אשאב עד אם כלו לשתת: ותמהר
ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל
הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו:
והאיש משתאה לה מחריש לדעת
ההצליח יהוה דרכו אם לא: ויהי
כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש
נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים
על ידיה עשרה זהב משקלם: ויאמר
בת מי את הגידי נא לי היש בית
אביך מקום לנו ללין: ותאמר אליו
בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה
לנחור: ותאמר אליו גם תבן גם

מעוטי השמלים הם:

מספוא רב עמנו גם מקום ללון׃ ויקד
האיש וישתחו ליהוה׃ ויאמר ברוך
יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא
עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי
בדרך נחני יהוה בית אחי אדני׃ ותרץ
הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה׃
ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל
האיש החוצה אל העין׃ ויהי כראת
את הנזם ואת הצמדים על ידי
אחתו וכשמעו את דברי רבקה
אחתו לאמר כה דבר אלי האיש
ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים
על העין׃ ויאמר בוא ברוך יהוה
למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית
הבית ומקום לגמלים׃ ויבא האיש
הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן
ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו
ורגלי האנשים אשר אתו׃ ויישם

לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם
דברתי דברי ויאמר דבר׃ ויאמר
עבד אברהם אנכי׃ ויהוה ברך את
אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר
וכסף וזהב ועבדם ושפחת וגמלים
וחמרים׃ ותלד שרה אשת אדני בן
לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל
אשר לו׃ וישבעני אדני לאמר לא
תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר
אנכי ישב בארצו׃ אם לא אל בית
אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה
לבני׃ ואמר אל אדני אלי לא תלך
האשה אחרי׃ ויאמר אלי יהוה אשר
התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך
והצליח דרכך ולקחת אשה לבני
ממשפחתי ומבית אבי׃ אז תנקה
מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם
לא יתנו לך והיית נקי מאלתי׃ ואבא

ואבא ה׳ חס וסימנ׳ ואבא היום אל העין אל ארץ אם תתן לי אורה באהל ביתי: אכלה ג׳ וסימנ׳ אנ׳ טרם

היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני
אברהם אם ישך נא מצליח דרכי
אשר אנכי הלך עליה: הנה אנכי נצב
על עין המים והיה העלמה היצאת
לשאב ואמרתי אליה השקיני נא
מעט מים מכדך: ואמרה אלי גם
אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא
האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני:
אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה
רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד
העינה ותשאב ואמר אליה השקיני
נא: ותמהר ותורד כדה מעליה
ותאמר שתה וגם גמליך אשקה
ואשת וגם הגמלים השקתה: ואשאל
אתה ואמר בת מי את ותאמר בת
בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה
ואשם הנזם על אפה והצמידים
על ידיה: ואקד ואשתחוה ליהוה

ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם
אשר הנחני בדרך אמת לקחת את
בת אחי אדני לבנו: ועתה אם ישכם
עשים חסד ואמת את אדני הגידו
לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין
או על שמאל: ויען לבן ובתואל
ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל
דבר אליך רע או טוב: הנה רבקה
לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך
כאשר דבר יהוה: ויהי כאשר שמע
עבד אברהם את דבריהם וישתחו
ארצה ליהוה: ויוצא העבד כלי כסף
וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת
נתן לאחיה ולאמה: ויאכלו וישתו הוא
והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו
בבקר ויאמר שלחני לאדני: ויאמר
אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים
או עשור אחר תלך: ויאמר אלהם

ואכה ל׳ ואכתב ל׳ ואכל ל׳ ואכל ל׳ ואשתחוה ט׳ וסימנ׳ הכדם הלחת מקום ומל רבי בפנך
ויאמרו וסימניהון לבן ובתואל ויבא מטה ויספר מה אנשים וקראתם בשם אלהיכם

אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי
שלחוני ואלכה לאדני ויאמרו נקרא
לנער ונשאלה את פיה ויקראו
לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם
האיש הזה ותאמר אלך וישלחו
את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת
עבד אברהם ואת אנשיו ויברכו
את רבקה ויאמרו לה אחתנו את
היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את
שער שנאיו ותקם רבקה ונערתיה
ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי
האיש ויקח העבד את רבקה וילך
ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא
יושב בארץ הנגב ויצא יצחק
לשוח בשדה לפנות ערב וישא
עיניו וירא והנה גמלים באים ותשא
רבקה את עיניה ותרא את יצחק
ותפל מעל הגמל ותאמר אל העבד

מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו
ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף
ותתכס ויספר העבד ליצחק את כל
הדברים אשר עשה ויבאה יצחק
האהלה שרה אמו ויקח את רבקה
ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק
אחרי אמו

ויסף אברהם ויקח אשה ושמה
קטורה ותלד לו את זמרן ואת יקשן
ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת
שוח ויקשן ילד את שבא ואת
דדן ובני דדן היו אשורם ולטושם
ולאמים ובני מדין עיפה ועפר
וחנך ואבידע ואלדעה כל אלה בני
קטורה ויתן אברהם את כל אשר
לו ליצחק ולבני הפילגשים אשר
לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם
מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל

אשורם ל̇ אשורנו ל̇ תשור ל̇ עבר ל̇ פקד ל̇ נתץ ל̇ סגר ל̇ כפר ל̇ ספר ל̇ רחץ ל̇ מקטר ל̇ מגש ל̇ מרדף ל̇ מזהב ל̇
משכב ל̇ : ראי ו̇ וסימנה הלא שרת לבאר מבוא וישב יצחק וישלח ובייאהו לא תשורנה וחד אתה אל ראי :

ארץ קדם ׃ ואלה ימי שני חיי אברהם
אשר חי מאת שנה ושבעים שנה
וחמש שנים ׃ ויגוע וימת אברהם
בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל
עמיו ׃ ויקברו אתו יצחק וישמעאל
בניו אל מערת המכפלה אל שדה
עפרן בן צחר החתי אשר על פני
ממרא ׃ השדה אשר קנה אברהם
מאת בני חת שמה קבר אברהם
ושרה אשתו ׃ ויהי אחרי מות
אברהם ויברך אלהים את יצחק
בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי ׃

ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם
אשר ילדה הגר המצרית שפחת
שרה לאברהם ׃ ואלה שמות בני
ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר
ישמעאל נבית וקדר ואדבאל

ומבשם ׃ ומשמע ודומה ומשא ׃
חדד ותימא יטור נפיש וקדמה ׃
אלה הם בני ישמעאל ואלה שמתם
בחצריהם ובטירתם שנים עשר
נשיאם לאמתם ׃ ואלה שני חיי
ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה
ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל
עמיו ׃ וישכנו מחוילה עד שור
אשר על פני מצרים באכה אשורה
על פני כל אחיו נפל ׃

ואלה תולדת יצחק בן אברהם
אברהם הוליד את יצחק ׃ ויהי יצחק
בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה
בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות
לבן הארמי לו לאשה ׃ ויעתר יצחק
ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא
ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו ׃

תימא ה̇ וסימנהון חדד ותימא וחבי יושבי ארץ תימא ואת דדן ואת תימא הביטו אלחות תמא בתל חס :
אשורה ו̇ וסימנה וישכנו בשנה התשועת להושע ויגד מלך אשור עד אשר הסירו תהיה מסלה
רגלם : ויעתר ה̇ וסימנה לו ... אלהים לארץ ויבן שם דוד מזבח ויתפלל אלין ונעתר לו :

אלין זוג מטעין מן שאר אל שנ גיים בבטנך ידע בגיים בבית האסורים בית הפלשתים חמוטל כרמי
דילמא ממיכל דילמא ישב ושמרון לבן ישב עמו הלם : ר' זוג כרמי לא מקף אף ובתל מקף אף וסימ תומם

ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם
כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה׃
ויאמר יהוה לה שני גיים בבטנך ושני
לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם
יאמץ ורב יעבד צעיר׃ וימלאו ימיה
ללדת והנה תומם בבטנה׃ ויצא
הראשון אדמוני כלו כאדרת שער
ויקראו שמו עשו׃ ואחרי כן יצא
אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא
שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה
בלדת אתם׃ ויגדלו הנערים ויהי עשו
איש ידע ציד איש שדה ויעקב
איש תם ישב אהלים׃ ויאהב יצחק
את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת
את יעקב׃ ויזד יעקב נזיד ויבא
עשו מן השדה והוא עיף׃ ויאמר
עשו אל יעקב הלעיטני נא מן
האדם האדם הזה כי עיף אנכי על

כן קרא שמו אדום׃ ויאמר יעקב
מכרה כיום את בכרתך לי׃ ויאמר
עשו הנה אנכי הולך למות ולמה
זה לי בכרה׃ ויאמר יעקב השבעה
לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו
ליעקב׃ ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד
עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז
עשו את הבכרה׃

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון
אשר היה בימי אברהם וילך יצחק
אל אבימלך מלך פלשתים גררה׃
וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד
מצרימה שכן בארץ אשר אמר
אליך׃ גור בארץ הזאת ואהיה
עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן
את כל הארצת האל והקמתי את
השבעה אשר נשבעתי לאברהם
אביך׃ והרביתי את זרעך ככוכבי

תומם תאומים פה פיהו להשות להשאות ותזלע ותאזרני : ורב ד' וסימנ ועבד צעיר מהיות קולות גדול
העצה ורב שלום בנך ורב להושיע טוב לבית ישראל תם יולד איש מזה וכלב חסר כותיה ל'

וירד תלת וסימנ׳ אחדית בעקב הנטויה ומי ישיבנה הלקתיה להם בקום׃ ולמה תלת וסימנ׳ בכלה חרה לך
כלכם חזיתם׃ כל ליש׳ אדם הארם חס במ״א מל
וכל ל׳ ריש׳ פס בסף וסימניהון אנשי ביתן הבארת הארץ באנ ביתו׃

השמים ונתתי לזרעך את כל
הארצת האל והתברכו בזרעך כל
גויי הארץ׃ עקב אשר שמע אברהם
בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי
ותורתי׃ וישב יצחק בגרר׃ וישאלו
אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי
הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני
אנשי המקום על רבקה כי טובת
מראה הוא׃ ויהי כי ארכו לו שם
הימים וישקף אבימלך מלך
פלשתים בעד החלון וירא והנה
יצחק מצחק את רבקה אשתו׃
ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר
אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת
אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי
אמרתי פן אמות עליה׃ ויאמר
אבימלך מה זאת עשית לנו
כמעט שכב אחד העם את אשתך

והבאת עלינו אשם׃ ויצו אבימלך
את כל העם לאמר הנגע באיש הזה
ובאשתו מות יומת׃ ויזרע יצחק
בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא
מאה שערים ויברכהו יהוה׃ ויגדל
האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל
מאד׃ ויהי לו מקנה צאן ומקנה
בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים׃
וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו
בימי אברהם אביו סתמום פלשתים
וימלאום עפר׃ ויאמר אבימלך אל
יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו
מאד׃ וילך משם יצחק ויחן בנחל
גרר וישב שם׃ וישב יצחק ויחפר
את בארת המים אשר חפרו בימי
אברהם אביו ויסתמום פלשתים
אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות
כשמת אשר קרא להן אביו׃ ויחפרו

ב״א אחד העם׃ על רבקה ל׳ על נדין ל׳ על קבורתה ל׳ על אברם ל׳ על אברהם ל׳ על יצחק ל׳ על לבה ל׳ על שרה ל׳ וכתו
על ביתו ל׳ על עבדכם ל׳ על עבדו ל׳ על אחיו ל׳ על בנמן ל׳׃ אשתך ד׳ וסי׳ ויקרא פרעה למה אמרת
הלוך וגדל ג׳ וסימנ׳ יצחק שמואל יהושפט׃ ומקנה ג׳ וסימנ׳ ויהי לו מקנה צאן ומקנה הבהמה אל ארצו ועדים
עשה לנו

עשק ל' עשק ל' השביעי ל' השביעי ל' גרש ל' גרש ל' מסתולל ל' משתולל ל' בסירים ל' בשירים ל' בסימת ל'
בשבת ל' בשכב ל' בשמך ל' בשמן ל' בשופר ל' בשור ל' בשגגה ל' בשער ל' בשבה ל' בינותינו ג' ב' מל' וחד חס

עבדי יצחק בנחל וימצאו שם
באר מים חיים ׃ ויריבו רעי גרר
עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא
שם הבאר עשק כי התעשקו עמו ׃
ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה
ויקרא שמה שטנה ׃ ויעתק משם
ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה
ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה
הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ ׃ ויעל
משם באר שבע ׃ וירא אליו יהוה
בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי
אברהם אביך אל תירא כי אתך
אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך
בעבור אברהם עבדי ׃ ויבן שם
מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם
אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר ׃
ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת
מרעהו ופיכל שר צבאו ׃ ויאמר

אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם
שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם ׃
ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך
ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו
ובינך ונכרתה ברית עמך ׃ אם תעשה
עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר
עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום
אתה עתה ברוך יהוה ׃ ויעש להם
משתה ויאכלו וישתו ׃ וישכימו בבקר
וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק
וילכו מאתו בשלום ׃ ויהי ביום ההוא
ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות
הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו
מים ׃ ויקרא אתה שבעה על כן שם
העיר באר שבע עד היום הזה ׃
ויהי עשו בן ארבעים
שנה ויקח אשה את יהודית בת
בארי החתי ואת בשמת בת אילן

מעבדת אביך תעשה מלאכה׃ ראו ה' בתו וסימנ' כות ול' וב' כות הי' וסימנ' ויאמרו ראה ראינו ראו ראו
ראו ויאמר ... ואת ראיתי אם לאה תראה וחד וראה תחת השמש׃ תעשה ה' צלי וסי' עמנו רעה ושמך
הגדול בישראל כי שקר בתל תעשה כות׃ ויהי ביום ההוא ב' וסימנ' ויבאו עבדי יצחק ועל ... שב
כות במב' ולענוי יבא הנה העם חטאים׃ יהודית ז' וסימנ' ויהי עשו ויאמר אקים ויעמר רב שקה
רשעה ויקראו בקול גדול ובנהם חצי מדבר׃

שמעת ה׳ וחס וסי׳ וישרה שמעת ורבקה שמעת ומלכת שבא אזן שמעת וחד מוכיח חכם על אזן שמעת׃
הביאה תלת וסימנ׳ כי ציד למטעמים למוסר לבך חרבתו וחד בן בכת

החתי׃ ותהיין מרת רוח ליצחק
ולרבקה׃ ויהי 27
כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת
ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר
אליו בני ויאמר אליו הנני׃ ויאמר
הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי׃
ועתה שא נא כליך תליך וקשתך
וצא השדה וצודה לי צידה׃ ועשה
לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה
לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם
אמות׃ ורבקה שמעת בדבר יצחק
אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד
ציד להביא׃ ורבקה אמרה אל
יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את
אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר׃
הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים
ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני
מותי׃ ועתה בני שמע בקלי לאשר

אני מצוה אתך׃ לך נא אל הצאן
וקח לי משם שני גדיי עזים טבים
ואעשה אתם מטעמים לאביך
כאשר אהב׃ והבאת לאביך ואכל
בעבר אשר יברכך לפני מותו׃
ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו
אחי איש שער ואנכי איש חלק׃
אולי ימשני אבי והייתי בעיניו
כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא
ברכה׃ ותאמר לו אמו עלי קללתך
בני אך שמע בקלי ולך קח לי׃ וילך
ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים
כאשר אהב אביו׃ ותקח רבקה את
בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר
אתה בבית ותלבש את יעקב בנה
הקטן׃ ואת ערת גדיי העזים
הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו׃
ותתן את המטעמים ואת הלחם

לפני מותו ד׳ וסימנ׳ והביאת לאביך וירצון אל יוסף ויבן דויד דדברי ימים׃ חלק תלת וסימנ׳ ואנכי איש
ויקח ולחנה יתן חלק יהודה כמעט בירון צדקות אהב יבחר ויבחר
ועד מלך

עשיתה ה וסימ את המטעמים הלביבות ואת כל אלה ידי דכך את נשתי אף לא הביאה: אכלה ל
ואכלה ל תבדכך ל ואבדכך ל אומרה ל ואומרה ל תחיה ל ואחיה ל אשמים ל ואשמים ל אחיותיהם ל ואחיותיה ל
תחזה ל ואחזה ל אצבעת ל ואצבעת ל כיד ל כידי ל כירושלם ל כיונס ל האתה ה וסימ בני

אשר עשתה ביד יעקב בנה׃ ויבא
אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי
אתה בני׃ ויאמר יעקב אל אביו
אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר
דברת אלי קום נא שבה ואכלה
מצידי בעבור תברכני נפשך׃ ויאמר
יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא
בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך
לפני׃ ויאמר יצחק אל יעקב גשה
נא ואמשך בני האתה זה בני עשו
אם לא׃ ויגש יעקב אל יצחק אביו
וימשהו ויאמר הקל קול יעקב
והידים ידי עשו׃ ולא הכירו כי היו
ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו׃
ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר
אני׃ ויאמר הגשה לי ואכלה
מציד בני למען תברכך נפשי
ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת׃

ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא
ושקה לי בני׃ ויגש וישק לו וירח
את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר
ראה ריח בני כריח שדה אשר
ברכו יהוה׃ ויתן לך האלהים מטל
השמים ומשמני הארץ ורב דגן
ותירש׃ יעבדוך עמים וישתחו
לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו
לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך
ברוך׃ ויהי כאשר כלה יצחק
לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא
יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו
אחיו בא מצידו׃ ויעש גם הוא
מטעמים ויבא לאביו ויאמר
לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו
בעבר תברכני נפשך׃ ויאמר לו
יצחק אביו מי אתה ויאמר אני
בנך בכרך עשו׃ ויחרד יצחק

בנ עשו עשה ל תרני אלהן ב בן: ותירש ג
ג רפי וסי את מערת לך האלהים עד למלכו
וחב׳ והתענג על... ויהי ויתן לויסר

חס וסי ודב דגן סמכתיו ובאיו ודגנו ג ויתן
אחימלך חלת ומטר קרמ גם את ישראל ויקבץ מלך
בנך ג וישתחוו ז רפי וסימ עבדוך עמים ב בן

בו מלכים ידרון וקמו נגדיה יוי ויזכרו וישבו כל מלאכים כל גוים: ברכנו ה̇ וסימ̇ כרוח שדה ויעכם
עשו יוי צבאות לאמר עמי אל השדי כי ברכך יוי: הקטן ה̇ בל̇יש̇ וסימ̇ ליעקב בנה ולמפי בשת בן אחד
למשה הקטן למגדול ועד וכל יתן וסוף פסק כות: יום טרש פ̇יס וסימ̇ התהלך בארץ לך

חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי־
אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל
מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך
יהיה: כשמע עשו את דברי אביו
ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד
ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי:
ויאמר בא אחיך במרמה ויקח
ברכתך: ויאמר הכי קרא שמו
יעקב ויעקבני זה פעמים את־
בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי
ויאמר הלא אצלת לי ברכה: ויען
יצחק ויאמר לעשו הן גביר
שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו
לעבדים ודגן ותירש סמכתיו
ולכה אפוא מה אעשה בני: ויאמר
עשו אל אביו הברכה אחת הוא
לך אבי ברכני גם אני אבי וישא
עשו קלו ויבך: ויען יצחק אביו

ויאמר אליו הנה משמני הארץ
יהיה מושבך ומטל השמים מעל:
ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד
והיה כאשר תריד ופרקת עלו
מעל צוארך: וישטם עשו את
יעקב על הברכה אשר ברכו אביו
ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל
אבי ואהרגה את יעקב אחי: ויגד
לרבקה את דברי עשו בנה הגדל
ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן
ותאמר אליו הנה עשו אחיך
מתנחם לך להרגך: ועתה בני שמע
בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי
חרנה: וישבת עמו ימים אחדים
עד אשר תשוב חמת אחיך: עד
שוב אף אחיך ממך ושכח את
אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך
משם למה אשכל גם שניכם יום

לך פרעה אדם סריס את העם לך צרפתה דר לקראת וירדתה לך אל נגוה וחבי כי עליך הדבר פלה מ̇ל̇
וחד חס ויהושע: יום אחד וסימ̇ ויהי ערב למה אשכל ורפקום תאכלון ויגלה את אדן אספה לי ויכלו
ביירכם נתן לה וכל הארץ ומלב עונן העננן
ועלים עשה:

אחר׃ ותאמר רבקה אל יצחק
קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח
יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות
הארץ למה לי חיים׃ ויקרא יצחק 28
אל יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר
לו לא תקח אשה מבנות כנען׃ קום
לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי
אמך וקח לך משם אשה מבנות
לבן אחי אמך׃ ואל שדי יברך
אתך ויפרך וירבך והיית לקהל
עמים׃ ויתן לך את ברכת אברהם
לך ולזרעך אתך לרשתך את
ארץ מגריך אשר נתן אלהים
לאברהם׃ וישלח יצחק את יעקב
וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל
הארמי אחי רבקה אם יעקב
ועשו׃ וירא עשו כי ברך יצחק
את יעקב ושלח אתו פדנה ארם

לקחת לו משם אשה בברכו אתו
ויצו עליו לאמר לא תקח אשה
מבנות כנען׃ וישמע יעקב אל
אביו ואל אמו וילך פדנה ארם׃
וירא עשו כי רעות בנות כנען
בעיני יצחק אביו׃ וילך עשו אל
ישמעאל ויקח את מחלת בת
ישמעאל בן אברהם אחות נביות
על נשיו לו לאשה׃

ויצא יעקב מבאר
שבע וילך חרנה׃ ויפגע במקום
וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני
המקום וישם מראשתיו וישכב
במקום ההוא׃ ויחלם והנה סלם
מצב ארצה וראשו מגיע השמימה
והנה מלאכי אלהים עלים וירדים
בו׃ והנה יהוה נצב עליו ויאמר
אני יהוה אלהי אברהם אביך

ויקץ ג׳ וסימ׳ העדרים כוס תנחומים כל חיתו יער חד בתורה וחד בנביאים וחד בכתובים

והנה אנכי כמס וסימנ׳ ושמרתיך הלך היום בא בקצר וירדת לפני אנכי

ואלהי יצחק הארץ אשר אתה
שכב עליה לך אתננה ולזרעך:
והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת
ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו
בך כל משפחת האדמה ובזרעך:
והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל
אשר תלך והשבתיך אל האדמה
הזאת כי לא אעזבך עד אשר
אם עשיתי את אשר דברתי לך:
וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן
יש יהוה במקום הזה ואנכי לא
ידעתי: ויירא ויאמר מה נורא
המקום הזה אין זה כי אם בית
אלהים וזה שער השמים: וישכם
יעקב בבקר ויקח את האבן אשר
שם מראשתיו וישם אתה מצבה
ויצק שמן על ראשה: ויקרא את
שם המקום ההוא בית אל ואולם

לוז שם העיר לראשנה: וידר
יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים
עמדי ושמרני בדרך הזה אשר
אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל
ובגד ללבש: ושבתי בשלום אל
בית אבי והיה יהוה לי לאלהים:
והאבן הזאת אשר שמתי מצבה
יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי
עשר אעשרנו לך: וישא יעקב
רגליו וילך ארצה בני קדם: וירא
והנה באר בשדה והנה שם שלשה
עדרי צאן רבצים עליה כי מן
הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן
גדלה על פי הבאר: ונאספו שמה
כל העדרים וגללו את האבן מעל
פי הבאר והשקו את הצאן והשבו
את האבן על פי הבאר למקמה:
ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם

בית אלהים ה׳ וסימנהון ויירא ויאמרו האבן הזאת והאיש מוכה ויבאו אל חלקיהו תלת אדכרה חד בלויי
ע״ז: והיה יי׳ וסימנהון ושבתי בשלום וכי הקים והיה יי׳ עמך ברוך הגבר והיה יי׳ למלך יפתח על כל
הארץ: ושבתי ג׳ פת׳ וסימנ׳ בשלום אך טוב וחסד וכל ירמי׳ ויחזק ותרי עשר כות׳

ולבן תלת וסימנ׳ ... ויאמרו שלום אחרת ...
עב מעשיהם ... ויקם משפחות ... בעלב היא ... וכל ...
... השלום ... בראשית ... ויאמר מה השלום

ויאמרו מחרן אנחנו: ויאמר להם
הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו
ידענו: ויאמר להם השלום לו ויאמרו
שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן:
ויאמר הן עוד היום גדול לא עת
האסף המקנה השקו הצאן ולכו
רעו: ויאמרו לא נוכל עד אשר
יאספו כל העדרים וגללו את האבן
מעל פי הבאר והשקינו הצאן:
עודנו מדבר עמם ורחל באה עם
הצאן אשר לאביה כי רעה הוא:
ויהי כאשר ראה יעקב את רחל
בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן
אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן
מעל פי הבאר וישק את צאן לבן
אחי אמו: וישק יעקב לרחל וישא
את קלו ויבך: ויגד יעקב לרחל
כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה

הוא ותרץ ותגד לאביה: ויהי כשמע
לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ
לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו
אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים
האלה: ויאמר לו לבן אך עצמי
ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים:
ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה
ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך:
וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה
ושם הקטנה רחל: ועיני לאה רכות
ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה:
ויאהב יעקב את רחל ויאמר
אעבדך שבע שנים ברחל בתך
הקטנה: ויאמר לבן טוב תתי אתה
לך מתתי אתה לאיש אחר שבה
עמדי: ויעבד יעקב ברחל שבע
שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים
באהבתו אתה: ויאמר יעקב אל

רעה ג׳ ב׳ מלעיל וא׳ מלרע ... כי רעה ... ויביאהו ... ויהי כשמוע
לבן ... ויביאהו ... כנען ... כל ...
... ברחל ... הקטנה ...
אחרים ארבע וסימנ׳ ודברים וישבת עמו ויהיו בעיניו כימים
אחרים

ר"ל ואבואה ה' סימ' אליה אל אשתי ושמרון זקנה דמלכים אל מזבח אלהים נאמנה לפני העם: יעשה לך וסימ' [illegible]

לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי
ואבואה אליה: ויאסף לבן את כל
אנשי המקום ויעש משתה: ויהי
בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה
אליו ויבא אליה: ויתן לבן לה את
זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה:
ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר
אל לבן מה זאת עשית לי הלא
ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני:
ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו
לתת הצעירה לפני הבכירה: מלא
שבע זאת ונתנה לך גם את זאת
בעבדה אשר תעבד עמדי עוד
שבע שנים אחרות: ויעש יעקב
כן וימלא שבע זאת ויתן לו את
רחל בתו לו לאשה: ויתן לבן לרחל
בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה:
ויבא גם אל רחל ויאהב גם את

רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע
שנים אחרות: וירא יהוה כי שנואה
לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה:
ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו
ראובן כי אמרה כי ראה יהוה
בעניי כי עתה יאהבני אישי: ותהר
עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה
כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה
ותקרא שמו שמעון: ותהר עוד
ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה
אישי אלי כי ילדתי לו שלשה
בנים על כן קרא שמו לוי: ותהר
עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה
את יהוה על כן קראה שמו יהודה
30 ותעמד מלדת: ותרא רחל כי לא
ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה
ותאמר אל יעקב הבה לי בנים
ואם אין מתה אנכי: ויחר אף

[illegible]

לה משפחה ל' [illegible]

עמדה ד׳ וסימנה ותרא לאה כי עמדה גם האשה לאה קולי עמדה אף חכמתי עמדה לי ד׳ טון מלין כתיב חד וקר
תרין וסימנהם בגד מזה אשרה מאשיתם מללם והנהו בנעמן ולבעמים חולאים ירימות לגויעם

יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים
אנכי אשר מנע ממך פרי בטן׃
ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה
ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי
ממנה׃ ותתן לו את בלהה שפחתה
לאשה ויבא אליה יעקב׃ ותהר
בלהה ותלד ליעקב בן׃ ותאמר
רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי
ויתן לי בן על כן קראה שמו דן׃
ותהר עוד ותלד בלהה שפחת
רחל בן שני ליעקב׃ ותאמר רחל
נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי
גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי׃
ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח
את זלפה שפחתה ותתן אתה
ליעקב לאשה׃ ותלד זלפה שפחת
לאה ליעקב בן׃ ותאמר לאה
בגד ותקרא את שמו גד׃ ותלד

זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב׃
ותאמר לאה באשרי כי אשרוני
בנות ותקרא את שמו אשר׃ וילך
ראובן בימי קציר חטים וימצא
דודאים בשדה ויבא אתם אל
לאה אמו ותאמר רחל אל לאה
תני נא לי מדודאי בנך׃ ותאמר
לה המעט קחתך את אישי ולקחת
גם את דודאי בני ותאמר רחל
לכן ישכב עמך הלילה תחת
דודאי בנך׃ ויבא יעקב מן השדה
בערב ותצא לאה לקראתו
ותאמר אלי תבוא כי שכר
שכרתיך בדודאי בני וישכב
עמה בלילה הוא׃ וישמע אלהים
אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן
חמישי׃ ותאמר לאה נתן אלהים
שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי

לגויעם מאלם סעדה המפלרנים׃ וחלופהון כתנדין וקר חד וסימנהם כי טוב מבגן מין מן הסעה
כת׳ ... מן אתי מן דכית עיון כי עוים בחרבותיהם׃ באשרי ל׳ בלבבת ל׳ בגל ל׳ ברמותו ל׳ בהשמים ל׳
בנסים ל׳ בזית ל׳ בחלומים ל׳ בטובה ל׳ בירעה ל׳ במדה ל׳ בתלתיהם ל׳ במתי ל׳ בנגע ל׳ בסירות ל׳ בערב ל׳ בפה ל׳
בנרתה ל׳ בקרב ל׳ ברע ל׳ בשמר ל׳ בתיה ל׳ אלין מלין ל׳ אלף בית בקר לית כותה

כל לבן מוספת בשתי נקודות במ״ו וכל מקף בטעם נקוד במ״ר וס״י בן ששי ליעקב וימלא בן אחד ולמפיבשת
בן קטן והוליד בן פריץ זבולן ט׳ כתכן וסימ׳ זבדני אלהים בני לאה בני סדר ולוי ופגע בזבולן מנגב זבולן ותשלח
ותקרא לברק זבולן עם חרף ומלכ׳ ... זבלון ... ארצה ... זבלון כת במ״ג לזבולן וישמע

ותקרא שמו יששכר ותהר עוד
לאה ותלד בן ששי ליעקב ותאמר
לאה זבדני אלהים אתי זבד
טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי
לו ששה בנים ותקרא את שמו
זבלון ואחר ילדה בת ותקרא את
שמה דינה ויזכר אלהים את
רחל וישמע אליה אלהים ויפתח
את רחמה ותהר ותלד בן ותאמר
אסף אלהים את חרפתי ותקרא
את שמו יוסף לאמר יסף יהוה
לי בן אחר ויהי כאשר ילדה
רחל את יוסף ויאמר יעקב אל
לבן שלחני ואלכה אל מקומי
ולארצי תנה את נשי ואת ילדי
אשר עבדתי אתך בהן ואלכה
כי אתה ידעת את עבדתי אשר
עבדתיך ויאמר אליו לבן אם

נא מצאתי חן בעיניך נחשתי
ויברכני יהוה בגללך ויאמר
נקבה שכרך עלי ואתנה ויאמר
אליו אתה ידעת את אשר
עבדתיך ואת אשר היה מקנך
אתי כי מעט אשר היה לך
לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה
אתך לרגלי ועתה מתי אעשה
גם אנכי לביתי ויאמר מה אתן
לך ויאמר יעקב לא תתן לי
מאומה אם תעשה לי הדבר
הזה אשובה ארעה צאנך
אשמר אעבר בכל צאנך היום
הסר משם כל שה נקד וטלוא
וכל שה חום בכשבים וטלוא
ונקד בעזים והיה שכרי וענתה
בי צדקתי ביום מחר כי תבוא
על שכרי לפניך כל אשר איננו

וישמע והיכן עבדיה ושאר קריה זבולן כתיב: בהן ט״ן וס״י בהפך תנה את נשי מקל לבנה יסף בהן
וחביר ויתנו בהן לנתר בהן ותקעו בהן ותנו בהן והצר לו ויעכבן רשרוא מקול פרשתנו יצין אר...
לאברהם ב׳ בן בבוא הכהנים ולכל בהן משוגתו וב׳ רואי הסך ג׳ וסימ׳ משם כלשר המלכים
הסיל המכנפת:

הנותרת תלת תרתין חס וחד מל וסימנ׳ על פי השמ׳ ויעקב רעה וכל מלך בבל ביתר מל׳ וחג׳ וסי׳
מקל לבנה ויכלה כך הובשת עץ לה ביתר אמ׳ ויש׳ חס׳ ויעקב עולת דברים
בסתר את בנכם יזה וישם חטה בשר דרכנו ושם אותם ושם דרך אבותיך ג׳ מל׳ וסי׳ שוב אל

נָקֹד וְטָלוּא בָּעִזִּים וְחוּם בַּכְּשָׂבִים
גָּנוּב הוּא אִתִּי׃ וַיֹּאמֶר לָבָן הֵן לוּ יְהִי
כִדְבָרֶךָ׃ וַיָּסַר בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַתְּיָשִׁים
הָעֲקֻדִּים וְהַטְּלֻאִים וְאֵת כָּל־הָעִזִּים
הַנְּקֻדּוֹת וְהַטְּלֻאֹת כֹּל אֲשֶׁר־לָבָן בּוֹ
וְכָל־חוּם בַּכְּשָׂבִים וַיִּתֵּן בְּיַד־בָּנָיו׃
וַיָּשֶׂם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין
יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב רֹעֶה אֶת־צֹאן לָבָן
הַנּוֹתָרֹת׃ וַיִּקַּח־לוֹ יַעֲקֹב מַקַּל לִבְנֶה
לַח וְלוּז וְעַרְמוֹן וַיְפַצֵּל בָּהֵן פְּצָלוֹת
לְבָנוֹת מַחְשֹׂף הַלָּבָן אֲשֶׁר עַל־הַמַּקְלוֹת׃
וַיַּצֵּג אֶת־הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר פִּצֵּל בָּרְהָטִים
בְּשִׁקְתוֹת הַמָּיִם אֲשֶׁר תָּבֹאןָ הַצֹּאן
וַיֵּחַמְנָה בְּבֹאָן לִשְׁתּוֹת׃ וַיֶּחֱמוּ הַצֹּאן
אֶל־הַמַּקְלוֹת וַתֵּלַדְןָ הַצֹּאן עֲקֻדִּים
נְקֻדִּים וּטְלֻאִים׃ וְהַכְּשָׂבִים הִפְרִיד
יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל־עָקֹד וְכָל־
חוּם בְּצֹאן לָבָן וַיָּשֶׁת־לוֹ עֲדָרִים

לְבַדּוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל־צֹאן לָבָן׃ וְהָיָה
בְּכָל־יַחֵם הַצֹּאן הַמְקֻשָּׁרוֹת וְשָׂם
יַעֲקֹב אֶת־הַמַּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בָּרְהָטִים
לְיַחְמֵנָּה בַּמַּקְלוֹת׃ וּבְהַעֲטִיף הַצֹּאן
לֹא יָשִׂים וְהָיָה הָעֲטֻפִים לְלָבָן
וְהַקְּשֻׁרִים לְיַעֲקֹב׃ וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד
מְאֹד וַיְהִי־לוֹ צֹאן רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת
וַעֲבָדִים וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים׃ וַיִּשְׁמַע
אֶת־דִּבְרֵי בְנֵי־לָבָן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב
אֵת כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ
עָשָׂה אֵת כָּל־הַכָּבֹד הַזֶּה׃ וַיַּרְא יַעֲקֹב
אֶת־פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ עִמּוֹ כִּתְמוֹל
שִׁלְשׁוֹם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב
שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ
וְאֶהְיֶה עִמָּךְ׃ וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא
לְרָחֵל וּלְלֵאָה הַשָּׂדֶה אֶל־צֹאנוֹ׃ וַיֹּאמֶר
לָהֶן רֹאֶה אָנֹכִי אֶת־פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי־
אֵינֶנּוּ אֵלַי כִּתְמֹל שִׁלְשֹׁם וֵאלֹהֵי אָבִי

אל ארץ בשלום תמות אל תשיבנו גבול עולם: כתנן ה׳ וסימ׳ ואביכן התל בי ולחצן מי מים ויקחהו אפך
במצורות וחד ונתנן יי אלהיך: והנה איננו ג׳ וסי׳ וירא יעקב ויהי לו עד בוש ויעבר והנה חד בתל וחד
בנב וה׳ בכתנ׳ להן יד וסימ׳ ויצאה נא ויחפר את כות ב׳ בן את פני אביכן למילדת בנות צלפחד
תנינא דפים מיצין נערלות והוא הפול התשפט והדמותי כי משלית כיצין דרב ימי אך לא בעי ותנין

להן

ואתנה ג̇ וסימנ̇ ידעתן אמר אל אחיתפל יעצני יעצן וחד אמלה אתנה המה לי:

היה עמדי: ואתנה ידעתן כי בכל
כחי עבדתי את אביכן: ואביכן התל
בי והחלף את משכרתי עשרת מנים
ולא נתנו אלהים להרע עמדי: אם כה
יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל
הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים
יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים:
ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן
לי: ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני
וארא בחלום והנה העתדים העלים
על הצאן עקדים נקדים וברדים:
ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום
יעקב ואמר הנני: ויאמר שא נא
עיניך וראה כל העתדים העלים על
הצאן עקדים נקדים וברדים כי
ראיתי את כל אשר לבן עשה לך:
אנכי האל בית אל אשר משחת
שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר

עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב
אל ארץ מולדתך: ותען רחל ולאה
ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה
בבית אבינו: הלוא נכריות נחשבנו
לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו:
כי כל העשר אשר הציל אלהים
מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר
אמר אלהים אליך עשה: ויקם יעקב
וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים:
וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר
רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן
ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה
כנען: ולבן הלך לגזז את צאנו
ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה:
ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על
בלי הגיד לו כי ברח הוא: ויברח הוא
וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר
וישם את פניו הר הגלעד: ויגד ללבן

בנו דקד על נדין תרתין וסימנהון ויקם יעקב ויעל ... יהודה דדברי ימים: וינהג ד̇ וסימנהון
מקנהו מקניהם תשובת ואמתיהן

משביות ל׳ מלות ל׳ החטות ל׳ עשויות ל׳ הלראות ל׳: שרים ד׳ חס וסימ׳ בשמחה ובשירים המון שריך
ועפעפיך יישרו ושר בשרים: ובשירים ב׳ וסימ׳ בשמחה ובכנרות בתל מל׳: עשו ד׳ וסי׳ ועתה

ביום השלישי כי ברח יעקב ויקח
את אחיו עמו וירדף אחריו דרך
שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד
ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלם
הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר
עם יעקב מטוב עד רע וישג לבן
את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר
ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד
ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב
את לבבי ותנהג את בנתי כשביות
חרב למה נחבאת לברח ותגנב אתי
ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה
ובשרים בתף ובכנור ולא נטשתני
לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו
יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי
אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר
לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע
ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה

לבית אביך למה גנבת את אלהי ויען
יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי
פן תגזל את בנותיך מעמי עם אשר
תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו
הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע
יעקב כי רחל גנבתם ויבא לבן באהל
יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהת
ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל
רחל ורחל לקחה את התרפים ותשמם
בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן
את כל האהל ולא מצא ותאמר אל
אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא
אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי
ויחפש ולא מצא את התרפים ויחר
ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר
ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת
אחרי כי מששת את כל כלי מה מצאת
מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך

ירמיה כות בלמן מל׳: עתה הסכלת ואתם חשבתם עשה שטים צדקה ומשפט קדמ׳ כה כן ונשא הי׳
בנותיך ג׳ מל׳ וסימ׳ פן תגזול ואכל תניק עוד זה מדבר חד בתו וחד בנב וחד בכת: כל לבן חכמתא
ואלהותא ...
...
פיס אית בהון מה מה וסימ׳ פשעי מה נאמר מה תליבון מה עיב מה יקרון לעך מה תפעל חטאת
אם צדקת יסכן לך מה מעריך גבן:

שמע ג׳ וסי׳ ויוכיחו אשר נשבענו מוכיח ישית ידו חד בתלו וחד בבנב וחד בכת״ג גנבתי ל׳ וגנבתי ל׳
גלתה ל׳ וגלתה ל׳ בגדריו ל׳ מעיני ד׳ וסימ׳ ותדד שנתי מעיני וכי נסתרו ואם יסתר ויסתר עמל מעיני

ויוכיחו בין שנינו: זה עשרים שנה
אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי
צאנך לא אכלתי: טרפה לא הבאתי אליך
אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום
וגנבתי לילה: הייתי ביום אכלני חרב
וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני: זה לי
עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע
עשרה שנה בשתי בנתיך ושש שנים
בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת
מנים: לולי אלהי אבי אלהי אברהם
ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם
שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה
אלהים ויוכח אמש: ויען לבן ויאמר
אל יעקב הבנות בנתי והבנים בני והצאן
צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנתי
מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר
ילדו: ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה
והיה לעד ביני ובינך: ויקח יעקב אבן

וירימה מצבה: ויאמר יעקב לאחיו
לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל
ויאכלו שם על הגל: ויקרא לו לבן יגר
שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: ויאמר
לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על
כן קרא שמו גלעד: והמצפה אשר
אמר יצף יהוה ביני ובינך כי נסתר
איש מרעהו: אם תענה את בנתי ואם
תקח נשים על בנתי אין איש עמנו
ראה אלהים עד ביני ובינך: ויאמר
לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה
אשר יריתי ביני ובינך: עד הגל הזה
ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך
את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי
את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה:
אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו
אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו
יצחק: ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא

חרב י״ן וסי׳ אכלני וג׳ בגדה משלכת בערה מומיה ונתתי את ארץ וסכה תהיה על מחרב שלמה ב׳ בו וחרשו
עדי׳: לולי ד׳ ריש פס׳ וסימ׳ שלי אבי כעס אויב צבאות הותיר ולו האמנתי עזרתה לי תורתך שעשעי
ואתה ג׳ וסי׳ נכרתה ברית והדבר אשר דברנו כי זכור אנו ואתה בתר פתח ל׳

תאמרון ב׳ וסימ׳ ויצו למלאכים בטחנו ממלא ארנכס ישייך קשה צרדיון ג׳ עד עתה ד׳ וסימ׳
ואחר עד כי לא במתם ועתה קום צא ויחץ ... אתם ויחץ גוים ויירא יעקב את
הילדים את שלש מאות: ויצר ג׳ וסימ׳ יעקב עשרת בנע לא מנוך את הירדן הזה ג׳

לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו
בהר: וישכם לבן בבקר וינשק לבניו
ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן
למקמו: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו
מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר
ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם
המקום ההוא מחנים:

קמה פס׳ סימן חלקי

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו
אחיו ארצה שעיר שדה אדום: ויצו
אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו
כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי
ואחר עד עתה: ויהי לי שור וחמור
צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד
לאדני למצא חן בעיניך: וישבו
המלאכים אל יעקב לאמר באנו
אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך
וארבע מאות איש עמו: ויירא יעקב

מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר
אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים
לשני מחנות: ויאמר אם יבוא עשו
אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה
הנשאר לפליטה: ויאמר יעקב אלהי
אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה
האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך
ואיטיבה עמך: קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את עבדך
כי במקלי עברתי את הירדן הזה
ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי
אתו פן יבוא והכני אם על בנים: ואתה
אמרת היטב איטיב עמך ושמתי
את זרעך כחול הים אשר לא יספר
מרב: וילן שם בלילה ההוא ויקח מן
הבא בידו מנחה לעשו אחיו: עזים
מאתים ותישים עשרים רחלים

הירדן הזה ג׳ וסימ׳ קטנתי עולת ראש ויאמר ... עברו בקרב המחנה והעריכם את
בניכם לאמר ב׳ פס׳ בתר סוף כל מלה אתם בני ... מים סתום וסימ׳ עזים מאתים ומנחתם
ונסכיהם דמוסף שמיני עצרת ג׳

ואילים ן׳ וסי׳ רחלים וזה הדבר והקרבתם חמאת בקר למלא בכרים פרים: יב׳ פ״ס את בהון גם גם
וסימל ותאמר אליו גם תבן ויצו גם את השני ויאמר יהודה אל ישראל ויאמר משה אלהי ויאמרו איש
ישראל אל גדעון וישאל שאול כי גם אחיך ובית אביך כי גם נביא

מאתים ואילים עשרים׃ גמלים מיניקות
ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים
עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה׃
ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר
אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין
עדר ובין עדר׃ ויצו את הראשון
לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך
לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה
לפניך׃ ואמרת לעבדך ליעקב מנחה
הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא
אחרינו׃ ויצו גם את השני גם את
השלישי גם את כל ההלכים אחרי
העדרים לאמר כדבר הזה תדברון
אל עשו במצאכם אתו׃ ואמרתם
גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר
אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני
ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני׃
ותעבר המנחה על פניו והוא לן

בלילה ההוא במחנה׃ ויקם בלילה הוא
ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו
ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר
יבק׃ ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר
את אשר לו׃ ויותר יעקב לבדו ויאבק
איש עמו עד עלות השחר׃ וירא כי
לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף
ירך יעקב בהאבקו עמו׃ ויאמר שלחני
כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך
כי אם ברכתני׃ ויאמר אליו מה שמך
ויאמר יעקב׃ ויאמר לא יעקב יאמר
עוד שמך כי אם ישראל כי שרית
עם אלהים ועם אנשים ותוכל׃ וישאל
יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר
למה זה תשאל לשמי ויברך אתו
שם׃ ויקרא יעקב שם המקום פניאל
כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל
נפשי׃ ויזרח לו השמש כאשר עבר

נביא גם עמיכם גם בקרבכם גם לא שמעת
לא אתם ידעת ואחיהן ... ילדיו ג׳ במל וחד חס וסי׳ ואת אחד עשר ילדיו כי
כראות ילדיו מי הכין לעלב: עם אלהים ... ברצונו עם אלהים וחד ועם האלהים

את פנואל והוא צלע על ירכו׃ על כן
לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה
אשר על כף הירך עד היום הזה כי
נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה׃ וישא
יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו
ארבע מאות איש ויחץ את הילדים
על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות׃
וישם את השפחות ואת ילדיהן
ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים
ואת רחל ואת יוסף אחרנים׃ והוא
עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע
פעמים עד גשתו עד אחיו׃ וירץ עשו
לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו
וישקהו ויבכו׃ וישא את עיניו וירא
את הנשים ואת הילדים ויאמר מי
אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן
אלהים את עבדך׃ ותגשן השפחות
הנה וילדיהן ותשתחוין׃ ותגש גם

לאה וילדיה וישתחוו ואחר נגש יוסף
ורחל וישתחוו׃ ויאמר מי לך כל המחנה
הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן
בעיני אדני׃ ויאמר עשו יש לי רב אחי
יהי לך אשר לך׃ ויאמר יעקב אל נא
אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת
מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך
כראת פני אלהים ותרצני׃ קח נא את
ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים
וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח׃ ויאמר
נסעה ונלכה ואלכה לנגדך׃ ויאמר אליו
אדני ידע כי הילדים רכים והצאן
והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד
ומתו כל הצאן׃ יעבר נא אדני לפני עבדו
ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר
לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא
אל אדני שעירה׃ ויאמר עשו אציגה
נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר

במסורה ל' וסימנ' קטירה וחבי דיהושע ערלות פלשתים ויששכר משל ל' והחרש ל' חס בלש וסימנהון

למה זה אמצא חן בעיני אדני: וישב
ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: ויעקב
נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה
סכת על כן קרא שם המקום סכות:
ויבא יעקב
שלם עיר שכם אשר בארץ כנען
בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר:
ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם
אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה
קשיטה: ויצב שם מזבח ויקרא לו אל
אלהי ישראל:
ותצא דינה בת לאה אשר ילדה
ליעקב לראות בבנות הארץ: וירא
אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ
ויקח אתה וישכב אתה ויענה: ותדבק
נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער
וידבר על לב הנער: ויאמר שכם אל
חמור אביו לאמר קח לי את הילדה

הזאת לאשה: ויעקב שמע כי טמא
את דינה בתו ובניו היו את מקנהו
בשדה והחרש יעקב עד באם: ויצא
חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו:
ובני יעקב באו מן השדה כשמעם
ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד
כי נבלה עשה בישראל לשכב את
בת יעקב וכן לא יעשה: וידבר חמור
אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו
בבתכם תנו נא אתה לו לאשה: והתחתנו
אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו
תקחו לכם: ואתנו תשבו והארץ תהיה
לפניכם שבו וסחרוה והאחזו בה:
ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה
אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו
אלי אתן: הרבו עלי מאד מהר ומתן
ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את
הנער לאשה: ויענו בני יעקב את שכם

וסימנהון ויעקב שמע ... ולחם נשמע איש בתל ביום שמען למה אתם מעי ממנו ולא מצינו:

[illegible]

ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר
טמא את דינה אחתם׃ ויאמרו אליהם
לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את
אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה
הוא לנו׃ אך בזאת נאות לכם אם
תהיו כמנו להמל לכם כל זכר׃ ונתנו
את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח
לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד׃
ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו
את בתנו והלכנו׃ וייטבו דבריהם
בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור׃
ולא אחר הנער לעשות הדבר כי
חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל
בית אביו׃ ויבא חמור ושכם בנו
אל שער עירם וידברו אל אנשי
עירם לאמר׃ האנשים האלה
שלמים הם אתנו וישבו בארץ
ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת

ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים
ואת בנתינו נתן להם׃ אך בזאת יאתו
לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם
אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם
נמלים׃ מקנהם וקנינם וכל בהמתם
הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו
אתנו׃ וישמעו אל חמור ואל שכם
בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל
זכר כל יצאי שער עירו׃ ויהי ביום
השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני
בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש
חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל
זכר׃ ואת חמור ואת שכם בנו הרגו
לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם
ויצאו׃ בני יעקב באו על החללים
ויבזו העיר אשר טמאו אחותם׃ את
צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת
אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו׃

[illegible]

ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם
שבו ויבזו ואת כל אשר בבית: ויאמר
יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי
להבאישני בישב הארץ בכנעני
ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי
והכוני ונשמדתי אני וביתי: ויאמרו
הכזונה יעשה את אחותנו:

ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה
בית אל ושב שם ועשה שם מזבח
לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו
אחיך: ויאמר יעקב אל ביתו ואל
כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר
אשר בתככם והטהרו והחליפו
שמלתיכם: ונקומה ונעלה בית אל
ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי
ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר
הלכתי: ויתנו אל יעקב את כל אלהי

הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר
באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת
האלה אשר עם שכם: ויסעו ויהי חתת
אלהים על הערים אשר סביבותיהם
ולא רדפו אחרי בני יעקב: ויבא יעקב
לוזה אשר בארץ כנען הוא בית
אל הוא וכל העם אשר עמו: ויבן
שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל
כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני
אחיו: ותמת דברה מינקת רבקה
ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון
ויקרא שמו אלון בכות:

וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן
ארם ויברך אתו: ויאמר לו אלהים
שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב
כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את
שמו ישראל: ויאמר לו אלהים אני

אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה
ממך ומלכים מחלציך יצאו׃ ואת
הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק
לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את
הארץ׃ ויעל מעליו אלהים במקום
אשר דבר אתו׃ ויצב יעקב מצבה
במקום אשר דבר אתו מצבת אבן
ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן׃
ויקרא יעקב את שם המקום אשר
דבר אתו שם אלהים בית אל׃ ויסעו
מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא
אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה׃
ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה
המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן׃
ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא
שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין׃
ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה
הוא בית לחם׃ ויצב יעקב מצבה
על קברתה הוא מצבת קברת רחל
עד היום׃ ויסע ישראל ויט אהלה
מהלאה למגדל עדר׃ ויהי בשכן ישראל
בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את
בלהה פילגש אביו וישמע ישראל׃

ויהיו בני יעקב שנים עשר׃ בני לאה
בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה
ויששכר וזבלון׃ בני רחל יוסף ובנימן׃
ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי׃ ובני
זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני
יעקב אשר ילד לו בפדן ארם׃ ויבא
יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית
הארבע הוא חברון אשר גר שם
אברהם ויצחק׃ ויהיו ימי יצחק
מאת שנה ושמנים שנה׃ ויגוע יצחק
וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים
ויקברו אתו עשו ויעקב בניו׃

איילון ל' מל' בתו' ושאר חסר ויהי גבולם עם אלון מצב מצעננים וחלופה מירס אלון כות ושיו נביא אלון [illegible]
יעוש ג כת יעיש וקר' יעוש וסימ' ואהליבמה ואלה היו ובני רעואל: רב לא קמו וסי' רכושם רב רכושם
וימת עם רב מצליו תהייה ויצאו ואנו והעם הלב חרפתי ושלל עבדיך היורדים כנפלה משודי בר כחול

ואלה תלדות עשו הוא אדום: עשו
לקח את נשיו מבנות כנען את עדה
בת אילון החתי ואת אהליבמה בת
ענה בת צבעון החוי: ואת בשמת
בת ישמעאל אחות נביות: ותלד
עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה
את רעואל: ואהליבמה ילדה את
יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני
עשו אשר ילדו לו בארץ כנען:
ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת
בנתיו ואת כל נפשות ביתו ואת
מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו
אשר רכש בארץ כנען וילך אל
ארץ מפני יעקב אחיו: כי היה
רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה
ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני
מקניהם: וישב עשו בהר שעיר

עשו הוא אדום: ואלה תלדות עשו
אבי אדום בהר שעיר: אלה שמות
בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו
רעואל בן בשמת אשת עשו: ויהיו
בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם
וקנז: ותמנע היתה פילגש לאליפז
בן עשו ותלד לאליפז את עמלק
אלה בני עדה אשת עשו: ואלה בני
רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה
היו בני בשמת אשת עשו: ואלה
היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון
אשת עשו ותלד לעשו את יעיש
ואת יעלם ואת קרח: אלה אלופי בני
עשו בני אליפז בכור עשו אלוף
תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף
קנז: אלוף קרח אלוף געתם אלוף
עמלק אלה אלופי אליפז בארץ
אדום אלה בני עדה: ואלה בני רעואל

כחול ושדשיה ושובבתיך המון באין באין ויאספו
עם מלבות ורב כסף יהב פננים תכיתה
שמותם בני שומלה פקודי הלוי עמד
בני עדן המשיחים אשר שלה ינחלו
וסי' נחל הנחלו תעדי המועדה עשיה

שלום רב אוכל אוצר וקרא איש חכמה והעמיד
ענה חמרין המלכים המשפטים הבגדים
וסימ' במה כתיב תולדות וכל שמות
תולדות נח שם חם וכל נבי ריש פיס במד
מטהו שמות הגבעון שרי הנצבים הדברים דתדי

ודשון ה׳ וסי׳ ויעד ואהליבמה אלוף ויקן ודישון ותמן וזמרי וכל דבר ימי׳ סוף במ״ב ובנג שעיר
כל דישון דמיו׳ דשן כתיב חס וכל ודישון דמיו׳ ודשון כת׳ מל׳ בר׳ במ״א ודשן ...וצבי

בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף
שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל
בארץ אדום אלה בני בשמת אשת
עשו׃ ואלה בני אהליבמה אשת
עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף
קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה
אשת עשו׃ אלה בני עשו ואלה
אלופיהם הוא אדום׃
אלה בני שעיר החרי ישבי
הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה׃
ודשון ואצר ודישן אלה אלופי
החרי בני שעיר בארץ אדום׃ ויהיו
בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן
תמנע׃ ואלה בני שובל עלון ומנחת
ועיבל שפו ואונם׃ ואלה בני צבעון
ואיה וענה הוא ענה אשר מצא
את הימם במדבר ברעתו את
החמרים לצבעון אביו׃ ואלה בני

ענה דשן ואהליבמה בת ענה׃ ואלה
בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן׃
אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן׃
אלה בני דישן עוץ וארן׃ אלה
אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל
אלוף צבעון אלוף ענה׃ אלוף דשן
אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי
החרי לאלפיהם בארץ שעיר׃

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ
אדום לפני מלך מלך לבני ישראל׃
וימלך באדום בלע בן בעור ושם
עירו דנהבה׃ וימת בלע וימלך תחתיו
יובב בן זרח מבצרה׃ וימת יובב
וימלך תחתיו חשם מארץ התימני׃
וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן
בדד המכה את מדין בשדה מואב
ושם עירו עוית׃ וימת הדד וימלך

וצבי ויחמר וכל דבר ימי׳ דישן ודישון מל׳ במ״א כת׳ דישן ובנג שעיר מבצרה ג׳ וסי׳ יובב ואביר
מחיה בא מאדום׃ אלפים ה׳ חס בליש׳ וסי׳ לאלפיהם תנ׳ אלפים לדוד יהיה באלף ביהודה ומרון אלפי
יהודה ושלח׃ צפי עלון שפי יעקן פעי עליה אול ווי דברי ימים ידרי סימן צעני שפני

36

תחתיו שמלה ממשרקה׃ וימת שמלה
וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר׃
וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן
בן עכבור׃ וימת בעל חנן בן עכבור
וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו
ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד
בת מי זהב׃ ואלה שמות אלופי עשו
למשפחתם למקמתם בשמתם אלוף
תמנע אלוף עלוה אלוף יתת׃ אלוף
אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן׃
אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר׃
אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה
אלופי אדום למשבתם בארץ
אחזתם הוא עשו אבי אדום׃

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ
כנען׃ אלה תלדות יעקב יוסף בן
שבע עשרה שנה היה רעה את

אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה
ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף
את דבתם רעה אל אביהם׃ וישראל
אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים
הוא לו ועשה לו כתנת פסים׃ ויראו
אחיו כי אתו אהב אביהם מכל
אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו
לשלם׃ ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו
ויוספו עוד שנא אתו׃ ויאמר אליהם
שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי׃
והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך
השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה
והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין
לאלמתי׃ ויאמרו לו אחיו המלך
תמלך עלינו אם משול תמשל בנו
ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו
ועל דבריו׃ ויחלם עוד חלום אחר
ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי

שכמה ו׳ וסימנו וישלחהו ויאסף יהושע וילך אבימלך הנה גאל הנה חגי וילך רחבעם רב ימים׃
איפה ו׳ כת׳ הי׳ וסימנם הם רעים האנשים ויאמר לו המלך איפה לא שגלת ואיש לא ידע

חלום עוד והנה השמש והירח ואחד
עשר כוכבים משתחוים לי׃ ויספר
אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו
ויאמר לו מה החלום הזה אשר
חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך
להשתחות לך ארצה׃ ויקנאו בו
אחיו ואביו שמר את הדבר׃ וילכו
אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם׃
ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך
רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם
ויאמר לו הנני׃ ויאמר לו לך נא
ראה את שלום אחיך ואת שלום
הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק
חברון ויבא שכמה׃ וימצאהו איש
והנה תעה בשדה וישאלהו האיש
לאמר מה תבקש׃ ויאמר את אחי
אנכי מבקש הגידה נא לי איפה
הם רעים׃ ויאמר האיש נסעו

מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתינה
וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן׃
ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב
אליהם ויתנכלו אתו להמיתו׃ ויאמרו
איש אל אחיו הנה בעל החלמות
הלזה בא׃ ועתה לכו ונהרגהו
ונשלכהו באחד הברות ואמרנו
חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו
חלמתיו׃ וישמע ראובן ויצלהו
מידם ויאמר לא נכנו נפש׃ ויאמר
אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו
אתו אל הבור הזה אשר במדבר
ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו
מידם להשיבו אל אביו׃ ויהי כאשר
בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את
יוסף את כתנתו את כתנת הפסים
אשר עליו׃ ויקחהו וישלכו אתו
הברה והבור רק אין בו מים׃ וישבו

בשכם

לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו
והנה ארחת ישמעאלים באה
מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי
ולט הולכים להוריד מצרימה ויאמר
יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג
את אחינו וכסינו את דמו לכו
ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו
אחיו ויעברו אנשים מדינים סחרים
וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור
וימכרו את יוסף לישמעאלים
בעשרים כסף ויביאו את יוסף
מצרימה וישב ראובן אל הבור
והנה אין יוסף בבור ויקרע את
בגדיו וישב אל אחיו ויאמר הילד
איננו ואני אנה אני בא ויקחו את
כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים
ויטבלו את הכתנת בדם וישלחו

את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם
ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת
בנך הוא אם לא ויכירה ויאמר
כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף
טרף יוסף ויקרע יעקב שמלתיו
וישם שק במתניו ויתאבל על בנו
ימים רבים ויקמו כל בניו וכל בנתיו
לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי
ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו
אביו והמדנים מכרו אתו אל מצרים
לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת
אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה
וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו
שוע ויקחה ויבא אליה ותהר ותלד
בן ויקרא את שמו ער ותהר עוד
ותלד בן ותקרא את שמו אונן ותסף

בכורו ג̇ מל̇ וסימ̇ ויקח יהודה ויאמר ליתר ויהי בכור: לא לו ה̇ וסי̇ וידע אונן לטבת משכנות
הוי המרבה עבד כי תעבד ולא תעבד ולא לו תהיה וחד חילוף שחת לו לא: וימת ה̇ וסימ̇

עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה
והיה בכזיב בלדתה אתו׃ ויקח יהודה
אשה לער בכורו ושמה תמר׃ ויהי
ער בכור יהודה רע בעיני יהוה
וימתהו יהוה׃ ויאמר יהודה לאונן
בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם
זרע לאחיך׃ וידע אונן כי לא לו
יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת
אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע
לאחיו׃ וירע בעיני יהוה אשר עשה
וימת גם אתו׃ ויאמר יהודה לתמר
כלתו שבי אלמנה בית אביך עד
יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם
הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית
אביה׃ וירבו הימים ותמת בת שוע
אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על
גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי
תמנתה׃ ויגד לתמר לאמר הנה

חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃ ותסר
בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף
ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר
על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל
שלה והוא לא נתנה לו לאשה׃
ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי
כסתה פניה׃ ויט אליה אל הדרך
ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא
ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן
לי כי תבוא אלי׃ ויאמר אנכי אשלח
גדי עזים מן הצאן ותאמר אם
תתן ערבון עד שלחך׃ ויאמר מה
הערבון אשר אתן לך ותאמר
חתמך ופתילך ומטך אשר בידך
ויתן לה ויבא אליה ותהר לו׃ ותסע
ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש
בגדי אלמנותה׃ וישלח יהודה את
גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת

וסי̇ מואביה רועץ ... וישבת בית ג̇ וסי̇ שבי בית החלק ... בבית: כל̇ ולקחת
לשון דרך הדרך דרכים דרכיה על̇ קרא בטע̇ אל הדרך כי תורם דרב̇ ימי̇ ויתחפש במד̇
ויט אל הדרך ג̇ ... בטע̇ ... סוף פס̇ וסימ̇ עד ... עד ... עד אבדך ...

לקחת הערבון מיד האשה ולא
מצאה׃ וישאל את אנשי מקמה
לאמר איה הקדשה הוא בעינים
על הדרך ויאמרו לא היתה בזה
קדשה׃ וישב אל יהודה ויאמר לא
מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו
לא היתה בזה קדשה׃ ויאמר יהודה
תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי
הגדי הזה ואתה לא מצאתה׃ ויהי
כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר
זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה
לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה
ותשרף׃ הוא מוצאת והיא שלחה
אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה
לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי
החתמת והפתילים והמטה האלה׃
ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי
על כן לא נתתיה לשלה בני ולא

יסף עוד לדעתה׃ ויהי בעת לדתה
והנה תאומים בבטנה׃ ויהי בלדתה
ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על
ידו שני לאמר זה יצא ראשנה׃
ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו
ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא
שמו פרץ׃ ואחר יצא אחיו אשר
על ידו השני ויקרא שמו זרח׃
ויוסף הורד מצרימה
ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר
הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים
אשר הורדהו שמה׃ ויהי יהוה את
יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית
אדניו המצרי׃ וירא אדניו כי יהוה
אתו וכל אשר הוא עשה יהוה
מצליח בידו׃ וימצא יוסף חן בעיניו
וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש
נתן בידו׃ ויהי מאז הפקיד אתו

חשך ד׳ וסימ׳ איננו גדול חשך מלעג כי חשך יויב הנה חשך וכתת פינחס יפלא כות מדרך בל
חשך בתר קמ׳ כהיום ד׳ וסימ׳ לעשות להיותינו ככוכבים לשמים: ואין איש ד׳ וסימ׳ מאנשי הבית

בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך
יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי
ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית
ובשדה ויעזב כל אשר לו ביד
ו יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם
הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף
יפה תאר ויפה מראה ויהי אחר
הדברים האלה ותשא אשת אדניו
את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה
עמי וימאן ויאמר אל אשת אדניו
הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל
אשר יש לו נתן בידי איננו גדול
בבית הזה ממני ולא חשך ממני
מאומה כי אם אותך באשר את
אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה
הזאת וחטאתי לאלהים ויהי
כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע
אליה לשכב אצלה להיות עמה

ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות
מלאכתו ואין איש מאנשי הבית
שם בבית ותתפשהו בבגדו לאמר
שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס
ויצא החוצה ויהי כראותה כי עזב
בגדו בידה וינס החוצה ותקרא
לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר
ראו הביא לנו איש עברי לצחק
בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא
בקול גדול ויהי כשמעו כי הרימתי
קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס
ויצא החוצה ותנח בגדו אצלה
עד בוא אדניו אל ביתו ותדבר
אליו כדברים האלה לאמר בא
אלי העבד העברי אשר הבאת
לנו לצחק בי ויהי כהרימי קולי
ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס
החוצה ויהי כשמע אדניו את

וגם זה מקומך אלתנה ירך הרימותי ג׳ וסי׳ הרימותי בעלי הדקדוק אם רגש אם
ראבדהם חס רחס הרימותי קולי ואקרא הרימותי כורכן הרמותי בחור מעם מל רמל ותאמר להם
ג׳ וסי׳ ותקרא לאנשי ביתה ותאמר אלהם כה אמר
ויוסף בין רגליו ויתך האיש
כי יגאל ישיב דבר עבדו נא יברכו והגידה נא לי מה יתרון טוב ללכת דבר המלך

משקה ד׳ ... וסימנו משקה מצפה וכל כלי משקה וחב׳ וחד ממשקה ישראל׃ לאדניהם ז׳ בליש׳ דמפיק
אף וסימנו למלך מצרים האמרות ואדני האדנים לאדני האדנים ואדנינו דוד ואדונינו מעל אלהים כי
מדוע היום לפסוקו׃

דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר
כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר
אפו׃ ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו
אל בית הסהר מקום אשר אסורי
המלך אסורים ויהי שם בבית
הסהר׃ ויהי יהוה את יוסף ויט אליו
חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר׃
ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את
כל האסירם אשר בבית הסהר
ואת כל אשר עשים שם הוא היה
עשה׃ אין שר בית הסהר ראה
את כל מאומה בידו באשר יהוה
אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח׃

ויהי אחר הדברים האלה חטאו
משקה מלך מצרים והאפה
לאדניהם למלך מצרים׃ ויקצף
פרעה על שני סריסיו על שר

המשקים ועל שר האופים׃ ויתן
אתם במשמר בית שר הטבחים
אל בית הסהר מקום אשר יוסף
אסור שם׃ ויפקד שר הטבחים
את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו
ימים במשמר׃ ויחלמו חלום שניהם
איש חלמו בלילה אחד איש
כפתרון חלמו המשקה והאפה
אשר למלך מצרים אשר אסורים
בבית הסהר׃ ויבא אליהם יוסף
בבקר וירא אתם והנם זעפים׃ וישאל
את סריסי פרעה אשר אתו
במשמר בית אדניו לאמר מדוע
פניכם רעים היום׃ ויאמרו אליו
חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר
אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים
ספרו נא לי׃ ויספר שר המשקים
את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי

למלך כט רפי וסימנהון המשקה ויאמר ויעש למלך ב׳ בן גם אתה נחמת ומלכון את אכיש הייתם
מבקשים הכינו וחב׳ ב׳ בן לאיש גוים מנחה והיה יי׳ להשתחות וחב׳ ויבחר ויעש שלמה דמנרך
מעש׳ מנפשך בליעל בלהות והשתעית נלכדה משבח הנה חטאו משקה יצא
למלך מצרים׃

והוצאתני תלת בליש וסימנ׳ מן הבית הזה הפך ויוסף ירד מרחס: מאכל ל׳ פת וסימ׳ ובסל העליון ומבבל שלחנו וזה מתנו:

והנה גפן לפני: ובגפן שלשה שריגם
והוא כפרחת עלתה נצה הבשילו
אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה
בידי ואקח את הענבים ואשחט
אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס
על כף פרעה: ויאמר לו יוסף זה
פתרנו שלשת השרגים שלשת
ימים הם: בעוד שלשת ימים ישא
פרעה את ראשך והשיבך על כנך
ונתת כוס פרעה בידו כמשפט
הראשון אשר היית משקהו: כי
אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך
ועשית נא עמדי חסד והזכרתני
אל פרעה והוצאתני מן הבית
הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים
וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו
אתי בבור: וירא שר האפים כי
טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני

בחלומי והנה שלשה סלי חרי על
ראשי: ובסל העליון מכל מאכל
פרעה מעשה אפה והעוף אכל
אתם מן הסל מעל ראשי: ויען
יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת
הסלים שלשת ימים הם: בעוד
שלשת ימים ישא פרעה את
ראשך מעליך ותלה אותך על עץ
ואכל העוף את בשרך מעליך: ויהי
ביום השלישי יום הלדת את פרעה
ויעש משתה לכל עבדיו וישא
את ראש שר המשקים ואת ראש
שר האפים בתוך עבדיו: וישב
את שר המשקים על משקהו ויתן
הכוס על כף פרעה: ואת שר האפים
תלה כאשר פתר להם יוסף: ולא
זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו:

קיב פס סימן בקיו

הס יב סוף פס וסימנהון הדרגש הסלים בן מרם המרה כרוב

דרוני ונדינל מכס בכסף וזהבך וגלמודה וחביריהם

הס כפר

עלות ג׳ כת׳ כן בתו׳ וסי׳ והנה שבע פרות וחב׳ ויישן׃ ויפקדהן שר אור עולות כת׳ במ״א עולות כת׳
אבנים שלמות וכל נב׳ עלות כת׳ במ״ב עולות מ״ל וסימניהן ועל הנשיאם האלמנן אף כלב יחפשו

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה
חלם והנה עמד על היאר׃ והנה מן
היאר עלת שבע פרות יפות מראה
ובריאת בשר ותרעינה באחו׃ והנה
שבע פרות אחרות עלות אחריהן
מן היאר רעות מראה ודקות בשר
ותעמדנה אצל הפרות על שפת
היאר׃ ותאכלנה הפרות רעות
המראה ודקת הבשר את שבע
הפרות יפת המראה והבריאת
וייקץ פרעה׃ ויישן ויחלם שנית
והנה שבע שבלים עלות בקנה
אחד בריאות וטבות׃ והנה שבע
שבלים דקות ושדופת קדים צמחות
אחריהן׃ ותבלענה השבלים הדקות
את שבע השבלים הבריאות והמלאות
וייקץ פרעה והנה חלום׃ ויהי בבקר
ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל

חרטמי מצרים ואת כל חכמיה
ויספר פרעה להם את חלמו ואין
פותר אותם לפרעה׃ וידבר שר
המשקים את פרעה לאמר את
חטאי אני מזכיר היום׃ פרעה קצף
על עבדיו ויתן אתי במשמר בית
שר הטבחים אתי ואת שר האפים׃
ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא
איש כפתרון חלמו חלמנו׃ ושם
אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים
ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו
איש כחלמו פתר׃ ויהי כאשר פתר
לנו כן היה אתי השיב על כני
ואתו תלה׃ וישלח פרעה ויקרא את
יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף
שמלתיו ויבא אל פרעה׃ ויאמר
פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר
אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר

ויחפרו עולות כת׳ שבו׳ ביתך בעולות כת׳ בלילה ג׳ רפי וסי׳ ויחלמו ונחלמה ויתה
ברחמיך הרבים׃ ויהי יט׳ בטע ריש פ׳ס וסי׳ היותם אפרים ירושלם השביעו ולכן
הנחל החמישי תבדה ... שמועה דסמ׳ לגל׳ וס׳ ואני שמעתי

רע ט׳ פתח וסימנהון מיד׳ יצא הדבר ומראיהן רע לא יחליפנו ויהי העם כמתאוננים כי רע ומר

תשמע חלום לפתר אתו׃ ויען יוסף
את פרעה לאמר בלעדי אלהים
יענה את שלום פרעה׃ וידבר
פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד
על שפת היאר׃ והנה מן היאר
עלת שבע פרות בריאות בשר
ויפת תאר ותרעינה באחו׃ והנה
שבע פרות אחרות עלות אחריהן
דלות ורעות תאר מאד ורקות
בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ
מצרים לרע׃ ותאכלנה הפרות
הרקות והרעות את שבע הפרות
הראשנות הבריאת׃ ותבאנה
אל קרבנה ולא נודע כי באו אל
קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה
ואיקץ׃ וארא בחלמי והנה שבע
שבלים עלת בקנה אחד מלאת
וטבות׃ והנה שבע שבלים צנמות

דקות שדפות קדים צמחות אחריהם׃
ותבלען השבלים הדקת את שבע
השבלים הטבות ואמר אל החרטמים
ואין מגיד לי׃ ויאמר יוסף אל פרעה
חלום פרעה אחד הוא את אשר
האלהים עשה הגיד לפרעה׃ שבע
פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע
השבלים הטבת שבע שנים הנה
חלום אחד הוא׃ ושבע הפרות
הרקות והרעת העלת אחריהן
שבע שנים הנה ושבע השבלים
הרקות שדפות הקדים יהיו שבע
שני רעב׃ הוא הדבר אשר דברתי
אל פרעה אשר האלהים עשה
הראה את פרעה׃ הנה שבע שנים
באות שבע גדול בכל ארץ מצרים׃
וקמו שבע שני רעב אחריהן
ונשכח כל השבע בארץ מצרים

אמירה ועשייה וידיעה ולשון רכות במה וסימן משה שובהו געתם ויתעם ויתע ויתעם במדבר והוא
פליג מוש׳ שבע תרתין קמץ וסימנהון והנה שבע שנים ומלאו אסמיך וכל השבע כותיהון

וחכם ד׳ וסימ׳ ועתה ירא אחרי הודיעו ושכחנה איש מסכן׃ פקידים ר׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימ׳ יעשה פרעה להיות
פקידים חס׳ פקידים מיר כוננהו ויפקד המלך פקידים מל׳ וחמש ל׳ ובקש ל׳ ויחרש ל׳ ויארב ל׳ ונקרש ל׳

וכלה הרעב את הארץ׃ ולא יודע
השבע בארץ מפני הרעב ההוא
אחרי כן כי כבד הוא מאד׃ ועל
השנות החלום אל פרעה פעמים
כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר
האלהים לעשתו׃ ועתה ירא פרעה
איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ
מצרים׃ יעשה פרעה ויפקד פקדים
על הארץ וחמש את ארץ מצרים
בשבע שני השבע׃ ויקבצו את
כל אכל השנים הטבות הבאת
האלה ויצברו בר תחת יד פרעה
אכל בערים ושמרו׃ והיה האכל
לפקדון לארץ לשבע שני הרעב
אשר תהיין בארץ מצרים ולא
תכרת הארץ ברעב׃ וייטב הדבר
בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו׃
ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא

כזה איש אשר רוח אלהים בו׃
ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע
אלהים אותך את כל זאת אין נבון
וחכם כמוך׃ אתה תהיה על ביתי
ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא
אגדל ממך׃ ויאמר פרעה אל יוסף
ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים׃
ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו
ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו
בגדי שש וישם רבד הזהב על
צוארו׃ וירכב אתו במרכבת
המשנה אשר לו ויקראו לפניו
אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים׃
ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה
ובלעדיך לא ירים איש את ידו
ואת רגלו בכל ארץ מצרים׃ ויקרא
פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן
לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און

ונקרש ל׳ להתקדש ל׳ מתקדש ל׳ חרמש ל׳ וחרמש ל׳ ויחרש ל׳ יגש ל׳ חולש ל׳ ויגפש ל׳ וימש ל׳ ויש ל׳ לאמש ל׳
ומחבש ל׳ לכחש ל׳ כבש ל׳ ובאש ל׳ צוארו ה׳ וסימ׳ ויסר פרעה הגני אדל והגזי ר׳ מה תתן לסוס בצוארו
ילין עד׳ ונתון ה׳ מל׳ וג׳ חס׳ וסימ׳ וירכב אתו עת אלהים דינ׳ העולה עליהם ונתון לבכור לחם
את כל זה המדרכיהן הלבוש

ויוסף ג׳ במ״ג ר״פ פ״ס וסימ׳ הורד בן שלשים השליש הרדיון מעלך יציאו ירך יעקב בערככם זכור
ערכך במלת כזרוע בהם ד׳ סימנו: לקמצים ל׳ מקמצים ל׳ מחוצים ל׳ ונמצים ל׳ בימים ל׳ הבינים ל׳ ויגע ל׳
משבצים ל׳ ופרצים ל׳ העצמים ל׳ המפרצים ל׳ לצים ל׳ ולצים ל׳

לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים׃
ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני ג׳
פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מ״ג ר״פ פ״ס
מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים׃
ותעש הארץ בשבע שני השבע ל׳
לקמצים׃ ויקבץ את כל אכל שבע ג׳
שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן זוג מחלף
אכל בערים אכל שדה העיר אשר
סביבתיה נתן בתוכה׃ ויצבר יוסף
בר כחול הים הרבה מאד עד כי כל
חדל לספר כי אין מספר׃ וליוסף ב׳ ברו״ ויוסף
ילד שני בנים בטרם תבוא שנת
הרעב אשר ילדה לו אסנת בת
פוטי פרע כהן און׃ ויקרא יוסף ג׳ מל
את שם הבכור מנשה כי נשני ה׳ בליש
אלהים את כל עמלי ואת כל בית מל בתו
אבי׃ ואת שם השני קרא אפרים ה׳
כי הפרני אלהים בארץ עניי׃ ל׳ בתו

ג׳ ותכלינה שבע שני השבע אשר
ל׳ מחלף זוג היה בארץ מצרים׃ ותחלינה שבע
שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף
ל׳ מל ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ
בתו מצרים היה לחם׃ ותרעב כל ארץ
מצרים ויצעק העם אל פרעה
ה׳ דגש ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים
ג׳ פת לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו׃
ל׳ וחד והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח
יוסף את כל אשר בהם וישבר
טו׳ למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים׃
ה׳ וכל הארץ באו מצרימה לשבר
ה׳ פת אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ׃
42 וירא יעקב כי יש שבר במצרים
ל׳ ויאמר יעקב לבניו למה תתראו׃
ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר
ג׳ וירדו במצרים רדו שמה ושברו לנו משם
שמה בליש ונחיה ולא נמות׃ וירדו אחי יוסף

ללחם ל׳ וסימנ׳ ותרעב לא זכרה והשלחתי רעב נגדד הוי קדמ קמנ׳ וכל הארץ ה׳ וסימנהון
בין מצרים זכר לאברהם בין בעיר בוכים קול גדול מבקשים את פני
חזק ה׳ וסימ׳ וכל הארץ ויחזק יוסף ויהי כי חזק וירא מלך מואב ודבר המלך: כל לשון שבירה חס
במגן מלוס אחד שבור חנינה לנה רצון לא שבור ויקנית ותרב ומלחמה אשבור ותחלק ושטוף:

ואת בנימן ל' וסימנ' ואת בנימן אחי יוסף ואת בנימן תקחו ומשנה כסף את אחיכם

עשרה לשבר בר ממצרים׃ ואת
בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב
את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון׃
ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים
כי היה הרעב בארץ כנען׃ ויוסף
הוא השליט על הארץ הוא המשביר
לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף
וישתחוו לו אפים ארצה׃ וירא
יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם
וידבר אתם קשות ויאמר אלהם
מאין באתם ויאמרו מארץ כנען
לשבר אכל׃ ויכר יוסף את אחיו
והם לא הכרהו׃ ויזכר יוסף את
החלמות אשר חלם להם ויאמר
אלהם מרגלים אתם לראות את
ערות הארץ באתם׃ ויאמרו אליו
לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל׃
כלנו בני איש אחד נחנו כנים

אנחנו לא היו עבדיך מרגלים׃ ויאמר
אלהם לא כי ערות הארץ באתם
לראות׃ ויאמרו שנים עשר עבדיך
אחים אנחנו בני איש אחד בארץ
כנען והנה הקטן את אבינו היום
והאחד איננו׃ ויאמר אלהם יוסף
הוא אשר דברתי אלכם לאמר
מרגלים אתם׃ בזאת תבחנו חי
פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא
אחיכם הקטן הנה׃ שלחו מכם
אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו
ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם
לא חי פרעה כי מרגלים אתם׃
ויאסף אתם אל משמר שלשת
ימים׃ ויאמר אלהם יוסף ביום
השלישי זאת עשו וחיו את האלהים
אני ירא׃ אם כנים אתם אחיכם
אחד יאסר בבית משמרכם ואתם

נחנו ג' ב' פתח וחד קמץ וסימניהון נחנו נעבר [illegible] כלנו בני איש אחד ותלת ונחנו [illegible]
[illegible]
אדע בית רמון ויקח יהוידע [illegible] עם הארץ ב' בן אלון [illegible]

לכן הביאו שבר רעבון בתיכם ואת
אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו
דבריכם ולא תמותו ויעשו כן ויא
ויאמרו איש אל אחיו אבל
אשמים אנחנו על אחינו אשר
ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו
ולא שמענו על כן באה אלינו
הצרה הזאת ויען ראובן אתם
לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר
אל תחטאו בילד ולא שמעתם
וגם דמו הנה נדרש והם לא ידעו
כי שמע יוסף כי המליץ בינתם
ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם
וידבר אלהם ויקח מאתם את
שמעון ויאסר אתו לעיניהם ויצו
יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב
כספיהם איש אל שקו ולתת להם
צדה לדרך ויעש להם כן וישאו

את שברם על חמריהם וילכו משם
ויפתח האחד את שקו לתת מספוא
לחמרו במלון וירא את כספו והנה
הוא בפי אמתחתו ויאמר אל אחיו
הושב כספי וגם הנה באמתחתי
ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו
לאמר מה זאת עשה אלהים לנו
ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען
ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר
דבר האיש אדני הארץ אתנו
קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ
ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו
מרגלים שנים עשר אנחנו אחים
בני אבינו האחד איננו והקטן היום
את אבינו בארץ כנען ויאמר אלינו
האיש אדני הארץ בזאת אדע כי
כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי
ואת רעבון בתיכם קחו ולכו והביאו

ואדעה ז׳ וסי׳ כי לא מרגלים מה אעשה לך מה יוסף ייי את מספרם אני כי אין זולתך וכל ואדעה מה חדל אני
אדעה מלים יענני: מריקים ל׳ המריקים ל׳ משלשי ל׳ המשלשי ל׳ מליץ ל׳ המליץ ל׳ מינה ל׳ המונה: שריגם ל׳ השריגים ל׳
שיחם ל׳ השיחם ל׳: ד׳ זוג בקר מן תרין מלין קדמ׳ מפיק אלף תנ׳ לא מפיק אלף וסימ׳ וקראהו וקראהן משאל משל

את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא
מרגלים אתם כי כנים אתם את
אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו׃
ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש
צרור כספו בשקו ויראו את צררות
כספיהם המה ואביהם וייראו׃ ויאמר
אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם
יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן
תקחו עלי היו כלנה׃ ויאמר ראובן
אל אביו לאמר את שני בני תמית
אם לא אביאנו אליך תנה אתו על
ידי ואני אשיבנו אליך׃ ויאמר לא
ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא
לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך
אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי
ביגון שאולה׃ והרעב כבד בארץ׃
ויהי כאשר כלו לאכל את השבר
אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם

אביהם שבו שברו לנו מעט אכל׃
ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד
בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי
אחיכם אתכם׃ אם ישך משלח את
אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל׃
ואם אינך משלח לא נרד כי האיש
אמר אלינו לא תראו פני בלתי
אחיכם אתכם׃ ויאמר ישראל למה
הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם
אח׃ ויאמרו שאול שאל האיש לנו
ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי
היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים
האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו
את אחיכם׃ ויאמר יהודה אל ישראל
אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה
ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה
גם טפנו׃ אנכי אערבנו מידי תבקשנו
אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך

משל הביאתי הברתי וירפאו וירפו וסי׳ שאול יקרא לנחרים אסיא: שאול ב׳ מל׳ וסימ׳ האיש לכן
ושאל באבל אחד ושאול לך באלהים: הידוע ג׳ חד מל׳ וב׳ חס וסי׳ כי יאמר כלה מלא ריב עליו: שלחה ז׳
וסי׳ הנער וקחנו וישלח שאול מלאכים ודליותיו אל אשר ואת תעלתיה: אל ישראל וסי׳ שלחה הנער
הקבצו ושמעו והנה קמתם וישמעו סרני פלשתים ויאמר שמואל אל שאול נסכות ואלה הדברים דירמיה
משא דבר ייי וכל משרתיך למלך כות׳ במ״א ויאמר נתן אל דוד: הביאתין ג׳ בליש׳ וסי׳ אם לא הביאתין
ועברי כלב הביאתין כתיב את פנג והעלית וירכיך הביאתין כתיב ז׳

מובאים תלת ומל׳ וס׳ כי הובאו סבירין לבית הארץ: ונפתחה ל׳ הנדעתה ל׳ הפריחה ל׳ ונפתחה ל׳ הרוחה ל׳
פתוחה ל׳ ונברחה ל׳ וסרחה ל׳ המלתה ל׳ שחה ל׳ נשמחה ל׳ נשמחה ל׳ ויוצא ויוצא פלוגה אתמנ ויוצא כה׳

וחטאתי לך כל הימים: כי לולא
התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים:
ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן
אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ
בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט
צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים
ושקדים: וכסף משנה קחו בידכם
ואת הכסף המושב בפי אמתחתיכם
תשיבו בידכם אולי משגה הוא: ואת
אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש:
ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש
ושלח לכם את אחיכם אחר ואת
בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי:
ויקחו האנשים את המנחה הזאת
ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימן
ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני
יוסף: וירא יוסף אתם את בנימין
ויאמר לאשר על ביתו הבא את

האנשים הביתה וטבח טבח והכן
כי אתי יאכלו האנשים בצהרים:
ויעש האיש כאשר אמר יוסף
ויבא האיש את האנשים ביתה
יוסף: וייראו האנשים כי הובאו
בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף
השב באמתחתינו בתחלה אנחנו
מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו
ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו:
ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף
וידברו אליו פתח הבית: ויאמרו בי
אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל:
ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את
אמתחתינו והנה כסף איש בפי
אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו
בידנו: וכסף אחר הורדנו בידנו
לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו
באמתחתינו: ויאמר שלום לכם אל

יב׳ מנ׳ מל׳ וג׳ חס׳ וסימנ׳ אתן החוצה העבר כלי כסף ויאמר שלום מעט ברכין משה את העם
פתחה אות ארצו וגרען באלקול תתן המנין והבי׳ יהושע הכהן ישראל מתורכו:

וישתחוו ג׳ בת׳ וישתחו וסימ׳ ויאמרו שלום על אשר עזבו דמלך ויברך עזרא

תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן
לכם מטמון באמתחתיכם כספכם
בא אלי ויוצא אלהם את שמעון׃
ויבא האיש את האנשים ביתה
יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן
מספוא לחמריהם׃ ויכינו את המנחה
עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו
כי שם יאכלו לחם׃ ויבא יוסף הביתה
ויביאו לו את המנחה אשר בידם
הביתה וישתחוו לו ארצה׃ וישאל
להם לשלום ויאמר השלום אביכם
הזקן אשר אמרתם העודנו חי׃
ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו
חי ויקדו וישתחו׃ וישא עיניו וירא
את בנימין אחיו בן אמו ויאמר
הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם
אלי ויאמר אלהים יחנך בני׃ וימהר
יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש

לבכות ויבא החדרה ויבך שמה׃
וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר
שימו לחם׃ וישימו לו לבדו ולהם
לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם
כי לא יוכלון המצרים לאכל את
העברים לחם כי תועבה הוא למצרים׃
וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר
כצערתו ויתמהו האנשים איש אל
רעהו׃ וישא משאת מאת פניו
אלהם ותרב משאת בנימן ממשאת
כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו׃
ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא
את אמתחת האנשים אכל כאשר
יוכלון שאת ושים כסף איש בפי
אמתחתו׃ ואת גביעי גביע הכסף
תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף
שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר׃
הבקר אור והאנשים שלחו המה

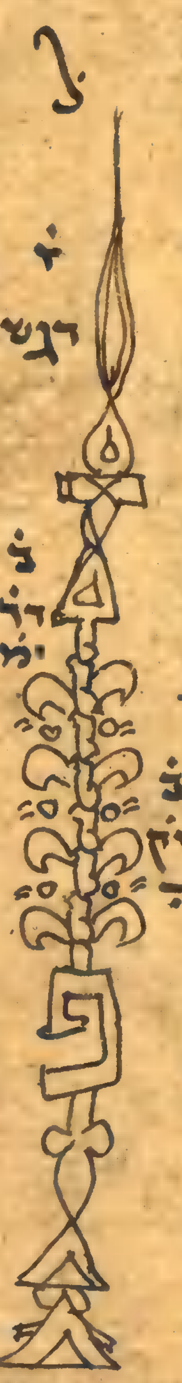
נכמרו ג׳ וסי׳ וימהר יוסף ...

והשגתם ל׳ ויחרשיהם ל׳ ושננתם ל׳ וקשרתם ל׳ והודעתם ל׳ והקרבתם ל׳ וטמנתם ל׳ וסקלתם ל׳ ושלחתם ל׳

המכלתם ל׳ שמעתם ל׳ גם עתה ג׳ כדבריכם התיצבו הנם בשמים ואחרים עתה נאם

וחמריהם׃ הם יצאו את העיר לא
הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו
קום רדף אחרי האנשים והשגתם
ואמרת אלהם למה שלמתם רעה
תחת טובה׃ הלוא זה אשר ישתה
אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם
אשר עשיתם׃ וישגם וידבר אלהם
את הדברים האלה׃ ויאמרו אליו
למה ידבר אדני כדברים האלה
חלילה לעבדיך מעשות כדבר
הזה׃ הן כסף אשר מצאנו בפי
אמתחתינו השיבנו אליך מארץ
כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או
זהב׃ אשר ימצא אתו מעבדיך
ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים׃
ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא
אשר ימצא אתו יהיה לי עבד
ואתם תהיו נקים׃ וימהרו ויורדו

איש את אמתחתו ארצה ויפתחו
איש אמתחתו׃ ויחפש בגדול החל
ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת
בנימן׃ ויקרעו שמלתם ויעמס איש
על חמרו וישבו העירה׃ ויבא יהודה
ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם
ויפלו לפניו ארצה׃ ויאמר להם יוסף
מה המעשה הזה אשר עשיתם
הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש
אשר כמני׃ ויאמר יהודה מה נאמר
לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים
מצא את עון עבדיך הננו עבדים
לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא
הגביע בידו׃ ויאמר חלילה לי מעשות
זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו
הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום
אל אביכם׃ ויגש
אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא

וימצא ג׳ וסימנ׳ הגביע כתוב הכהנים
לעבדים ועלינו הננו בידך

העירה ט׳ וסימנ׳ ויקרעו וירדו גם להראות
עימך הננו ואתנו הננו לפניך

אמן דקדמ׳ לאבין ג׳ וסי׳ ידבר נא עבדך [illegible] וסימ׳ ירד ירדנו בי אדני ירד נא [illegible]
[illegible] ויאמר [illegible] ותאמר [illegible] אמן דקדמ׳ לאבין ג׳ וסי׳ ויותר הוא לבדו
[illegible]

עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך
בעבדך כי כמוך כפרעה: אדני שאל
את עבדיו לאמר היש לכם אב או
אח: ונאמר אל אדני יש לנו אב
זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר
הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: ותאמר
אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה
עיני עליו: ונאמר אל אדני לא יוכל
הנער לעזב את אביו ועזב את אביו
ומת: ותאמר אל עבדיך אם לא ירד
אחיכם הקטן אתכם לא תספון
לראות פני: ויהי כי עלינו אל עבדך
אבי ונגד לו את דברי אדני: ויאמר
אבינו שבו שברו לנו מעט אכל:
ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו
הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות
פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו:
ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם

כי שנים ילדה לי אשתי: ויצא האחד
מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו
עד הנה: ולקחתם גם את זה מעם
פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי
ברעה שאלה: ועתה כבאי אל עבדך
אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה
בנפשו: והיה כראותו כי אין הנער
ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך
אבינו ביגון שאלה: כי עבדך ערב את
הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו
אליך וחטאתי לאבי כל הימים: ועתה
ישב נא עבדך תחת הנער עבד
לאדני והנער יעל עם אחיו: כי איך
אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן
אראה ברע אשר ימצא את אבי:
ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים
עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי
ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף

[illegible]
[illegible]

ולא עמד ג והי פילגשו וסי ויחי... ויאמר בפתחם וישב מלך ארך בבכי ו וסי ויתן את קלו כי מעלה
אל היית והכיר יבאו ובתחנון בבכי יעזר ושמה: מהרו ד וסימנ ועלו אל אבי עשו כמוה פן ימהר ראבשלום

אל אחיו ויתן את קלו בבכי וישמעו
מצרים וישמע בית פרעה ויאמר
יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי
חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי
נבהלו מפניו ויאמר יוסף אל אחיו
גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף
אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה
ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם
כי מכרתם אתי הנה כי למחיה
שלחני אלהים לפניכם כי זה שנתים
הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים
אשר אין חריש וקציר וישלחני
אלהים לפניכם לשום לכם שארית
בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה
ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה
כי האלהים וישימני לאב לפרעה
ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ
מצרים מהרו ועלו אל אבי ואמרתם

אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים
לאדון לכל מצרים רדה אלי אל
תעמד וישבת בארץ גשן והיית
קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך
ובקרך וכל אשר לך וכלכלתי אתך
שם כי עוד חמש שנים רעב פן
תורש אתה וביתך וכל אשר לך
והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין
כי פי המדבר אליכם והגדתם לאבי
את כל כבודי במצרים ואת כל אשר
ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי
הנה ויפל על צוארי בנימן אחיו
ויבך ובנימן בכה על צואריו וינשק
לכל אחיו ויבך עלהם ואחרי כן דברו
אחיו אתו והקל נשמע בית פרעה
לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני
פרעה ובעיני עבדיו ויאמר פרעה
אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו

ולהחיות תלת וסימנ לכם לפלטה האלהים ... ו וסי לא אתם שלחתם ויאמר נתן אל דוד
... והיה כי תבאו ... בשמחות ... ויזבחו ביום ההוא ...

ועוד כן נסימ ועוד חמש אך המלוכה על כן חדה אף ... עשירה מנחה את אפרים אדם מקדם
תחוס ולאביו שלח כזאת ובתים מלאים תחת אשר לא וכל טוב ... אם תאבו ושמעתם חסר...

טענו את בעירכם ולכו באו ארצה
כנען: וקחו את אביכם ואת בתיכם
ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ
מצרים ואכלו את חלב הארץ: ואתה
צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ
מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם
ונשאתם את אביכם ובאתם: ועינכם
אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ
מצרים לכם הוא: ויעשו כן בני
ישראל ויתן להם יוסף עגלות על
פי פרעה ויתן להם צדה לדרך:
לכלם נתן לאיש חלפות שמלת
ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש
חלפת שמלת: ולאביו שלח כזאת
עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים
ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון
לאביו לדרך: וישלח את אחיו וילכו
ויאמר אלהם אל תרגזו בדרך:

ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען
אל יעקב אביהם: ויגדו לו לאמר
עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ
מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם:
וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר
דבר אלהם וירא את העגלות אשר
שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח
יעקב אביהם: ויאמר ישראל רב
עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם
אמות: ויסע ישראל וכל אשר לו
ויבא בארה שבע ויזבח זבחים
לאלהי אביו יצחק: ויאמר אלהים
לישראל במראת הלילה ויאמר
יעקב יעקב ויאמר הנני: ויאמר
אנכי האל אלהי אביך אל תירא
מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך
שם: אנכי ארד עמך מצרימה
ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית

46

... מצריך תזכיר ובאו ודננו אפרים עגלה במתניכם ולכדו תעלץ קריבה ... אשרי תבחר
טוב מעט יברכך ... מעינך הנה עברו: ולאביו ג וסימ שלח ... ולאבין לא הגיד: ארץ ה' דמיט וסימ
ארץ ויעלו ממצרים נחנו: ומזון ג וסי לאביו לדרך לכלה בה וחבי נעבד ותרא ותקח בת שבע ולא יפל
בארה ג ... יותם ... בתר ... ובארה כת ... עלה ג כת ... וסי אעלך גם עלה עלה
נעלה וירשנו ועלה נעלה ונבכה:

ובנותיו ג ומל וסי׳ וישכם לבן בבקר כל נפש בניו ובנותיו הוי ובנותינו : יו׳ פים מן גג מלין וסי׳ ויטב
יעקב בנגד והרעב כבד בארץ ומשמע ודומה ומשא ובני דן חשים לישועתך קויתי יי׳ ועשירי׳

יָדוֹ עַל־עֵינֶיךָ׃ וַיָּקָם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע
וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
וְאֶת־טַפָּם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם בָּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־
שָׁלַח פַּרְעֹה לָשֵׂאת אֹתוֹ׃ וַיִּקְחוּ אֶת־
מִקְנֵיהֶם וְאֶת־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ
בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרָיְמָה יַעֲקֹב
וְכָל־זַרְעוֹ אִתּוֹ׃ בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אִתּוֹ
בְּנֹתָיו וּבְנוֹת בָּנָיו וְכָל־זַרְעוֹ הֵבִיא
אִתּוֹ מִצְרָיְמָה׃
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
הַבָּאִים מִצְרַיְמָה יַעֲקֹב וּבָנָיו בְּכֹר
יַעֲקֹב רְאוּבֵן׃ וּבְנֵי רְאוּבֵן חֲנוֹךְ
וּפַלּוּא וְחֶצְרֹן וְכַרְמִי׃ וּבְנֵי שִׁמְעוֹן
יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין וְצֹחַר
וְשָׁאוּל בֶּן־הַכְּנַעֲנִית׃ וּבְנֵי לֵוִי גֵּרְשׁוֹן
קְהָת וּמְרָרִי׃ וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן
וְשֵׁלָה וָפֶרֶץ וָזָרַח וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן
בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיִּהְיוּ בְנֵי־פֶרֶץ חֶצְרֹן

וְחָמוּל׃ וּבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלָע וּפֻוָּה וְיוֹב
וְשִׁמְרֹן׃ וּבְנֵי זְבֻלוּן סֶרֶד וְאֵלוֹן
וְיַחְלְאֵל׃ אֵלֶּה בְּנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה
לְיַעֲקֹב בְּפַדַּן אֲרָם וְאֵת דִּינָה בִתּוֹ
כָּל־נֶפֶשׁ בָּנָיו וּבְנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ׃
וּבְנֵי גָד צִפְיוֹן וְחַגִּי שׁוּנִי וְאֶצְבֹּן עֵרִי
וַאֲרוֹדִי וְאַרְאֵלִי׃ וּבְנֵי אָשֵׁר יִמְנָה
וְיִשְׁוָה וְיִשְׁוִי וּבְרִיעָה וְשֶׂרַח אֲחֹתָם
וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל׃ אֵלֶּה
בְּנֵי זִלְפָּה אֲשֶׁר־נָתַן לָבָן לְלֵאָה בִתּוֹ
וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
נָפֶשׁ׃ בְּנֵי רָחֵל אֵשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף
וּבִנְיָמִן׃ וַיִּוָּלֵד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֲשֶׁר יָלְדָה־לּוֹ אָסְנַת בַּת־פּוֹטִי פֶרַע
כֹּהֵן אֹן אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃
וּבְנֵי בִנְיָמִן בֶּלַע וָבֶכֶר וְאַשְׁבֵּל גֵּרָא
וְנַעֲמָן אֵחִי וָרֹאשׁ מֻפִּים וְחֻפִּים וָאָרְדְּ׃
אֵלֶּה בְּנֵי רָחֵל אֲשֶׁר יֻלַּד לְיַעֲקֹב כָּל־

ועשירית משבצות זהב ובני פלוא יברכך יי׳
טנאך ברוך טנאך בני יו׳ ריש פיס ב׳
בני לאה בני רחל בני גרשון בני נפתלי בני
יששכר בני זבולן בני יוסף

ולעירית ולספחת מכספה לא תהיה מדוח
לבתו וסימ׳ בני יפת בני שם בני יעקב
מלדי בני שמעון בני גד בני יהודה בני
זבולן ומצרעת בני מנשה בני אשר בני נפתלי

ובני יד׳ דסביר בן וסימ׳ ובני דן ובני פלוא ובני ענה ובני איתן עזריה ובני אפים ג בן ובני יכניה ובני שכניה
ובני עתנאל ובני אלה ושכן ובני יריאל ובני עדו ובני מרדי ובני אולם בידין

נפש ארבעה עשר׃ ובני דן חשים׃
ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם׃
אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל
בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש
שבעה׃ כל הנפש הבאה ליעקב
מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני
יעקב כל נפש ששים ושש׃ ובני
יוסף אשר ילד לו במצרים נפש
שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה
מצרימה שבעים׃
ואת יהודה שלח לפניו
אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו
ארצה גשן׃ ויאסר יוסף מרכבתו
ויעל לקראת ישראל אביו גשנה
וירא אליו ויפל על צואריו ויבך
על צואריו עוד׃ ויאמר ישראל
אל יוסף אמותה הפעם אחרי
ראותי את פניך כי עודך חי׃ ויאמר

יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה
ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי
ובית אבי אשר בארץ כנען באו
אלי׃ והאנשים רעי צאן כי אנשי
מקנה היו וצאנם ובקרם וכל אשר
להם הביאו׃ והיה כי יקרא לכם
פרעה ואמר מה מעשיכם׃ ואמרתם
אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו
ועד עתה גם אנחנו גם אבתינו
בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת
מצרים כל רעה צאן׃ ויבא יוסף
ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי
וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו
מארץ כנען והנם בארץ גשן׃
ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים
ויצגם לפני פרעה׃ ויאמר פרעה
אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל
פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו

מנעורינו תלת מל׳ וסימנ׳ ואמרתם אנשי והשבת אלה נשכבה בבשתנו׃ אבותינו ח׳ מל׳ וסימנ׳
גם אנחנו גם אבותינו סוף פס׳ והבשת אכלה נשכבה בבשתנו ידעת יי׳ רשענו עזי ומעזי וירא
אבותינו והנה נפלו על אשר לא שמרו וכל יהושע ונשיא ותהלים כות מזר במא
בך בטחו אבותינו׃

ויושב ה׳ ואת אחיו ה׳ וסימ׳ ויושב ויכלכל האמר ויושב אבימלך ויאחז את יהויכין : ויושב ה׳ ג׳ מל׳ וב׳ חס
וסימ׳ יוסף עם את בני ישר׳ עם רעבים אתם בתהלה בערי שמעון אדם מלרע ולחם ריש פס׳ ופס׳

גם אבותינו׃ ויאמרו אל פרעה לגור
בארץ באנו כי אין מרעה לצאן
אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ
כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ
גשן׃ ויאמר פרעה אל יוסף לאמר
אביך ואחיך באו אליך׃ ארץ מצרים
לפניך הוא במיטב הארץ הושב
את אביך ואת אחיך ישבו בארץ
גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל
ושמתם שרי מקנה על אשר לי׃
ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו
לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה׃
ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי
שני חייך׃ ויאמר יעקב אל פרעה
ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה
מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא
השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי
מגוריהם׃ ויברך יעקב את פרעה

ויצא מלפני פרעה׃ ויושב יוסף את
אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה
בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ
רעמסס כאשר צוה פרעה׃ ויכלכל
יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל
בית אביו לחם לפי הטף׃ ולחם אין
בכל הארץ כי כבד הרעב מאד
ותלה ארץ מצרים וארץ כנען
מפני הרעב׃ וילקט יוסף את כל
הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ
כנען בשבר אשר הם שברים ויבא
יוסף את הכסף ביתה פרעה׃ ויתם
הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען
ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר
הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי
אפס כסף׃ ויאמר יוסף הבו מקניכם
ואתנה לכם במקניכם אם אפס
כסף׃ ויביאו את מקניהם אל יוסף

וסימ׳ אין בכל הארץ ולחם מצות וקלי וכרמל משמים נתתי להם : ומארץ ז׳ וסי׳ מולדתו ויתן לו
ויתם הכסף והנה נבוסי כשדים צאת ומבוא השמש ונאספת השמחה ובאין מעי יהודה על הע׳
מארץ כותהון: אפס ד׳ וסימנהון כי אפס כסף כי תפס כסף כי אפס המוץ אפס
עליך וחד האפס לנכה חסרו:

ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה
הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם
בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא: ותתם
השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית
ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם
הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא
נשאר לפני אדני בלתי אם גויתנו
ואדמתנו: למה נמות לעיניך גם אנחנו
גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו
בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים
לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות
והאדמה לא תשם: ויקן יוסף את כל
אדמת מצרים לפרעה כי מכרו
מצרים איש שדהו כי חזק עלהם
הרעב ותהי הארץ לפרעה: ואת העם
העביר אתו לערים מקצה גבול
מצרים ועד קצהו: רק אדמת הכהנים
לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה

ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה
על כן לא מכרו את אדמתם: ויאמר
יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום
ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע
וזרעתם את האדמה: והיה בתבואת
ונתתם חמישית לפרעה וארבע
הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם
ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ויאמ
ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני
והיינו עבדים לפרעה: וישם אתה
יוסף לחק עד היום הזה על אדמת
מצרים לפרעה לחמש רק אדמת
הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: וישב
ישראל בארץ מצרים בארץ גשן
ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד: ויחי
יעקב בארץ מצרים שבע עשרה
שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע
שנים וארבעים ומאת שנה: ויקרבו ימי

בנן עמין ד וסימ׳ ויאמר ליוסף ריגת מעבדך הוא ובנך עמין בשנת היובל דשפטים : ד פס׳ אית בהון ויאמר
ויאמר וסי׳ הבי סלא שמו וירא את הנגדים וירא את בנימן בנ הם מי שמך לאיש אל השטן וחב׳ וחלופ׳

ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף
ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך
שים נא ידך תחת ירכי ועשית
עמדי חסד ואמת אל נא תקברני
במצרים ושכבתי עם אבתי
ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם
ויאמר אנכי אעשה כדברך ויאמר
השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל
על ראש המטה
ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר
ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני
בניו עמו את מנשה ואת אפרים
ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא
אליך ויתחזק ישראל וישב על
המטה ויאמר יעקב אל יוסף אל
שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען
ויברך אתי ויאמר אלי הנני מפרך
והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי

את הארץ הזאת לזרעך אחריך
אחזת עולם ועתה שני בניך הנולדים
לך בארץ מצרים עד באי אליך
מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן
ושמעון יהיו לי ומולדתך אשר
הולדת אחריהם לך יהיו על שם
אחיהם יקראו בנחלתם ואני בבאי
מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען
בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה
ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית
לחם וירא ישראל את בני יוסף
ויאמר מי אלה ויאמר יוסף אל
אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה
ויאמר קחם נא אלי ואברכם ועיני
ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות
ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק
להם ויאמר ישראל אל יוסף ראה
פניך לא פללתי והנה הראה אתי

וחלופ׳ תלת פס׳ ויאמר ויאמר וסי׳ ויסף עוד לדבר אליו ויתן השליש וחב׳ : כדברך ג׳ חס בליש׳
וסימנ׳ ויאמר ולבן הן ושכבתי עם אבתי סלחתי כדברך במה יזכה בחקתיך אעתע גמור
על עבדך דלפה נפשי דבקה נפשי ואענה חורפי טוב עשית מכל אלה רע עד לרגלי נעכרתי ג׳

ועיניו מ״ל ריש פס וסימ׳ להם לכות עיניכם ראית וידריתלכבדו ארץ המלך וישא אתם רשעים תכלינה
לחלק יגיד אם תמנע מחפץ את פני מבין שמאל וגם הוא וסימ׳ יגדל עדי אבד לא להרפא וחבי ידך

אֱלֹהִים גַּם אֶת־זַרְעֶךָ׃ וַיּוֹצֵא יוֹסֵף
אֹתָם מֵעִם בִּרְכָּיו וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו
אָרְצָה׃ וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת
אֶפְרַיִם בִּימִינוֹ מִשְּׂמֹאל יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־מְנַשֶּׁה בִשְׂמֹאלוֹ מִימִין יִשְׂרָאֵל
וַיַּגֵּשׁ אֵלָיו׃ וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת־יְמִינוֹ
וַיָּשֶׁת עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הַצָּעִיר
וְאֶת־שְׂמֹאלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שִׂכֵּל
אֶת־יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר׃ וַיְבָרֶךְ
אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמַר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
הִתְהַלְּכוּ אֲבֹתַי לְפָנָיו אַבְרָהָם וְיִצְחָק
הָאֱלֹהִים הָרֹעֶה אֹתִי מֵעוֹדִי עַד־הַיּוֹם
הַזֶּה׃ הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע
יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי
וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ וַיַּרְא יוֹסֵף כִּי־יָשִׁית
אָבִיו יַד־יְמִינוֹ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם
וַיֵּרַע בְּעֵינָיו וַיִּתְמֹךְ יַד־אָבִיו לְהָסִיר

אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ־אֶפְרַיִם עַל־רֹאשׁ
מְנַשֶּׁה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו לֹא־כֵן
אָבִי כִּי־זֶה הַבְּכֹר שִׂים יְמִינְךָ עַל
רֹאשׁוֹ׃ וַיְמָאֵן אָבִיו וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי
בְנִי יָדַעְתִּי גַּם־הוּא יִהְיֶה־לְּעָם וְגַם
הוּא יִגְדָּל וְאוּלָם אָחִיו הַקָּטֹן יִגְדַּל
מִמֶּנּוּ וְזַרְעוֹ יִהְיֶה מְלֹא־הַגּוֹיִם׃ וַיְבָרְכֵם
בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמוֹר בְּךָ יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר יְשִׂמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם
וְכִמְנַשֶּׁה וַיָּשֶׂם אֶת־אֶפְרַיִם לִפְנֵי מְנַשֶּׁה׃
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הִנֵּה אָנֹכִי
מֵת וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהֵשִׁיב
אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם׃ וַאֲנִי נָתַתִּי
לְךָ שְׁכֶם אַחַד עַל־אַחֶיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי
מִיַּד הָאֱמֹרִי בְּחַרְבִּי וּבְקַשְׁתִּי׃

וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֵאָסְפוּ
וְאַגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר־יִקְרָא אֶתְכֶם

ידיו ימין ... ל״ת כן יט דסמ׳ ... בסך וסי׳ ל״ת כן אבי לכן
נא הגברים עבדי משה ירדו אוחיו הדבר ביתי עם עשים ויחפץ בני השבתי
ולא שמע ... ל״ת כן ... לאמור ג׳ מ״ל וסי׳ ויברכם
ביום ההוא הכוהר היה אם תפרן את בריתי ובקשתי בקשתי

ואפיצם ב̇ וסי' אחלקם ביעקב ואפיצם בישל כדש עובר וחד אפיצם: לבשו ג̇ חס וסי' כבס ביין והוא
חגור מדו בשומיעם חד בתל וחד בנב וחד בכת: מנחה ב̇ חס בליש וסימנ מנחה ויהי כת דבר:

באחרית הימים: הקבצו ושמעו
בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם:
ראובן בכרי אתה כחי וראשית
אוני יתר שאת ויתר עז: פחז
כמים אל תותר כי עלית משכבי
אביך אז חללת יצועי עלה:

שמעון ולוי אחים כלי
חמס מכרתיהם: בסדם אל
תבא נפשי בקהלם אל תחד
כבדי. כי באפם הרגו
איש וברצנם עקרו
שור: ארור
אפם כי עז ועברתם
כי קשתה אחלקם ביעקב
ואפיצם בישראל:
פ

יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף
איביך ישתחוו לך בני אביך: גור
אריה יהודה מטרף בני עלית כרע
רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו:
לא יסור שבט מיהודה ומחקק
מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו
יקהת עמים: אסרי לגפן עירה
ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו
ובדם ענבים סותה: חכלילי עינים
מיין ולבן שנים מחלב:

זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף
אנית וירכתו על צידן:
יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים:
וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי
נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס
עבד: דן ידין עמו
כאחד שבטי ישראל: יהי דן נחש

מחלב תלת וסימניהון ולבן שנים מחלב עתיקי כשדים דכון נדיריב חד בתו וחד בנב וחד בכת: אפיצם ו̇
ואת הארץ הוסיף אשר נתתי תפחדון ירשנו כי עמים ירמיה עוד נבל ובלאת השמים ואת
הארץ כות: למס עבד ב̇ וסימ' ויט שכמו ולא הורישו את הכנעני ויעבדם שלמה וחד למס:

ג פס׳ מן ז׳ מלין תלת מיבת ותלת מיבי׳ והוות באתב״ש וסימ׳ מאשר שמנה ונריב נריבות הערך
אלהים חד בתורה וחד בנביאים וחד בכתובים: ברכת ו׳ ה׳ חס וי׳ מל׳ וסימ׳ מאל אביך ג בגו

עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך
עקבי סוס ויפל רכבו אחור׃ לישועתך
קויתי יהוה׃ גד
גדוד יגודנו והוא יגד עקב׃
מאשר שמנה לחמו
והוא יתן מעדני מלך׃
נפתלי אילה שלחה הנתן
אמרי שפר׃ בן
פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות
צעדה עלי שור׃ וימררהו ורבו
וישטמהו בעלי חצים׃ ותשב
באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו
מידי אביר יעקב משם רעה אבן
ישראל׃ מאל אביך ויעזרך ואת
שדי ויברכך ברכת שמים מעל
ברכת תהום רבצת תחת ברכת
שדים ורחם׃ ברכת אביך גברו
על ברכת הורי עד תאות גבעת

עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד
נזיר אחיו׃
בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד
ולערב יחלק שלל׃ כל אלה שבטי
ישראל שנים עשר וזאת אשר
דבר להם אביהם ויברך אותם איש
אשר כברכתו ברך אתם׃ ויצו אותם
ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי
קברו אתי אל אבתי אל המערה
אשר בשדה עפרון החתי׃ במערה
אשר בשדה המכפלה אשר על
פני ממרא בארץ כנען אשר קנה
אברהם את השדה מאת עפרון
החתי לאחזת קבר׃ שמה קברו
את אברהם ואת שרה אשתו שמה
קברו את יצחק ואת רבקה אשתו
ושמה קברתי את לאה׃ מקנה
השדה והמערה אשר בו מאת בני

בן ורבתליה ברכת אביך ב׳ בן כי תקדמנו ... ורחם ו׳ וסי׳ ברכת שדים הנדאים מנוית
טמא אותם שאול וכנ׳ רוחם רחמתים ... ושמעה יליד בתראה שם ברך נש
שמה ה׳ ריש פס׳ וסי׳ שמה קברו את ... אברהם את אדום נסיכי קנה קפוד שבר
רשפי: ט׳ פס׳ דמיין בסף אות בכל פס׳ תרין מלין קדמיתא מל׳ תנ׳ חס וסי׳ מכל הבהמה מן הבהמה
וישמע אברהם ויקרא את שמו וירא יוסף את אחיו לכלם נתן לאיש ויביאו את מקניהם ויברכם

וכל זקני ג׳ וס׳ ויעל יוסף ויבא אהרן וכל זקני העיר בנות ההוית׳ וכל בית יב׳ וס׳ יוסף בית מלא

חת׃ ויכל יעקב לצוות את בניו
ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף
אל עמיו׃ ויפל יוסף על פני אביו
ויבך עליו וישק לו׃ ויצו יוסף את
עבדיו את הרפאים לחנט את
אביו ויחנטו הרפאים את ישראל׃
וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו
ימי החנטים ויבכו אתו מצרים
שבעים יום׃ ויעברו ימי בכיתו
וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר
אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו
נא באזני פרעה לאמר׃ אבי
השביעני לאמר הנה אנכי מת
בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען
שמה תקברני ועתה אעלה נא
ואקברה את אבי ואשובה׃ ויאמר
פרעה עלה וקבר את אביך כאשר
השביעך׃ ויעל יוסף לקבר את

אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה
זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים׃
וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק
טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ
גשן׃ ויעל עמו גם רכב גם פרשים
ויהי המחנה כבד מאד׃ ויבאו עד
גרן האטד אשר בעבר הירדן
ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד
ויעש לאביו אבל שבעת ימים׃
וירא יושב הארץ הכנעני את
האבל בגרן האטד ויאמרו אבל
כבד זה למצרים על כן קרא
שמה אבל מצרים אשר בעבר
הירדן׃ ויעשו בניו לו כן כאשר
צום׃ וישאו אתו בניו ארצה כנען
ויקברו אתו במערת שדה המכפלה
אשר קנה אברהם את השדה
לאחזת קבר מאת עפרן החתי על

מלא בית מלא בית אבי הוית ומלא אחימלך ישראל משחקים ישראל מעלים בת שיר עבדי
לב׳ אחיך ואבי הנשיא צום תלת וסימ׳ ויענין בנין ופסל חס ונטפ׳ מצות אבותם
אשר צום

ויצוו ד׳ וסימנהון אל יוסף את העם והביאתם את ישבי ואלבתם בכרמים ל׳ והשב ד׳ וסימנ׳ ישיב
לנו שובו השב את אחיך לשכונע בן זה רעזריא: ישיב כ״ה וסימ׳ לו ישטמנו בעל הבוך אם עוד

פני ממרא: וישב יוסף מצרימה הוא
ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו
אחרי קברו את אביו: ויראו אחי
יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו
ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את
כל הרעה אשר גמלנו אתו: ויצוו אל
יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו
לאמר: כה תאמרו ליוסף אנא שא
נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה
גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי
אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו:
וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו
הננו לך לעבדים: ויאמר אלהם
יוסף אל תיראו כי התחת אלהים
אני: ואתם חשבתם עלי רעה אלהים
חשבה לטבה למען עשה כיום הזה
להחית עם רב: ועתה אל תיראו
אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם

וינחם אותם וידבר על לבם: וישב
יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי
יוסף מאה ועשר שנים: וירא יוסף
לאפרים בני שלשים גם בני מכיר
בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: ויאמר
יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים
פקד יפקד אתכם והעלה אתכם
מן הארץ הזאת אל הארץ אשר
נשבע לאברהם ליצחק וליעקב:
וישבע יוסף את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם
את עצמתי מזה: וימת יוסף בן
מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם
בארון במצרים:

סכום הפסוקים שלספר בראשית אלף וחמש מאות
ושלשים וארבעה סימן אך לד: מנין הפרשיות
הפתוחות שלש וארבעים: והסתומות שמנה
וארבעים הכל אחת ותשעים: ביל״ון

עוה רבות ואם מעט ירבה לו סוסים הרננו גוים לאיש כבוד אמרי דעת ואיש לא יוכ׳
וינחם ב׳ וסימ׳ אותם דוד את בת שבע וחד כאשר אבלים ינחם: העלה ג׳ חס׳ בלש׳ וסי׳ אדרב
עצמתי ערמ׳ והעלתי עליכם בשר כי העלה אתיד: ואלהים ה׳ וסי׳ פקד יפקד סר מעל
זולתי לא תדע אמל לבהלנו מלכי מקדם:

איש וביתו ג̇ וסימ׳ שמות בני ישראל ויושב ואנדיין: ובנימן ט̇ מיוח׳ וסי׳ בכה על יששכר החל להכות יתר
הגלעד אפרים ובני בלהה הוליד ויעמר ולוי וכל יהודה ויוסף כולה: ויקם ה̇ פת׳ וסימ׳ הבה נתחכמה לו

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה
את יעקב איש וביתו באו׃ ראובן שמעון
לוי ויהודה׃ יששכר זבלון ובנימן׃
דן ונפתלי גד ואשר׃ ויהי כל נפש
יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף
היה במצרים׃ וימת יוסף וכל אחיו
וכל הדור ההוא׃ ובני ישראל פרו
וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד
ותמלא הארץ אתם׃
ויקם מלך חדש על מצרים אשר
לא ידע את יוסף׃ ויאמר אל עמו
הנה עם בני ישראל רב ועצום
ממנו׃ הבה נתחכמה לו פן ירבה
והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם
הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה
מן הארץ׃ וישימו עליו שרי מסים
למען ענתו בסבלתם ויבן ערי
מסכנות לפרעה את פתם ואת

רעמסס׃ וכאשר יענו אתו כן ירבה
וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל׃
ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך׃
וימררו את חייהם בעבדה קשה
בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה
את כל עבדתם אשר עבדו בהם
בפרך׃ ויאמר מלך מצרים למילדת
העברית אשר שם האחת שפרה
ושם השנית פועה׃ ויאמר בילדכן
את העבריות וראיתן על האבנים
אם בן הוא והמתן אתו ואם בת
היא וחיה׃ ותיראן המילדת את
האלהים ולא עשו כאשר דבר
אליהן מלך מצרים ותחיין את
הילדים׃ ויקרא מלך מצרים למילדת
ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר
הזה ותחיין את הילדים׃ ותאמרן
המילדת אל פרעה כי לא כנשים

לו והיינו גם אנחנו ועבדיך יהיה וירא ייי ויתמלמלה: להיות אליהן ה̇ ר״פ לו וחד חס וסי׳ ותאמרן המילדת ל̇
ודבר ותיראן המילדת ותקרבון אלי ועשיה אליהן כי אל תקראן לי נעמי: נתחכמה ל̇

ולא עשו ה׳ וסימ׳ ותחיין המילדות ולא עשו חסר על אשר לא שמעון ולא הטו ... עמי שפרה:
הבת ד׳ וסימ׳ וכל הבת תחיון עד מתי תתחמקין מה תתהללי מה אעידך וכל לשון בתים מות:

המצרית העברית כי חיות הנה
בטרם תבוא אלהן המילדת וילדו׃
וייטב אלהים למילדת וירב העם
ויעצמו מאד׃ ויהי כי יראו המילדת
את האלהים ויעש להם בתים׃ ויצו
פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד
היארה תשליכהו וכל הבת תחיון׃

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי׃
ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי
טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים׃
ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת
גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם
בה את הילד ותשם בסוף על שפת
היאר׃ ותתצב אחתו מרחק לדעה
מה יעשה לו׃ ותרד בת פרעה
לרחץ על היאר ונערתיה הלכת
על יד היאר ותרא את התבה בתוך

הסוף ותשלח את אמתה ותקחה׃
ותפתח ותראהו את הילד והנה נער
בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי
העברים זה׃ ותאמר אחתו אל בת
פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת
מן העברית ותינק לך את הילד׃
ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך
העלמה ותקרא את אם הילד׃ ותאמר
לה בת פרעה היליכי את הילד הזה
והינקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח
האשה הילד ותניקהו׃ ויגדל הילד
ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לבן
ותקרא שמו משה ותאמר כי מן
המים משיתהו׃ ויהי בימים ההם
ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא
בסבלתם וירא איש מצרי מכה
איש עברי מאחיו׃ ויפן כה וכה
וירא כי אין איש ויך את המצרי

ירידה על ה׳ בליש׳ וסי׳ וירד העיט ותרד בת פרעה ותרד בת פרעה ותמהר ותרד כדה על ידה
ויעמדו המים וירדתי על ההרים וירד בית המלך וירדו על הערבה וירדו שלשה: גמא ג׳ וסי׳ ותקח
לו תבת ובכלי גמא הישא הגמא חד בתו וחד בנב׳ וחד בכת׳ וחד חציר לקנה וגמא: האלך ג׳ וסימ׳
ותאמר אחתו והכיתי על רמות גלעד: לכי ג׳ וסי׳ ותאמר לה ויאמר לכי ויאמר לה אמנון:

וייראו ג' וסימ' ויאמר מה נורא ויעבד לו מי שמך אוריה דוד את ייי יהושפט שאול מלפניו וישרא
וישם וימהר היך יבא אלי: ותבאנה ה' וסי' אל רעואל אל קרבנו ותדלנה פתאם עדיהן ותבואינה עזות:

ויטמנהו בחול: ויצא ביום השני והנה
שני אנשים עברים נצים ויאמר
לרשע למה תכה רעך: ויאמר מי
שמך לאיש שר ושפט עלינו
הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת
את המצרי ויירא משה ויאמר
אכן נודע הדבר: וישמע פרעה
את הדבר הזה ויבקש להרג את
משה ויברח משה מפני פרעה
וישב בארץ מדין וישב על הבאר:
ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה
ותדלנה ותמלאנה את הרהטים
להשקות צאן אביהן: ויבאו הרעים
ויגרשום ויקם משה ויושען וישק
את צאנם: ותבאנה אל רעואל
אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא
היום: ותאמרן איש מצרי הצילנו
מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק

את הצאן: ויאמר אל בנתיו ואיו למה
זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל
לחם: ויואל משה לשבת את האיש
ויתן את צפרה בתו למשה: ותלד
בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר
גר הייתי בארץ נכריה:

ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך
מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה
ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים
מן העבדה: וישמע אלהים את
נאקתם ויזכר אלהים את בריתו
את אברהם את יצחק ואת יעקב:
וירא אלהים את בני ישראל וידע
אלהים: ומשה
היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן
מדין וינהג את הצאן אחר המדבר
ויבא אל הר האלהים חרבה: וירא

ולכהן ג' וסימנ' מדין היה לו לאב הוה לנו לאב: ולא הוריש מנשה ויואל שאול ויואל ללכת כי אין מלך חמת רמלא ונגע ארם ושב גדין
ויואל ד' וסי' הכנעני משה האמרי הלוי לשבת הכרמל לא נכר: ואין ואיו ה' וסי' ויאמר אל בנתיו בנות ויאמרו אין האמרה אלה אין

אסרה ה׳ חס בליש וסימ׳ אסרה נא לא תסרו ימין ושמאל לכו סרו דרו ידיך לא אסרות׃ עומד ו׳ מל וסי
של נעליך עומד על שנים וכל קהל ישראל ותלדם והנה המלך תלתיהון דרב ימו ויעש הנה זה עומד

מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך
הסנה וירא והנה הסנה בער באש
והסנה איננו אכל׃ ויאמר משה
אסרה נא ואראה את המראה הגדל
הזה מדוע לא יבער הסנה׃ וירא
יהוה כי סר לראות ויקרא אליו
אלהים מתוך הסנה ויאמר משה
משה ויאמר הנני׃ ויאמר אל תקרב
הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום
אשר אתה עומד עליו אדמת קדש
הוא׃ ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
ויסתר משה פניו כי ירא מהביט
אל האלהים׃ ויאמר יהוה ראה
ראיתי את עני עמי אשר במצרים
ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו
כי ידעתי את מכאביו׃ וארד
להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן

הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה
אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום
הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי׃ ועתה הנה צעקת בני ישראל
באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר
מצרים לחצים אתם׃ ועתה לכה
ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי
בני ישראל ממצרים׃ ויאמר משה
אל האלהים מי אנכי כי אלך אל
פרעה וכי אוציא את בני ישראל
ממצרים׃ ויאמר כי אהיה עמך
וזה לך האות כי אנכי שלחתיך
בהוציאך את העם ממצרים תעבדון
את האלהים על ההר הזה׃ ויאמר
משה אל האלהים הנה אנכי בא אל
בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם
שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה
אמר אלהם׃ ויאמר אלהים אל

סי עמים וארד ואמר כתמפס והיה כתמחס כי ילך תפכחס עמלק תכמך אמר לך מכתפחס וגו׳ תנה כחפס
כי החרם תמכפס בדעת רעו כתפה במס ותעבדון אפכת גחס כל העם דמלך מתפחס כל העם דדבלי
ימים תמפתס וככלות כתפס עמיכם ומציאת כתמפנס על ההר ד׳ וסי תעבדון וענן כבד וירד הגבול
ויצא כבוד יי׳׃ ואמרתי להם אלהי אבותיכם ל׳ מל בתג יי׳ אלהי אבותיכם חד בקר יהושע כל מל שופטים
כל מל במנ ויעל מלך יי׳ שמואל כל חס במב ומשפטה במשך בם מלכ כל מל במנ ויעב יי׳ ישעיה
כלהם במנ׳ עונתיכם ועונת ירמיה כל מלאים בר מן תרתין ואשלח דרך מפני רעתם יחזק

תעלה ח׳ פת׳ וסימ׳ ויאמר תעלה ויעל מלאך יי׳ את כי תעלה לך כי זקן אזקנה דרב ימי׳ כי תעלה
תרוכה תכסה ארץ עולות מחיים תרבין לעיני להלך ד׳ וחס וסימ׳ ואני ידעתי כי לא

משה אהיה אשר אהיה ויאמר
כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני
אליכם: ויאמר עוד אלהים אל משה
כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי
אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי
לעלם וזה זכרי לדר דר: לך ואספת
את זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה
אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי
אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד
פקדתי אתכם ואת העשוי לכם
במצרים: ואמר אעלה אתכם
מעני מצרים אל ארץ הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי
אל ארץ זבת חלב ודבש: ושמעו
לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל
מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה
אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה

נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר
ונזבחה ליהוה אלהינו: ואני ידעתי
כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך
ולא ביד חזקה: ושלחתי את ידי
והכיתי את מצרים בכל נפלאתי
אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח
אתכם: ונתתי את חן העם הזה
בעיני מצרים והיה כי תלכון לא
תלכו ריקם: ושאלה אשה משכנתה
ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב
ושמלת ושמתם על בניכם ועל
4 בנתיכם ונצלתם את מצרים: ויען
משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא
ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה
אליך יהוה: ויאמר אליו יהוה מזה
בידך ויאמר מטה: ויאמר השליכהו
ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש
וינס משה מפניו: ויאמר יהוה אל

וט׳ בלש׳ כות הי׳ מאן יי׳ לתתי כי לא על היד מה לעני יודע׳ והן ה׳ וסימ׳ ויען משה ויאמר והן
יאמינו על חגב והן חלמא ופט׳ והן לא תשכחון והן לא ידוע להוי לך מלכא: ולא ישמעו ד׳ וסימנה
ויען משה לקול האות לקול אביהם ודברת אלהים:

לק ב׳ נחס וסי׳ האת אשר לא נשמע לקול שופר: לשון ז׳ קמ׳ וסימ׳ כבד פה וכבד לשון
על מי התענגו כי נשבעתי כל כלי יוצר עמקי עמודות על עב כרת יי יוסיף בשום

משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח
ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו׃ למען
יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי
אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב׃ ויאמר יהוה לו עוד
הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו
ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג׃
ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו
אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה
כבשרו׃ והיה אם לא יאמינו לך ולא
ישמעו לקל האת הראשון והאמינו
לקל האת האחרון׃ והיה אם לא
יאמינו גם לשני האתות האלה ולא
ישמעון לקלך ולקחת ממימי היאר
ושפכת היבשה והיו המים אשר
תקח מן היאר והיו לדם ביבשת׃
ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא
איש דברים אנכי גם מתמול גם

משלשם גם מאז דברך אל עבדך
כי כבד פה וכבד לשון אנכי׃ ויאמר
יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי
ישום אלם או חרש או פקח או עור
הלא אנכי יהוה׃ ועתה לך ואנכי
אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר׃
ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח׃
ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא
אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר
ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך
וראך ושמח בלבו׃ ודברת אליו
ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה
עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם
את אשר תעשון׃ ודבר הוא לך אל
העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה
תהיה לו לאלהים׃ ואת המטה הזה
תקח בידך אשר תעשה בו את
האתת׃

בשום לשון צליבונן מרפא לשון מות וחיים וכל אתן וסוף פיס ודרקה וזקף כות בלוא חף אנכי:
מוכיח אדם לשמרך לאדם מערכי לב בלענ שפה ונכהו בלשון מלשון רמיה ולשון רכה:
כות מגדות וכל חמש לאדם ויאמר הפן לאכמים יי ודברתי פי ידעתי וסימ׳ מושם לאדם

ויאספו ו׳ וס׳ את כל זקני את השלך וישלחו וישלחו דפלשתים פלשתים את מחנהם עצמות המועצים המלך
המלך אחיכם דידמ׳ כסף וזהב: ישלח ב׳ וס׳ ושלחתי אתידי בלכתך לשוב כשלחו כלה וגם את הערבה ארץ המהומה

וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר
לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר
במצרים ואראה העודם חיים ויאמר
יתרו למשה לך לשלום׃ ויאמר יהוה
אל משה במדין לך שב מצרים כי
מתו כל האנשים המבקשים את
נפשך׃ ויקח משה את אשתו ואת
בניו וירכבם על החמר וישב ארצה
מצרים ויקח משה את מטה האלהים
בידו׃ ויאמר יהוה אל משה בלכתך
לשוב מצרימה ראה כל המפתים
אשר שמתי בידך ועשיתם לפני
פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח
את העם׃ ואמרת אל פרעה כה
אמר יהוה בני בכרי ישראל׃ ואמר
אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן
לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך׃
ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה

ויבקש המיתו׃ ותקח צפרה צר
ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו
ותאמר כי חתן דמים אתה לי׃ וירף
ממנו אז אמרה חתן דמים למולת׃

ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת
משה המדברה וילך ויפגשהו בהר
האלהים וישק לו׃ ויגד משה לאהרן
את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת
כל האתת אשר צוהו׃ וילך משה
ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל׃
וידבר אהרן את כל הדברים אשר
דבר יהוה אל משה ויעש האתת
לעיני העם׃ ויאמן העם וישמעו כי
פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה
את ענים ויקדו וישתחוו׃ ואחר באו
משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה
אמר יהוה אלהי ישראל שלח את

המהומה במשכנו לאמר הן יש׳ ועל יובל ישלח למלא ב׳ בנו תהפכות בם חרון אפו בהם ערב: לרגליו
ד׳ וסימ׳ ותגע אשר לא כרעים ויצא רשף סביב בעתיהן : חתן ד׳ וסימ׳ ותאמר כי חתן דמים שמשון חתן
התמני ויהי בדרך בית אחאב כי חתן וחר וחתן המלך וסר אל משמעתו ועתיך ל׳ ד׳

כתמול ד̇ וסי̇ וירא יעקב ראה אנכי לא תאספון לתת ויכו שטרי בני ויאכו כתמול שלשם כי אם אנכי עצרה
לכן וישבו בני ישרא̇: תאספון ד̇ וסי̇ לראות פני לתת תבן לעם לעמד לשוב בדרך הזה — עור — :

עמי ויחגו לי במדבר׃ ויאמר פרעה
מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח
את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם
את ישראל לא אשלח׃ ויאמרו אלהי
העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך
שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה
אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב׃
ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה
ואהרן תפריעו את העם ממעשיו
לכו לסבלתיכם׃ ויאמר פרעה הן
רבים עתה עם הארץ והשבתם
אתם מסבלתם׃ ויצו פרעה ביום
ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו
לאמר׃ לא תאספון לתת תבן לעם
ללבן הלבנים כתמול שלשם הם
ילכו וקששו להם תבן׃ ואת מתכנת
הלבנים אשר הם עשים תמול
שלשם תשימו עליהם לא תגרעו

ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים
לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃ תכבד
העבדה על האנשים ויעשו בה
ואל ישעו בדברי שקר׃ ויצאו נגשי
העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר
כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן׃
אתם לכו קחו לכם תבן מאשר
תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם
דבר׃ ויפץ העם בכל ארץ מצרים
לקשש קש לתבן׃ והנגשים אצים
לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו
כאשר בהיות התבן׃ ויכו שטרי
בני ישראל אשר שמו עלהם נגשי
פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם
ללבן כתמול שלשם גם תמול גם
היום׃ ויבאו שטרי בני ישראל
ויצעקו אל פרעה לאמר למה
תעשה כה לעבדיך׃ תבן אין נתן

הלבנים ג̇ וסימ̇ לא תאספון ואת מתכנת מקטרים עלה לבנים: על האנשים ה̇ וסימנ̇ תכבד העבדה רב
שקה וחבי הקפאם וילכו ויגידו לדויד: ויעשו ג̇ רפי וסימנ̇ תכבד וכלחכם לב בני ישרא̇ את הפסח:
אתם ד̇ ריש פס̇ וסימ̇ לכן אחן אתם ראיתם אתם נצבים אתם עדי נאתם

לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו
והנה עבדיך מכים וחטאת עמך׃
ויאמר נרפים אתם נרפים על כן
אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה׃
ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם
ותכן לבנים תתנו׃ ויראו שטרי בני
ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו
מלבניכם דבר יום ביומו׃ ויפגעו
את משה ואת אהרן נצבים לקראתם
בצאתם מאת פרעה׃ ויאמרו אלהם
ירא יהוה עליכם וישפט אשר
הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה
ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו׃
וישב משה אל יהוה ויאמר אדני
למה הרעתה לעם הזה למה זה
שלחתני׃ ומאז באתי אל פרעה
לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל
לא הצלת את עמך׃ ויאמר יהוה

אל משה עתה תראה אשר אעשה
לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד
חזקה יגרשם מארצו׃ קנ״ד
וידבר אלהים
אל משה ויאמר אליו אני יהוה׃
וארא אל אברהם אל יצחק ואל
יעקב באל שדי ושמי יהוה לא
נודעתי להם׃ וגם הקמתי את בריתי
אתם לתת להם את ארץ כנען את
ארץ מגריהם אשר גרו בה׃ וגם אני
שמעתי את נאקת בני ישראל אשר
מצרים מעבדים אתם ואזכר את
בריתי׃ לכן אמר לבני ישראל אני
יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת
מצרים והצלתי אתכם מעבדתם
וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים
גדלים׃ ולקחתי אתכם לי לעם והייתי
לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה

מורשה ג̇ וסימנ׳ ונתתי קהלת יעקב להיותכם׃ אהרן דקדים למשה ה̇ וסימנ׳ ויקח עמרם הוא אהרן אלה תולדת

אלהיכם המוציא אתכם מתחת
סבלות מצרים׃ והבאתי אתכם אל
הארץ אשר נשאתי את ידי לתת
אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי
אתה לכם מורשה אני יהוה׃ וידבר
משה כן אל בני ישראל ולא שמעו
אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ בא דבר
אל פרעה מלך מצרים וישלח את
בני ישראל מארצו׃ וידבר משה
לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא
שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה
ואני ערל שפתים׃
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
ויצום אל בני ישראל ואל פרעה
מלך מצרים להוציא את בני ישראל
מארץ מצרים׃

אלה ראשי בית אבתם
בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא
חצרן וכרמי אלה משפחת ראובן׃
ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין
וצחר ושאול בן הכנענית אלה
משפחת שמעון׃ ואלה שמות בני
לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי
ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת
שנה׃ בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם׃
ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל
ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת
שנה׃ ובני מררי מחלי ומושי אלה
משפחת הלוי לתלדתם׃ ויקח עמרם
את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו
את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם
שבע ושלשים ומאת שנה׃ ובני
יצהר קרח ונפג וזכרי׃ ובני עזיאל
מישאל ואלצפן וסתרי׃ ויקח אהרן

עזיאל תרתין בתורה וסימניהון ובני עזיאל ואל אלצפן בני עזיאל׃ ד̇ פסו׳ אית בהון את את ואת ואת

את ואת את ואת את
שמה חברון

פוטיאל ל̇ מקבציאל ל̇ כרמיאל ל̇ מרניאל ל̇ יתניאל ל̇ מחויאל ל̇ ומחייאל ל̇ פתואל ל̇ יחציאל ל̇ פדהאל ל̇ בושראל ל̇
הן אני ארבע וסימן ערל שפתים נשארתי לבדי הן אני כפיך הן אני עץ יבש ס

את אלישבע בת עמינדב אחות
נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב
ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר
ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף
אלה משפחת הקרחי ואלעזר בן
אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו
לאשה ותלד לו את פינחס אלה
ראשי אבות הלוים למשפחתם
הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה
להם הוציאו את בני ישראל מארץ
מצרים על צבאתם הם המדברים
אל פרעה מלך מצרים להוציא
את בני ישראל ממצרים הוא
משה ואהרן ויהי ביום דבר יהוה
אל משה בארץ מצרים
וידבר יהוה אל משה
לאמר אני יהוה דבר אל פרעה
מלך מצרים את כל אשר אני

דבר אליך ויאמר משה לפני יהוה
הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי
פרעה
ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך
אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה
נביאך אתה תדבר את כל אשר
אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה
ושלח את בני ישראל מארצו ואני
אקשה את לב פרעה והרביתי את
אתתי ואת מופתי בארץ מצרים
ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את
ידי במצרים והוצאתי את צבאתי
את עמי בני ישראל מארץ מצרים
בשפטים גדלים וידעו מצרים כי
אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים
והוצאתי את בני ישראל מתוכם
ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה
אתם כן עשו ומשה בן שמנים

ולא ישמע ד̇ וסימ׳ אלכם פרעה ויסלו אותו כל איש אשר ימרה פקוח אזנים : אלכם ז̇ חס בתו׳ וסימנ׳
אשר דברתי ולא ישמע כי ידבר לא תוכל לבא באתם עד יד לא תיעדו יצוך
ומשה ד̇ ריש פס׳ וסימ׳ היה רעה בן שמנים שנה עשו את כל המופתים עלה אל האלהים יקח
את האהל בן מאה ועשרים איש האלהים בנו ישראל

שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה
בדברם אל פרעה׃
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר׃ כי ידבר אלכם פרעה לאמר
תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן
קח את מטך והשלך לפני פרעה
יהי לתנין׃ ויבא משה ואהרן אל
פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה
וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה
ולפני עבדיו ויהי לתנין׃ ויקרא
גם פרעה לחכמים ולמכשפים
ויעשו גם הם חרטמי מצרים
בלהטיהם כן׃ וישליכו איש
מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה
אהרן את מטתם׃ ויחזק לב פרעה
ולא שמע אלהם כאשר דבר
יהוה׃ ויאמר
יהוה אל משה כבד לב פרעה

מאן לשלח העם׃ לך אל פרעה
בבקר הנה יצא המימה ונצבת
לקראתו על שפת היאר והמטה
אשר נהפך לנחש תקח בידך׃
ואמרת אליו יהוה אלהי העברים
שלחני אליך לאמר שלח את עמי
ויעבדני במדבר והנה לא שמעת
עד כה׃ כה אמר יהוה בזאת תדע
כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה
אשר בידי על המים אשר ביאר
ונהפכו לדם׃ והדגה אשר ביאר
תמות ובאש היאר ונלאו מצרים
לשתות מים מן היאר׃
ויאמר יהוה אל משה
אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך
על מימי מצרים על נהרתם על
יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה
מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל

וישליכו ד׳ מל׳ וסימנהון איש מטהו ואת מלך העי ויפרשו את השמלה ויהי הם קברים וכל כתו
כות במ״א וישלכו את תורתיך חס׳: תנין לתנין ה׳ בליש וסימנהון יהי לתנין היום

ולעיני ד׳ וסימ׳ לעיני פרעה כלעדת בני ישר׳ ויאמר חנה ואתך את הספר המכלה: וידם ח׳ וסימ׳
במטה משה את ירדן הטובה דשמואל חד במלך את אדר אלהיו ארץ לעדן ויתדיהן דרב ימים

אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבָעֵצִים וּבָאֲבָנִים׃
וַיַּעֲשׂוּ־כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה וַיָּרֶם בַּמַּטֶּה וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם
אֲשֶׁר בַּיְאֹר לְעֵינֵי פַרְעֹה וּלְעֵינֵי
עֲבָדָיו וַיֵּהָפְכוּ כָּל־הַמַּיִם אֲשֶׁר־
בַּיְאֹר לְדָם׃ וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־בַּיְאֹר
מֵתָה וַיִּבְאַשׁ הַיְאֹר וְלֹא־יָכְלוּ מִצְרַיִם
לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיְאֹר וַיְהִי הַדָּם
בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן
חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם בְּלָטֵיהֶם וַיֶּחֱזַק
לֵב־פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה׃ וַיִּפֶן פַּרְעֹה וַיָּבֹא אֶל־
בֵּיתוֹ וְלֹא־שָׁת לִבּוֹ גַּם־לָזֹאת׃ וַיַּחְפְּרוּ
כָל־מִצְרַיִם סְבִיבֹת הַיְאֹר מַיִם
לִשְׁתּוֹת כִּי לֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מִמֵּימֵי
הַיְאֹר׃ וַיִּמָּלֵא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי
הַכּוֹת־יְהוָה אֶת־הַיְאֹר׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־

פַּרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה
שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ וְאִם־מָאֵן
אַתָּה לְשַׁלֵּחַ הִנֵּה אָנֹכִי נֹגֵף אֶת־כָּל־
גְּבוּלְךָ בַּצְפַרְדְּעִים׃ וְשָׁרַץ הַיְאֹר
צְפַרְדְּעִים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתֶךָ וּבַחֲדַר
מִשְׁכָּבְךָ וְעַל־מִטָּתֶךָ וּבְבֵית עֲבָדֶיךָ
וּבְעַמֶּךָ וּבְתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ׃
וּבְכָה וּבְעַמְּךָ וּבְכָל־עֲבָדֶיךָ יַעֲלוּ
הַצְפַרְדְּעִים׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־אַהֲרֹן נְטֵה אֶת־
יָדְךָ בְּמַטֶּךָ עַל־הַנְּהָרֹת עַל־הַיְאֹרִים
וְעַל־הָאֲגַמִּים וְהַעַל אֶת־הַצְפַרְדְּעִים
עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת־
יָדוֹ עַל מֵימֵי מִצְרָיִם וַתַּעַל הַצְּפַרְדֵּעַ
וַתְּכַס אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן
הַחַרְטֻמִּים בְּלָטֵיהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת־
הַצְפַרְדְּעִים עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר

ימים ימינך דדניאל: וימלא ג׳ וסימ׳ שבעת ימים את החכמה את בית הבעל הבית העתירו ל׳
המן חמה על מרדכי חמה: ובכה ג׳ מלא בליש׳ וסי׳ ובכה ובעמך כי בכה אתן גדוד דשמואל ותי׳
בכה חסיתי אלתעבר: ובעמך ג׳ וס׳ ובכל עבדיך ובעבדיך לא למפנה:

ל׳ ולא יסור תלית וסימ׳ הכנעני לה בקיע את מתנ׳ ויחתלו האנשים׃ יוצא ט׳ מל׳ וסי׳ המימה תנינא
והעתרתי אל יי׳ כחצות הלילה ויליחו סגרת ויראו השמרים וכל ישראל ויהודה ובית המלך דוד ירמיה
ד׳ פס׳ ועתה יום צא ומן האש יוצא ברך וכל כתן כות מל׳ בממ׳א חס׳ יוצא מחופתו׃

העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים
ממני ומעמי ואשלחה את העם
ויזבחו ליהוה׃ ויאמר משה לפרעה
התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך
ולעמך להכרית הצפרדעים ממך
ומבתיך רק ביאר תשארנה׃ ויאמר
למחר ויאמר כדברך למען תדע
כי אין כיהוה אלהינו׃ וסרו הצפרדעים
ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך
רק ביאר תשארנה׃ ויצא משה
ואהרן מעם פרעה ויצעק משה
אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר
שם לפרעה׃ ויעש יהוה כדבר
משה וימתו הצפרדעים מן הבתים
מן החצרת ומן השדת׃ ויצברו
אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ׃
וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד
את לבו ולא שמע אלהם כאשר

דבר יהוה׃ ויאמר
יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה
את מטך והך את עפר הארץ והיה
לכנם בכל ארץ מצרים׃ ויעשו כן
ויט אהרן את ידו במטהו ויך את
עפר הארץ ותהי הכנם באדם
ובבהמה כל עפר הארץ היה כנים
בכל ארץ מצרים׃ ויעשו כן
החרטמים בלטיהם להוציא את
הכנים ולא יכלו ותהי הכנם באדם
ובבהמה׃ ויאמרו החרטמים אל
פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק
לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר
דבר יהוה׃ ויאמר
יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב
לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת
אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני׃
כי אם אינך משלח את עמי הנני

למחר ה׳ וסימ׳ ויאמר למחר למחר יהיה התפדו לשון למחר וגם למחר אני קרוא׃ ולעבדיך תלת וסימנ׳
למתי אעתיר אלך מקנה הוא. מה חטאתי לך׃ כי יי׳ ד׳ וסימ׳ למחר כי מי גוי גדול אין קדוש כי יי׳ המגביהי׃
ד׳ פס׳ אות בהון מן מן ומן וסימ׳ וימתו הצפרדעים ארס כי ישרב ויאח משה ממחצית ואחרי כן נסים

פרית ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסי׳ ושמתי פרית פרות שלה לעמו והרבה עמו פרות׃ מלאו ומלאו ג׳ בתו וסי׳
הבה את אשתו בתי מצרים ובתי כל עבדיך׃ ובית הרמון וסימ׳ ביתה פרעה ובית בעי

משליח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך
את הערב ומלאו בתי מצרים את
הערב וגם האדמה אשר הם עליה׃
והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן
אשר עמי עמד עליה לבלתי היות
שם ערב למען תדע כי אני יהוה
בקרב הארץ׃ ושמתי פדת בין
עמי ובין עמך למחר יהיה האת
הזה׃ ויעש יהוה כן ויבא ערב
כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל
ארץ מצרים תשחת הארץ מפני
הערב׃ ויקרא פרעה אל משה
ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם
בארץ׃ ויאמר משה לא נכון לעשות
כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה
אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים
לעיניהם ולא יסקלנו׃ דרך שלשת
ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה

אלהינו כאשר יאמר אלינו׃ ויאמר
פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם
ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק
לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי׃
ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך
והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה
מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסף
פרעה התל לבלתי שלח את העם
לזבח ליהוה׃ ויצא משה מעם
פרעה ויעתר אל יהוה׃ ויעש יהוה
כדבר משה ויסר הערב מפרעה
מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד׃
ויכבד פרעה את לבו גם בפעם
הזאת ולא שלח את העם׃

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה
ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי
העברים שלח את עמי ויעבדני׃

בעי ובית אל ויצאו בני הנביאים עגלי הזהב׃ ובכל ארץ ה׳ וסימ׳ היה להם תשחת הארץ אחזתכם
ארץ ממשלתו׃ ודברת אליו ד׳ וסי׳ ושמת את הדבלים מכת דבר הדיעת ב׳ בן׃ העברים ה׳ וסי׳ נלכה
נא תנו והנה את שמעת מכת דבר וברד וארבה וחד שלח העב׳ לריים׃

הפלה ארבע כתיב ה׳ וסימניהון נלכה נא תנבנא בלוי וסימ׳ והפלה ייי יפלה ייי הפלה ייי חסיד

אם תעשה לי לא נוכל לעשות ולא אחר מרוע עדיתן וישם ייי מועד גדעון בן יואש ב׳ בו וגם

כי אם מאן אתה לשלח ועודך
מחזיק בם׃ הנה יד יהוה הויה במקנך
אשר בשדה בסוסים בחמרים
בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד
מאד׃ והפלה יהוה בין מקנה ישראל
ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל
לבני ישראל דבר׃ וישם יהוה מועד
לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה
בארץ׃ ויעש יהוה את הדבר הזה
ממחרת וימת כל מקנה מצרים
וממקנה בני ישראל לא מת אחד׃
וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה
ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה
ולא שלח את העם׃
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן
וזרקו משה השמימה לעיני פרעה׃
והיה לאבק על כל ארץ מצרים

והיה על האדם ועל הבהמה לשחין
פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים׃
ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני
פרעה ויזרק אתו משה השמימה
ויהי שחין אבעבעת פרח באדם
ובבהמה׃ ולא יכלו החרטמים לעמד
לפני משה מפני השחין כי היה
השחין בחרטמם ובכל מצרים׃
ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה אל משה׃
ויאמר יהוה אל
משה השכם בבקר והתיצב לפני
פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה
אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני׃
כי בפעם הזאת אני שלח את כל
מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך
בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ׃
כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך

וגם אנכי תעשה אתכם ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה חזה אל כי מי עבדיך׃ וממקנה זכל

וממעלקי ל׳ ניר ל׳ ובד ל׳ ובפן ל׳ דרך ל׳ והנה ל׳ ויס ל׳ ויחר ל׳ וחס ל׳ וטף ל׳ ויס ל׳ ויסר ל׳ ולבול ל׳ ומי ל׳ ונפל ל׳
וסוף ל׳ ועז ל׳ ופרץ ל׳

מסתולל ל׳ מסתולל ל׳ להתגולל ל׳ ותחולל ל׳ ותחולל ל׳ להתעולל ל׳ להתעולל: הביתה י״ח וסי׳ ויבא את
לוט ויבא האיש הביתה ויהי כהיום הזה וירא יוסף אתם ויבא יוסף הביתה ב׳ בן שלח היום הנה
אנחנו באים ויסורו שם עברים אנחנו ועתה עגלה וישלח דוד למה הציתו עבדו מיכל הבקר באה אתי

ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ׃
ואולם בעבור זאת העמדתיך
בעבור הראתך את כחי ולמען
ספר שמי בכל הארץ׃ עודך מסתולל
בעמי לבלתי שלחם׃ הנני ממטיר
כעת מחר ברד כבד מאד אשר
לא היה כמהו במצרים למן היום
הוסדה ועד עתה׃ ועתה שלח העז
את מקנך ואת כל אשר לך בשדה
כל האדם והבהמה אשר ימצא
בשדה ולא יאסף הביתה וירד
עלהם הברד ומתו׃ הירא את דבר
יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו
ואת מקנהו אל הבתים׃ ואשר לא
שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את
עבדיו ואת מקנהו בשדה׃

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך

על השמים ויהי ברד בכל ארץ
מצרים על האדם ועל הבהמה ועל
כל עשב השדה בארץ מצרים׃
ויט משה את מטהו על השמים
ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש
ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ
מצרים׃ ויהי ברד ואש מתלקחת
בתוך הברד כבד מאד אשר לא
היה כמהו בכל ארץ מצרים מאז
היתה לגוי׃ ויך הברד בכל ארץ
מצרים את כל אשר בשדה מאדם
ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה
הברד ואת כל עץ השדה שבר׃ רק
בארץ גשן אשר שם בני ישראל
לא היה ברד׃ וישלח פרעה ויקרא
למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי
הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים׃
העתירו אל יהוה ורב מהית קלת

ובהמה
אתי הבי לך אתי הביתה ויקח סיהן ויבא אלישע ויקם ויבא הביתה: ואשר לא ח׳ וסי׳ לא שם צוה
לא ראו ולא שמעו לא טוב לא יתן על פיהם לא בקנין לא יהנו בנתינו דעזרא: ויחזק ט״ו וסי׳ הרעב בארץ
לב פרעה דתנינ דם פעם ברד מן הפלשתי בקלע ויחזק ממנה לאמנון דבר המלך ראשון באלה עמרי
בתשעה לחדש ויחזק והוא נלחם מלך צובה כי חלה ויחזק בתר קמ״ו ב׳ ויחזק מלך הנגב:

נתך ג׳ וסי׳ ומטר לא עוד נתך מים באנד׳ר נתך אפי: קלות ו׳ כת׳ כן וסי׳ יחדלון ויחדלו קציר חטים
מים רבים בעשתנו למטר כי פלג לשטף וחד קולת דוכל העם ראים את הקלות: רבירה ביד משה ד׳

אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא
תספון לעמד ויאמר אליו משה
כצאתי את העיר אפרש את כפי
אל יהוה הקלות יחדלון והברד לא
יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ
ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון
מפני יהוה אלהים והפשתה והשערה
נכתה כי השערה אביב והפשתה
גבעל והחטה והכסמת לא נכו כי
אפילת הנה ויצא משה מעם פרעה
את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו
הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה
וירא פרעה כי חדל המטר והברד
והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא
ועבדיו ויחזק לב פרעה ולא שלח
את בני ישראל כאשר דבר יהוה
ביד משה
10 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה

כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו
למען שתי אתתי אלה בקרבו
ולמען תספר באזני בנך ובן בנך
את אשר התעללתי במצרים ואת
אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי
אני יהוה ויבא משה ואהרן אל
פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה
אלהי העברים עד מתי מאנת לענת
מפני שלח עמי ויעבדני כי אם מאן
אתה לשלח את עמי הנני מביא
מחר ארבה בגבלך וכסה את עין
הארץ ולא יוכל לראת את הארץ
ואכל את יתר הפלטה הנשארת
לכם מן הברד ואכל את כל העץ
הצמח לכם מן השדה ומלאו בתיך
ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים
אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך
מיום היותם על האדמה עד היום

ד׳ וסי׳ ויחזק הברד להורות זכרון לבני ישראל ויסמך את ידיו: שתי ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳
למען לבך למסלה ותשיתה בחיקה: ולא יוכל ד׳ וסימ׳ ובכה את עין הארץ ובא אל מקדשו יי׳ עוד
לשאת ולדין עם שתקיף וכל ולא יוכל כות במ׳ וירא כי לא יכל לו אתה ירעת ואחיהן להכיל דבי
פלטה תלת חס׳ בליש׳ וסימ׳ ואכל את יתר הפלטה והנה נותרה בן ויכן את כל

חג יי׳ ד׳ וסי׳ ויאמר משה בנערינו באספכם את יי׳ הנה חג יי׳ בשלה ומה תעשו ליום מועד: ויעל ז׳ רפי
וסי׳ נטה ידך על ארץ יקח ויעל מי יפתה ויעל גלוין מי בכם כה אמר כורש רוכב ימים קדמה: עשב הארץ
ה׳ וסימ׳ נטה ידך בארבה ויכס את עין והיה אם כלה ויאכל מעשב בעשב הארץ ומצמיח בעשב:

הזה ויפן ויצא מעם פרעה ויאמרו
עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה
לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו
את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה
מצרים׃ ויושב את משה ואת אהרן
אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו
את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים׃
ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך
בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך
כי חג יהוה לנו׃ ויאמר אלהם יהי כן
יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם
ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם׃
לא כן לכו נא הגברים ועבדו את
יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש
אתם מאת פני פרעה׃
ויאמר יהוה אל משה
נטה ידך על ארץ מצרים בארבה
ויעל על ארץ מצרים ויאכל את
כל עשב הארץ את כל אשר השאיר
הברד׃ ויט משה את מטהו על ארץ
מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ
כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה
ורוח הקדים נשא את הארבה׃ ויעל
הארבה על כל ארץ מצרים וינח
בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא
היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה
כן׃ ויכס את עין כל הארץ ותחשך
הארץ ויאכל את כל עשב הארץ
ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד
ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה
בכל ארץ מצרים׃ וימהר פרעה לקרא
למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה
אלהיכם ולכם׃ ועתה שא נא חטאתי
אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם
ויסר מעלי רק את המות הזה׃ ויצא
מעם פרעה ויעתר אל יהוה׃ ויהפך

לפניו ו׳ ואחריו בחד פס׳ ד׳ וסי׳ ויעל הארבה ולא היה כיום ההוא לפניו אכלה אש וכמהו לא היה
לפניו מלך: ולא נותר ה׳ וסימ׳ כל ירק בעץ ויהי המה בדרך בהפלץ ובכל האנדים מהם איש: ויטל ג׳
רפי וסי׳ הצפרדעים את המות הזה את הנחש: לשון נטייה החס את יי׳ בקר וכו׳ מכות דם ארבה
חשך והארבה שם מהלה בין אדם ארץ ... הנני נוטה ידי על פלשתים הנני
אליך הר ... על כן ... ידו על צפון ידו נטה על הים ונטיתי ידי על ירושלים כי נפה
אל אל ידו ... ותמאנו:

לית נדע תלת וסימנ׳ ואנחנו לית כי כל נבלמלות ... ואנחנו לית נדע מה נעבוד : תוסיף ד׳ וסימנ׳ וכמהן
לית תסף כת׳ : והשיבך ... ובבר על הפשעה ואמר עד פה תסיף כת׳ : לגבלים כי אם תצילו תוסיף
ובגדים כאדם תוסף כת׳ :

יהוה רוח ים חזק מאד וישא את
הארבה ויתקעהו ימה סוף לא נשאר
ארבה אחד בכל גבול מצרים ויחזק
יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני
ישראל׃ פ

ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על
השמים ויהי חשך על ארץ מצרים
וימש חשך׃ ויט משה את ידו על
השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ
מצרים שלשת ימים׃ לא ראו איש
את אחיו ולא קמו איש מתחתיו
שלשת ימים ולכל בני ישראל היה
אור במושבתם׃ ויקרא פרעה אל
משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק
צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך
עמכם׃ ויאמר משה גם אתה תתן
בידנו זבחים ועלת ועשינו ליהוה
אלהינו׃ וגם מקננו ילך עמנו לא

תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את
יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה
נעבד את יהוה עד באנו שמה׃ ויחזק
יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם׃
ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך
אל תסף ראות פני כי ביום ראתך
פני תמות׃ ויאמר משה כן דברת
לא אסף עוד ראות פניך׃

XI

ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד
אביא על פרעה ועל מצרים אחרי
כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה
גרש יגרש אתכם מזה׃ דבר נא
באזני העם וישאלו איש מאת
רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף
וכלי זהב׃ ויתן יהוה את חן העם בעיני
מצרים גם האיש משה גדול מאד
בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה

רעותה ה׳ וסימנהון ואשה מאת רעותה ... פסדו אך שם נקבצו דיות ולמדנה בנותיכם ...
... ויחלק לכל העם :

בחרי אף ה׳ וסי׳ ויצא מעם פרעה ויקם יהונתן ויצן ואדם יטובו למקומם גרע בחרי אף: ראשון
ה׳ וסימנ׳ החדש הזה כי ידע עבדך ויען איש מי פעל ... הנה שמע אלי כי שאל נא:

ובעיני העם: ויאמר
משה כה אמר יהוה כחצת הלילה
אני יוצא בתוך מצרים: ומת כל בכור
בארץ מצרים מבכור פרעה הישב
על כסאו עד בכור השפחה אשר
אחר הרחים וכל בכור בהמה: והיתה
צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר
כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף: ולכל
בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש
ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה
יהוה בין מצרים ובין ישראל: וירדו
כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי
לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך
ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה
בחרי אף: ויאמר
יהוה אל משה לא ישמע אליכם
פרעה למען רבות מופתי בארץ
מצרים: ומשה ואהרן עשו את כל

המפתים האלה לפני פרעה ויחזק
יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני
ישראל מארצו:
ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן בארץ מצרים לאמר: החדש
הזה לכם ראש חדשים ראשון
הוא לכם לחדשי השנה: דברו אל
כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש
הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת
שה לבית: ואם ימעט הבית מהיות
משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל
ביתו במכסת נפשת איש לפי
אכלו תכסו על השה: שה תמים
זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים
ומן העזים תקחו: והיה לכם למשמרת
עד ארבעה עשר יום לחדש הזה
ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל
בין הערבים: ולקחו מן הדם ונתנו

ליש׳ פ׳ס וחד סוף פ׳ס ויקרא עלהם קרח: עדת ישראל י״א וסימנהון דברו אל כל ושחטו אתו שבעת ימים
אשר את כל עדת ישראל ליש׳ פ׳ס ואם אכל עדת האלף אשר הכה המעט מכם והיה אתם תמרדו
הלות עבן והמק שלמה וכל וחב׳:

חגרים ג̇ ב̇ חס וחד מל̇ ומי מתניכם ושש מאות אלף חגרים ומתנו חגרים: נחל ג̇ חס בל̇ וסימנ
והנתר רפסח מצרים בנהם הנתרים רמלכים ותאכל ותשבע ותתכלם: ~

על שתי המזוזת ועל המשקוף על
הבתים אשר יאכלו אתו בהם ואכלו
את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות
על מררים יאכלהו אל תאכלו ממנו
נא ובשל מבשל במים כי אם צלי
אש ראשו על כרעיו ועל קרבו ולא
תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו
עד בקר באש תשרפו וככה תאכלו
אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם
ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון
פסח הוא ליהוה ועברתי בארץ
מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור
בארץ מצרים מאדם ועד בהמה
ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים
אני יהוה והיה הדם לכם לאת על
הבתים אשר אתם שם וראיתי את
הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם
נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים

והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם
אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם
תחגהו שבעת ימים מצות תאכלו
אך ביום הראשון תשביתו שאר
מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה
הנפש ההוא מישראל מיום הראשן
עד יום השבעי וביום הראשון
מקרא קדש וביום השביעי מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה
בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא
לבדו יעשה לכם ושמרתם את
המצות כי בעצם היום הזה
הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים
ושמרתם את היום הזה לדרתיכם
חקת עולם בראשן בארבעה
עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת
עד יום האחד ועשרים לחדש בערב
שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם

וראיתי יב̇ בל̇ וסימנהון ופסחתי
אתכל כתרון אתכל מעשה

הרבית ריחזקאל ... יתרון כי יתן טוב
המראה רגלאת בן אנו ואוכל כי מיבכה

כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש
ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח
הארץ: כל מחמצת לא תאכלו בכל
מושבתיכם תאכלו מצות:

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר
אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם
ושחטו הפסח: ולקחתם אגדת אזוב
וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם
אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן
הדם אשר בסף ואתם לא תצאו
איש מפתח ביתו עד בקר: ועבר
יהוה לנגף את מצרים וראה את
הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת
ופסח יהוה על הפתח ולא יתן
המשחית לבא אל בתיכם לנגף: וש
ושמרתם את הדבר הזה לחק לך
ולבניך עד עולם: והיה כי תבאו אל

הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר
דבר ושמרתם את העבדה הזאת:
והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה
העבדה הזאת לכם: ואמרתם זבח
פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי
בני ישראל במצרים בנגפו את
מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם
וישתחוו: וילכו ויעשו בני ישראל
כאשר צוה יהוה את משה ואהרן
כן עשו: ויהי
בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור
בארץ מצרים מבכר פרעה הישב
על כסאו עד בכור השבי אשר
בבית הבור וכל בכור בהמה: ויקם
פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל
מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים
כי אין בית אשר אין שם מת:
ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר

למהר ג וסי' לשלחם שלח אשר בו ובנביאים על ההרים חד בתון וחד בנב וחד בכות: וכל עבדיך ד וסימ'
וישם פרעה עבדים אהבוך וישמע ויזרע ולא פחדו ויהי ככלתו: לשלחם ג וסי' ואברהם הולך עמם ולא

קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני
ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם:
גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר
דברתם ולכו וברכתם גם אתי: ותחזק
מצרים על העם למהר לשלחם מן
הארץ כי אמרו כלנו מתים: וישא
העם את בצקו טרם יחמץ משארתם
צררת בשמלתם על שכמם: ובני
ישראל עשו כדבר משה וישאלו
ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת:
ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים
וישאלום וינצלו את מצרים:

ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה
כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד
מטף: וגם ערב רב עלה אתם וצאן
ובקר מקנה כבד מאד: ויאפו את
הבצק אשר הוציאו ממצרים
עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו
ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם
צדה לא עשו להם: ומושב בני ישראל
אשר ישבו במצרים שלשים שנה
וארבע מאות שנה: ויהי מקץ שלשים
שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם
היום הזה יצאו כל צבאות יהוה
מארץ מצרים: ליל שמרים הוא
ליהוה להוציאם מארץ מצרים
הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל
בני ישראל לדרתם:

ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת
חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו:
וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה
אתו אז יאכל בו: תושב ושכיר
לא יאכל בו: בבית אחד יאכל לא
תוציא מן הבית מן הבשר חוצה
ועצם לא תשברו בו: כל עדת

ולא אבה ותחזק מצרים: ערב ב וסי' עלה אתם ויבדילו וכל שתי וערב כות: על העם ח ותחזק
מצרים ויבחר משה אנשים וישם משה את הדם ויקח אהרן כאשר דבר משה ויקח עמר בן
ויתחזקו ויהי בשמע הורם ויאמר יקבצם לא שתו ויתן שרי מלחמות על העם וכלעזר כות

ואז יקרב ד׳ וסי׳ יקרב לעשתו ירצו את עונם ואז תשכל ואז חיל מלך בבל׳ כאזרח ל׳ פת׳ כאזרח ל׳
פת׳ ארבע ל׳ פת׳ בעב ל׳ פת׳ לעשתו ה׳ חס׳ וסי׳ וממה האלהים ואז יקרב כי זרוע אליך כי עשה
אני כי לא יוכל׃

ישראל יעשו אתו׃ וכי יגור אתך
גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל
זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח
הארץ וכל ערל לא יאכל בו׃ תורה
אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם׃
ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה
יהוה את משה ואת אהרן כן עשו׃
ויהי בעצם
היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל
מארץ מצרים על צבאתם׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ קדש
לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל
באדם ובבהמה לי הוא׃ ויאמר משה
אל העם זכור את היום הזה אשר
יצאתם ממצרים מבית עבדים
כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם
מזה ולא יאכל חמץ׃ היום אתם

יצאים בחדש האביב׃ והיה כי
יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי
והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע
לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב
ודבש ועבדת את העבדה הזאת
בחדש הזה׃ שבעת ימים תאכל
מצת וביום השביעי חג ליהוה׃ מצות
יאכל את שבעת הימים ולא יראה
לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל
גבלך׃ והגדת לבנך ביום ההוא לאמר
בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי
ממצרים׃ והיה לך לאות על ידך
ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת
יהוה בפיך כי ביד חזקה הוצאך יהוה
ממצרים׃ ושמרת את החקה הזאת
למועדה מימים ימימה׃

והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני

מצת ל׳ חס׳ וסי׳ בראשון שבעת ימים תאכל ... אתם וכי תקריב׃ מימים ימימה ה׳
וסימנ׳ ושמרת את החקה תלכנה בנות ישר׳ ... האיש ההוא והעלתה לו

בראתם ג̇ ב̇ חס וחד מל וסי׳ מלחמה וכל איש כי ... אלהיך בתל מל: ינחם ד̇ וסי׳ רייניא דפרעה משתבעין ומתקטלין: עצמתי ה̇ חס בליש וסימ׳ והעליתם ויקח משה את אצל עצמתין עצור בעצמתי ושפו עצמתין

כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה
לך: והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל
פטר שגר בהמה אשר יהיה לך
הזכרים ליהוה: וכל פטר חמר תפדה
בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל
בכור אדם בבניך תפדה: והיה כי
ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת
ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה
ממצרים מבית עבדים: ויהי כי
הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה
כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם
ועד בכור בהמה על כן אני זבח
ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל
בכור בני אפדה: והיה לאות על
ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק
יד הוציאנו יהוה ממצרים:
ויהי בשלח פרעה את
העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים

כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם
העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה:
ויסב אלהים את העם דרך המדבר
ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ
מצרים: ויקח משה את עצמות יוסף
עמו כי השבע השביע את בני ישראל
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם
את עצמתי מזה אתכם: ויסעו מסכת
ויחנו באתם בקצה המדבר: ויהוה הלך
לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך
ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת
יומם ולילה: לא ימיש עמוד הענן
יומם ועמוד האש לילה לפני העם:

14 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין
מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו
על הים: ואמר פרעה לבני ישראל נבכים

עצמותין ממצרים שלח אתי: וחמשים ד̇ חס בליש וסימנ׳ עלו בני ישראל העבדה לפני אליה ויעברו בני ראובן עד קצה החמשים: ולילה ו̇ וסי׳ לנחתם הדרך ללילה יהוה דעת ולא אמר הליווך בערב כיום יאיר כי באים להתנך: ימיש ד̇ וסי׳ עמוד הענן מתוך הענן מתוך האהל ממקומו מעמדות: צפן ג̇ חס בליש וסי׳ לפני בעל צפן וישבו אותם דרך הצפן דצורת הבית דיחזקאל: וישבו ח̇ דפי וסי׳ ויחנו לפני המים על מצרים אלה ושמען ותפר תחנות ויתכסו שקים ובנינו עמו יזכרו וישבו לערב תנינ:

ובני ישראל ט̇ו̇ וסי' ויחזק יהוה את ישראל כי בא סוס את המקלל אשר הכה משה וזה מלכי הארץ ככלת
יהושע משה עבד יהוה ובני ישראל ונתקנוה מן העיר ויאמר שאול לשחיה לגבעונים ונקבצו ויגע החרש
השביעי וחבילו וכל ריש פס כותה ופרעה ותלת וסימ' חלם הקריב ולמה תכבו

הם בארץ סגר עליהם המדבר: וחזקתי
את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי
אני יהוה ויעשו כן: ויגד למלך מצרים
כי ברח העם ויהפך לבב פרעה
ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת
עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו:
ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו:
ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב
מצרים ושלשם על כלו: ויחזק יהוה
את לב פרעה מלך מצרים וירדף
אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים
ביד רמה: וירדפו מצרים אחריהם
וישיגו אותם חנים על הים כל סוס
רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת
לפני בעל צפן: ופרעה הקריב וישאו
בני ישראל את עיניהם והנה מצרים
נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו

בני ישראל אל יהוה: ויאמרו אל
משה המבלי אין קברים במצרים
לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית
לנו להוציאנו ממצרים: הלא זה הדבר
אשר דברנו אליך במצרים לאמר
חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב
לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר:
ויאמר משה אל העם אל תיראו
התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר
יעשה לכם היום כי אשר ראיתם
את מצרים היום לא תספו לראתם
עוד עד עולם: יהוה ילחם לכם ואתם
תחרשון:
ויאמר יהוה אל משה מה תצעק
אלי דבר אל בני ישראל ויסעו:
ואתה הרם את מטך ונטה את ידך
על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל
בתוך הים ביבשה: ואני הנני

ויצעקו בב̇ ז̇ וסי' ויבאו שטרי ופרעה הקריב וישם מאפל כי רכב ברזל לו ויפתן יהודה ויבואים
וסי' ואתה הרם כשופר הלם ויתמך הרם לך בתל מלעיל: ויבאו ז̇ רפי וסי' על הים ובקעהו
הנני מחזק זום לך למסע הבן לכם עליהך נשפה ויבאו יסרו כמבוא עם

מלאך האלהים ח וסי׳ ויאמר אלי ויסע מלאך קח את הבשר ומראהו כמראה וישמע האלהים
למנוחה וארע חכם ויגל בעבדך: ומשמשם תלת וסימנ׳ מימינם

מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם
ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו
ובפרשיו׃ וידעו מצרים כי אני
יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו
ובפרשיו׃ ויסע מלאך האלהים
ההלך לפני מחנה ישראל
וילך מאחריהם ויסע עמוד
הענן מפניהם ויעמד מאחריהם׃
ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה
ישראל ויהי הענן והחשך ויאר
את הלילה ולא קרב זה אל זה
כל הלילה׃ ויט משה את ידו
על הים ויולך יהוה את הים ברוח
קדים עזה כל הלילה וישם את
הים לחרבה ויבקעו המים׃ ויבאו
בני ישראל בתוך הים
ביבשה והמים להם חומה
מימינם ומשמאלם׃

וירדפו מצרים ויבאו אחריהם
כל סוס פרעה רכבו ופרשיו
אל תוך הים׃ ויהי באשמרת
הבקר וישקף יהוה אל מחנה
מצרים בעמוד אש וענן ויהם
את מחנה מצרים׃ ויסר את
אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת
ויאמר מצרים אנוסה מפני
ישראל כי יהוה נלחם להם
במצרים׃
ויאמר יהוה אל משה נטה את
ידך על הים וישבו המים על
מצרים על רכבו ועל פרשיו׃
ויט משה את ידו על הים
וישב הים לפנות בקר לאיתנו
ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה
את מצרים בתוך הים׃ וישבו המים
ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה

מימינם וחביל ויחזקו ביד שמאלם: ויולך ד׳ ג חס וחד מל׳ וסי׳ ויולך את הים
אותם שמרונה ויקח אתה כבודו ארון וחד אתה כבג ויולך בטע

ה' שמו ד' וסי' איש מלחמה להכינה עשה כי מה הבונה : בכח ד' דגש וסי' ימינך ה' הרימי בכח
איש חיל קול ה' בכח : מרכבת ד' חד חס וג' מל' וסי' פרעה את מרכבות השמש כבדך עמינדב :

הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד : ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם : ויושע
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים : וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו :

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר   אשירה ליהוה כי גאה גאה   סוס
ורכבו רמה בים :   עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה   זה אלי ואנוהו   אלהי
אבי וארממנהו :   יהוה איש מלחמה יהוה
שמו :   מרכבת פרעה וחילו ירה בים   ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף :   תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו
אבן :   ימינך יהוה נאדרי בכח   ימינך
יהוה תרעץ אויב :   וברב גאונך תהרס
קמיך   תשלח חרנך יאכלמו כקש :   וברוח
אפיך נערמו מים   נצבו כמו נד
נזלים   קפאו תהמת בלב ים :   אמר

במצולת ב' וסי' ירדו במצולת במחשכים במצולת לרדפיהם : ואנוהו ל' וארממנהו ל' ויעזריהו ל'
ויעזריהו ל' ויעלהו ל' דודוהו ל' ויחברהו ל' כירשיהו ל' וקראהו ל' ועזיהו ל' לרחביהו ל'
תשלח ג' וסי' חרנך את המים מבצריהם ... עזים רוחך ... וחד תשלח פארות :

שמעו ג̇ ריש פס̇ וסי̇ עמים ירגזון גוים קלונך כי נתנחה אני חד בתו̇ וחד בנב̇ וחד בכת̇: אחז ג̇ חד מלעיל וב̇ מלרע
וסי̇ חיל אחז שמל̇ בעשתו ולא אחז: צללו ג̇ וסי̇ כעופרת יבנה רקב שעדי ירדו ל̇ חד בתו̇ וחד בנב̇ וחד בכתובים:
בלבים ג̇ וסי̇ יפו והיתה כ̇ כב דרך תעה בלבים: תהלת ד̇ וסימ̇ נורא תהלת כשלכל אשר ואתה ...

אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג | אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ
נַפְשִׁי | אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ | נָשַׁפְתָּ
בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם | צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אַדִּירִים׃ | מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה | מִי
כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ | נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה
פֶלֶא׃ | נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃ | נָחִיתָ
בְחַסְדְּךָ עַם זוּ גָּאָלְתָּ | נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל נְוֵה
קָדְשֶׁךָ׃ | שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן | חִיל
אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃ | אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי
אֱדוֹם | אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד | נָמֹגוּ
כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃ | תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
וָפַחַד | בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן | עַד
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה | עַד יַעֲבֹר עַם זוּ
קָנִיתָ׃ | תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ | מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה | מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ
יָדֶיךָ׃ | יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ | כִּי
בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם | וַיָּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם
אֶת מֵי הַיָּם | וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ | בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃

ל̇א נכחד מבניהם וחד ותהלת ...: במים ד̇ רפי וסי̇ נשפת ברוחך ... וזרעו במים יורדי הים ...
... בתהומות ... תבאמו ל̇ ... תבלעמו ל̇ ... ל̇ אבותימו ל̇
... ל̇ ... ל̇ ... ל̇ ...
... וכל ישבי כנען כל ישבי הארץ ... ידיך ... תבאמו שלש פעמים
את מעשיה וכל תהלת ...

עשה ח פי אונה לאול יצרי וסי פלא שכר אגמי פגעת אתדשא ארץ בכחו וחבי אמון הר צאנו עשר הצלת וכל
אמת התקע סה הדברים מלכים תלי עשר דברי הימים תלים קהלת עזרא כות במ כב עשה בשלש נקוד עשה
חסד לאלפים משפט יתום והיה כי תמצאין ויען השלש למען יירש את אחר מה תחשבון תתעל מעגן
שאלנו מיי מטר ועשיתם רשעים והון לו אמר ייי צב וימלך דוד על כל ייר מגדול ישועות מלכו דוד

וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת־הַתֹּף בְּיָדָהּ וַתֵּצֶאןָ כָל־הַנָּשִׁים
אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלֹת׃ וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה
סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף
וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַּר־שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־מָצְאוּ מָיִם׃
וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם עַל־כֵּן קָרָא

שְׁמָהּ מָרָה׃ וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר מַה־נִּשְׁתֶּה׃ וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה
וַיּוֹרֵהוּ יְהוָה עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ אֶל־הַמַּיִם
וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט
וְשָׁם נִסָּהוּ׃ וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע
לְקוֹל׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו
תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֺתָיו וְשָׁמַרְתָּ
כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי
בְמִצְרַיִם לֹא־אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי
יְהוָה רֹפְאֶךָ׃ וַיָּבֹאוּ
אֵילִמָה וְשָׁם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינֹת
מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם עַל־

16 הַמָּיִם׃ וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיָּבֹאוּ כָּל־עֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר־סִין אֲשֶׁר בֵּין
אֵילִם וּבֵין סִינָי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַיִּלּוֹנוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־מֹשֶׁה
וְעַל־אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר׃ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי־יִתֵּן מוּתֵנוּ בְיַד־יְהוָה
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתֵּנוּ עַל־סִיר
הַבָּשָׂר בְּאָכְלֵנוּ לֶחֶם לָשֹׂבַע כִּי־הוֹצֵאתֶם
אֹתָנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהָמִית אֶת־
כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה בָּרָעָב׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

דוד לייי ואת וכות שפחתו למודיע מלאכי ולוחות משפט לעשה עדדי מעם ייי תגר חטאיו עשה
הרע והסגנים לא ידעו הבונים בחמה ואשלח איבם וכל העושה כות וה העושה סה דוי מדר בן נ
על המים ג וסי אשר מאד ויבא אל אילמה את ... ושמש זרחה ובל תהלת כות ויסע ג וסי משה את ישראל ... מעגן
וחד ויסע קריס בטעמים: מרתה ד בתר לית וסי ויבאו כי אתו מרתה: וימתקו ל מרקו ל הנקו ל והניקו
ויתפרקו ל והניקו ל פרקו ל התפלקו ל תינקו ל ויחרקו ל ויירקו ל ועשקו ל

לשבע ד׳ וחס וסימ׳ באכלכן לחם והשבע לכם ריש ונתנה הארץ יבולה צידה עולה להם לשבע׃ הכינו והכינו ב׳ בלוש׳ וסימ׳ והיה ביום הששי ... הכינו לפעמה וכל דבר ימים ... לבית אבותיכם ...

הפסוק

הנני ממטיר לכם לחם מן השמים
ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען
אנסנו הילך בתורתי אם לא׃ והיה
ביום הששי והכינו את אשר יביאו
והיה משנה על אשר ילקטו יום יום׃
ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל
ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם
מארץ מצרים׃ ובקר וראיתם את
כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על
יהוה ונחנו מה כי תלונו עלינו׃ ויאמר
משה בתת יהוה לכם בערב בשר
לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע
יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינם
עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי
על יהוה׃ ויאמר משה אל אהרן
אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו
לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם׃ ויהי
כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל

ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה
נראה בענן׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ שמעתי
את תלונת בני ישראל דבר אלהם
לאמר בין הערבים תאכלו בשר
ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני
יהוה אלהיכם׃ ויהי בערב ותעל השלו
ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת
הטל סביב למחנה׃ ותעל שכבת הטל
והנה על פני המדבר דק מחספס דק
ככפר על הארץ׃ ויראו בני ישראל
ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא
ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם
הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה׃
זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו
איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר
נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו׃
ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה

בשמעו ג׳ וסי׳ ובבקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו ... יביאו ט׳ וסי׳ והכינו את אשר יביאו ... למען תשיר ... יום יום ד׳ וסי׳ ויהי כדברה על אשר ילקטו ... אשרי אדם שמע לי׃
ובבקר וסימן תשבעון לחם והיתה שכבת הטל ביום נטעך תשגשגי תפלתי תקדים בערב היא באה ... ויתלו׃

יותר ד̇ מל̇ בליש̇ וסי̇ אל יותר ממנו היותר החרמנים [illegible] מאה רבב וחבי להכם ואל תתחסם ויותר לענות יחד׃
וחם תלת וסימ̇ השמש ושכבה בחיקך גם אתם יעכבו חד בתו̇ וחד בנבי̇ וחד בכת̇

והממעיט׃ וימדו בעמר ולא העדיף
המרבה והממעיט לא החסיר איש
לפי אכלו לקטו׃ ויאמר משה אלהם
איש אל יותר ממנו עד בקר׃ ולא
שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו
עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף
עלהם משה׃ וילקטו אתו בבקר בבקר
איש כפי אכלו וחם השמש ונמס׃
ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה
שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי
העדה ויגידו למשה׃ ויאמר אלהם
הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת
קדש ליהוה מחר את אשר תאפו
אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת
כל העדף הניחו לכם למשמרת
עד הבקר׃ ויניחו אתו עד הבקר
כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה
לא היתה בו׃ ויאמר משה אכלהו

היום כי שבת היום ליהוה היום לא
תמצאהו בשדה׃ ששת ימים תלקטהו
וביום השביעי שבת לא יהיה בו׃ ויהי
ביום השביעי יצאו מן העם ללקט
ולא מצאו׃
ויאמר יהוה אל משה עד אנה
מאנתם לשמר מצותי ותורתי׃ ראו
כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא
נתן לכם ביום הששי לחם יומים
שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו
ביום השביעי׃ וישבתו העם ביום
השבעי׃ ויקראו בית ישראל את
שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו
כצפיחת בדבש׃ ויאמר משה זה
הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר
ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו
את הלחם אשר האכלתי אתכם
במדבר בהוציאי אתכם מארץ
מצרים׃

ללקט ג̇ וסי̇ יצאו מן העם ויצא אחד השדה [illegible] חד בתו̇ וחד בנבי̇ וחד בכת̇׃ אל יצא
ג̇ וסי̇ שבו איש תחתיו [illegible] מן העיר באו הכוס׃ ממקמו ו̇ חס וסי̇ כל התו̇ חס [illegible] ממקמו ומשחית [illegible]
גוים [illegible] עד [illegible] וכל [illegible] וכל [illegible]
ויתר ממקמו׃ השבעי ג̇ חס בתו̇ וסי̇ מיום הראשון וישבתו העם והעברת שופר

חס' והעמר ונב' ובתו' עשרית כת' ועשירית האיפה מל' רמל' שאר' אול' ועשירית החמר עשירית כת'
תריבון ג' וס' ויצב העם האתה תריבון לבעל אם אתם תריבון חרבות וחרבון וחרבה: ברפידים במנוס: ויחנו ברפידם ויסעו

מצרים: ויאמר משה אל אהרן קח
צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן
והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם:
כאשר צוה יהוה אל משה ויניחהו
אהרן לפני העדת למשמרת: ובני
ישראל אכלו את המן ארבעים שנה
עד באם אל ארץ נושבת את המן
אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען:
והעמר עשרית האיפה הוא:

ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר
סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים
ואין מים לשתת העם: וירב העם עם
משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר
להם משה מה תריבון עמדי מה
תנסון את יהוה: ויצמא שם העם
למים וילן העם על משה ויאמר למה
זה העליתנו ממצרים להמית אתי

ואת בני ואת מקני בצמא: ויצעק
משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם
הזה עוד מעט וסקלני: ויאמר יהוה
אל משה עבר לפני העם וקח אתך
מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו
את היאר קח בידך והלכת: הנני
עמד לפניך שם על הצור בחרב
והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה
העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל:
ויקרא שם המקום מסה ומריבה על
ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה
לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין:

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפדם:
ויאמר משה אל יהושע בחר לנו
אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי
נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים
בידי: ויעש יהושע כאשר אמר לו

ויסעו מרפידים דבחדש השלישי: למים ה' וס' ויצמא שם העם לפאתי למים ואדיריהם שלחו היו כל צמא לא רעב ללחם: בצור ג' וס' הנני עמד לפניך בוא בצור והטמן לעד בצור יחצבון: ויצאו ד' וס' ממנו מים ונגפו אשה ילדיה ויפטרו אחריהם ערי ראש בפגרי האנשים טמאו את הבית ישבי ערי ירושלם:

ר״ס וידי משה כבדים יתדם מתחות עץ הארץ תבהלנה מעשיה חדש וידי צרף ׃ חלישה ג׳ בלש׳ וס׳ ויחלש
ואין קול ענות חלושה חלוש על גוים קדמ׳ חס׃ ואת עמו ז׳ וס׳ ויאסר את רכבו ויחלש העם העם העי הורדם

משה להלחם בעמלק ומשה אהרן
וחור עלו ראש הגבעה׃ והיה כאשר
ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר
יניח ידו וגבר עמלק׃ וידי משה כבדים
ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה
ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד
ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא
השמש׃ ויחלש יהושע את עמלק
ואת עמו לפי חרב׃
ויאמר יהוה אל משה כתב זאת
זכרון בספר ושים באזני יהושע
כי מחה אמחה את זכר עמלק
מתחת השמים׃ ויבן משה מזבח
ויקרא שמו יהוה נסי׃ ויאמר כי יד
על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק
מדר דר׃ קיק פיסיס סנקאה
וישמע יתרו כהן מדין חתן משה
את כל אשר עשה אלהים למשה
ולישראל עמו כי הוציא יהוה את
ישראל ממצרים׃ ויקח יתרו חתן
משה את צפרה אשת משה אחר
שלוחיה׃ ואת שני בניה אשר שם
האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ
נכריה׃ ושם האחד אליעזר כי
אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב
פרעה׃ ויבא יתרו חתן משה ובניו
ואשתו אל משה אל המדבר אשר
הוא חנה שם הר האלהים׃ ויאמר
אל משה אני חתנך יתרו בא אליך
ואשתך ושני בניה עמה׃ ויצא משה
לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו
איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה׃
ויספר משה לחתנו את כל אשר
עשה יהוה לפרעה ולמצרים על
אודת ישראל את כל התלאה אשר
מצאתם בדרך ויצלם יהוה׃ ויחד

לך ערך ושים אתו ושים בסלע קנך ושים פחות ריה בעינך עליה כדים קח כה מפיו תורה׃ גרשם
ד׳ וסימ׳ בארץ נכריה ויצמן להם פינחס וכל רב ימי׳ כות במבב בני לוי קדמ׳ דפים ויחלקם דוד

18

עתה כה ר״פ וסי׳ ידעתי שמע בקולי קומו ועברו לך והכיתה רנו נא לקראתי המבלעדי ... על מי בטחת בנאת
כתבה מקרוב יחרדו נבראו הקץ יחתון תתגודדו למה תריעו תנו לבבכם עוני יהיו ויאמר חכמה תקשרו בע

יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה
לישראל אשר הצילו מיד מצרים:
ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל
את העם מתחת יד מצרים: עתה
ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים
כי בדבר אשר זדו עליהם: ויקח
יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים
ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל
לחם עם חתן משה לפני האלהים:
ויהי ממחרת וישב משה לשפט את
העם ויעמד העם על משה מן הבקר
עד הערב: וירא חתן משה את כל
אשר הוא עשה לעם ויאמר מה
הדבר הזה אשר אתה עשה לעם
מדוע אתה יושב לבדך וכל העם
נצב עליך מן בקר עד ערב: ויאמר
משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש
אלהים: כי יהיה להם דבר בא אלי

ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי
את חקי האלהים ואת תורתיו: ויאמר
חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר
אתה עשה: נבל תבל גם אתה גם
העם הזה אשר עמך כי כבד ממך
הדבר לא תוכל עשהו לבדך: עתה
שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך
היה אתה לעם מול האלהים והבאת
אתה את הדברים אל האלהים: והזהרתה
אתהם את החקים ואת התורת והודעת
להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה
אשר יעשון: ואתה תחזה מכל העם
אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת
שנאי בצע ושמת עלהם שרי אלפים
שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת:
ושפטו את העם בכל עת והיה כל
הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר
הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו

לבדך ג׳ וסי׳ חתן משה ויחרד אחימלך אתה הוא יי׳ וכל אתנ׳ וסוף פס׳ כות: לדרש אלהים ד׳ וסי׳ לחתנו לפנים בישראל ולא יכל דוד ויהי לדרש וב׳ לדרש האלהים כל לבבו הכין והכנות לבבך: יעשון ה׳ וסי׳ והזהרתה ועלי זקן
ותשלח וישלח אלין בן הדד הזכה אשר: ד׳ פס׳ דמין מן ג׳ מלך בתך חילוף וסימ׳ ואתה תחזה ויבחר מנשה
את תסתר פניך דרך הנשר בשמים:

וגם כל ה׳ וסי׳ ועוד אלהים כל הדור ההוא ויחזק דוד בבגדיו כל היהודים כל האדם וכל דבר יה׳ כות במ״א גם כל שרי
הכהנים: שמיעה בקולה ה׳ בלש׳ וסי׳ ולאדם אמר וישמע אברם ושמעו לקול האות הראשון ולא ישמעו לקלך
ויאמר אם שמוע לקול חתנו ולא שמעו לקול ויקח מהארץ ואתה תחזה תמונה

אתך׃ אם את הדבר הזה תעשה וצוך
אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה
על מקמו יבא בשלום׃ וישמע משה
לקול חתנו ויעש כל אשר אמר׃ ויבחר
משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן
אתם ראשים על העם שרי אלפים
שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת׃
ושפטו את העם בכל עת את הדבר
הקשה יביאון אל משה וכל הדבר
הקטן ישפוטו הם׃ וישלח משה
את חתנו וילך לו אל ארצו׃

בחדש השלישי לצאת בני ישראל
מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר
סיני׃ ויסעו מרפידים ויבאו מדבר
סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל
נגד ההר׃ ומשה עלה אל האלהים
ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה

תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל׃
אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים
ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא
אתכם אלי׃ ועתה אם שמוע תשמעו
בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי
סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ׃
ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי
קדוש אלה הדברים אשר תדבר
אל בני ישראל׃ ויבא משה ויקרא
לזקני העם וישם לפניהם את כל
הדברים האלה אשר צוהו יהוה׃
ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר
דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי
העם אל יהוה׃ ויאמר יהוה אל משה
הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור
ישמע העם בדברי עמך וגם בך
יאמינו לעולם ויגד משה את דברי
העם אל יהוה׃ ויאמר יהוה אל משה

אתם שמעים לקול מריבי לקול מלחשים ולא שמע עמי לקולי מקשיבים לקולך ופלוני אלהים
ועתה שמע לקולי
דבר: וגו׳ וסימ׳ ממלכת כהנים הנה עם בא יעזון מירכתי ארץ הן גוי לא תדע תקרא וגו׳

לך אל העם וקדשתם היום ומחר
וכבסו שמלתם: והיו נכנים ליום
השלישי כי ביום השלשי ירד יהוה
לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת
את העם סביב לאמר השמרו לכם
עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר
מות יומת: לא תגע בו יד כי סקול
יסקל או ירה יירה אם בהמה אם
איש לא יחיה במשך היבל המה
יעלו בהר: וירד משה מן ההר אל העם
ויקדש את העם ויכבסו שמלתם:
ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת
ימים אל תגשו אל אשה: ויהי ביום
השלישי בהית הבקר ויהי קלת
וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר
חזק מאד ויחרד כל העם אשר
במחנה: ויוצא משה את העם לקראת
האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית

ההר: והר סיני עשן כלו מפני אשר
ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן
הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ויהי
קול השפר הולך וחזק מאד משה
ידבר והאלהים יעננו בקול: וירד יהוה
על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה
למשה אל ראש ההר ויעל משה:
ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם
פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו
רב: וגם הכהנים הנגשים אל יהוה
יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה: ויאמר
משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת
אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר
הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר אליו
יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך
והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל
יהוה פן יפרץ בם: וירד משה אל
העם ויאמר אלהם:

הוצאתיך וסי׳ מאור כשדים אנכי יי׳ וחב׳: אנכי יי׳ יב׳ וסי׳ אשר הוצאתיך וחב׳ פקד עון אבות וחב׳
ולהים זולתי כי אנכי יי׳ להים ד׳ מימול הרחב פיך ואמלאהו: וינח וסי׳ ויעל האלהים ביום השביעי

וידבר אלהים את כל
הדברים האלה לאמר׃
אנכי יהוה אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית
עבדים׃ לא יהיה לך אלהים אחרים
על פני לא תעשה לך פסל וכל תמונה
אשר בשמים ממעל ואשר בארץ
מתחת ואשר במים מתחת לארץ
לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי
אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון
אבת על בנים על שלשים ועל
רבעים לשנאי ועשה חסד לאלפים
לאהבי ולשמרי מצותו׃
לא תשא את שם
יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה
את אשר ישא את שמו לשוא׃
זכור את יום השבת לקדשו ששת

ימים תעבד ועשית כל מלאכתך
ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך
עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר
בשעריך כי ששת ימים עשה יהוה
את השמים ואת הארץ את הים
ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי
על כן ברך יהוה את יום השבת
ויקדשהו׃ כבד
את אביך ואת אמך למען יארכון
ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך׃ לא תרצח׃
לא תנאף׃
לא תגנב׃
לא תענה
ברעך עד שקר׃
לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך ועבדו

ראית ביה את ואת ואת את ואת את: השביעי וינח יי׳ להם נביזה את הערים וישמחו כל יהודה
ותשקט מלכות יהושפט: את השמים ואת הארץ יב׳ וסימנהון בראשית זכור את יום ביני ובין בני ישר׳
היא ויאמר חירם

לבעבור ג׳ וסי׳ נסות אתכם סביב את פני הביא יי׳ אל אבנילום : בא האלהים ל׳ בא אלהים ל׳ וימן האלהים ל׳ וימן אלהים ל׳
עור האלהים ל׳ עור אלהים ל׳ והיה האלהים ל׳ והיה אלהים ל׳ וישלח האלהים ל׳ וישלח אלהים ל׳: אשר שם האלהים ב׳ וסי׳ ומשה
נגש ויכהן שם: עלתיך ג׳ חס׳ וסימ׳ מזבח אדמה לא הבאת לי שה לא על זבחיך וכל משנה תורה כות׳ ז׳:

ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך׃

וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידם
ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא
העם וינעו ויעמדו מרחק׃ ויאמרו
אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה
ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות׃
ויאמר משה אל העם אל תיראו כי
לבעבור נסות אתכם בא האלהים
ובעבור תהיה יראתו על פניכם
לבלתי תחטאו׃ ויעמד העם מרחק
ומשה נגש אל הערפל אשר שם
האלהים׃ ויאמר
יהוה אל משה כה תאמר אל בני
ישראל אתם ראיתם כי מן השמים
דברתי עמכם׃ לא תעשון אתי
אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו
לכם׃ מזבח אדמה תעשה לי וזבחת

עליו את עלתיך ואת שלמיך את
צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר
אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך׃
ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה
אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה
ותחללה׃ ולא תעלה במעלת על מזבחי
אשר לא תגלה ערותך עליו׃

ענ פיס סימנן אלף

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם׃
כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד
ובשבעת יצא לחפשי חנם׃ אם בגפו
יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא
ויצאה אשתו עמו׃ אם אדניו יתן
לו אשה וילדה לו בנים או בנות
האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא
יצא בגפו׃ ואם אמר יאמר העבד
אהבתי את אדני את אשתי ואת
בני לא אצא חפשי׃ והגישו אדניו

תגלה ג׳ וסי׳ ולא תעלה בטרם תגלה ערותך תכסה שנאה וחד וגלה ערותך: אדמה י״א וסי׳ ותוסף ללדת
מזבח אדמה משא צמד פרדים ולשארית אדמה הוי ובית יעלון לא תראון אדמה שאי שדה על אדמה
טמאה איש עבד כי אהב אדמה ותהרש פני אדמה: אמר ג׳ חס וסי׳ ואם אמר יאמר אמר אמרתי
כי שנאה שנאתיה אמר לנער:

כמשפט ה׳ וסי׳ הבנות אותם ילחים אתו ויעמד כמשפט ויעדו את חג כמספר כמשפט עליהם לאוהבי
שמך: ויזד ב׳ חד חס וחד מל וסי׳ וכי יזד הנביא אשר ידיד: ג׳ פיס בקר כל מוליהון מפיק הי וסי׳ אם אחרת
יקח לו והשבתי כל משושה את ראה ויספר חד בתו וחד ... ומקלל ב׳ חד ריש

אל האלהים והגישו אל הדלת או אל
המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע
ועבדו לעולם׃ וכי
ימכר איש את בתו לאמה לא תצא
כצאת העבדים׃ אם רעה בעיני
אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם
נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה׃
ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות
יעשה לה׃ אם אחרת יקח לו שארה
כסותה וענתה לא יגרע׃ ואם שלש
אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין
כסף׃ מכה איש
ומת מות יומת׃ ואשר לא צדה
והאלהים אנה לידו ושמתי לך
מקום אשר ינוס שמה׃
וכי יזד איש על רעהו להרגו
בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃
ומכה אביו ואמו

מות יומת׃ וגנב
איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת׃
ומקלל אביו ואמו
מות יומת׃ וכי
יריבן אנשים והכה איש את רעהו
באבן או באגרף ולא ימות ונפל
למשכב׃ אם יקום והתהלך בחוץ
על משענתו ונקה המכה רק שבתו
יתן ורפא ירפא׃
וכי יכה איש את עבדו או את
אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם
ינקם׃ אך אם יום או יומים יעמד
לא יקם כי כספו הוא׃
וכי ינצו אנשים ונגפו אשה
הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון
ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל
האשה ונתן בפללים׃ ואם אסון
יהיה ונתתה נפש תחת נפש׃ עין תחת

ריש פיס וחד סוף פיס וסי׳ אביו ואמו יצאת יצא: כויה פי ... כויה חבורה והגידין ...
... שמרים ... ולמה הלהן ... כסאות ממתים ...
... בפיס כל ... בפיס:

עינו ז̇ בתו̇ בליש̇ וסי̇ לחפשי ישלחנו ל̇א הפך הנגע את עינו או תבלל בעינו כעין הבדלח תרע עינו כאישון
עינו ל̇א כהתה עינו: יעשה לו̇ ג̇ מינ̇ בתו̇ וסימ̇ כן במקומו כי עדה נבלה ותעצב כל מלאכה ב̇ בן או בן

עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת
רגל: כויה תחת כויה פצע תחת פצע
חבורה תחת חבורה:
וכי יכה איש את עין עבדו
או את עין אמתו ושחתה לחפשי
ישלחנו תחת עינו: ואם שן עבדו
או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו
תחת שנו:
וכי יגח שור את איש או את אשה
ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את
בשרו ובעל השור נקי: ואם שור
נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו
ולא ישמרנו והמית איש או אשה
השור יסקל וגם בעליו יומת: אם
כפר יושת עליו ונתן פדין נפשו ככל
אשר יושת עליו: או בן יגח או בת
יגח כמשפט הזה יעשה לו: אם
עבד יגח השור או אמה כסף שלשים

שקלים יתן לאדניו והשור יסקל:
וכי יפתח איש בור
או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל
שמה שור או חמור: בעל הבור ישלם
כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו:
וכי יגף שור איש
את שור רעהו ומת ומכרו את השור
החי וחצו את כספו וגם את המת
יחצון: או נודע כי שור נגח הוא
מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו
שלם ישלם שור תחת השור והמת
יהיה לו: כי יגנב איש
שור או שה וטבחו או מכרו חמשה
בקר ישלם תחת השור וארבע צאן
תחת השה: אם במחתרת ימצא
הגנב והכה ומת אין לו דמים: אם
זרחה השמש עליו דמים לו שלם
ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו: אם

בן יגח עשת ימים יעשה שוק העור בעמיתו קלעי נדרו לשור פרט התמיד התמיד ובמתו: זרחה ד̇ וסי̇
עליו השמש והשמש זרחה על המ̇ שמש זרחה והצרעת וחד וזרחה לכם יראי שמי:

קיצים ד׳ ב׳ חס וב׳ מל׳ וסי׳ ומצאה קצים ואל תזרעו בסוחים באש יציתו דעכו כאש קצים וחד וקוצים
יצקה׃ שבעת ה׳ חס׳ וסי׳ תהיה כליך וכל ויאמר המלך על מפי בשת ומרוע לא שמרת את
שבעת אכפי מלך שמך וחד ושבעת ואיש את רעת לעהו׃ יפתה ד׳ וסי׳ וכי יפתה איש מי יפתה את

המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור
עד שה חיים שנים ישלם׃
כי יבער איש שדה
או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה
אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו
ישלם׃ כי תצא
אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או
הקמה או השדה שלם ישלם המבער
את הבערה׃ כי
יתן איש אל רעהו כסף או כלים
לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא
הגנב ישלם שנים׃ אם לא ימצא
הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים
אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃
על כל דבר פשע על שור על חמור
על שה על שלמה על כל אבדה
אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים
יבא דבר שניהם אשר ירשיען

אלהים ישלם שנים לרעהו׃
כי יתן איש אל רעהו
חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר
ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃
שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם
לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח
בעליו ולא ישלם׃ ואם גנב יגנב מעמו
ישלם לבעליו׃ אם טרף יטרף יבאהו
עד הטרפה לא ישלם׃
וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר
או מת בעליו אין עמו שלם ישלם׃
אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר
הוא בא בשכרו׃
וכי יפתה איש בתולה אשר
לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה
לו לאשה׃ אם מאן ימאן אביה
לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת׃
מכשפה לא תחיה׃

את אחאב וחבי רדב ומי יתיר חמים יפתה רעהו׃ שלמה ד׳ בתו׳ בליש׳ וסי׳ על כל דבר פשע אם
חבל תחבל השב תשיב לו את העבוט לא בלו שלמתיכם וכל קר כות למר קדים ולמים במיד מים
ידיכם ללמה וסימ׳ ויקרע יהושע ויאמרו נתן ויפרשו תנה היא לטה ויחתן ויסק ויחלף מיצרך ורחצת וסכת
וכל ישעיה כות׃

תשימון ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ וסי̇ אם כסף תלוה לבוא מצרים קוצי למלון ותשימון לגרמי׃ ויתום ה̇ וסימ̇
לא תענון ואלמנה ויתום וייעפים וקרבתי אליכם למשפט שפטו דל כי תמלא עט׃ כסותה ל̇ בעירה ל̇ בלעד̇

כָּל־שֹׁכֵב עִם־בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת׃
זֹבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי
לַיהוָה לְבַדּוֹ׃ וְגֵר לֹא־תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ
כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ כָּל־
אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא תְעַנּוּן׃ אִם־עַנֵּה
תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם־צָעֹק יִצְעַק אֵלַי
שָׁמֹעַ אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ׃ וְחָרָה אַפִּי
וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בֶּחָרֶב וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם
אַלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים׃
אִם־כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת־עַמִּי אֶת־הֶעָנִי עִמָּךְ
לֹא־תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא־תְשִׂימוּן עָלָיו
נֶשֶׁךְ׃ אִם־חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד־
בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃ כִּי הִוא כְסוּתֹה
לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ בַּמֶּה יִשְׁכָּב
וְהָיָה כִּי־יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חַנּוּן
אָנִי׃ אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל
וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תָאֹר׃ מְלֵאָתְךָ
וְדִמְעֲךָ לֹא תְאַחֵר בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּתֶּן־

לִּי׃ כֵּן־תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת
יָמִים יִהְיֶה עִם־אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
תִּתְּנוֹ־לִי׃ וְאַנְשֵׁי־קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר
בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן
אֹתוֹ׃ 23 לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע
שָׁוְא אַל־תָּשֶׁת יָדְךָ עִם־רָשָׁע לִהְיֹת
עֵד חָמָס׃ לֹא־תִהְיֶה אַחֲרֵי־רַבִּים
לְרָעֹת וְלֹא־תַעֲנֶה עַל־רִב לִנְטֹת אַחֲרֵי
רַבִּים לְהַטֹּת׃ וְדָל לֹא תֶהְדַּר בְּרִיבוֹ׃
כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אֹיִבְךָ אוֹ
חֲמֹרוֹ תֹּעֶה הָשֵׁב תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃
כִּי־תִרְאֶה חֲמוֹר
שֹׂנַאֲךָ רֹבֵץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ וְחָדַלְתָּ מֵעֲזֹב
לוֹ עָזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ׃
לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט אֶבְיֹנְךָ בְּרִיבוֹ׃
מִדְּבַר־שֶׁקֶר תִּרְחָק וְנָקִי וְצַדִּיק אַל־
תַּהֲרֹג כִּי לֹא־אַצְדִּיק רָשָׁע׃ וְשֹׁחַד
לֹא תִקָּח כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים וִיסַלֵּף

ברעה ל̇ ובנחה ל̇ עירה ל̇ סותה ל̇ קבה ל̇ ולית כות̇ כות הי׳׃ ובשר ה̇ וסי̇ מבשרי בשדה טרפה ובשר
כי יה והערבים בבן ויקרם עליהם ענל ובשר תלבישי להם חמודות׃ רב ה̇ חס בליש̇ וסי̇ ולא תענה על רב
לרב באיש ורב ולא ידעתי אחר תמצא לרב בדבם עמרי בריבו ד̇ סי̇ לא תטה משפט ודלא תהדר צדין הראשון
לעוות אדם

ושש ג׳ ריש פס׳ וס׳ שנים תזרע את ארצך איש חגרים מעלות לכסא חד בתו וחד בכ וחד בכת: וצדיקי׳ ו׳ וס׳
מדבר שקר דבר אלהים ישראל עמך הנה עפלה לוה רשע ולאיש חנון ויצדיק ירח בחשך אורין וצדיק

הדברי צדיקים׃ וגר לא תלחץ ואתם
ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם
בארץ מצרים׃ ושש שנים תזרע
את ארצך ואספת את תבואתה׃
והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו
אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה
כן תעשה לכרמך לזיתך׃ ששת
ימים תעשה מעשיך וביום השביעי
תשבת למען ינוח שורך וחמרך
וינפש בן אמתך והגר׃ ובכל אשר
אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים
אחרים לא תזכירו לא ישמע על
פיך׃ שלש רגלים תחג לי בשנה׃ את
חג המצות תשמר שבעת ימים
תאכל מצות כאשר צויתך למועד
חדש האביב כי בו יצאת ממצרים
ולא יראו פני ריקם׃ וחג הקציר
בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה

וחג האסף בצאת השנה באספך את
מעשיך מן השדה׃ שלש פעמים
בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן
יהוה׃ לא תזבח על חמץ דם זבחי
ולא ילין חלב חגי עד בקר׃ ראשית
בכורי אדמתך תביא בית יהוה
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃

הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך
בדרך ולהביאך אל המקום אשר
הכנתי׃ השמר מפניו ושמע בקלו
אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם
כי שמי בקרבו׃ כי אם שמוע תשמע
בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי
את איביך וצרתי את צרריך׃ כי ילך
מלאכי לפניך והביאך אל האמרי
והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי
והכחדתיו׃ לא תשתחוה לאלהיהם

וצדיק ילבש כעבור סופה כל היום התאוה בפשע איש רע: ושש ג׳ וס׳ ובכל אשר אמרתי לא ישמע
על חמס וגלות בירושלם כהקיר בור עוד ישמע במקום הזה ויתנהו בסבר והטובתי המון שליך קול
ממלכה וגם נביאים העמדת ולא יעשה כן:

אמלא ג וסי' את מספר ופי' אמלא תוכחות ואמלאתיהם אמלא וחד ואמלא אתו: וברך ג וסי' ועבדתם
את יי' ואהבך וברכך וברך על' את ספנה: אשלח ט וסי' גדי עזים יהי כן יי' עמכם את אימתי מדי
רעב והכרתי רמלא אורבך בשלחי הן אנכי וחד ואשלח את כל האדם ולבב ד' וס: חית

ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם
כי הרס תהרסם ושבר תשבר
מצבתיהם: ועבדתם את יהוה אלהיכם
וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי
מחלה מקרבך:
לא תהיה משכלה ועקרה
בארצך את מספר ימיך אמלא:
את אימתי אשלח לפניך והמתי את
כל העם אשר תבא בהם ונתתי את
כל איביך אליך ערף: ושלחתי את
הצרעה לפניך וגרשה את החוי את
הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אגרשנו
מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ
שממה ורבה עליך חית השדה:
מעט מעט אגרשנו מפניך עד
אשר תפרה ונחלת את הארץ:
ושתי את גבלך מים סוף ועד ים
פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן

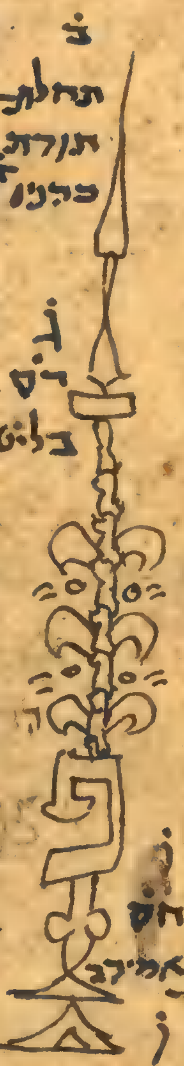
בידכם את ישבי הארץ וגרשתמו
מפניך: לא תכרת להם ולאלהיהם
ברית: לא ישבו בארצך פן יחטיאו
אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי
יהיה לך למוקש:
ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה
ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני
ישראל והשתחויתם מרחק: ונגש
משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו
והעם לא יעלו עמו: ויבא משה ויספר
לעם את כל דברי יהוה ואת כל
המשפטים ויען כל העם קול אחד
ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה
נעשה: ויכתב משה את כל דברי
יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת
ההר ושתים עשרה מצבה לשנים
עשר שבטי ישראל: וישלח את נערי
בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים

חית השדה העזובה היא על האדם מדמנה: ו' פס' את בהון את את ואת ואת וסימ' וישא לוט
את עינו וישב את כל הככר ושלחתי את הצרעה ורחץ את בשרו לקח את המטה הקהילו אלי:
ואת כל המשפטים לדסמ' ואת כל בשרו לדסמ' ואת כל האדם לג' ואת כל הרכוש לג' וישלח דסמ' וס:
יהורה את נערי בית דוד:

ונשמע ג רפי וסי׳ קלן בבאו פתגם המלך פת נעשה ונשמע קמ׳ : זריקה על המזבח ד רחס סביב וסי׳ וחצי הדם
זרק וזרק הכהן את הדם אך בכור שור ויזרקו הדם דרב ימ׳ גבר : ויאמר ... בטע בסף

שלמים ליהוה פרים ׃ ויקח משה חצי
הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על
המזבח ׃ ויקח ספר הברית ויקרא באזני
העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה
ונשמע ׃ ויקח משה את הדם ויזרק
על העם ויאמר הנה דם הברית אשר
כרת יהוה עמכם על כל הדברים
האלה ׃ ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא
ושבעים מזקני ישראל ׃ ויראו את
אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה
לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר ׃
ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו
ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו ׃
ויאמר יהוה אל
משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה
לך את לחת האבן והתורה והמצוה
אשר כתבתי להורתם ׃ ויקם משה
ויהושע משרתו ויעל משה אל הר

האלהים ׃ ואל הזקנים אמר שבו לנו
בזה עד אשר נשוב אליכם והנה
אהרן וחור עמכם מי בעל דברים
יגש אלהם ׃ ויעל משה אל ההר ויכס
הענן את ההר ׃ וישכן כבוד יהוה
על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים
ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך
הענן ׃ ומראה כבוד יהוה כאש אכלת
בראש ההר לעיני בני ישראל ׃ ויבא
משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי
משה בהר ארבעים יום וארבעים
לילה ׃ קיח פ״ סימן עזיאל

וידבר יהוה אל משה לאמר ׃ דבר
אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת
כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את
תרומתי ׃ וזאת התרומה אשר
תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת ׃
ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש

אל הר הכרמל כות : בסף וסי׳ מי שם פה על נהרתם השכם קדל בדר אלבה חשך ועצ אחד עבר
לפני כתב זאת בית אליך עלה אלי אתם עם קטה : וישכן ה׳ ר׳ חס וחד מל וסי׳ כבוד יי׳ הענן במדבר
ישראל בטח בירושלם וישכן עליס נכחדות וחד וישכן באהלי שם : לעיני בני ישר׳ ג וסי׳ כאש אכלת
להקדישני ויטב הדבר בעיני בני : דבר אל בני ישר׳ רחס אמירה וסימנה תצעק אל ויטבו ויחנו
ויקחו לי תרומה יתיר אן אניה וקח מאתם מטה ויקחו אליך פרה : ויקחו ו׳ רפי וסי׳ איש שה לו תרומה
פרה אדמה שמן זית נ׳ חמדה מן הסוסים : זהב וכסף ונח ג וסי׳ וזאת התרומה קחו
מאתכם תרן וישלח את הרודים :

יב̇ פס̇ דמית בהון על אל וסי' וירד יי' על הר סיני והיו הכרבים וחבר למען אשר יביאו האנשים גבול מיטיבים
ויסעו לב מלך עירים ולקחת במבוא הצור הגי ייטב: כתיבה לך ה̇ וסימ' ונתת אל הארן ונתת את הכפרת ונתן
אליך אות בטנך תאכל במג יחזיאל ושלמה: אותך יב̇ בלשן זכר וסימ' וארבה אותך ואשר אותך

ועזים׃ וערת אילם מאדמים וערת
תחשים ועצי שטים׃ שמן למאר
בשמים לשמן המשחה ולקטרת
הסמים׃ אבני שהם ואבני מלאים
לאפד ולחשן׃ ועשו לי מקדש ושכנתי
בתוכם׃ ככל אשר אני מראה אותך
את תבנית המשכן ואת תבנית כל
כליו וכן תעשו׃

ועשו ארון עצי שטים אמתים
וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה
וחצי קמתו׃ וצפית אתו זהב טהור
מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו
זר זהב סביב׃ ויצקת לו ארבע טבעת
זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי
טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת
על צלעו השנית׃ ועשית בדי עצי
שטים וצפית אתם זהב׃ והבאת
את הבדים בטבעת על צלעת

הארן לשאת את הארן בהם׃ בטבעת
הארן יהיו הבדים לא יסרו ממנו׃
ונתת אל הארן את העדת אשר אתן
אליך׃ ועשית כפרת זהב טהור
אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃
ועשית שנים כרבים זהב מקשה
תעשה אתם משני קצות הכפרת׃
ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב
אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו
את הכרבים על שני קצותיו׃ והיו
הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים
בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש
אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים׃
ונתת את הכפרת על הארן מלמעלה
ואל הארן תתן את העדת אשר
אתן אליך׃ ונועדתי לך שם ודברתי
אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים
אשר על ארון העדת את כל אשר

ותלה אותך יחלי הודיע ואך אותך מראה אותך ונועדתי לך ועתה הניחה ליהלף ממנו ויתנו הקנה מאותך
אשר אני שולח אותך אני שולח אותך וברכתי אותך ונטעתיך המדברה והוצאתי אותך אותך קויתי:
מראה להור ונראה לו ואשראה להור תניאה להור תלאה להור ויראה להור:

ונשית יב וסי את השלחן כל תנ״ך בביתך וחבי מגבעות ונהלו וחבי וראה את יי׳ ושכיל עברי על הר גבוה

אצוה אותך אל בני ישראל׃

ועשית שלחן עצי שטים אמתים
ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו׃
וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר
זהב סביב׃ ועשית לו מסגרת טפח
סביב ועשית זר זהב למסגרתו
סביב׃ ועשית לו ארבע טבעת זהב
ונתת את הטבעת על ארבע הפאת
אשר לארבע רגליו׃ לעמת המסגרת
תהיין הטבעת לבתים לבדים לשאת
את השלחן׃ ועשית את הבדים
עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא
בם את השלחן׃ ועשית קערתיו
וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך
בהן זהב טהור תעשה אתם׃ ונתת
על השלחן לחם פנים לפני תמיד׃
פ

ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה
המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה
ופרחיה ממנה יהיו׃ וששה קנים יצאים
מצדיה שלשה קני מנרה מצדה
האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני׃
שלשה גבעים משקדים בקנה האחד
כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים
בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת
הקנים היצאים מן המנרה׃ ובמנרה
ארבעה גבעים משקדים כפתריה
ופרחיה׃ וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת
הקנים היצאים מן המנרה׃ כפתריהם
וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת
זהב טהור׃ ועשית את נרתיה שבעה
והעלה את נרתיה והאיר על עבר
פניה׃ ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור׃

גבוה כי כה אמר רם כי נגע אל השמים בינכות וינשא ההמון׃ וקנה ד׳ בליש׳ וסי׳ ירכה וקנה וחבי
כבשה אחת ואזרועי מקנה׃

ככר זהב ו̇ וסי׳ מנרה דמשכנא קדמ׳ ובתל׳ ויקח את עטרת וחב׳ עונו׳ על הארץ וחב׳: ורא׳ ג̇ ליש׳ פ״ס
וסי׳ בתבניתם בעם לבנך אם דרך ע״ב ב׳: סימן משכנא קדמ׳ ארך היריעה האחת ומשכנא תנ׳

ככר זהב טהור יעשה אתה את
כל הכלים האלה: וראה ועשה
בתבניתם אשר אתה מראה בהר:

ואת המשכן תעשה
עשר יריעת שש משזר ותכלת
וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה
חשב תעשה אתם: ארך היריעה
האחת שמנה ועשרים באמה
ורחב ארבע באמה היריעה האחת
מדה אחת לכל היריעת: חמש היריעת
תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש
יריעת חברת אשה אל אחתה:
ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה
האחת מקצה בחברת וכן תעשה
בשפת היריעה הקיצונה במחברת
השנית: חמשים ללאת תעשה
ביריעה האחת וחמשים ללאת
תעשה בקצה היריעה אשר

במחברת השנית מקבילת הללאת
אשה אל אחתה: ועשית חמשים
קרסי זהב וחברת את היריעת
אשה אל אחתה בקרסים והיה
המשכן אחד: ועשית יריעת עזים
לאהל על המשכן עשתי עשרה
יריעת תעשה אתם: ארך היריעה
האחת שלשים באמה ורחב ארבע
באמה היריעה האחת מדה אחת
לעשתי עשרה יריעת: וחברת את
חמש היריעת לבד ואת שש היריעת
לבד וכפלת את היריעה הששית אל
מול פני האהל: ועשית חמשים
ללאת על שפת היריעה האחת
הקיצנה בחברת וחמשים ללאת
על שפת היריעה החברת השנית:
ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת
את הקרסים בללאת וחברת את

תנ׳ ארך היריעה וחד פ״ס סימן הן הנה היו:
אחת האחת באמה וסי׳ צנצנת אחת
משכנת קדמ׳ אשה אל אחתה

במ״ג חמשים ללאת וחב׳ השבכה האחת: וכל דל
הכיור ככר ככר אחת כיור המחלקות: וכל חמשת
במ״א נקי יהיה לביתו שנה אחת:
משכנא תנ׳ אחת אחת וחד פ״ס סי׳ אשה אל אחת:

באֹרך ג̇ וסי̇ והאמה מזה ויין בגדלון יפתח קריין חד בתו וחד בנב̇ וחד בכת̇ : ביריעת ל̇ כיריעת ל̇
בכלות ל̇ ככלות ל̇ במהל ל̇ כמהל ל̇ ברבש ל̇ כרבש ל̇ במנחה ל̇ כמנחה ל̇ בצלמו ל̇ כשלחו ל̇ כתבנית ל̇

הָאֹהֶל וְהָיָה אֶחָד׃ וְסֶרַח הָעֹדֵף בִּירִיעֹת
הָאֹהֶל חֲצִי הַיְרִיעָה הָעֹדֶפֶת תִּסְרַח
עַל אֲחֹרֵי הַמִּשְׁכָּן׃ וְהָאַמָּה מִזֶּה
וְהָאַמָּה מִזֶּה בָּעֹדֵף בְּאֹרֶךְ יְרִיעֹת
הָאֹהֶל יִהְיֶה סָרוּחַ עַל צִדֵּי הַמִּשְׁכָּן
מִזֶּה וּמִזֶּה לְכַסֹּתוֹ׃ וְעָשִׂיתָ מִכְסֶה
לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה
עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃

וְעָשִׂיתָ אֶת הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי
שִׁטִּים עֹמְדִים׃ עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ
הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ שְׁתֵּי יָדוֹת לַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ
כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃
וְעָשִׂיתָ אֶת הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים
קֶרֶשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵימָנָה׃ וְאַרְבָּעִים
אַדְנֵי כֶסֶף תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ

שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי
יְדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד
לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו׃ וּלְצֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית
לִפְאַת צָפוֹן עֶשְׂרִים קָרֶשׁ׃ וְאַרְבָּעִים
אַדְנֵיהֶם כָּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃
וּלְיַרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה תַּעֲשֶׂה שִׁשָּׁה
קְרָשִׁים׃ וּשְׁנֵי קְרָשִׁים תַּעֲשֶׂה לִמְקֻצְעֹת
הַמִּשְׁכָּן בַּיַּרְכָתָיִם׃ וְיִהְיוּ תֹאֲמִם מִלְּמַטָּה
וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים עַל רֹאשׁוֹ אֶל הַטַּבַּעַת
הָאֶחָת כֵּן יִהְיֶה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת
יִהְיוּ׃ וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם
כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ וְעָשִׂיתָ בְרִיחִם עֲצֵי
שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן
הָאֶחָד׃ וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע
הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם

בתבנית ל̇ באלוף ל̇ כאלוף ל̇ באויב ל̇ כאויב ל̇ : ויחדו ג̇ סימנהון תמים דמשכנא קדמ̇ ובמשכנ̇
תנ̇ ויחדו כלם וכלון : ויהיו ו̇א̇ רפי וסי̇ ויחיד דס תאמים קדמ̇ לאות לבני ישר̇ על מרין דברי אלה
מכשלים לפניך האנשים נרדים ויהיו כמו חיים לפניך ואשריך :

ברח ג חס בליש וסי מברח מן הקצה אל הקצה ויתן נחש ברח חלוה ידו נחש ברח
והקמת ד בתו וחס וסימ את המשכן לך תבנים גדלות הראית ב חד חס וחד מל וסימ כמשפטו

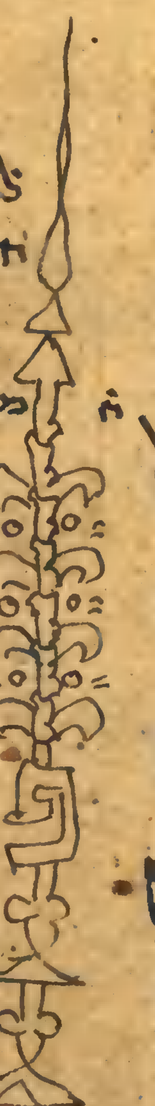
לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה׃
והבריח התיכן בתוך הקרשים מברח
מן הקצה אל הקצה׃ ואת הקרשים
תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה
זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם
זהב׃ והקמת את המשכן כמשפטו
אשר הראית בהר׃
ועשית פרכת תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר מעשה
חשב יעשה אתה כרבים׃ ונתתה
אתה על ארבעה עמודי שטים
מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה
אדני כסף׃ ונתתה את הפרכת תחת
הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת
את ארון העדות והבדילה הפרכת
לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים׃
ונתת את הכפרת על ארון העדת
בקדש הקדשים׃ ושמת את השלחן

מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן
על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן
על צלע צפון׃ ועשית מסך לפתח
האהל תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר מעשה רקם׃ ועשית
למסך חמשה עמודי שטים וצפית
אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם
חמשה אדני נחשת׃
ועשית את המזבח עצי שטים
חמש אמות ארך וחמש אמות רחב
רבוע יהיה המזבח ושלש אמות
קמתו׃ ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו
ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת׃
ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו
ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה
נחשת׃ ועשית לו מכבר מעשה רשת
נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת
נחשת על ארבע קצותיו׃ ונתתה אתה

כמשפטו הראת לריעת כל פרשתא תעשה תעשן במג יעשה יעשון וסימ ככר זהב ועשית פרכת
נבוב לחות למסך למסך למסך למחרת
לתולה ל מסך ג קמ וסימ ועשית מסך ולשער החצר ויעש מסך וכל המסך למסך למסך כותיה׃

נבוב ב̇ וסי׳ לוחת ... וחבי׳ ובתל וב̇ נבוב וסי׳ ועביו ... ואיש נבוב ילבב : הרשת ג̇ וסימ׳ ועשית על הרשת
והיתה כי חנם מזרחה הרשת: ועמודיו ל̇ חס ואדניו ל̇ חס בבגדיו ל̇ חס שמלתו ל̇ חס רחמיו ל̇ חס

תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה
הרשת עד חצי המזבח: ועשית בדים
למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם
נחשת: והובא את בדיו בטבעת והיו
הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת
אתו: נבוב לחת תעשה אתו כאשר
הראה אתך בהר כן יעשו:
ועשית את חצר המשכן
לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש
משזר מאה באמה ארך לפאה האחת:
ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים
נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף:
וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה
ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים
נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף:
ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים
אמה עמדיהם עשרה ואדניהם
עשרה: ורחב החצר לפאת קדמה

מזרחה חמשים אמה: וחמש עשרה
אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה: ולכתף השנית
חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה: ולשער החצר
מסך עשרים אמה תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר מעשה
רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם
ארבעה: כל עמודי החצר סביב
מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם
נחשת: ארך החצר מאה באמה
ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש
אמות שש משזר ואדניהם נחשת:
לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכל
יתדתיו וכל יתדת החצר נחשת:
צו פסו׳ ... קלו ואתה תצוה
את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית
זך כתית למאור להעלת נר תמיד:

רחמיו ל̇ חס מזבחותו ל̇ חס מטלו ל̇ חס משרתו ל̇ חס וחב בדלו ל̇ חס בסוכו ל̇ חסר באהרן
מטבעותו ל̇ חס: ואתה תצוה ב̇ וסי׳ את בני ישר׳ את הכהנים: תנ׳
מסך תלת זמנ׳ וסימ׳ ועשית מסך ולשער החצר ויעש מסך וכל המסך למסך למסך כותיה:

ב̇ פס̇ בתו̇ מיפוע קד̇מ̇ ד̇ מלין בר̇ מלין תנ̇ תלת מלין בתלת מלין וסי̇ קדמ̇ באהל מועד מחוץ
לפרכת יערך אתו אהרן ובניו תנ̇ מחוץ לפרכת העדות יערך אתו אהרן : את הזהב ו̇ וסי̇ ויקח

באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על
העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב
עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם
מאת בני ישראל׃
ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך
ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו
לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר בני אהרן׃ ועשית בגדי
קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת׃
ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר
מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי
אהרן לקדשו לכהנו לי׃ ואלה הבגדים
אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל
וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו
בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו
לי׃ והם יקחו את הזהב ואת התכלת
ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת
השש׃

ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן
תולעת שני ושש משזר מעשה
חשב׃ שתי כתפת חברת יהיה לו אל
שני קצותיו וחבר׃ וחשב אפדתו
אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משזר׃ ולקחת את שתי אבני שהם
ופתחת עליהם שמות בני ישראל׃
ששה משמתם על האבן האחת
ואת שמות הששה הנותרים על האבן
השנית כתולדתם׃ מעשה חרש אבן
פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים
על שמת בני ישראל מסבת משבצות
זהב תעשה אתם׃ ושמת את שתי
האבנים על כתפת האפד אבני זכרן
לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם
לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרן׃
ועשית משבצת

ויקח משה את והם יקחו את ויקח מידם תנ̇ אך את הזהב וירד על הכרבים ובחנתים כבחן את : והם
ובניהם על השערים והם ולמס יאלבו והם עבריך ועמך והם ויבותינו הזידו והם במלכותם

תל שני ג וסי׳ שתי כתפות וזה לך האות אשר יבוא ויתן אל שני עבריו: משבצות ג מל בליש וסי׳ מעשה חרש
אבן ואת שני קצות כל כבודה בת מלך: התם ג חס וסי׳ מעשה חרש ועשית ציץ והאבנים על שמות: חרש
ג וסימ׳ מעשה חרש אבן חרש ברזל חרש עצים: כל שרשרת חס במ״ג מל וסי׳ שבכים ויעש שרשרות לבו:

זהב׃ ושתי שרשרת זהב טהור
מגבלת תעשה אתם מעשה עבת
ונתתה את שרשרת העבתת על
המשבצת׃ ועשית
חשן משפט מעשה חשב כמעשה
אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר תעשה
אתו׃ רבוע יהיה כפול זרת ארכו
וזרת רחבו׃ ומלאת בו מלאת אבן
ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה
וברקת הטור האחד׃ והטור השני
נפך ספיר ויהלם׃ והטור השלישי
לשם שבו ואחלמה׃ והטור הרביעי
תרשיש ושהם וישפה משבצים
זהב יהיו במלואתם׃ והאבנים תהיין
על שמת בני ישראל שתים עשרה
על שמתם פתוחי חותם איש על
שמו תהיין לשני עשר שבט׃ ועשית

על החשן שרשת גבלת מעשה עבת
זהב טהור׃ ועשית על החשן שתי
טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות
על שני קצות החשן׃ ונתתה את שתי
עבתת הזהב על שתי הטבעת אל
קצות החשן׃ ואת שתי קצות שתי
העבתת תתן על שתי המשבצות
ונתתה על כתפות האפד אל מול
פניו׃ ועשית שתי טבעות זהב ושמת
אתם על שני קצות החשן על שפתו
אשר אל עבר האפד ביתה׃ ועשית
שתי טבעות זהב ונתתה אתם על
שתי כתפות האפוד מלמטה ממול
פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב
האפוד׃ וירכסו את החשן מטבעתו
אל טבעת האפוד בפתיל תכלת להיות
על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל
האפוד׃ ונשא אהרן את שמות

חשן משפט ל׳ חשן המשפט ל׳ יצא דבר ל׳ יצא הדבר ל׳ יום כפורים ל׳ יום הכפורים ל׳ אדמת קדש ל׳
אדמת הקדש ל׳ פני פרכת ל׳ פני הפרכת ל׳ : ושהם ב׳ בתר ל״ש וסי׳ והטור הרביעי קדמ׳ ושהם וזכוכית
ועבדו: שני עשר ן בליש וסי׳ תהיין לשני עשר קרבנם קחו לכם גהגבול עומר אל המלך חדש דעלם:

בני ישראל בחשן המשפט על לבו
בבאו אל הקדש לזכרן לפני יהוה
תמיד: ונתת אל חשן המשפט את
האורים ואת התמים והיו על לב
אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן
את משפט בני ישראל על לבו לפני
יהוה תמיד:
ועשית את מעיל האפוד
כליל תכלת: והיה פי ראשו בתוכו שפה
יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא
יהיה לו לא יקרע: ועשית על שוליו
רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על
שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב:
פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון
על שולי המעיל סביב: והיה על
אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל
הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות:
ועשית ציץ זהב

טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש
ליהוה: ושמת אתו על פתיל תכלת
והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת
יהיה: והיה על מצח אהרן ונשא
אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו
בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה
על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה:
ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת
שש ואבנט תעשה מעשה רקם: ולבני
אהרן תעשה כתנת ועשית להם
אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד
ולתפארת: והלבשת אתם את אהרן
אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם
ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו
לי: ועשה להם מכנסי בד לכסות
בשר ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו:
והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל
מועד או בגשתם אל המזבח לשרת

וזה הדבר ד׳ ריש פס׳ וסי׳ אשר תעשה להם אשר מל יהושע אשר תעשון דיהוידע אשר הליס ירו: כל
תמימם ד׳ ... ונבי׳ חס יוד שנה במ״א תמימים יעשו: וכל כתוב כות מל׳ במ״א חס ... תמימם:

בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם
לו ולזרעו אחריו׃
וזה הדבר אשר תעשה להם
לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד
בן בקר ואילם שנים תמימם׃ ולחם
מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקיקי
מצות משחים בשמן סלת חטים
תעשה אתם׃ ונתת אותם על סל
אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר
ואת שני האילם׃ ואת אהרן ואת
בניו תקריב אל פתח אהל מועד
ורחצת אתם במים׃ ולקחת את
הבגדים והלבשת את אהרן את
הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד
ואת החשן ואפדת לו בחשב האפד׃
ושמת המצנפת על ראשו ונתת
את נזר הקדש על המצנפת׃ ולקחת
את שמן המשחה ויצקת על ראשו

ומשחת אתו׃ ואת בניו תקריב והלבשתם
כתנת׃ וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו
וחבשת להם מגבעת והיתה להם כהנה
לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו׃
והקרבת את הפר לפני אהל מועד
וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש
הפר׃ ושחטת את הפר לפני יהוה פתח
אהל מועד׃ ולקחת מדם הפר ונתתה
על קרנת המזבח באצבעך ואת כל
הדם תשפך אל יסוד המזבח׃ ולקחת
את כל החלב המכסה את הקרב ואת
היתרת על הכבד ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עליהן והקטרת
המזבחה׃ ואת בשר הפר ואת ערו
ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה
חטאת הוא׃ ואת האיל האחד תקח
וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על
ראש האיל׃ ושחטת את האיל ולקחת

ונתת כ״ט חס בזק וסי׳ כום פלעה אל הארן ואל הארון על השלחן על ארבע הפאת בקדש הקדשים
אל החשן המשפט על החשן על סל אחד את נזר הקדש על לחתיו את כסף הכפרים ועשית כיור ב׳ בן
ונתת את הכיור ב׳ בן ושמת את הציץ ונתת עליה שמן על המערכת ביד עבדך לאבותם
ירשת אשר נתת את לבך והם במול כותם ב׳ בן ורוחך הטובה:

מנחה ג מל בתו וסי והקטרת את כל האיל ולקחת אתם מידם ב בענ והד בתחלת ויקרא והקרבו וסדרן׃
על אהרן ה וסי ושמע קול והיה על אהרן ויז על אהרן והזית על אהרן ויקהל העל על ההר

אֶת־דָּמוֹ וְזָרַקְתָּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
וְאֶת־הָאַיִל תְּנַתֵּחַ לִנְתָחָיו וְרָחַצְתָּ קִרְבּוֹ
וּכְרָעָיו וְנָתַתָּ עַל־נְתָחָיו וְעַל־רֹאשׁוֹ׃
וְהִקְטַרְתָּ אֶת־כָּל־הָאַיִל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה
הוּא לַיהוָה רֵיחַ נִיחוֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה הוּא׃
וְלָקַחְתָּ אֵת הָאַיִל הַשֵּׁנִי וְסָמַךְ אַהֲרֹן
וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאָיִל׃
וְשָׁחַטְתָּ אֶת־הָאַיִל וְלָקַחְתָּ מִדָּמוֹ
וְנָתַתָּה עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן אַהֲרֹן וְעַל־תְּנוּךְ
אֹזֶן בָּנָיו הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדָם הַיְמָנִית
וְעַל־בֹּהֶן רַגְלָם הַיְמָנִית וְזָרַקְתָּ אֶת־הַדָּם
עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְלָקַחְתָּ מִן־הַדָּם
אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וּמִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְהִזֵּיתָ עַל־אַהֲרֹן וְעַל־בְּגָדָיו וְעַל־בָּנָיו
וְעַל־בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ וְקָדַשׁ הוּא וּבְגָדָיו
וּבָנָיו וּבִגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ׃ וְלָקַחְתָּ מִן־
הָאַיִל הַחֵלֶב וְהָאַלְיָה וְאֶת־הַחֵלֶב
הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת יֹתֶרֶת הַכָּבֵד

וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן
וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין כִּי אֵיל מִלֻּאִים הוּא׃
וְכִכַּר לֶחֶם אַחַת וְחַלַּת לֶחֶם שֶׁמֶן אַחַת
וְרָקִיק אֶחָד מִסַּל הַמַּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי
יְהוָה׃ וְשַׂמְתָּ הַכֹּל עַל כַּפֵּי אַהֲרֹן וְעַל
כַּפֵּי בָנָיו וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃
וְלָקַחְתָּ אֹתָם מִיָּדָם וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחָה
עַל־הָעֹלָה לְרֵיחַ נִיחוֹחַ לִפְנֵי יְהוָה אִשֶּׁה
הוּא לַיהוָה׃ וְלָקַחְתָּ אֶת־הֶחָזֶה מֵאֵיל
הַמִּלֻּאִים אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן וְהֵנַפְתָּ אֹתוֹ
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לְךָ לְמָנָה׃
וְקִדַּשְׁתָּ אֵת חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק
הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הוּנַף וַאֲשֶׁר הוּרָם
מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים מֵאֲשֶׁר לְאַהֲרֹן וּמֵאֲשֶׁר
לְבָנָיו׃ וְהָיָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו לְחָק־עוֹלָם
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תְרוּמָה הוּא
וּתְרוּמָה יִהְיֶה מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי
שַׁלְמֵיהֶם תְּרוּמָתָם לַיהוָה׃ וּבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ

הוא ד מיל בתו וסימ כי תרומה והיתה לאהרן ולבניו כי אחזת עולם כי מנחת קנאת היא׃ ואת
הילהם ג וסימ ונתן את המטעמים ואכלו אהרן ושם תאכלו אתו׃ קדש ג חס ואת איל המלאים
והנותרת ממנה הכהן המחטא כל אשר יגע אשה זונה וקדשתו ואכלהו במקום כל ימי נדר כל
לריח יו וסי ולקחת אתם מידם ואת הכבש השני קרבן ליתאות והקטירם הכהן ואת כל
חלבה ואת הקרב מעל כפיהם וערך הכהן והיה אם מעט אך בכור שור על התמיד ויביא
הבכורים לאשר הדינה מלבד עלת ולחמי ושמנו טובים אשה הוא ליי מידם מעל כפיהם ואת

וחטאת ג̇ וסימנהון על המזבח וכפרתיו על המקדש: בשמן ו̇ לפי וסימנהון ועשרן סלת ועשירית

אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה
בהם ולמלא בם את ידם: שבעת
ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו
אשר יבא אל אהל מועד לשרת
בקדש: ואת איל המלאים תקח
ובשלת את בשרו במקם קדש:
ואכל אהרן ובניו את בשר האיל
ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד:
ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא
את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל
כי קדש הם: ואם יותר מבשר המלאים
ומן הלחם עד הבקר ושרפת את
הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא:
ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר
צויתי אתכה שבעת ימים תמלא
ידם: ופר חטאת תעשה ליום על
הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך
עליו ומשחת אתו לקדשו: שבעת

ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו
והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע
במזבח יקדש:
וזה אשר תעשה על המזבח
כבשים בני שנה שנים ליום תמיד:
את הכבש האחד תעשה בבקר
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים:
ועשרן סלת בלול בשמן כתית רבע
ההין ונסך רביעת ההין יין לכבש
האחד: ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה
תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה:
עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל
מועד לפני יהוה אשר אועד לכם
שמה לדבר אליך שם: ונעדתי שמה
לבני ישראל ונקדש בכבדי: וקדשתי
את אהל מועד ואת המזבח ואת
אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי:

ועשירית האיפה והיא הערה מיבאותי דוד ותרם כראתם שש חדשים: אני יי׳ אלהיכם ח̇ וסימ׳
פי שנה אתאני לשכני בתוכם ב̇ בו ואף גם זאת וישבו עליה לבטח כי אני יי׳ אלהיהם אתם ודעו
בית יוסף בה׳ ולותן אותם וגברתי את בית יהודה

בהמה ג׳ וסי׳ לשאת אתו ועשית בצלאל ואהליאב כי בהמה שמן חלקו: ארן ג׳ חס וסי׳ ונתת אתו לפני ובא
אהרן ובניו. ובבא משה אל אהל מועד: בהעלת ובהעלת ה׳ וסי׳ ... אותן עליך את תהום העולה

ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם
לאלהים: וידעו כי אני יהוה אלהיהם
אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם:

ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים
תעשה אתו: אמה ארכו ואמה רחבו
רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו
קרנתיו: וצפית אתו זהב טהור את
גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו
ועשית לו זר זהב סביב: ושתי
טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו
על שתי צלעתיו תעשה על שני
צדיו והיה לבתים לבדים לשאת
אתו בהמה: ועשית את הבדים
עצי שטים וצפית אתם זהב: ונתתה
אתו לפני הפרכת אשר על ארן
העדת לפני הכפרת אשר על העדת

אשר אועד לך שמה: והקטיר עליו
אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את הנרת יקטירנה: ובהעלת
אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה
קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם:
לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה
ונסך לא תסכו עליו: וכפר אהרן על
קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת
הכפרים אחת בשנה יכפר עליו
לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה:

קי״א פסוק סי׳ קינב״ל גגד

וידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא
את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו
איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם
ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם: זה
יתנו כל העבר על הפקדים מחצית
השקל בשקל הקדש עשרים גרה
השקל מחצית השקל תרומה ליהוה:

העולה והחלבים ובהעלות אהרן בתר חס: י׳ פיס׳ סלקין ונחתין בטע וסימנהון לכן אמר לבני
ישראל כי תשא את ראש בני ישראל בכל אשר התהלכתי וחבו נער ותלוי ולצנן וחבו:
וחצי שבט מנשה ויעלו בבעל פרצים נספה מפני צרין קנה כבד היושבים

כל העבר על הפקדים מבן עשרים
שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: העשיר
לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית
השקל לתת את תרומת יהוה לכפר
על נפשתיכם: ולקחת את כסף הכפרים
מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת
אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון
לפני יהוה לכפר על נפשתיכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ועשית
כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת
אתו בין אהל מועד ובין המזבח
ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו
ממנו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם
אל אהל מועד ירחצו מים ולא
ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת
להקטיר אשה ליהוה: ורחצו ידיהם
ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק
עולם לו ולזרעו לדרתם:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ואתה
קח לך בשמים ראש מר דרור חמש
מאות וקנמן בשם מחציתו חמשים
ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים:
וקדה חמש מאות בשקל הקדש
ושמן זית הין: ועשית אתו שמן
משחת קדש רקח מרקחת מעשה
רקח שמן משחת קדש יהיה: ומשחת
בו את אהל מועד ואת ארון העדת:
ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה
ואת כליה ואת מזבח הקטרת: ואת
מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר
ואת כנו: וקדשת אתם והיו קדש
קדשים כל הנגע בהם יקדש: ואת
אהרן ואת בניו תמשח וקדשת
אתם לכהן לי: ואל בני ישראל
תדבר לאמר שמן משחת קדש

מתכנתו ובמתכנתו ג בליש וסי׳ את החמד יהיה ויעמדו את בית האלהים לא תעשון כמהון : ובמתכנתו ל׳ הפקדתו ל׳
שילהתו ל׳ במיצותו ל׳ תוחלתו ל׳ מקטורתו ל׳ דרתו ל׳ בדרתו ל׳ במכמרתו ל׳: ונכרת ה׳ וסי׳ אשר ירקח אשר
יעשה ואל פתח אהל מועד והבא המועד אשר עלה

יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם׃ עַל־בְּשַׂר אָדָם
לֹא יִיסָךְ וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כָּמֹהוּ
קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם׃ אִישׁ
אֲשֶׁר יִרְקַח כָּמֹהוּ וַאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ
עַל־זָר וְנִכְרַת מֵעַמָּיו׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח
לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה
סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה׃
וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה
רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ׃ וְשָׁחַקְתָּ
מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת
בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃ וְהַקְּטֹרֶת
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמַתְכֻּנְתָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ
לָכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לְךָ לַיהוָה׃ אִישׁ אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה כָמוֹהָ לְהָרִיחַ בָּהּ וְנִכְרַת מֵעַמָּיו׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ רְאֵה קָרָאתִי בְשֵׁם

בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה׃
וָאֲמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה
וּבִתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה׃ לַחְשֹׁב
מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃
וּבַחֲרֹשֶׁת אֶבֶן לְמַלֹּאת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ
לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה׃ וַאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי
אִתּוֹ אֵת אָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה
דָן וּבְלֵב כָּל־חֲכַם־לֵב נָתַתִּי חָכְמָה וְעָשׂוּ
אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ׃ אֵת אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת־הָאָרֹן לָעֵדֻת וְאֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר
עָלָיו וְאֵת כָּל־כְּלֵי הָאֹהֶל׃ וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן
וְאֶת־כֵּלָיו וְאֶת־הַמְּנֹרָה הַטְּהֹרָה וְאֶת־
כָּל־כֵּלֶיהָ וְאֵת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ וְאֵת
מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר
וְאֶת־כַּנּוֹ׃ וְאֵת בִּגְדֵי הַשְּׂרָד וְאֶת־בִּגְדֵי
הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו
לְכַהֵן׃ וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת
הַסַּמִּים לַקֹּדֶשׁ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוִּיתִךָ

כמוה ד׳ סימנ׳ איש אשר יעשה יתן כמוה תתנבה ל׳ כי כל הנגב ב׳ בן: ובדעת ה׳ וסי׳ ואמלא וימלא
אתו צדיקים יחלקו חדרים ימלאו ובכשרון: כל אשר צויתך ד׳ וסי׳ ואת שמן המשחה ואתה את תלך
וחבי על הארץ מדתים: צויתיך ריחול חס בתרב מל׳ וסי׳ המן העץ והאדם תמר: למלאת וב׳ חס וג׳ מל׳
וסימ׳ בחרבות אבן וחב׳ חסר דבר ית׳ בפי ירמיה ב׳ בן ומי יתנדב למלאות ירדן להרבות
ירושלם למל׳:

יעשו׃
ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ ואתה
דבר אל בני ישראל לאמר אך את
שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני
וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני
יהוה מקדשכם׃ ושמרתם את
השבת כי קדש הוא לכם מחלליה
מות יומת כי כל העשה בה מלאכה
ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה׃
ששת ימים יעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון קדש ליהוה
כל העשה מלאכה ביום השבת
מות יומת׃ ושמרו בני ישראל את
השבת לעשות את השבת לדרתם
ברית עולם׃ ביני ובין בני ישראל
אות הוא לעלם כי ששת ימים
עשה יהוה את השמים ואת הארץ
וביום השביעי שבת וינפש׃

ויתן אל משה
ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת
העדת לחת אבן כתבים באצבע
32 אלהים׃ וירא העם כי בשש משה
לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן
ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש
אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו
מה היה לו׃ ויאמר אלהם אהרן
פרקו נזמי הזהב אשר באזני
נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי׃
ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב
אשר באזניהם ויביאו אל אהרן׃
ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו
עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך
ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃
וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא
אהרן חג ליהוה מחר׃ וישכימו ממחרת

אברהם יצחק וישראל ד׳ וסי׳ זכר לאברהם ויהי בעלות המנחה ויי׳ אלהי אבות יצחק וישראל אבותינו

ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם
לאכל ושתו ויקמו לצחק׃

וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת
עמך אשר העלית מארץ מצרים׃
סרו מהר מן הדרך אשר צויתם
עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו
ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל
אשר העלוך מארץ מצרים׃ ויאמר
יהוה אל משה ראיתי את העם הזה
והנה עם קשה ערף הוא׃ ועתה הניחה
לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה
אותך לגוי גדול׃ ויחל משה את פני
יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה
אפך בעמך אשר הוצאת מארץ
מצרים בכח גדול וביד חזקה׃ למה
יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם
להרג אתם בהרים ולכלתם מעל
פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם
על הרעה לעמך׃ זכר לאברהם
ליצחק ולישראל עבדיך אשר
נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה
את זרעכם ככוכבי השמים וכל
הארץ הזאת אשר אמרתי אתן
לזרעכם ונחלו לעלם׃ וינחם יהוה
על הרעה אשר דבר לעשות לעמו׃

ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת
העדת בידו לחת כתבים משני
עבריהם מזה ומזה הם כתבים׃
והלחת מעשה אלהים המה והמכתב
מכתב אלהים הוא חרות על הלחת׃
וישמע יהושע את קול העם ברעה
ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה׃
ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול
ענות חלושה קול ענות אנכי שמע׃

כה אמר יי' אלהי ישר' כל' וסי' ואחד בחן שימו איש חרבו בעבר הנהר וישלח יי' אנכי העליתי משחתך
למלך לכו אמרו ליהודה ויאסו ויבא הביתה אשרה תפלת וחב' ותאמר אלהים ותאמר

ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את
העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך
מידו את הלחת וישבר אתם תחת
ההר: ויקח את העגל אשר עשו וישרף
באש ויטחן עד אשר דק ויזר על
פני המים וישק את בני ישראל: ויאמר
משה אל אהרן מה עשה לך העם
הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה:
ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה
ידעת את העם כי ברע הוא: ויאמרו
לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו
כי זה משה האיש אשר העלנו
מארץ מצרים לא ידענו מה היה
לו: ואמר להם למי זהב התפרקו
ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל
הזה: וירא משה את העם כי פרע
הוא כי פרעה אהרן לשמצה
בקמיהם: ויעמד משה בשער המחנה

ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל
בני לוי: ויאמר להם כה אמר יהוה
אלהי ישראל שימו איש חרבו על
ירכו עברו ושובו משער לשער
במחנה והרגו איש את אחיו ואיש
את רעהו ואיש את קרבו: ויעשו
בני לוי כדבר משה ויפל מן העם
ביום ההוא כשלשת אלפי איש:
ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה
כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם
היום ברכה: ויהי ממחרת ויאמר
משה אל העם אתם חטאתם חטאה
גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי
אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה
אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה
חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב:
ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני
נא מספרך אשר כתבת: ויאמר יהוה

ותאמר להם ואל מלך יהודה וחב' ... האיש כתעים הטבת הטיבות כתוב לך הלך
ואמרת אל צדקיהו אנכי כרתי הנני מיקב ... שלחתם עליך ברוך: ויאספו יב' וסי'
כל בני לוי ויאספו ...
וחב' המשררים עם לב: קרבו ג' וחס וסימנ' והרגו איש וחרפה לא נשאת לבני ישראל עם

החוי והיבוסי ד׳ וס׳ כי ילך מלאכי ושלחתי לפניך כי החלם ויהי כאשר בהר ובשפלה ותעברן את
הירדן כל העם הנותר [illegible] עם [illegible] איש עדיו עמדיך אשר סביב משעים׃

33

אל משה מי אשר חטא לי אמחנו
מספרי ׃ ועתה לך נחה את העם אל
אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך
לפניך וביום פקדי ופקדתי עלהם
חטאתם ׃ ויגף יהוה את העם על
אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן ׃
וידבר יהוה אל
משה לך עלה מזה אתה והעם אשר
העלית מארץ מצרים אל הארץ
אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמר לזרעך אתננה ׃
ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את
הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי
והיבוסי ׃ אל ארץ זבת חלב ודבש
כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה
ערף אתה פן אכלך בדרך ׃ וישמע
העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו
ולא שתו איש עדיו עליו ׃ ויאמר

יהוה אל משה אמר אל בני ישראל
אתם עם קשה ערף רגע אחד
אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד
עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך ׃
ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר
חורב ׃ ומשה יקח את האהל ונטה
לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה
וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש
יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ
למחנה ׃ והיה כצאת משה אל האהל
יקומו כל העם ונצבו איש פתח
אהלו והביטו אחרי משה עד באו
האהלה ׃ והיה כבא משה האהלה
ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל
ודבר עם משה ׃ וראה כל העם את
עמוד הענן עמד פתח האהל וקם
כל העם והשתחוו איש פתח אהלו ׃
ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר

עדיו ג׳ וס׳ ולא שתו ונצבו עדיו [illegible] במתנ
[illegible] וס׳ עדיך מעליך [illegible] אל
וחד בנ׳ וחד בכת׳ כבא וס׳ והיה [illegible]
[illegible] ועתה כבא ספר [illegible] בכת׳
[illegible] עם הארץ [illegible]

וקסך חד בתו׳ וחד בנ׳ וחד בכת׳ ׃ הורד
המים [illegible] הורד [illegible] חד בתו׳
ויהי כבא הספר ׃ ד׳ וס׳ [illegible]

פני ילכו וסלה קנאתי והנחתי כלת וכלה אפי והנחותי כלת ד רב׳ ימי׳ והנחותי כתיב וש׳א ... והנחתי
כתיב: בעינ׳ כלה וסי׳ וגם מצאת חן בעיני ואדעך למען וייטב בעיני הדבר וידבר עמר כת דוד לפני
גדלה נפשך וטוב בעיני כמלאך האלהים והייתי שפל בעיני מרוע בזית מאשר ישרת ומנחה גם

ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה
ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש
מתוך האהל ׃
ויאמר משה אל יהוה ראה אתה
אמר אלי העל את העם הזה ואתה
לא הודעתני את אשר תשלח עמי
ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם
מצאת חן בעיני ׃ ועתה אם נא
מצאתי חן בעיניך הודעני נא את
דרכך ואדעך למען אמצא חן
בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה ׃
ויאמר פני ילכו והנחתי לך ׃ ויאמר
אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו
מזה ׃ ובמה יודע אפוא כי מצאתי
חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך
עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם
אשר על פני האדמה ׃
ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר

אשר דברת אעשה כי מצאת חן
בעיני ואדעך בשם ׃ ויאמר הראני
נא את כבדך ׃ ויאמר אני אעביר
כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה
לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי
את אשר ארחם ׃ ויאמר לא תוכל
לראת את פני כי לא יראני האדם
וחי ׃ ויאמר יהוה הנה מקום אתי
ונצבת על הצור ׃ והיה בעבר כבדי
ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי
עליך עד עברי ׃ והסרתי את כפי
וראית את אחרי ופני לא יראו ׃

ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני
לחת אבנים כראשנים וכתבתי על
הלחת את הדברים אשר היו על
הלחת הראשנים אשר שברת ׃
והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל

גם אני ומנחתי גם אני אבחר כי עשו בני יהודה כי היו בני ישראל ועשה הרכה ותשבו אתם כי
ופלא העם וחנתי לביתי ואשביה ... פיס וגם גם וסימ׳ ומישלית יכלה הלינות וגם את המזבח מבחר
היכאך : אעביר ג׳ וסי׳ כל טובי לך חזה רעה וגם את הנביאים : כפי בכפי ט׳ בלוש׳ וסי׳ ושכתי והסירתי
ואשים נפשי ואשימה נפשי וגם אני אכה ב׳ בן והנה הכיתי נפשי בכפי על מה אשית ׃ ... מלין כת
דין וקל ... וסימ׳ ושכתי ל׳ בשמים ל׳ וישתרו ל׳ ושפה ל׳ משוכה ל׳ שחיתא ... ל׳ בעורי ל׳ הטירות ל׳
ומשמרות ... בעינ׳ ל׳ בעינ׳ ל׳ מכבוש ל׳ שכת ל׳ תשוכבה ל׳ בשבות ל׳ עלו ל׳ כבן שוכן ל׳

על ראש ההר וס׳ ונצבת לי שם ויעבר דור העבר וישלח אליך שר המסים לף אחד מפע גערת זאת
תורת הבית: ולחטאתנו ל׳ וחד מה עונותינו ומה חטאתינו: את מעשה יי׳ ב׳ וס׳ וראה כל העם בין
ונספרה

הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר׃
וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אַל־
יֵרָא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבָּקָר אַל־
יִרְעוּ אֶל־מוּל הָהָר הַהוּא׃ וַיִּפְסֹל
שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַיַּשְׁכֵּם
מֹשֶׁה בַבֹּקֶר וַיַּעַל אֶל־הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֻחֹת
אֲבָנִים׃ וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ
שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה׃ וַיַּעֲבֹר
יְהוָה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל
רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד
וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא
עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה
פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בְּנֵי
בָנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים׃
וַיְמַהֵר מֹשֶׁה וַיִּקֹּד אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃
וַיֹּאמֶר אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
אֲדֹנָי יֵלֶךְ־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנוּ כִּי עַם־

קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ
וּנְחַלְתָּנוּ׃ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי כֹּרֵת בְּרִית
נֶגֶד כָּל־עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלָאֹת אֲשֶׁר
לֹא־נִבְרְאוּ בְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם
וְרָאָה כָל־הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה בְקִרְבּוֹ
אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נוֹרָא הוּא אֲשֶׁר
אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ׃ שְׁמָר־לְךָ אֵת אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם הִנְנִי גֹרֵשׁ מִפָּנֶיךָ
אֶת־הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי
וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּכְרֹת
בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא
עָלֶיהָ פֶּן־יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ׃ כִּי
אֶת־מִזְבְּחֹתָם תִּתֹּצוּן וְאֶת־מַצֵּבֹתָם
תְּשַׁבֵּרוּן וְאֶת־אֲשֵׁרָיו תִּכְרֹתוּן׃ כִּי
לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר כִּי יְהוָה קַנָּא
שְׁמוֹ אֵל קַנָּא הוּא׃ פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית
לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם
וְזָבְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְקָרָא לְךָ וְאָכַלְתָּ

בכל הארץ ל׳ ובכל הארץ ל׳ ובכל השדה ל׳
בת ולא יושב מדוע אתה פן תכרת וחב
ויאמר יי׳ ל׳ משה אחרי הכות ב׳ בן
יושב יד מל וס׳ ואשביעך ויצחק

אלהיהן ה̇ וסי̇ ולקחת מבנתיו ב̇ בו ותקדין לעם ב̇ בן מסטרות ומצבחות׃ למועד ו̇ לפ̇ וסימנהון
את חג המצות ותבוא ואתה להבאת ויצא יהונתן כי למועד דרכי למועד מועדים ׃ ט

מזבחו׃ ולקחת מבנתיו לבניך וזנו
בנתיו אחרי אלהיהן והזנו את בניך
אחרי אלהיהן׃ אלהי מסכה לא תעשה
לך׃ את חג המצות תשמר שבעת
ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד
חדש האביב כי בחדש האביב יצאת
ממצרים׃ כל פטר רחם לי וכל מקנך
תזכר פטר שור ושה׃ ופטר חמור
תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו
כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני
ריקם׃ ששת ימים תעבד וביום
השביעי תשבת בחריש ובקציר
תשבת׃ וחג שבעת תעשה לך
בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת
השנה׃ שלש פעמים בשנה יראה
כל זכורך את פני האדן יהוה
אלהי ישראל׃ כי אוריש גוים
מפניך והרחבתי את גבלך ולא

יחמד איש את ארצך בעלתך
לראות את פני יהוה אלהיך שלש
פעמים בשנה׃ לא תשחט על חמץ
דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג
הפסח׃ ראשית בכורי אדמתך
תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו׃
ויאמר יהוה אל משה כתב לך את
הדברים האלה כי על פי הדברים
האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל׃
ויהי שם עם יהוה ארבעים יום
וארבעים לילה לחם לא אכל ומים
לא שתה ויכתב על הלחת את
דברי הברית עשרת הדברים׃ ויהי
ברדת משה מהר סיני ושני לחת
העדת ביד משה ברדתו מן ההר
ומשה לא ידע כי קרן עור פניו
בדברו אתו׃ וירא אהרן וכל בני

לראות ג̇ וסי̇ בעלתך בבות כל ישר מי בפש זאת׃ ג̇ זוג מן תרין תרין קדמ̇ ד̇ ובתר̇ ש̇ וסימ̇
לוז שם העיר זכור את יום השבת שמור את יום השבת לא תקדמו על חמץ לא תשחט
על חמץ׃ וחלופ ג̇ זוג קד̇ ש̇ ותנ̇ ד̇ וסי̇ שלח יהודה למה שכחתנו למה זנחתנו אליך אזמרה
אליך אזמרה׃ ברדת וסימ̇ מנשה המלך אתו ומלבני ישראל וברד ברדת היער וחד
וברדת הט
ל̇

וידבר אתם ו׳ וסי׳ וידבר אתם לאמר וידבר חמור ויתנכל ויכל משה מדבר אתם לאמר וידבר אתם
המלך׃ לעשת יב׳ חס׳ וסי׳ ויקהל משה ולחשב בצלאל ויסרית משה ויקחו מלפני מרבים העם באשר

ישראל את משה והנה קרן עור
פניו וייראו מגשת אליו׃ ויקרא
אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל
הנשאים בעדה וידבר משה אלהם׃
ואחרי כן נגשו כל בני ישראל
ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו
בהר סיני׃ ויכל משה מדבר אתם
ויתן על פניו מסוה׃ ובבא משה
לפני יהוה לדבר אתו יסיר את
המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל
בני ישראל את אשר יצוה׃ וראו
בני ישראל את פני משה כי קרן
עור פני משה והשיב משה את
המסוה על פניו עד באו לדבר
אתו׃ קלט ס׳ ויקהל ויקהל 35
משה את כל עדת בני ישראל
ויאמר אלהם אלה הדברים אשר
צוה יהוה לעשת אתם׃ ששת

ימים תעשה מלאכה וביום השביעי
יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה
כל העשה בו מלאכה יומת׃ לא
תבערו אש בכל משבתיכם ביום
השבת׃
ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה
לאמר׃ קחו מאתכם תרומה ליהוה
כל נדיב לבו יביאה את תרומת
יהוה זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת
וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃
וערת אילם מאדמים וערת תחשים
ועצי שטים׃ ושמן למאור ובשמים
לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃
ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד
ולחשן׃ וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו
את כל אשר צוה יהוה׃ את המשכן
את אהלו ואת מכסהו את קרסיו

כאשר עשה וידבר משה ויהי הנשים ואשר ישמעו ובחנכת לכם הנשמע וחד פליג בי עזרא׃
ז׳ פיס דמין וסי׳ ואבני שהם ואבני מלאים תנ׳ דפיס ומה הארץ וגם כל הדור ההוא וראשית
כל בכורי
כל ריש פיס ואת במטו את וסי׳ את הכבש את אהל מועד את המשכן את הארן את השלחן
דויקהל את מזבח את קלעי את יתרת את בגדי דויקהל את ארון העדות את השלחן דויקהל

כלי זה וסימ׳ ויביאו האנשים וכל כלי פתוח על אשר הרעים ברדם בשלם משכב וספות ב׳ בן ומוציא
כלי טהור הולך אחד ב׳ בן הינצע חטים משחתי מפען מכלי פז וכלי יקר וכל יוצר יוצר חדש חפץ
המרה כות במ״א ויהי להחזיקהו וכל תורת כהנים כות ומן ויצאו משה ולעדר עד סוף ספר כות:

ואת קרשיו את בריחו את עמדיו
ואת אדניו: את הארן ואת בדיו את
הכפרת ואת פרכת המסך: את
השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת
לחם הפנים: ואת מנרת המאור ואת
כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור:
ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת
שמן המשחה ואת קטרת הסמים
ואת מסך הפתח לפתח המשכן:
את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת
אשר לו את בדיו ואת כל כליו את
הכיר ואת כנו: את קלעי החצר
את עמדיו ואת אדניה ואת מסך
שער החצר: את יתדת המשכן
ואת יתדת החצר ואת מיתריהם:
את בגדי השרד לשרת בקדש את
בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת
בגדי בניו לכהן: ויצאו כל עדת

בני ישראל מלפני משה: ויבאו כל
איש אשר נשאו לבו וכל אשר
נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת
יהוה למלאכת אהל מועד ולכל
עבדתו ולבגדי הקדש: ויבאו האנשים
על הנשים כל נדיב לב הביאו חח
ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב
וכל איש אשר הניף תנופת זהב
ליהוה: וכל איש אשר נמצא אתו
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים וערת אילם מאדמים וערת
תחשים הביאו: כל מרים תרומת
כסף ונחשת הביאו את תרומת
יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי
שטים לכל מלאכת העבדה הביאו:
וכל אשה חכמת לב בידיה טוו
ויביאו מטוה את התכלת ואת
הארגמן את התולעת השני ואת

כלי זהב ג׳ וסי׳ ויביאו האנשים ונקרב את קרבן אך לא יעשה: מרים ג׳ וסי׳ כל מרים תרומת
וכסילים מרום שלון וקרבל דות מלים וחד. ומליס ראשי: וכל אשה ג׳ וסי׳ חכמת לב ידעת איש
ידעת משכב: בידיה ג׳ וסי׳ טוו חכמות נשים בנתה ביתה פרשה יצינך: לאפוד ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס
וסי׳ אבני שהם ואבני שהם והנשיאים הביאו: וימלא ט׳ וסימ׳ רוח אלהים ויקרב את המנחה ויעש

יעקב בן ... ירחות מיכה ועברי ועצמות את ירושלם אריה טרף:

87

אשר צוה יי׳ ג׳ סוף פס׳ וסי׳ וכל חכם לב בכם ועשו ... למעשי המצות ... עשי׳ ׳ז כת׳ יוד וס׳
מלא אתם ... ועמך ... לרב ... ויתן ... רב
תע׳ ויתוכן גבולי כה ... מינשיאים ... ויהי בשנת

השש׃ וכל הנשים אשר נשא לבן
אתנה בחכמה טוו את העזים׃
והנשאם הביאו את אבני השהם
ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן׃
ואת הבשם ואת השמן למאור
ולשמן המשחה ולקטרת הסמים׃
כל איש ואשה אשר נדב לבם
אתם להביא לכל המלאכה אשר
צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו
בני ישראל נדבה ליהוה׃

ויאמר משה אל בני ישראל ראו
קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי
בן חור למטה יהודה׃ וימלא אתו
רוח אלהים בחכמה בתבונה
ובדעת ובכל מלאכה׃ ולחשב
מחשבת לעשת בזהב ובכסף
ובנחשת׃ ובחרשת אבן למלאת

ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת
מחשבת׃ ולהורת נתן בלבו הוא
ואהליאב בן אחיסמך למטה דן׃
מלא אתם חכמת לב לעשות כל
מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת
ובארגמן בתולעת השני ובשש
וארג עשי כל מלאכה וחשבי
מחשבת׃ ועשה בצלאל ואהליאב
וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה
חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת
את כל מלאכת עבדת הקדש לכל
אשר צוה יהוה׃ ויקרא משה אל
בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש
חכם לב אשר נתן יהוה חכמה
בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה
אל המלאכה לעשת אתה׃ ויקחו
מלפני משה את כל התרומה אשר
הביאו בני ישראל למלאכת עבדת

בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש ... וימלא ט׳ וסימנהון רוח אלהים
וישב ... ספר ... בן ... אחד
מיכה ועבדי ועשית את ירושלם ...

מלבים ג׳ וסימ׳ העם כי יש דברים חדי יהודה וחד ומרבים בנים ובנות: דים ג׳ וסי׳ המלאכה
השיבותנו הלא יגנבו: ויעבירו ד׳ וסי׳ ויצו משה והנה כי איש את בניהם ביהודה ואשר ישמיען

הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו
עוד נדבה בבקר בבקר ׃ ויבאו כל
החכמים העשים את כל מלאכת
הקדש איש איש ממלאכתו אשר
המה עשים ׃ ויאמרו אל משה לאמר
מרבים העם להביא מדי העבדה
למלאכה אשר צוה יהוה לעשת
אתה ׃ ויצו משה ויעבירו קול במחנה
לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקדש ויכלא
העם מהביא ׃ והמלאכה היתה
דים לכל המלאכה לעשות אתה
והותר ׃ ויעשו
כל חכם לב בעשי המלאכה את
המשכן עשר יריעת שש משזר
ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים
מעשה חשב עשה אתם ׃ ארך
היריעה האחת שמנה ועשרים

באמה ורחב ארבע באמה היריעה
האחת מדה אחת לכל היריעת ׃ ויחבר
את חמש היריעת אחת אל אחת
וחמש יריעת חבר אחת אל אחת ׃
ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה
האחת מקצה במחברת כן עשה
בשפת היריעה הקיצונה במחברת
השנית ׃ חמשים ללאת עשה ביריעה
האחת וחמשים ללאת עשה בקצה
היריעה אשר במחברת השנית
מקבילת הללאת אחת אל אחת ׃
ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר
את היריעת אחת אל אחת בקרסים
ויהי המשכן אחד ׃
ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן
עשתי עשרה יריעת עשה אתם ׃
ארך היריעה האחת שלשים באמה
וארבע אמות רחב היריעה האחת

תנ' לחבל ל' יגבל ל' ידבק ל' וידבק ל' חבר ל' שבר ל' שבר ל' ירדת ל' חס הירדת ל' חס וירדת ל' חס לירדת ל' חס:
כל קר' נגב במ"כ נגבה וסימ' אחרי הפרת לוט והיה זרעך ועשית את הקרשים ויתן
את השלחן אל מדבר צן על גבול אדום מן הלשן ויהיו הערים נחלשנה נגבה לאפרים ועבר מנגב

מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: ויחבר
את חמש היריעת לבד ואת שש
היריעת לבד: ויעש ללאת חמשים
על שפת היריעה הקיצנה במחברת
וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה
החברת השנית: ויעש קרסי נחשת
חמשים לחבר את האהל להית אחד:
ויעש מכסה לאהל ערת אילם מאדמים
ומכסה ערת תחשים מלמעלה:
ויעש את הקרשים
למשכן עצי שטים עמדים: עשר
אמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה
רחב הקרש האחד: שתי ידת לקרש
האחד משלבת אחת אל אחת כן
עשה לכל קרשי המשכן: ויעש את
הקרשים למשכן עשרים קרשים
לפאת נגב תימנה: וארבעים אדני
כסף עשה תחת עשרים הקרשים

שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי
ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד
לשתי ידתיו: ולצלע המשכן השנית
לפאת צפון עשה עשרים קרשים:
וארבעים אדניהם כסף שני אדנים
תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת
הקרש האחד: ולירכתי המשכן
ימה עשה ששה קרשים: ושני קרשים
עשה למקצעת המשכן בירכתים:
והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים
אל ראשו אל הטבעת האחת כן
עשה לשניהם לשני המקצעת: והיו
שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה
עשר אדנים שני אדנים שני אדנים
תחת הקרש האחד: ויעש בריחי עצי
שטים חמשה לקרשי צלע המשכן
האחת: וחמשה בריחם לקרשי צלע
המשכן השנית וחמשה בריחם

נגבה
מישם ותאר הגבול ב' בן ופאת נגבה וירד הגבול ועבר הגבול עמד על שני עשר מריבות
קדש ואלה תהיה תרומות והיה מגרש ופאת נגבה ראש פסג והצין נגבה לארבע רוחות
לעבר אדום לנגבה לים עומד על שנים ואת הים נתן ראיתי את האניל:

הכרבים יג חס בליש וסי כל אלף חד וישלח העם מבעלי יהודה ועשיר בתמרים ויפרש
ויתפלל חזקיהו וחבי ויסכו ואליה והנה וסלה חפנך עמרים מימין וירא לכל וישלח הכרוב
[illegible]

לקרשי המשכן לירכתים ימה: ויעש
את הבריח התיכן לברח בתוך הקרשים
מן הקצה אל הקצה: ואת הקרשים
צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב
בתים לבריחם ויצף את הבריחם
זהב: ויעש את הפרכת תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר מעשה
חשב עשה אתה כרבים: ויעש לה
ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב
וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני
כסף: ויעש מסך לפתח האהל תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר
מעשה רקם: ואת עמודיו חמשה
ואת וויהם וצפה ראשיהם וחשקיהם
זהב ואדניהם חמשה נחשת:

ויעש בצלאל את הארן עצי שטים
אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו

ואמה וחצי קמתו: ויצפהו זהב טהור
מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב:
ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע
פעמתיו ושתי טבעת על צלעו
האחת ושתי טבעת על צלעו השנית:
ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם
זהב: ויבא את הבדים בטבעת על
צלעת הארן לשאת את הארן: ויעש
כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה
ואמה וחצי רחבה: ויעש שני כרבים
זהב מקשה עשה אתם משני קצות
הכפרת: כרוב אחד מקצה מזה
וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת
עשה את הכרבים משני קצוותו:
ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה
סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם
איש אל אחיו אל הכפרת היו פני
הכרבים:

[illegible]

ויעש את השלחן עצי שטים אמתים
ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו׃
ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר
זהב סביב׃ ויעש לו מסגרת טפח
סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב׃
ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את
הטבעת על ארבע הפאת אשר
לארבע רגליו׃ לעמת המסגרת היו
הטבעת בתים לבדים לשאת את
השלחן׃ ויעש את הבדים עצי
שטים ויצף אתם זהב לשאת את
השלחן׃ ויעש את הכלים אשר על
השלחן את קערתיו ואת כפתיו ואת
מנקיתיו ואת הקשות אשר יסך בהן
זהב טהור׃

ויעש את המנרה זהב טהור מקשה
עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה
כפתריה ופרחיה ממנה היו׃ וששה
קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה
מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה
השני׃ שלשה גבעים משקדים בקנה
האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים
משקדים בקנה אחד כפתר ופרח כן
לששת הקנים היצאים מן המנרה׃
ובמנרה ארבעה גבעים משקדים
כפתריה ופרחיה׃ וכפתר תחת שני
הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה
לששת הקנים היצאים ממנה׃ כפתריהם
וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת
זהב טהור׃ ויעש את נרתיה שבעה
ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור׃ ככר
זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה׃

ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים
אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים

כל התנו את הסירת ואת היעים דמל הסירת כט ואת הסרות קמל דילד הסרות כות ושא אל הסירות כות מל דמלה עמודיהם ה מל וסימ עמודיהם עשרים רית פים ולפאת צפון ולפאת ים קלעים

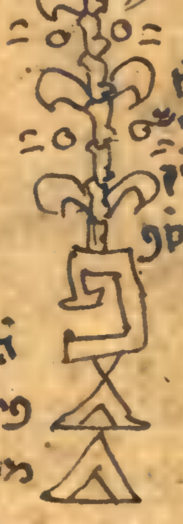
קמתו ממנו היו קרנתיו׃ ויצף אתו זהב
טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת
קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב׃ ושתי
טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על
שתי צלעתיו על שני צדיו לבתים
לבדים לשאת אתו בהם׃ ויעש את
הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב׃
ויעש את שמן המשחה קדש ואת
קטרת הסמים טהור מעשה רקח׃
ויעש את מזבח
העלה עצי שטים חמש אמות ארכו
וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות
קמתו׃ ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו
ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת׃
ויעש את כל כלי המזבח את הסירת
ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת
ואת המחתת כל כליו עשה נחשת׃
ויעש למזבח מכבר מעשה רשת

נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו׃
ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות
למכבר הנחשת בתים לבדים׃ ויעש
את הבדים עצי שטים ויצף אתם
נחשת׃ ויבא את הבדים בטבעת על
צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב
לחת עשה אתו׃
ויעש את הכיור נחשת ואת
כנו נחשת במראת הצבאת אשר
צבאו פתח אהל מועד׃
ויעש את החצר לפאת נגב
תימנה קלעי החצר שש משזר
מאה באמה׃ עמודיהם עשרים
ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים
וחשקיהם כסף׃ ולפאת צפון מאה
באמה עמודיהם עשרים ואדניהם
עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם
כסף׃ ולפאת ים קלעים חמשים באמה

הצבאת ב אשר צבאו את אשר ישכבו׃ במראת ד ב חס וב מל וסימ ויאמר אלהים לישראל
הצבאות חס וישלח תבנית יד הביאתנו אל ארץ׃ כיור הכיור ג מל בותו בליש וסימ ועשית כיור נחשת
ואת הכיור ואת כנו דראה קראתי ויעש את הכיור וכל נבי וכתו מל במב חס וסי מתחת לכיור
ויסר מעליהם׃ העמדים יא חס וסימ ועמדין עשרים וכן לפאת צפון ולפאת ים והאדנים לעמודים
ויאמר שמשון ועמדים ועב על ויצף את העמדים דמלכ עשרים שנים וגלות הכותרות כי אמר יי
ועמדים אל האילים ויעש שרשרת

צפוי וצפוי ה' בליש' והאדנים לעמדים ועמודיהם ארבעה את מחתת החטאים ויקח לעזר
וטמאתם את צפוי וכלה ריש פיס בסף וסימנה עבר איש פטר חמור העם ראים מכם לבבכם

עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה
ווי העמדים וחשוקיהם כסף ולפאת
קדמה מזרחה חמשים אמה קלעים
חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם
שלשה ואדניהם שלשה ולכתף
השנית מזה ומזה לשער החצר
קלעים חמש עשרה אמה עמדיהם
שלשה ואדניהם שלשה כל קלעי
החצר סביב שש משזר והאדנים
לעמדים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם
כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים
כסף כל עמדי החצר ומסך שער
החצר מעשה רקם תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר ועשרים
אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות
לעמת קלעי החצר ועמדיהם
ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת
וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם

כסף וכל היתדת למשכן ולחצר
סביב נחשת קלב פיסק סף
סנואה אלה פקודי המשכן
משכן העדת אשר פקד על פי משה
עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן
הכהן ובצלאל בן אורי בן חור
למטה יהודה עשה את כל אשר צוה
יהוה את משה ואתו אהליאב בן
אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם
בתכלת ובארגמן ובתולעת השני
ובשש כל הזהב
העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש
ויהי זהב התנופה תשע ועשרים
ככר ושבע מאות ושלשים שקל
בשקל הקדש וכסף פקודי העדה
מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה
ושבעים שקל בשקל הקדש בקע
לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש

לבבכם אשה חכמת לב כל איש אשר וכל הנשים אשר היתדת : ה' פיס אית בהון תרתין מילין
קדמה אמין ותנון פתח וסוג את בכתי ויהנה עתה לקח ברכתי אשר קבש מחנה
אנכי אשר רבש והמכתב מכתב אלהים הוא המשכן משכן העדות טוב ברע או רע

לַכֹּל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ וַיְהִי
מְאַת כִּכַּר הַכֶּסֶף לָצֶקֶת אֵת אַדְנֵי
הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אַדְנֵי הַפָּרֹכֶת מְאַת אֲדָנִים
לִמְאַת הַכִּכָּר כִּכָּר לָאָדֶן׃ וְאֶת־הָאֶלֶף
וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה
וָוִים לָעַמּוּדִים וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וְחִשַּׁק
אֹתָם׃ וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כִּכָּר
וְאַלְפַּיִם וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שָׁקֶל׃ וַיַּעַשׂ
בָּהּ אֶת־אַדְנֵי פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת
מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת
אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת־
אַדְנֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאֶת־אַדְנֵי שַׁעַר
הֶחָצֵר וְאֵת כָּל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־
כָּל־יִתְדֹת הֶחָצֵר סָבִיב׃ וּמִן־הַתְּכֵלֶת
וְהָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בִגְדֵי־
שְׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־
בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
וַיַּעַשׂ אֶת־הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ וַיְרַקְּעוּ
אֶת־פַּחֵי הַזָּהָב וְקִצֵּץ פְּתִילִם לַעֲשׂוֹת
בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאַרְגָּמָן וּבְתוֹךְ
תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה
חֹשֵׁב׃ כְּתֵפֹת עָשׂוּ־לוֹ חֹבְרֹת עַל־שְׁנֵי
קְצוֹתָו חֻבָּר׃ וְחֵשֶׁב אֲפֻדָּתוֹ אֲשֶׁר
עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא כְּמַעֲשֵׂהוּ זָהָב תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
וַיַּעֲשׂוּ אֶת־אַבְנֵי
הַשֹּׁהַם מֻסַבֹּת מִשְׁבְּצֹת זָהָב מְפֻתָּחֹת
פִּתּוּחֵי חוֹתָם עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיָּשֶׂם אֹתָם עַל כִּתְפֹת הָאֵפֹד אַבְנֵי
זִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃

ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה
אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר: רבוע היה כפול עשו את
החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול:
וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור
אדם פטדה וברקת הטור האחד:
והטור השני נפך ספיר ויהלם: והטור
השלישי לשם שבו ואחלמה: והטור
הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת
משבצת זהב במלאתם: והאבנים
על שמת בני ישראל הנה שתים
עשרה על שמתם פתוחי חתם איש
על שמו לשנים עשר שבט: ויעשו
על החשן שרשרת גבלת מעשה
עבת זהב טהור: ויעשו שתי משבצת
זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי
הטבעת על שני קצות החשן: ויתנו
שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת
על קצות החשן: ואת שתי קצות
שתי העבתת נתנו על שתי המשבצת
ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו:
ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על
שני קצות החשן על שפתו אשר
אל עבר האפד ביתה: ויעשו שתי
טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת
האפד מלמטה ממול פניו לעמת
מחברתו ממעל לחשב האפד: וירכסו
את החשן מטבעתיו אל טבעת
האפד בפתיל תכלת להית על חשב
האפד ולא יזח החשן מעל האפד
כאשר צוה יהוה את משה:

ויעש את מעיל האפד מעשה ארג
כליל תכלת: ופי המעיל בתוכו כפי
תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע:
ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת

ואת מזבח ט וסימ את השלחן ואת כל כליו ואת השלחן ואת כל כליו ואת מזבח העלה וחב׳ דכי׳ תשא
ואת מזבח הקטרת רויסחו ויעש בה את ארע ואת מזבח הזהב רויביאו שם פתח משכן ויעש

וארגמן ותולעת שני משזר: ויעשו
פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים
בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב
בתוך הרמנים: פעמן ורמן פעמן
ורמן על שולי המעיל סביב לשרת
כאשר צוה יהוה את משה:
ויעשו את הכתנת
שש מעשה ארג לאהרן ולבניו: ואת
המצנפת שש ואת פארי המגבעת
שש ואת מכנסי הבד שש משזר:
ואת האבנט שש משזר ותכלת
וארגמן ותולעת שני מעשה רקם
כאשר צוה יהוה את משה:
ויעשו את ציץ נזר
הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב
פתוחי חותם קדש ליהוה: ויתנו עליו
פתיל תכלת לתת על המצנפת
מלמעלה כאשר צוה יהוה את

משה: ותכל כל עבדת
משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את משה כן
עשו:
ויביאו את המשכן אל משה את
האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו
בריחו ועמדיו ואדניו: ואת מכסה
עורת האילם המאדמים ואת מכסה
ערת התחשים ואת פרכת המסך:
את ארון העדת ואת בדיו ואת
הכפרת: את השלחן את כל כליו
ואת לחם הפנים: את המנרה הטהרה
את נרתיה נרת המערכה ואת כל
כליה ואת כל כליה ואת שמן המאור:
ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה
ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח
האהל: את מזבח הנחשת ואת
מכבר הנחשת אשר לו את בדיו

ואת שמן ז וסי׳ המשחה מנרת המאור מזבח הזהב הטהרה הקטרת קח את אהרן
ויש פים ושמת שם ונתת את מזבח הזהב ובא אהרן ובנו ונסך על ארון ובבא משה צוה את
הכהנים:

ואת כל כליו את הכיר ואת כנו את
קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה
ואת המסך לשער החצר את מיתריו
ויתדתיה ואת כל כלי עבדת המשכן
לאהל מועד׃ את בגדי השרד לשרת
בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן
ואת בגדי בניו לכהן׃ ככל אשר צוה
יהוה את משה כן עשו בני ישראל
את כל העבדה׃ וירא משה את כל
המלאכה והנה עשו אתה כאשר
צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ביום
החדש הראשון באחד לחדש תקים
את משכן אהל מועד׃ ושמת שם
את ארון העדות וסכת על הארן
את הפרכת׃ והבאת את השלחן
וערכת את ערכו והבאת את המנרה
והעלית את נרתיה׃ ונתתה את מזבח
הזהב לקטרת לפני ארון העדת
ושמת את מסך הפתח למשכן׃ ונתתה
את מזבח העלה לפני פתח משכן
אהל מועד׃ ונתת את הכיר בין אהל
מועד ובין המזבח ונתת שם מים׃
ושמת את החצר סביב ונתת את
מסך שער החצר׃ ולקחת את שמן
המשחה ומשחת את המשכן ואת
כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל
כליו והיה קדש׃ ומשחת את מזבח
העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח
והיה המזבח קדש קדשים׃ ומשחת
את הכיר ואת כנו וקדשת אתו׃
והקרבת את אהרן ואת בניו אל
פתח אהל מועד ורחצת אתם במים׃
והלבשת את אהרן את בגדי הקדש
ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי׃

ערכו ג וסימ וערכת איש כסף ערכך נפשות ודבר גבורת וחד איש כערכו נגד׃ ונתתה ד וסימ
את הכיור לך שם לב לגד ודביר בתוך הבית וידעתם כי אני ואביאם אל הארץ והיה בשבט

הוקם ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס וסימ̇ הוקם המשכן הוקם דאת דברי יהוידע דוד האחרונים בתל̇ חס׃
ויבא נ̇א וסי̇ ויעבר ויהי מקץ מנחה להמך הגידה לו ויעש גם הוא ויחרד יצחק בערב וישרא וימינה

ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת׃
ומשחת אתם כאשר משחת את
אביהם וכהנו לי והיתה להית להם
משחתם לכהנת עולם לדרתם׃
ויעש משה ככל אשר צוה יהוה
אתו כן עשה׃
ויהי בחדש הראשון בשנה
השנית באחד לחדש הוקם המשכן׃
ויקם משה את המשכן ויתן את
אדניו וישם את קרשיו ויתן את
בריחיו ויקם את עמודיו׃ ויפרש
את האהל על המשכן וישם את
מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר
צוה יהוה את משה׃
ויקח ויתן את העדת אל
הארן וישם את הבדים על הארן
ויתן את הכפרת על הארן מלמעלה׃
ויבא את הארן אל המשכן וישם

את פרכת המסך ויסך על ארון
העדות כאשר צוה יהוה את משה׃
ויתן את השלחן
באהל מועד על ירך המשכן צפנה
מחוץ לפרכת׃ ויערך עליו ערך
לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את
משה׃ וישם את
המנרה באהל מועד נכח השלחן
על ירך המשכן נגבה׃ ויעל הנרת
לפני יהוה כאשר צוה יהוה את
משה׃ וישם את
מזבח הזהב באהל מועד לפני
הפרכת׃ ויקטר עליו קטרת סמים
כאשר צוה יהוה את משה׃
וישם את מסך
הפתח למשכן׃ ואת מזבח העלה
שם פתח משכן אהל מועד ויעל
עליו את העלה ואת המנחה כאשר

גשומה שמש את ערשי ותשלם ויהי המלך דספר נעמן מבעל שלשה לכדי מלך האשור וחד
הכהנים דברי חזקיהו וגם הוא חכם ויבא ויעש ויבא אתי אל פתח חצר צפנה מזרע אמר
עשן ותתפתח המן

ויקם כ׳ וסימ׳ את המשכן ב׳ בו׳ את החצר שפטים מושיע מושיע עמורים ג׳ בו דמלכ דברן דמלכ
דבלן דרב ימים שטן שטן מזבח מזבחות העמורים דבלן דרע׳ מבור שאין ויקם ערות ג׳

צוה יהוה את משה׃
וישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה׃ ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם׃ בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה׃
ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה׃
ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן׃ ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן׃ ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם׃ ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו׃ כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם׃

צב פס סימן עדיה
סכום הפסוקים שלספר זה אלף ומאתים
ותשעה סימן אלט׃ סכום הפרשיות הפתוח
תשע ושישים׃ והסתומות חמש ותשעים
הכל מאה וארבע ושישים סימן קסד׃
בז לאו

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם׃ אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה׃ וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו׃ ושחט את בן הבקר לפני יהוה

מאהל ד׳ וסי׳ לאה וישרא ואהיה מתהלך גם אל יתנך׃ קרבן ה׳ שמיך וסי׳ בר נש דתקרב
בעירא קמי תרעיא לא יתקבל׃ ונרצה ל׳ ונאוה ל׳ ונבזה ל׳ ונגלה ל׳ ונרמה ל׳ ומות ל׳ ונדמי ל׳ ונחה ל׳
ונטמתם ל׳ ונבן ל׳ ונכפר ל׳ ונלוה ל׳ ונמסך ל׳ ונכוה ל׳ ונפצו ל׳ ונקלה ל׳ ונשתו ל׳ ונהיה ל׳ ונגעה ל׳ ונצתך ל׳
ונתנוך ל׳

ירחץ ה׳ ב׳ פת׳ וחד קמ׳ וסי׳ וקרבו והקרב והיה לפנות ערב פעמיין ירחץ ואם לא יכבס ל׳ יב׳ פס׳
אות בהון את אתנות ומלה חדה בינהון וסי׳ ויולד נח את שם ... הוליד ואם אמר יאמר וערכו

והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם
וזרקו את הדם על המזבח סביב
אשר פתח אהל מועד׃ והפשיט
את העלה ונתח אתה לנתחיה׃ ונתנו
בני אהרן הכהן אש על המזבח
וערכו עצים על האש׃ וערכו בני
אהרן הכהנים את הנתחים את
הראש ואת הפדר על העצים אשר
על האש אשר על המזבח׃ וקרבו
וכרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן
את הכל המזבחה עלה אשה ריח
ניחוח ליהוה׃ ואם
מן הצאן קרבנו מן הכשבים או
מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו׃
ושחט אתו על ירך המזבח צפנה
לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים
את דמו על המזבח סביב׃ ונתח
אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו

וערך הכהן אתם על העצים אשר
על האש אשר על המזבח׃ והקרב
והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן
את הכל והקטיר המזבחה עלה
הוא אשה ריח ניחח ליהוה׃

ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב
מן התרים או מן בני היונה את
קרבנו׃ והקריבו הכהן אל המזבח
ומלק את ראשו והקטיר המזבחה
ונמצה דמו על קיר המזבח׃ והסיר
את מראתו בנצתה והשליך אתה
אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן׃
ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר
אתו הכהן המזבחה על העצים
אשר על האש עלה הוא אשה ריח
ניחח ליהוה׃ ונפש
כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת

וערכו בני אהרן ... השקיפה ממעון ושלח ... כי נסך ... עליהם איש עמידתי את
הארץ ושלחת גם הנגב ... בני אהרן הכהן ג׳ וסימ׳ ונתנו ויצאו הגורל ליהושע ולאחרון
אל המזבח ... וסי׳ והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד ... והקריבו הכהן והקריבה אל הכהן
ויאמר ... אל אהרן קרב אל המזבח ... ויבא אל המזבח ... ומלק את ראשו ... ולקח ... המזבח

חלות ג׳ מל׳ וסימ׳ וכי תקריב יתם על תודה ולקחת סלת: תקריבו ב׳ חס׳ בליש׳ וסי׳ וכי תקריב קרבן מנחה
ויקרבון בני אהרן ית הדם בהקרבם יתו דרה ק״מ הקרב את קרבן תקרבון אלה ויקרבון אתו אל
והושע והעלה אשר הקרב הנשיא קרבן גברין כשרין קרבו אמרין והקרבו לחכמת

יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן
עליה לבנה׃ והביאה אל בני אהרן
הכהנים וקמץ משם מלא קמצו
מסלתה ומשמנה על כל לבנתה
והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה
אשה ריח ניחח ליהוה׃ והנותרת מן
המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים
מאשי יהוה׃ וכי
תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת
חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי
מצות משחים בשמן׃
ואם מנחה על המחבת
קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה׃
פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן
מנחה הוא׃ ואם
מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן
תעשה׃ והבאת את המנחה אשר
יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל

הכהן והגישה אל המזבח׃ והרים
הכהן מן המנחה את אזכרתה
והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח
ליהוה׃ והנותרת מן המנחה לאהרן
ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה׃ כל
המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה
חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו
ממנו אשה ליהוה׃ קרבן ראשית
תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא
יעלו לריח ניחח׃ וכל קרבן מנחתך
במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית
אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך
תקריב מלח׃ ואם
תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב
קלוי באש גרש כרמל תקריב את
מנחת בכוריך׃ ונתת עליה שמן ושמת
עליה לבנה מנחה הוא׃ והקטיר הכהן
את אזכרתה מגרשה ומשמנה על

והנותרת ג׳ מל׳ וסימ׳ מן הבהמה המנחה וחב׳ ממנה׃ ואל המזבח ג׳ וסי׳ קרבן ראשית ואל הפרכת
ושמרו משמרתך׃ מצת ד׳ חס וסי׳ בערב תאכלו מצת שבעת ימים תאכל מצת לחם מצת סלת חלת
מצת׃ לא תעשה ב׳ וס׳ חמץ לא ירפו ידיהם בתך ולא תעשה׃ גרש מגרש׳ ...
ליש׳ ... כת במ״ב גרסה ויגרס דאינון סמך כת בענ׃

כל לבנתה אשה ליהוה׃
ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר
הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים
יקריבנו לפני יהוה׃ וסמך ידו על ראש
קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו
בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח
סביב׃ והקריב מזבח השלמים אשה
ליהוה את החלב המכסה את הקרב
ואת כל החלב אשר על הקרב׃ ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על
הכבד על הכליות יסירנה׃ והקטירו
אתו בני אהרן המזבחה על העלה
אשר על העצים אשר על האש
אשה ריח ניחח ליהוה׃
ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים
ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו׃
אם כשב הוא מקריב את קרבנו

והקריב אתו לפני יהוה׃ וסמך את
ידו על ראש קרבנו ושחט אתו
לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן
את דמו על המזבח סביב׃ והקריב
מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו
האליה תמימה לעמת העצה יסירנה
ואת החלב המכסה את הקרב ואת
כל החלב אשר על הקרב׃ ואת שתי
הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר
על הכסלים ואת היתרת על הכבד
על הכלית יסירנה׃ והקטירו הכהן
המזבחה לחם אשה ליהוה׃

ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה׃
וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו
לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן
את דמו על המזבח סביב׃ והקריב
ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב

והקטירם וחד פס סימן אתו אלוד ועבדיה׃
שור וכשב שור או כשב אשר ישחט שור
מן הצאן ואם עז ונודעה החטאת

ובליש וסי
בכור׃ לפני אהל
את משמרתך והחני

הוא מקריב ואת כל החלב יסיר כל חלב
רסמ וסימ והקרבת את הפר ואם
המשכן והקרבת את הלוים

וכל דם ד׳ וסימנ׳ חקת עולם לדרתיכם לעוף ולבהמה ויצוה המלך אחד ב׳ בנו׳ מהנה ז׳ וסימניהון
מאחת כל היוצא מהנה ושמרון והלויכות לא נעדרה נשברה בחרלך ...

המכסה את הקרב ואת כל החלב
אשר על הקרב׃ ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עלהן אשר על
הכסלים ואת היתרת על הכבד על
הכלית יסירנה׃ והקטירם הכהן
המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל
חלב ליהוה׃ חקת עולם לדרתיכם
בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא
תאכלו׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא
בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא
תעשינה ועשה מאחת מהנה׃ אם
הכהן המשיח יחטא לאשמת העם
והקריב על חטאתו אשר חטא פר
בן בקר תמים ליהוה לחטאת׃ והביא
את הפר אל פתח אהל מועד לפני
יהוה וסמך את ידו על ראש הפר

ושחט את הפר לפני יהוה׃ ולקח הכהן
המשיח מדם הפר והביא אתו אל
אהל מועד׃ וטבל הכהן את אצבעו
בדם והזה מן הדם שבע פעמים
לפני יהוה את פני פרכת הקדש׃ ונתן
הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת
הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד
ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח
העלה אשר פתח אהל מועד׃ ואת
כל חלב פר החטאת ירים ממנו את
החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב
אשר על הקרב׃ ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עליהן אשר על
הכסלים ואת היתרת על הכבד על
הכליות יסירנה׃ כאשר יורם משור
זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח
העלה׃ ואת עור הפר ואת כל בשרו
על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו׃

כל חלב את בסרן במג וסימניהון ...
ת..ת׃ וכל דם ד׳ וסי׳ חקת עולם לדרתיכם

מקום טהור ד̇ וסימנהון והוציא את כל הפר ופשט את בגדיו ואת חזה התנופה ויאסף איש טהור

והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה
אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף
אתו על עצים באש על שפך הדשן
ישרף׃
ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם
דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל
מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו׃
ונודעה החטאת אשר חטאו עליה
והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת
והביאו אתו לפני אהל מועד׃ וסמכו
זקני העדה את ידיהם על ראש הפר
לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה׃
והביא הכהן המשיח מדם הפר
אל אהל מועד׃ וטבל הכהן אצבעו
מן הדם והזה שבע פעמים לפני
יהוה את פני הפרכת׃ ומן הדם יתן
על קרנת המזבח אשר לפני יהוה
אשר באהל מועד ואת כל הדם

ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר
פתח אהל מועד׃ ואת כל חלבו ירים
ממנו והקטיר המזבחה׃ ועשה לפר
כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה
לו וכפר עלהם הכהן ונסלח להם׃
והוציא את הפר אל מחוץ למחנה
ושרף אתו כאשר שרף את הפר
הראשון חטאת הקהל הוא׃

אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל
מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה
בשגגה ואשם׃ או הודע אליו חטאתו
אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר
עזים זכר תמים׃ וסמך ידו על ראש
השעיר ושחט אתו במקום אשר
ישחט את העלה לפני יהוה חטאת
הוא׃ ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו
ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו

ישפך אל יסוד מזבח העלה ואת כל
חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח
השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו
ונסלח לו:

ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם
הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה
אשר לא תעשינה ואשם: או הודע
אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו
שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו
אשר חטא: וסמך את ידו על ראש
החטאת ושחט את החטאת במקום
העלה: ולקח הכהן מדמה באצבעו
ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל
דמה ישפך אל יסוד המזבח: ואת
כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב
מעל זבח השלמים והקטיר הכהן
המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר
עליו הכהן ונסלח לו:

ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה
תמימה יביאנה: וסמך את ידו על
ראש החטאת ושחט אתה לחטאת
במקום אשר ישחט את העלה: ולקח
הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן
על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה
ישפך אל יסוד המזבח: ואת כל חלבה
יסיר כאשר יוסר חלב הכשב מזבח
השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה
על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על
חטאתו אשר חטא ונסלח לו:

ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה
והוא עד או ראה או ידע אם לוא
יגיד ונשא עונו: או נפש אשר תגע
בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה
או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת
שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא

מלמעלה כמון הבל ופעמים כמון שופר הפוך תחת התיבה מקדם למהלך כמון אלה וכל יתיב
מקדם סמוך לו זקף כמון כל הנקרא לשמי הוי המלכה לא לו עובד ישראל ורומא במאיו דסמך
יתיב מקדם לפשטה וסימן או בנבלת בהמה טמאה אחרי הכותו את סיחן מלך האמורי
כי מאסו את תורת יי׳ והיה כל מעבל

ראשונה ג̇ מל̇ וסימנ̇ ואת אשר לחטאת ושלמתי ראשונה היתה במעל׃ ולא יתן ג̇ וסי̇ המשחית

ואשם׃ או כי יגע בטמאת אדם
לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם
ממנו והוא ידע ואשם׃ או נפש כי
תשבע לבטא בשפתים להרע או
להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה
ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת
מאלה׃ והיה כי יאשם לאחת מאלה
והתודה אשר חטא עליה׃ והביא
את אשמו ליהוה על חטאתו אשר
חטא נקבה מן הצאן כשבה או
שעירת עזים לחטאת וכפר עליו
הכהן מחטאתו׃ ואם לא תגיע ידו
די שה והביא את אשמו אשר
חטא שתי תרים או שני בני יונה
ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה׃
והביא אתם אל הכהן והקריב את
אשר לחטאת ראשונה ומלק את
ראשו ממול ערפו ולא יבדיל׃ והזה

מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר
בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת
הוא׃ ואת השני יעשה עלה כמשפט
וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא
ונסלח לו׃ ואם לא
תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני
יונה והביא את קרבנו אשר חטא
עשירת האפה סלת לחטאת לא
ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה
כי חטאת הוא׃ והביאה אל הכהן
וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את
אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי
יהוה חטאת הוא׃ וכפר עליו הכהן
על חטאתו אשר חטא מאחת
מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ נפש
כי תמעל מעל וחטאה בשגגה

המשחית לבנה לבנה׃ נפש ג̇ ריש פס̇ בספ̇ וסימנהון כי תחטא כי תמעל אשר תגע בו׃
ואחרין לית יוסף ויאמר יואב יוסף דרבדרי יומים וכל שם בר נש בותהון מל̇ ל̇

וכחש ג׳ וסימנהון בעמיתו או מצא אבדה וכחש בה בו לא ראיתיך דר״מ מדלע ושלא מלעיל׃

בהנה ג׳ וסימ׳ אומנא אבדה ומה העריס ואבל שכרך׃ פס׳ אית בהון על עד ומלה חדא

מקדשי יהוה והביא את אשמו
ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך
כסף שקלים בשקל הקדש לאשם׃
ואת אשר חטא מן הקדש ישלם
ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו
לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם
ונסלח לו׃ ואם
נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל
מצות יהוה אשר לא תעשינה
ולא ידע ואשם ונשא עונו׃ והביא
איל תמים מן הצאן בערכך לאשם
אל הכהן וכפר עליו הכהן על
שגגתו אשר שגג והוא לא ידע
ונסלח לו׃ אשם הוא אשם אשם
ליהוה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ נפש
כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש
בעמיתו בפקדון או בתשומת יד

או בגזל או עשק את עמיתו׃ או
מצא אבדה וכחש בה ונשבע על
שקר על אחת מכל אשר יעשה
האדם לחטא בהנה׃ והיה כי יחטא
ואשם והשיב את הגזלה אשר
גזל או את העשק אשר עשק או
את הפקדון אשר הפקד אתו או
את האבדה אשר מצא׃ או מכל
אשר ישבע עליו לשקר ושלם
אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו
לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו׃
ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים
מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן׃
וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח
לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה
בה׃ קי״א פס׳ סי׳ רעואל
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ צו את
אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת

חדא בינהון וסימנהון ידריכו המים או מצא אבדה צו את אהרן ויחזק יי׳ את עגלון
ותבך על בתוליה ועל הכהן ישב המה לקחו ויאמר לבי על אדניכם על המלך הפקיד ויביא
מנחם ועתה כה תאמר ודמות ערות עליאחד על כן על בחורין הדבר אשר היה אל ירמיהו
גבה לבך ולא יצעקו אלה בלבבם לא לכן ... הנה בית המן׃

העלה הוא העלה על מוקדה על
המזבח כל הלילה עד הבקר ואש
המזבח תוקד בו: ולבש הכהן מדו
בד ומכנסי בד ילבש על בשרו
והרים את הדשן אשר תאכל
האש את העלה על המזבח ושמו
אצל המזבח: ופשט את בגדיו
ולבש בגדים אחרים והוציא את
הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום
טהור: והאש על המזבח תוקד בו
לא תכבה ובער עליה הכהן עצים
בבקר בבקר וערך עליה העלה
והקטיר עליה חלבי השלמים: אש
תמיד תוקד על המזבח לא תכבה:

וזאת תורת המנחה
הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה
אל פני המזבח: והרים ממנו
בקמצו מסלת המנחה ומשמנה

ואת כל הלבנה אשר על המנחה
והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה
ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו
אהרן ובניו מצות תאכל במקום
קדש בחצר אהל מועד יאכלוה:
לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה
מאשי קדש קדשים הוא כחטאת
וכאשם: כל זכר בבני אהרן יאכלנה
חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה
כל אשר יגע בהם יקדש:

וידבר יהוה אל משה לאמר: זה
קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו
ליהוה ביום המשח אתו עשירת
האפה סלת מנחה תמיד מחציתה
בבקר ומחציתה בערב: על מחבת
בשמן תעשה מרבכת תביאנה
תפיני מנחת פתים תקריב ריח
ניחח:

יט מלין דריש פיס דלית כות וסימ׳ האנשים לרפ׳ הכהן לרפ׳ הקרב לרפ׳ האדך לרפ׳ הנגע לרפ׳ המצ׳ לרפ׳ הנפש לרפ׳ הבית לרפ׳ המלך לרפ׳ הסיר לרפ׳ הבגד לרפ׳ ויבא

ניחח ליהוה והכהן המשיח תחתיו
מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה
כליל תקטר וכל מנחת כהן כליל
תהיה לא תאכל
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר
אל אהרן ואל בניו לאמר זאת
תורת החטאת במקום אשר תשחט
העלה תשחט החטאת לפני יהוה
קדש קדשים הוא הכהן המחטא
אתה יאכלנה במקום קדש תאכל
בחצר אהל מועד כל אשר יגע
בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה
על הבגד אשר יזה עליה תכבס
במקום קדש וכלי חרש אשר
תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת
בשלה ומרק ושטף במים כל
זכר בכהנים יאכל אתה קדש
קדשים הוא וכל חטאת אשר

יובא מדמה אל אהל מועד לכפר
בקדש לא תאכל באש תשרף

וזאת תורת האשם קדש קדשים
הוא במקום אשר ישחטו את
העלה ישחטו את האשם ואת
דמו יזרק על המזבח סביב ואת
כל חלבו יקריב ממנו את האליה
ואת החלב המכסה את הקרב ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר
עליהן אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על הכלית יסירנה
והקטיר אתם הכהן המזבחה
אשה ליהוה אשם הוא כל זכר
בכהנים יאכלנו במקום קדוש
יאכל קדש קדשים הוא כחטאת
כאשם תורה אחת להם הכהן
אשר יכפר בו לו יהיה והכהן

ג̇ פס בספ׳ אית בהון את את את וסי׳ וישחט את בן הבקר והביא את הפר ירדן תביאנה אשר צוה ... את משה ויתן עליו את הכתנת וישם את המצנפת וצוה הכהן ופנו את הבית

הַמַּקְרִיב אֶת עֹלַת אִישׁ עוֹר
הָעֹלָה אֲשֶׁר הִקְרִיב לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃
וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֵּאָפֶה בַּתַּנּוּר
וְכָל נַעֲשָׂה בַמַּרְחֶשֶׁת וְעַל מַחֲבַת
לַכֹּהֵן הַמַּקְרִיב אֹתָהּ לוֹ תִהְיֶה׃ וְכָל
מִנְחָה בְלוּלָה בַשֶּׁמֶן וַחֲרֵבָה לְכָל
בְּנֵי אַהֲרֹן תִּהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו׃

וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
יַקְרִיב לַיהוָה׃ אִם עַל תּוֹדָה יַקְרִיבֶנּוּ
וְהִקְרִיב עַל זֶבַח הַתּוֹדָה חַלּוֹת
מַצּוֹת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת
מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן וְסֹלֶת מֻרְבֶּכֶת
חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן׃ עַל חַלֹּת לֶחֶם
חָמֵץ יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל זֶבַח תּוֹדַת
שְׁלָמָיו׃ וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל
קָרְבָּן תְּרוּמָה לַיהוָה לַכֹּהֵן הַזֹּרֵק
אֶת דַּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה׃ וּבְשַׂר

זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ
יֵאָכֵל לֹא יַנִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר׃ וְאִם
נֶדֶר אוֹ נְדָבָה זֶבַח קָרְבָּנוֹ בְּיוֹם הַקְרִיבוֹ
אֶת זִבְחוֹ יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר
מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל׃ וְהַנּוֹתָר מִבְּשַׂר הַזָּבַח
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃ וְאִם
הֵאָכֹל יֵאָכֵל מִבְּשַׂר זֶבַח שְׁלָמָיו
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יֵרָצֶה הַמַּקְרִיב
אֹתוֹ לֹא יֵחָשֵׁב לוֹ פִּגּוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ
הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֲוֺנָהּ תִּשָּׂא׃ וְהַבָּשָׂר
אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל טָמֵא לֹא יֵאָכֵל
בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף וְהַבָּשָׂר כָּל טָהוֹר יֹאכַל
בָּשָׂר׃ וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל בָּשָׂר
מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְטֻמְאָתוֹ
עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃
וְנֶפֶשׁ כִּי תִגַּע בְּכָל טָמֵא בְּטֻמְאַת
אָדָם אוֹ בִּבְהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּכָל
שֶׁקֶץ טָמֵא וְאָכַל מִבְּשַׂר זֶבַח

הבית ושחט את שעיר ואנכי אתן את פני ואיש אשר יקח את אחתו והכהן הגדול והשמדתי את במותיכם וזכרתי את בריתי : בבהמה ד׳ ... לפי וסי׳ ונפש כי תגע לא יחליפנו שכבתו אך
בכור אשר:

ידבר ד̇ בט̇ע בספ̇ וסי̇ כל חלב המקריב בחדשי השביעי בחמשה עשר: ט̇ פיס̇ דמין מלא מב̇ א̇
ותנ̇ מב̇ א̇ ומלא חד̇ א̇ בי̇נ̇ וסי̇ ואל קין ואל מנחתו והאמה מזה וחלב נב̇ לה וחלב טרפה וכל בגד
וכל עור ואבני שהם ויבנו תנ̇ ואיפה לפס ומאחזת הלוים ומאחזת ובני יהודה ובנוכי תאכלנו וכו̇:

השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל לאמר כל חלב שור
וכשב ועז לא תאכלו׃ וחלב נבלה
וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה
ואכל לא תאכלהו׃ כי כל אכל חלב
מן הבהמה אשר יקריב ממנה
אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת
מעמיה׃ וכל דם לא תאכלו בכל
מושבתיכם לעוף ולבהמה׃ כל
נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה׃ וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל
לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה
יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו׃
ידיו תביאנה את אשי יהוה את
החלב על החזה יביאנו את החזה

להניף אתו תנופה לפני יהוה׃ והקטיר
הכהן את החלב המזבחה והיה
החזה לאהרן ולבניו׃ ואת שוק
הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי
שלמיכם׃ המקריב את דם השלמים
ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק
הימין למנה׃ כי את חזה התנופה
ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני
ישראל מזבחי שלמיהם ואתן
אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם
מאת בני ישראל׃ זאת משחת
אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה
ביום הקריב אתם לכהן ליהוה׃ אשר
צוה יהוה לתת להם ביום משחו
אתם מאת בני ישראל חקת עולם
לדרתם׃ זאת התורה לעלה למנחה
ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח
השלמים׃ אשר צוה יהוה את משה

לעלה ה̇ וסימנהון כל התורה הבקר וארבע וגם עלה ראה הבקר: כל תורת כהנים בהר סיני
במ̇א̇ במדבר סיני להקרב את קרבניהם וכל וידבר במדבר סיני במ̇ב̇ בהר סיני:

ז פ״ס אית בהון את ואת ואת ואת ואת וסימנ׳ ויקח עשו את נשיו קח את אהרן ואת בניו ויקח את החלב [illegible]
ותקהל בו׳ העדה כאיש אחד חברים: ויגש ה׳ הגשה מזבח [illegible] יוסף אביתר: וישחט ג׳ [illegible] ומשנים בטע

בהר סיני ביום צותו את בני ישראל
להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר
סיני:
וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את
אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים
ואת שמן המשחה ואת פר
החטאת ואת שני האילים ואת
סל המצות: ואת כל העדה הקהל
אל פתח אהל מועד: ויעש משה
כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה
אל פתח אהל מועד: ויאמר משה
אל העדה זה הדבר אשר צוה
יהוה לעשות: ויקרב משה את
אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים:
ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו
באבנט וילבש אתו את המעיל
ויתן עליו את האפד ויחגר אתו
בחשב האפד ויאפד לו בו: וישם

עליו את החשן ויתן אל החשן את
האורים ואת התמים: וישם את
המצנפת על ראשו וישם על
המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב
נזר הקדש כאשר צוה יהוה את
משה: ויקח משה את שמן המשחה
וימשח את המשכן ואת כל אשר
בו ויקדש אתם: ויז ממנו על המזבח
שבע פעמים וימשח את המזבח
ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו
לקדשם: ויצק משמן המשחה על
ראש אהרן וימשח אתו לקדשו:
ויקרב משה את בני אהרן וילבשם
כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש
להם מגבעות כאשר צוה יהוה את
משה: ויגש את פר החטאת ויסמך
אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר
החטאת: וישחט ויקח משה את

בטע ישן [illegible] עומר וס׳ ישן וישחט ויקח משה [illegible] וישחט וידרך משה עומר וישחט ויקח
משה [illegible] פ״ס אית בהון את ואת ואת ואת [illegible]
[illegible] ויקח את כל החלב [illegible]

תנוך ח̇ וסימנהון ושחטת את האיל ב̇ בן וישחט ויקח משה ויקרב את בני אהרן ולקח הכהן
ומיתר שוק הימין ז̇ וסימנהון ולקחת מן האיל ונתנו תרומה המקריב את דם ויקח את החלב ומסל

הדם ויתן על קרנות המזבח סביב
באצבעו ויחטא את המזבח ואת
הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו
לכפר עליו׃ ויקח את כל החלב אשר
על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי
הכלית ואת חלבהן ויקטר משה
המזבחה׃ ואת הפר ואת ערו ואת
בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ
למחנה כאשר צוה יהוה את משה׃
ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על ראש האיל׃
וישחט ויזרק משה את הדם על
המזבח סביב׃ ואת האיל נתח
לנתחיו ויקטר משה את הראש
ואת הנתחים ואת הפדר׃ ואת
הקרב ואת הכרעים רחץ במים
ויקטר משה את כל האיל המזבחה
עלה הוא לריח ניחח אשה הוא

ליהוה כאשר צוה יהוה את משה׃
ויקרב את האיל השני איל המלאים
ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על
ראש האיל׃ וישחט ויקח משה
מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן
הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל
בהן רגלו הימנית׃ ויקרב את בני
אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך
אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית
ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה
את הדם על המזבח סביב׃ ויקח
את החלב ואת האליה ואת כל החלב
אשר על הקרב ואת יתרת הכבד
ואת שתי הכלית ואת חלבהן ואת
שוק הימין׃ ומסל המצות אשר
לפני יהוה לקח חלת מצה אחת
וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד
וישם על החלבים ועל שוק הימין׃

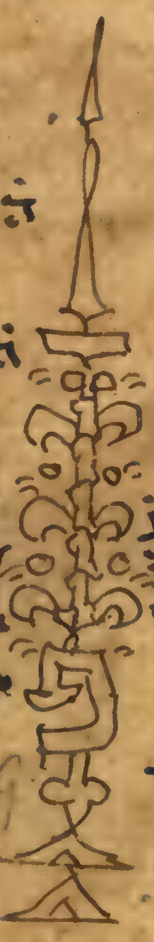
ומסל המצות ואת החזות ובנדרים יהיה
את אבנון ל̇ ואת אבנין ל̇ ואת המצנפת
מנרת ל̇ ואת מגבעת ל̇ את ידיעת

לרגליך ליקך הימין׃ את האליה ל̇ ואת הזאיה ל̇
ואת העפל ל̇ ואת זכר ל̇ ואת זכר ל̇ ארח
מריאל̇

ותנוך
המצנפת ל̇ ואת
ידיעת ל̇ את מריאל̇

צויתי ה׳ וסימנהון בשלו הן לא הובא יהושע למקדש וכל צבאם : צויתי ו׳ וסימנהון כי כן
ויעש ויעש ויעש והנה אתי :

ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי
בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה ויקח
משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה
על העלה מלאים הם לריח ניחח
אשה הוא ליהוה ויקח משה את
החזה וינפהו תנופה לפני יהוה מאיל
המלאים למשה היה למנה כאשר
צוה יהוה את משה ויקח משה
משמן המשחה ומן הדם אשר
על המזבח ויז על אהרן על
בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו
ויקדש את אהרן את בגדיו ואת
בניו ואת בגדי בניו אתו ויאמר
משה אל אהרן ואל בניו בשלו
את הבשר פתח אהל מועד ושם
תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל
המלאים כאשר צויתי לאמר
אהרן ובניו יאכלהו והנותר בבשר

ובלחם באש תשרפו ומפתח אהל
מועד לא תצאו שבעת ימים עד
יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת
ימים ימלא את ידכם כאשר עשה
ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר
עליכם ופתח אהל מועד תשבו
יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם
את משמרת יהוה ולא תמותו כי
כן צויתי ויעש אהרן ובניו את
כל הדברים אשר צוה יהוה ביד
משה׃ צז פסי סי׳ עבדיהו
ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן
ולבניו ולזקני ישראל ויאמר אל
אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת
ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה
ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו
שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש
בני שנה תמימם לעלה ושור ואיל

זביחה לפני יי׳ ה׳ וסימנהון ויחד ויאל וילכו אלהעם המלך וכל ישראל עמו וחבי׳ :
ויזרב פילגה אתינו והיה וסימנו והיה כיום אלהי משיח רב החובל :

כל תנופה מולך ומוציא ומעלה ומוליך
ג ויקח הדבר הזה וב בענ
כל חס
ב מנ כול
ב ממנו
ג ויהר ועל בנין ועל
ל
ה
ה
ה וחס

ויקרבו ב׳ חס וסימנהון בני אהרן דדויד פיס ואת המלך העי תפשו חי: זביחה לפני יוי
ה׳ וסימנהון ושור ואיל וילכו אל העם המלך וכל ישראל עמו וחבי: וימלא ט׳ וסימ׳ שבוע

לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה
בלולה בשמן כי היום יהוה נראה
אליכם: ויקחו את אשר צוה משה
אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה
ויעמדו לפני יהוה: ויאמר משה זה
הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא
אליכם כבוד יהוה: ויאמר משה
אל אהרן קרב אל המזבח ועשה
את חטאתך ואת עלתך וכפר
בעדך ובעד העם ועשה את קרבן
העם וכפר בעדם כאשר צוה
יהוה: ויקרב אהרן אל המזבח
וישחט את עגל החטאת אשר לו:
ויקרבו בני אהרן את הדם אליו
ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות
המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
המזבח: ואת החלב ואת הכלית
ואת היתרת מן הכבד מן החטאת

הקטיר המזבחה כאשר צוה
יהוה את משה: ואת הבשר ואת
העור שרף באש מחוץ למחנה:
וישחט את העלה וימצאו בני
אהרן אליו את הדם ויזרקהו על
המזבח סביב: ואת העלה המציאו
אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר
על המזבח: וירחץ את הקרב
ואת הכרעים ויקטר על העלה
המזבחה: ויקרב את קרבן העם
ויקח את שעיר החטאת אשר לעם
וישחטהו ויחטאהו כראשון: ויקרב
את העלה ויעשה כמשפט: ויקרב
את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר
על המזבח מלבד עלת הבקר: וישחט
את השור ואת האיל זבח השלמים
אשר לעם וימצאו בני אהרן את
הדם אליו ויזרקהו על המזבח

המלין בתרי טעמים מרלך הדום טלס ותלשה וסימנ׳ שלה ינחמנו ארצו שאול ובלין
מדרכיכם וללאה תטמאו שאלה העיר׃ ראשיכם ג׳ וסימ׳ ראשיכם אל תפרעו אתם

סביב׃ ואת החלבים מן השור ומן
האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת
הכבד׃ וישימו את החלבים על החזות
ויקטר החלבים המזבחה׃ ואת החזות
ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה
לפני יהוה כאשר צוה יהוה את
משה׃ וישא אהרן את ידו אל העם
ויברכם וירד מעשות החטאת והעלה
והשלמים׃ ויבא משה ואהרן אל
אהל מועד ויצאו ויברכו את העם
וירא כבוד יהוה אל כל העם׃ ותצא
אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח
את העלה ואת החלבים וירא כל
העם וירנו ויפלו על פניהם׃ ויקחו
בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו
ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת
ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר
לא צוה אתם׃ ותצא אש מלפני

יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה׃
ויאמר משה אל אהרן הוא אשר
דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל
פני כל העם אכבד וידם אהרן׃ ויקרא
משה אל מישאל ואל אלצפן בני
עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם
קרבו שאו את אחיכם מאת פני
הקדש אל מחוץ למחנה׃ ויקרבו
וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה
כאשר דבר משה׃ ויאמר משה
אל אהרן ולאלעזר ולאיתמר
בניו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם
לא תפרמו ולא תמתו ועל כל
העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל
יבכו את השרפה אשר שרף יהוה׃
ומפתח אהל מועד לא תצאו פן
תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם
ויעשו כדבר משה׃

אתם כתובים כסה ופארכם על ראשיכם שאין שערים ראשיכם וחביר׃ כל בית ישראל
ד׳ בתו׳ וסימ׳ וישראל בית ישראל כי ענן ואחיכם ישראל כל בית ובכו את אהרן׃
החל פי׳ אונה׳ ותרי׳ ב׳ בתר׳ לישנ׳ וסימנ׳ בין הקדש ובין החל כבר אבן ונשל החל׃

ג׳ פיס מיטע אדלה ומארכה על חדה מלה וסימנ׳ וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל
איתמר בניו ויפקדון ביום ההוא אנשים על הנשכבות לא ויצרת לתרומות ודאיתם והיה אם

וידבר יהוה אל אהרן לאמר׃ יין
ושכר אל תשת אתה ובניך אתך
בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו
חקת עולם לדרתיכם׃ ולהבדיל בין
הקדש ובין החל ובין הטמא ובין
הטהור׃ ולהורת את בני ישראל
את כל החקים אשר דבר יהוה
אליהם ביד משה׃
וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר
ואל איתמר בניו הנותרים קחו את
המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה
מצות אצל המזבח כי קדש קדשים
הוא׃ ואכלתם אתה במקום קדוש
כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה
כי כן צויתי׃ ואת חזה התנופה
ואת שוק התרומה תאכלו במקום
טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי
חקך וחק בניך נתנו מזבחי שלמי

בני ישראל׃ שוק התרומה וחזה
התנופה על אשי החלבים יביאו
להניף תנופה לפני יהוה והיה לך
ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה
יהוה׃ ואת שעיר החטאת דרש דרש
משה והנה שרף ויקצף על אלעזר
ועל איתמר בני אהרן הנותרם
לאמר׃ מדוע לא אכלתם את
החטאת במקום הקדש כי קדש
קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת
את עון העדה לכפר עליהם לפני
יהוה׃ הן לא הובא את דמה אל
הקדש פנימה אכול תאכלו אתה
בקדש כאשר צויתי׃ וידבר אהרן
אל משה הן היום הקריבו את
חטאתם ואת עלתם לפני יהוה
ותקראנה אתי כאלה ואכלתי
חטאת היום הייטב בעיני יהוה׃

אם לא יצאו בנות שילו לחול במחולות׃
למות קבורתיה ארום שממה ודברי חכ׳׃

וידבר יי ג בטע רמיט וסימנ משה מנשה ואת עמון עבדין: בבהמה ו דגש וסי מעלת גרה
בבהמה וחבי ואת כל נפש החיה אל תשקצו ופרה דערכך לחש גבוה:

וישמע משה וייטב בעיניו׃

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר אלהם׃ דברו אל בני ישראל
לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל
הבהמה אשר על הארץ׃ כל מפרסת
פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת
גרה בבהמה אתה תאכלו׃ אך את
זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפרסי
הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא
ופרסה איננו מפריס טמא הוא
לכם׃ ואת השפן כי מעלה גרה
הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא
לכם׃ ואת הארנבת כי מעלת גרה
הוא ופרסה לא הפריסה טמאה
הוא לכם׃ ואת החזיר כי מפריס
פרסה הוא ושסע שסע פרסה
והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם׃

מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא
תגעו טמאים הם לכם׃ את זה תאכלו
מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר
וקשקשת במים בימים ובנחלים
אתם תאכלו׃ וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים
מכל שרץ המים ומכל נפש החיה
אשר במים שקץ הם לכם׃ ושקץ
יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת
נבלתם תשקצו׃ כל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא
לכם׃ ואת אלה תשקצו מן העוף לא
יאכלו שקץ הם את הנשר ואת
הפרס ואת העזניה׃ ואת הדאה
ואת האיה למינה׃ את כל ערב למינו׃
ואת בת היענה ואת התחמס ואת
השחף ואת הנץ למינהו׃ ואת הכוס
ואת השלך ואת הינשוף׃ ואת

מעלה ז וסימנ מעלה בית חורון מעלה או ימים מעלה הלוחות מחנה הלוים וכל עלה דמשכחי:
בימים ה וסי ימלאו את המים אשר לו סנפיר וחבי ואתה כתנם וכל תהמות: כל לשון קשקשת
קשקשותך קשקשים כת שין וכל לשון קסית הקסת דסופרים כת סמך: העזניה ל והעזוה ל
הדיה ל שלהבתיה ל שבנה ל בידה ל צדתה ל וספיה ל עמסיה ל בסוריה ל מעלה ל ועוה ל
צביה ל

ולאלה ג׳ וסימנ׳ תטמאו אמר באזני תהיה תרומות: שרץ ל׳ חס׳ וסימ׳ מכל כלי עוד ויען בתולת בת
עמי חגרי והצלתי וכל בשרץ דכות ופל׳ אתו וסוף פיס׳ כות: הולך טמא בתו׳ וסימ׳

התנשמת ואת הקאת ואת הרחם׃
ואת החסידה האנפה למינה ואת
הדוכיפת ואת העטלף׃ כל שרץ
העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם׃
אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף
ההלך על ארבע אשר לא כרעים
ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ׃
את אלה מהם תאכלו את הארבה
למינו ואת הסלעם למינהו ואת
החרגל למינהו ואת החגב למינהו׃
וכל שרץ העוף אשר לו ארבע
רגלים שקץ הוא לכם׃ ולאלה
תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא
עד הערב׃ וכל הנשא מנבלתם
יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃
לכל הבהמה אשר הוא מפרסת
פרסה ושסע איננה שסעת וגרה
איננה מעלה טמאים הם לכם

כל הנגע בהם יטמא׃ וכל הולך על
כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע
טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם
יטמא עד הערב׃ והנשא את נבלתם
יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים
המה לכם׃ וזה
לכם הטמא בשרץ השרץ על
הארץ החלד והעכבר והצב למינהו׃
והאנקה והכח והלטאה והחמט
והתנשמת׃ אלה הטמאים לכם
בכל השרץ כל הנגע בהם במתם
יטמא עד הערב׃ וכל אשר יפל
עליו מהם במתם יטמא מכל כלי
עץ או בגד או עור או שק כל כלי
אשר יעשה מלאכה בהם במים
יובא וטמא עד הערב וטהר׃
וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל
תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו

וסי׳ ואנכי הולך ערירי ויאמר עשו הנה אנכי ושמרני בדרך הזה ויהי קול השופר וכל הולך
על כפיו על גחון ב׳ בן ויחד אף אלהים כי הולך הוא לעמו ועתה הנה הולך ואחד והרב
מהרה אל הערה: טו׳ מלין כות לא וחד לו וסי׳ אשר לא יעשה אשר לא כרעים אשר לא חומה
ולא נתכנו עוללות לא אהיה ואת לא חיה יחיה דרך ימים ורבות הגר לא אלהיו

יתן ד̇ וסימנ׳ מים על זרע לרב תלבו יתן אשר את הארץ לכן שבעה את אביתג דאדיעה ויאמר

תשברו׃ מכל האכל אשר יאכל אשר
יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר
ישתה בכל כלי יטמא׃ וכל אשר
יפל מנבלתם עליו יטמא תנור
וכירים יתץ טמאים הם וטמאים
יהיו לכם׃ אך מעין ובור מקוה
מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא׃
וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע
אשר יזרע טהור הוא׃ וכי יתן
מים על זרע ונפל מנבלתם עליו
טמא הוא לכם׃

וכי ימות מן הבהמה
אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה
יטמא עד הערב׃ והאכל מנבלתה
יכבס בגדיו וטמא עד הערב
והנשא את נבלתה יכבס בגדיו
וטמא עד הערב׃ וכל השרץ
השרץ על הארץ שקץ הוא לא

יאכל׃ כל הולך על גחון וכל הולך
על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל
השרץ השרץ על הארץ לא
תאכלום כי שקץ הם׃ אל תשקצו
את נפשתיכם בכל השרץ השרץ
ולא תטמאו בהם ונטמתם בם׃ כי
אני יהוה אלהיכם והתקדשתם
והייתם קדשים כי קדוש אני ולא
תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ
הרמש על הארץ׃ כי אני יהוה
המעלה אתכם מארץ מצרים
להית לכם לאלהים והייתם קדשים
כי קדוש אני׃ זאת תורת הבהמה
והעוף וכל נפש החיה הרמשת
במים ולכל נפש השרצת על
הארץ׃ להבדיל בין הטמא ובין
הטהר ובין החיה הנאכלת ובין
החיה אשר לא תאכל׃ צא

טמאה בם תלת וסימנהון ונטמתם בם ותטמא בם ותקע נפשי בם׃ כל טומאה האמורה
לא מפיק הי וסימנ׳ ברמי טהלה וטהרה ממשך דמיה כלימי טהרה וכל רמי טהרה

טהרה ג׳ וסימ׳ לא מפיק הי וסימן בדמי טהרה

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר 12
אל בני ישראל לאמר אשה כי
תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת
ימים כימי נדת דותה תטמא: וביום
השמיני ימול בשר ערלתו: ושלשים
יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה
בכל קדש לא תגע ואל המקדש
לא תבא עד מלאת ימי טהרה:
ואם נקבה תלד וטמאה שבעים
כנדתה וששים יום וששת ימים
תשב על דמי טהרה: ובמלאת
ימי טהרה לבן או לבת תביא
כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או
תר לחטאת אל פתח אהל מועד
אל הכהן: והקריבו לפני יהוה וכפר
עליה וטהרה ממקר דמיה זאת
תורת הילדת לזכר או לנקבה:

טהרה וטהרה ממקר דמיה כל ימי טהרה וכל

ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה
שתי תרים או שני בני יונה אחד
לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה
הכהן וטהרה:
13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר: אדם כי יהיה בעור בשרו
שאת או ספחת או בהרת והיה
בעור בשרו לנגע צרעת והובא
אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו
הכהנים: וראה הכהן את הנגע
בעור הבשר ושער בנגע הפך
לבן ומראה הנגע עמק מעור
בשרו נגע צרעת הוא וראהו
הכהן וטמא אתו: ואם בהרת
לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין
מראה מן העור ושערה לא הפך
לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת
ימים: וראהו הכהן ביום השביעי

ולראהו ה׳ וסימנהון הנגע ושלמה והנה נהפך הנגע ואם פשה תפשה לא יבקר הכהן ׃ וטהרו הכהן ד׳ וסימנהון
מספחת היא צרבת השחין כי צרבת המכוה נרפא הנתק ׃ פרוח תרתין חד מל׳ וחד חס

וְהִנֵּה הַנֶּגַע עָמַד בְּעֵינָיו לֹא־פָשָׂה
הַנֶּגַע בָּעוֹר וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת
יָמִים שֵׁנִית׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שֵׁנִית וְהִנֵּה כֵּהָה הַנֶּגַע
וְלֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בָּעוֹר וְטִהֲרוֹ
הַכֹּהֵן מִסְפַּחַת הִוא וְכִבֶּס בְּגָדָיו
וְטָהֵר׃ וְאִם־פָּשֹׂה תִפְשֶׂה הַמִּסְפַּחַת
בָּעוֹר אַחֲרֵי הֵרָאֹתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן
לְטָהֳרָתוֹ וְנִרְאָה שֵׁנִית אֶל־הַכֹּהֵן׃
וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּשְׂתָה הַמִּסְפַּחַת
בָּעוֹר וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן צָרַעַת הִוא׃

נֶגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא
אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת
לְבָנָה בָּעוֹר וְהִיא הָפְכָה שֵׂעָר לָבָן
וּמִחְיַת בָּשָׂר חַי בַּשְּׂאֵת׃ צָרַעַת
נוֹשֶׁנֶת הִוא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְטִמְּאוֹ
הַכֹּהֵן לֹא יַסְגִּרֶנּוּ כִּי טָמֵא הוּא׃

וְאִם־פָּרוֹחַ תִּפְרַח הַצָּרַעַת בָּעוֹר
וְכִסְּתָה הַצָּרַעַת אֵת כָּל־עוֹר הַנֶּגַע
מֵרֹאשׁוֹ וְעַד־רַגְלָיו לְכָל־מַרְאֵה עֵינֵי
הַכֹּהֵן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כִסְּתָה
הַצָּרַעַת אֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ וְטִהַר אֶת־
הַנָּגַע כֻּלּוֹ הָפַךְ לָבָן טָהוֹר הוּא׃ וּבְיוֹם
הֵרָאוֹת בּוֹ בָּשָׂר חַי יִטְמָא׃ וְרָאָה
הַכֹּהֵן אֶת־הַבָּשָׂר הַחַי וְטִמְּאוֹ הַבָּשָׂר
הַחַי טָמֵא הוּא צָרַעַת הוּא׃ אוֹ כִי
יָשׁוּב הַבָּשָׂר הַחַי וְנֶהְפַּךְ לְלָבָן וּבָא
אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נֶהְפַּךְ
הַנֶּגַע לְלָבָן וְטִהַר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע
טָהוֹר הוּא׃ פ וּבָשָׂר
כִּי־יִהְיֶה בוֹ־בְעֹרוֹ שְׁחִין וְנִרְפָּא׃ וְהָיָה
בִּמְקוֹם הַשְּׁחִין שְׂאֵת לְבָנָה אוֹ בַהֶרֶת
לְבָנָה אֲדַמְדָּמֶת וְנִרְאָה אֶל־הַכֹּהֵן׃
וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה מַרְאֶהָ שָׁפָל מִן־
הָעוֹר וּשְׂעָרָהּ הָפַךְ לָבָן וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן

כל לשון הסגרה מל׳ במ״ה חס
כל תורת כהנים וסדר ... ומשנ׳ תורה ריש פ״ס ואם במכז׳ ... פ״ס בנ״ל ... נסוף כנן ... בשאת ... ה׳ חס בל״ש

חס וסימנהון תפרח הצרעת תפרח נ׳ ... הסגרה ה׳ חס בל״ש וסימנ׳ לא יסגירנו כי טמא
ד׳ וסימנ׳ בעור הבשר הבשר החי ולראה ונתך והיה הנגע ירקרק הראות ד׳ מל׳ בל״ש וסימנ׳ וביום
ויספחה ל׳ קברה ל׳ הסירה ל׳ להסירה ל׳ ולסמרה ל׳ ולחקרה ל׳ ושברה ל׳ מכרה ל׳ מדברה ל׳ עולה לחור

שלשה סימנים בצרעת שער לבן ופשיון ומחיה וב׳ סימנים בשחין ובמכוה שער לבן ופשיון ל׳
כל פשיון שחר שחרה שחרים חס ב׳ מ״ב מ״ל וסימניהון שחורה אני ונאוה חשך משחור תארם ל׳

נגע צרעת הוא בשחין פרחה ואם
יראנה הכהן והנה אין בה שער
לבן ושפלה איננה מן העור והיא
כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃
ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן
אתו נגע הוא׃ ואם תחתיה תעמד
הבהרת לא פשתה צרבת השחין
הוא וטהרו הכהן׃

או בשר כי יהיה בעורו מכות
אש והיתה מחית המכוה בהרת
לבנה אדמדמת או לבנה׃ וראה
אתה הכהן והנה נהפך שער לבן
בבהרת ומראה עמק מן העור
צרעת הוא במכוה פרחה וטמא
אתו הכהן נגע צרעת הוא׃ ואם
יראנה הכהן והנה אין בבהרת
שער לבן ושפלה איננה מן העור
והוא כהה והסגירו הכהן שבעת

ימים׃ וראהו הכהן ביום השביעי
אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן
אתו נגע צרעת הוא׃ ואם תחתיה
תעמד הבהרת לא פשתה בעור
והוא כהה שאת המכוה הוא וטהרו
הכהן כי צרבת המכוה הוא׃

ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש
או בזקן׃ וראה הכהן את הנגע והנה
מראהו עמק מן העור ובו שער
צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא
צרעת הראש או הזקן הוא׃ וכי
יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין
מראהו עמק מן העור ושער שחר
אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק
שבעת ימים׃ וראה הכהן את הנגע
ביום השביעי והנה לא פשה הנתק
ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק

ומראהו ב׳ וסימנ׳ איננו עמק במראיהו ל׳ ד׳ פ׳ לשון ראייה ירקרק בפרשה סימנהון וראהו הכהן שלפני
והתגלח ואם יראנה ואם יראה לבנות ג׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ ויפצל בהן לבנות מל׳
בבהרות בבהרת כהות ונתתי אתהן ומלה ראשך פי אשה אותנו ל׳

ומראהו ב׳ וסימנהון איננו עמק כמראה : לבנת ג׳ חס וחד מל׳ וסימ׳ ויפנה בהק לבנות מל׳ בהרת בהרת

איננו עמק מן העור והתגלח ואת
הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את
הנתק שבעת ימים שנית: וראה הכהן
את הנתק ביום השביעי והנה לא
פשה הנתק בעור ומראהו איננו
עמק מן העור וטהר אתו הכהן
וכבס בגדיו וטהר: ואם פשה יפשה
הנתק בעור אחרי טהרתו: וראהו
הכהן והנה פשה הנתק בעור לא
יבקר הכהן לשער הצהב טמא
הוא: ואם בעיניו עמד הנתק ושער
שחר צמח בו נרפא הנתק טהור
הוא וטהרו הכהן:

ואיש או אשה כי יהיה
בעור בשרם בהרת בהרת לבנת:
וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת
כהות לבנת בהק הוא פרח בעור
טהור הוא: ואיש

כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא:
ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח
הוא טהור הוא: וכי יהיה בקרחת
או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת
פרחת הוא בקרחתו או בגבחתו:
וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע
לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו
כמראה צרעת עור בשר: איש
צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו
הכהן בראשו נגעו: והצרוע אשר
בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו
יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא
טמא יקרא: כל ימי אשר הנגע בו
יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ
למחנה מושבו:

והבגד כי יהיה בו נגע צרעת
בבגד צמר או בבגד פשתים: או
בשתי או בערב לפשתים ולצמר

נגעו תרתין וסימנהון בראשו נגעו וחד דגש

בדד וירם כי נטל עליו

או בעור או בכל מלאכת עור׃ והיה
הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או
בעור או בשתי או בערב או בכל
כלי עור נגע צרעת הוא והראה
את הכהן׃ וראה הכהן את הנגע
והסגיר את הנגע שבעת ימים׃ וראה
את הנגע ביום השביעי כי פשה
הנגע בבגד או בשתי או בערב או
בעור לכל אשר יעשה העור
למלאכה צרעת ממארת הנגע
טמא הוא׃ ושרף את הבגד או את
השתי או את הערב בצמר או
בפשתים או את כל כלי העור
אשר יהיה בו הנגע כי צרעת
ממארת הוא באש תשרף׃ ואם
יראה הכהן והנה לא פשה הנגע
בבגד או בשתי או בערב או בכל
כלי עור׃ וצוה הכהן וכבסו את

אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים
שנית׃ וראה הכהן אחרי הכבס
את הנגע והנה לא הפך הנגע את
עינו והנגע לא פשה טמא הוא באש
תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או
בגבחתו׃ ואם ראה הכהן והנה כהה
הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו
מן הבגד או מן העור או מן השתי
או מן הערב׃ ואם תראה עוד בבגד
או בשתי או בערב או בכל כלי עור
פרחת הוא באש תשרפנו את אשר
בו הנגע׃ והבגד או השתי או הערב
או כל כלי העור אשר תכבס וסר
מהם הנגע וכבס שנית וטהר׃ זאת
תורת נגע צרעת בגד הצמר או
הפשתים או השתי או הערב או כל
כלי עור לטהרו או לטמאו׃

סד פסק סימנין בניה

וכי יגוף שור והביאת את השלחן ג׳ פס׳ אית בהון או או או או או וסימ׳ והיה הנגע ירקרק זאת תורת
בבל חד ומן ומן ומן וסימניהון ויאמר יהוה אל בני ישראל ובאו מעדי יהודה

על מים ז׳ וסימניהון אל כלי חרש וחבירין והיה כעץ שתול שכבת על מים רבים תמך כנף
בדמך את על מים אל הסבור הרעים: ואת הצפור תלת וסימן ויקח בן את כל

וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת
תהיה תורת המצרע ביום טהרתו
והובא אל הכהן: ויצא הכהן אל
מחוץ למחנה וראה הכהן והנה
נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: וצוה
הכהן ולקח למטהר שתי צפרים
חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת
ואזב: וצוה הכהן ושחט את הצפור
האחת אל כלי חרש על מים חיים:
את הצפר החיה יקח אתה ואת
עץ הארז ואת שני התולעת ואת
האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה
בדם הצפר השחטה על המים
החיים: והזה על המטהר מן הצרעת
שבע פעמים וטהרו ושלח את
הצפר החיה על פני השדה: וכבס
המטהר את בגדיו וגלח את כל
שערו ורחץ במים וטהר ואחר

יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו
שבעת ימים: והיה ביום השביעי
יגלח את כל שערו את ראשו ואת
זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו
יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו
במים וטהר: וביום השמיני יקח
שני כבשים תמימם וכבשה אחת
בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד
שמן: והעמיד הכהן המטהר את
האיש המטהר ואתם לפני יהוה
פתח אהל מועד: ולקח הכהן את
הכבש האחד והקריב אתו לאשם
ואת לג השמן והניף אתם תנופה
לפני יהוה: ושחט את הכבש במקום
אשר ישחט את החטאת ואת העלה
במקום הקדש כי כחטאת האשם
הוא לכהן קדש קדשים הוא: ולקח

את כל אלה ולקח את עץ הארז ואת הצפור החיה: ואתם ג׳ ב׳ חסרים וחד מל׳ וסימניהון והעמיד
הכהן ודמות פעמים המה ויביאו אתם במבואו את בגדיו הדסה וסימן המטהר ושלח והשכב
בבית ב׳ בן וכבס האסף

ומיתר ל̇ ומיטב ל̇ ומהם ל̇ וממיהם ל̇ וממימי ל̇ וממירעו ל̇ : ואת המנחה ה̇ וסימ̇ ואת מזבח העלה והעלה
הכהן ויצת מנחה זרע המלך בבן ועשן את הכבש נניא ושרש שלמה דרב ימים

הכהן מדם האשם ונתן הכהן על
תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן
ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית:
ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף
הכהן השמאלית: וטבל הכהן את
אצבעו הימנית מן השמן אשר
על כפו השמאלית והזה מן השמן
באצבעו שבע פעמים לפני יהוה:
ומיתר השמן אשר על כפו יתן
הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית
ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
הימנית על דם האשם: והנותר
בשמן אשר על כף הכהן יתן
על ראש המטהר וכפר עליו הכהן
לפני יהוה: ועשה הכהן את החטאת
וכפר על המטהר מטמאתו ואחר
ישחט את העלה: והעלה הכהן
את העלה ואת המנחה המזבחה

וכפר עליו הכהן וטהר:
ואם דל הוא ואין ידו
משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה
לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול
בשמן למנחה ולג שמן: ושתי
תרים או שני בני יונה אשר תשיג
ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה:
והביא אתם ביום השמיני לטהרתו
אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני
יהוה: ולקח הכהן את כבש האשם
ואת לג השמן והניף אתם הכהן
תנופה לפני יהוה: ושחט את כבש
האשם ולקח הכהן מדם האשם
ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית
ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
הימנית: ומן השמן יצק הכהן
על כף הכהן השמאלית: והזה
הכהן באצבעו הימנית מן השמן

ל̇ וחד ואם דל ואם עשיר ל̇ ד̇ איננה ועניה אותם ושתי תורים המן האחד ח̇ ב̇ מחלף אזן הי אצבע הסמוכה לגודל

דל י̇ב̇ פת̇ בל̇ ב̇ וסימניהון העשיר לא ירבה ואם דל הוא הנה אלפי הדל ככה דל מן המלך ירדם
כבור יעקב וירד ישראל כזכרה עלהר שפתי ותהי לדל תקוה דלק מאמנון אתב
תבול דל תנ̇ דפוס ודל מכין יחסרנו אם דל ואם עשיר וכל עני ואביון ויתום כותי

לכפר עליו ג׳ וסימנ׳ ואם דל הוא והנותר בתל והעשיר אשר יכפר עליו הכהן׃ מן בני ר׳ וסימ׳ היונה

אֲשֶׁר עַל כַּפּוֹ הַשְּׂמָאלִית שֶׁבַע
פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה׃ וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן
הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל כַּפּוֹ עַל תְּנוּךְ אֹזֶן
הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית
וְעַל בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית עַל מְקוֹם
דַּם הָאָשָׁם׃ וְהַנּוֹתָר מִן הַשֶּׁמֶן
אֲשֶׁר עַל כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל רֹאשׁ
הַמִּטַּהֵר לְכַפֵּר עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה׃
וְעָשָׂה אֶת הָאֶחָד מִן הַתֹּרִים אוֹ
מִן בְּנֵי הַיּוֹנָה מֵאֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ׃
אֵת אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ אֶת הָאֶחָד
חַטָּאת וְאֶת הָאֶחָד עֹלָה עַל הַמִּנְחָה
וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל הַמִּטַּהֵר לִפְנֵי יְהוָה׃
זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר בּוֹ נֶגַע צָרָעַת
אֲשֶׁר לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ בְּטָהֳרָתוֹ׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ כִּי תָבֹאוּ אֶל אֶרֶץ כְּנַעַן

אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם לַאֲחֻזָּה וְנָתַתִּי
נֶגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם׃
וּבָא אֲשֶׁר לוֹ הַבַּיִת וְהִגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר
כְּנֶגַע נִרְאָה לִי בַּבָּיִת׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן
וּפִנּוּ אֶת הַבַּיִת בְּטֶרֶם יָבֹא הַכֹּהֵן
לִרְאוֹת אֶת הַנֶּגַע וְלֹא יִטְמָא כָּל
אֲשֶׁר בַּבָּיִת וְאַחַר כֵּן יָבֹא הַכֹּהֵן
לִרְאוֹת אֶת הַבָּיִת׃ וְרָאָה אֶת הַנֶּגַע
וְהִנֵּה הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבַּיִת שְׁקַעֲרוּרֹת
יְרַקְרַקֹּת אוֹ אֲדַמְדַּמֹּת וּמַרְאֵיהֶן
שָׁפָל מִן הַקִּיר׃ וְיָצָא הַכֹּהֵן מִן
הַבַּיִת אֶל פֶּתַח הַבָּיִת וְהִסְגִּיר אֶת
הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים׃ וְשָׁב הַכֹּהֵן
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה פָּשָׂה
הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבָּיִת׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן
וְחִלְּצוּ אֶת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֵן הַנָּגַע
וְהִשְׁלִיכוּ אֶתְהֶן אֶל מִחוּץ לָעִיר
אֶל מָקוֹם טָמֵא׃ וְאֶת הַבַּיִת יַקְצִעַ

שקערורת ל׳ להרות ל׳ בבכרות ל׳ מכרות ל׳ ... מקטרת ל׳ ובנהרדות ל׳ מבית

אם בה ל׳ ואם בא ל׳ אם אקח ל׳ ואם אקח ל׳ אם דל ל׳ ואם דל ל׳ אם בדאת ל׳ ואם בדאת ל׳ אם בהמה ל׳ ואם בהמה ל׳ אם עד ל׳ ואם עד ל׳

מבית סביב ושפכו את העפר אשר
הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃
ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת
האבנים ועפר אחר יקח וטח את
הבית׃ ואם ישוב הנגע ופרח בבית
אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות
את הבית ואחרי הטוח׃ ובא הכהן
וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת
ממארת הוא בבית טמא הוא׃
ונתץ את הבית את אבניו ואת
עציו ואת כל עפר הבית והוציא
אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃
והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו
יטמא עד הערב׃ והשכב בבית
יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס
את בגדיו׃ ואם בא יבא הכהן וראה
והנה לא פשה הנגע בבית אחרי
הטח את הבית וטהר הכהן את

הבית כי נרפא הנגע׃ ולקח לחטא את
הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני
תולעת ואזב׃ ושחט את הצפר
האחת אל כלי חרש על מים חיים׃
ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת
שני התולעת ואת הצפר החיה
וטבל אתם בדם הצפר השחוטה
ובמים החיים והזה אל הבית שבע
פעמים׃ וחטא את הבית בדם
הצפור ובמים החיים ובצפור החיה
ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת׃
ושלח את הצפר החיה אל מחוץ
לעיר אל פני השדה וכפר על הבית
וטהר׃ זאת התורה לכל נגע הצרעת
ולנתק׃ ולצרעת הבגד ולבית׃
ולשאת ולספחת ולבהרת׃ להורת
ביום הטמא וביום הטהר זאת
תורת הצרעת

הצפור ב׳ מל׳ בל״ש בספ׳ וסימנהון וצוה הכהן ושחט את וחטא את הבית וכל שיתר אור סות מל׳ במ״ג

בעגל נפשך אטיף׃ ולבהרת ל׳ ולנשברת ל׳ ונשברת ל׳
והנשברת

וכי ירק ל̇ וכי יטהר ל̇ וכי יגע ל̇ וכי יבין ל̇ וכי הוא ל̇ וכי יראה ל̇ וכי ימכר ל̇ וכי יעמד ל̇ וכי יאמרו ל̇

15

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃
דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם
איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו
טמא הוא׃ וזאת תהיה טמאתו
בזובו רר בשרו את זובו או החתים
בשרו מזובו טמאתו הוא׃ כל
המשכב אשר ישכב עליו הזב
יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו
יטמא׃ ואיש אשר יגע במשכבו
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב׃ והישב על הכלי אשר
ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב׃ והנגע
בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב׃ וכי ירק
הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב׃ וכל
המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא׃

וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו
יטמא עד הערב והנושא אותם
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב׃ וכל אשר יגע בו הזב וידיו
לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב׃ וכלי חרש
אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי
עץ ישטף במים׃ וכי יטהר הזב
מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו
וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים
וטהר׃ וביום השמיני יקח לו שתי
תרים או שני בני יונה ובא לפני
יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם
אל הכהן׃ ועשה אתם הכהן אחד
חטאת והאחד עלה וכפר עליו
הכהן לפני יהוה מזובו׃

ואיש כי תצא ממנו
שכבת זרע ורחץ במים את כל

וידיו ד̇ וסימנהון לא שטף במים ודי זרבבל יסדו את הבית כי הוא יכתיב ויחבש בטן ידיו דלים׃

109

בשרו וטמא עד הערב׃ וכל בגד
וכל עור אשר יהיה עליו שכבת
זרע וכבס במים וטמא עד הערב׃
ואשה אשר ישכב איש אתה
שכבת זרע ורחצו במים וטמאו
עד הערב׃
ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה
בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה
וכל הנגע בה יטמא עד הערב׃
וכל אשר תשכב עליו בנדתה
יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא׃
וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב׃
וכל הנגע בכל כלי אשר תשב
עליו יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב׃ ואם על המשכב
הוא או על הכלי אשר הוא ישבת
עליו בנגעו בו יטמא עד הערב׃

ואם שכב ישכב איש אתה ותהי
נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל
המשכב אשר ישכב עליו יטמא׃
ואשה כי יזוב זוב
דמה ימים רבים בלא עת נדתה
או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב
טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה
הוא׃ כל המשכב אשר תשכב עליו
כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה
לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא
יהיה כטמאת נדתה׃ וכל הנגע בם
יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב׃ ואם טהרה מזובה וספרה
לה שבעת ימים ואחר תטהר׃ וביום
השמיני תקח לה שתי תרים או שני
בני יונה והביאה אותם אל הכהן
אל פתח אהל מועד׃ ועשה הכהן
את האחד חטאת ואת האחד עלה

משכנו ג וסימ בטמאם את ונתתי משכני בתוכם והיה משכני עליהם: והדוה ל ואשר תצא ל

וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב
טמאתה: והזרתם את בני ישראל
מטמאתם ולא ימתו בטמאתם
בטמאם את משכני אשר בתוכם:
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו
שכבת זרע לטמאה בה: והדוה
בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה
ולאיש אשר ישכב עם טמאה:

פ

וידבר יהוה אל משה אחרי מות
שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה
וימתו: ויאמר יהוה אל משה דבר
אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת
אל הקדש מבית לפרכת אל פני
הכפרת אשר על הארן ולא ימות
כי בענן אראה על הכפרת: בזאת
יבא אהרן אל הקדש בפר בן
בקר לחטאת ואיל לעלה: כתנת
בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו

על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת
בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים
את בשרו ולבשם: ומאת עדת בני
ישראל יקח שני שעירי עזים
לחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב
אהרן את פר החטאת אשר לו
וכפר בעדו ובעד ביתו: ולקח את
שני השעירם והעמיד אתם לפני
יהוה פתח אהל מועד: ונתן אהרן
על שני השעירם גרלות גורל
אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל:
והקריב אהרן את השעיר אשר
עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו
חטאת: והשעיר אשר עלה עליו
הגורל לעזאזל יעמד חי לפני
יהוה לכפר עליו לשלח אתו
לעזאזל המדברה: והקריב אהרן
את פר החטאת אשר לו וכפר
בעדו ובעד ביתו ושחט את פר

לעזאזל זה חלק לשוסין: השעירם כול כת כן

מלא ומלא דחפניו ומלא החבל ממלא הפנים כל חס ושארא מל: ענן ד וסימ׳ כי ענן יי׳ וכסה ענן הקטרת יפיק

החטאת אשר לו: ולקח מלא
המחתה גחלי אש מעל המזבח
מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת
סמים דקה והביא מבית לפרכת:
ונתן את הקטרת על האש לפני
יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת
אשר על העדות ולא ימות: ולקח
מדם הפר והזה באצבעו על
פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת
יזה שבע פעמים מן הדם
באצבעו: ושחט את שעיר
החטאת אשר לעם והביא את
דמו אל מבית לפרכת ועשה את
דמו כאשר עשה לדם הפר והזה
אתו על הכפרת ולפני הכפרת:
וכפר על הקדש מטמאת בני
ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם
וכן יעשה לאהל מועד השכן

אתם בתוך טמאתם: וכל אדם
לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר
בקדש עד צאתו וכפר בעדו
ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל:
ויצא אל המזבח אשר לפני
יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר
ומדם השעיר ונתן על קרנות
המזבח סביב: והזה עליו מן
הדם באצבעו שבע פעמים
וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל:
וכלה מכפר את הקדש ואת אהל
מועד ואת המזבח והקריב את
השעיר החי: וסמך אהרן את
שתי ידו על ראש השעיר החי
והתודה עליו את כל עונת בני
ישראל ואת כל פשעיהם לכל
חטאתם ונתן אתם על ראש
השעיר ושלח ביד איש עתי

מפט החילות ונפן ונסע ואתם פנו לכם וסעו וחבי והראש אחר יפנה כי בא ש׳אול ונטשתיך והיו תצאתו

את הדם בפר׳ ימו ויקרבו בנ אהרן את הדם בפלש׳ ויהי ביום השמיני ויצא אל המזבח בפלש אחרי ג׳

המדברה׃ ונשא השעיר עליו את
כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את
השעיר במדבר׃ ובא אהרן אל
אהל מועד ופשט את בגדי הבד
אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם
שם׃ ורחץ את בשרו במים במקום
קדש ולבש את בגדיו ויצא ועשה
את עלתו ואת עלת העם וכפר
בעדו ובעד העם׃ ואת חלב החטאת
יקטיר המזבחה׃ והמשלח את
השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ
את בשרו במים ואחרי כן יבוא
אל המחנה׃ ואת פר החטאת ואת
שעיר החטאת אשר הובא את
דמם לכפר בקדש יוציא אל
מחוץ למחנה ושרפו באש את
ערתם ואת בשרם ואת פרשם׃
והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ

את בשרו במים ואחרי כן יבוא
אל המחנה׃ והיתה לכם לחקת עולם
בחדש השביעי בעשור לחדש
תענו את נפשתיכם וכל מלאכה
לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם׃
כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה
תטהרו׃ שבת שבתון היא לכם
ועניתם את נפשתיכם חקת עולם׃
וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר
ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש
את בגדי הבד בגדי הקדש׃ וכפר
את מקדש הקדש ואת אהל מועד
ואת המזבח יכפר ועל הכהנים
ועל כל עם הקהל יכפר׃ והיתה
זאת לכם לחקת עולם לכפר על
בני ישראל מכל חטאתם אחת
בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את

והביאם ג̇ ב̇ מל̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ למען אשר יביאו ולקחום עמים ובדוס ולקחום קדמ̇ חס̇ : מבית ישראל
חס̇ וחד מל̇ וסימ̇ ואלהם תאמר ואליהם ל̇ת ב̇ה : נתתי פני ד̇ ב̇ל̇יש̇ וסימ̇ בנפש האכלת ונגפתם והשמיתהו ונאלמתם

משה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל
ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה
יהוה לאמר׃ איש איש מבית ישראל
אשר ישחט שור או כשב או עז
במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה׃
ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב
קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם
יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת
האיש ההוא מקרב עמו׃ למען אשר
יביאו בני ישראל את זבחיהם
אשר הם זבחים על פני השדה
והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד
אל הכהן וזבחו זבחי שלמים
ליהוה אותם׃ וזרק הכהן את הדם
על מזבח יהוה פתח אהל מועד
והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה׃

ה ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם
אשר הם זנים אחריהם חקת עולם
ב תהיה זאת להם לדרתם׃ ואלהם
תאמר איש איש מבית ישראל
ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר
יעלה עלה או זבח׃ ואל פתח אהל
מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה
ה ב ונכרת האיש ההוא מעמיו׃ ואיש
איש מבית ישראל ומן הגר הגר
בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי
פני בנפש האכלת את הדם והכרתי
אתה מקרב עמה׃ כי נפש הבשר
ל בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח
לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא
ה בנפש יכפר׃ על כן אמרתי לבני
ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם
והגר הגר בתוככם לא יאכל דם׃
ואיש איש מבני ישראל ומן הגר

משפטי דקד לחקתי ט וסימנ׳ את משפטי. והארץ תעיב ותאמר את משפטי ב בן מעע השיב יען
במשפטי ועבדי דוד ועל ריב המה׃

הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או
עוף אשר יאכל ושפך את דמו
וכסהו בעפר׃ כי נפש כל בשר דמו
בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם
כל בשר לא תאכלו כי נפש כל
בשר דמו הוא כל אכליו יכרת׃
וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה
באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב וטהר׃
ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ
ונשא עונו׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר 18
אל בני ישראל ואמרת אלהם אני
יהוה אלהיכם׃ כמעשה ארץ
מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו
וכמעשה ארץ כנען אשר אני
מביא אתכם שמה לא תעשו
ובחקתיהם לא תלכו׃ את משפטי

תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם
אני יהוה אלהיכם׃ ושמרתם את
חקתי ואת משפטי אשר יעשה
אתם האדם וחי בהם אני יהוה׃
איש איש אל כל
שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה
אני יהוה׃ ערות
אביך וערות אמך לא תגלה אמך
הוא לא תגלה ערותה׃
ערות אשת אביך לא
תגלה ערות אביך הוא׃
ערות אחותך בת אביך
או בת אמך מולדת בית או מולדת
חוץ לא תגלה ערותן׃
ערות בת בנך או בת
בתך לא תגלה ערותן כי ערותך
הנה׃ ערות בת אשת
אביך מולדת אביך אחותך הוא

ואת בת ה׳ וסימנ׳ ואת בת היענה וחבי׳ את בת בנה והמלך שלמה העלה שולמב׳ : בחייה ויחייה חייה ג׳ וס׳

לא תגלה ערותה׃
ערות אחות אביך לא
תגלה שאר אביך הוא׃
ערות אחות אמך
לא תגלה כי שאר אמך הוא׃
ערות אחי אביך
לא תגלה אל אשתו לא תקרב
דדתך הוא׃
ערות כלתך לא תגלה אשת
בנך הוא לא תגלה ערותה׃
ערות אשת אחיך לא
תגלה ערות אחיך הוא׃
ערות אשה ובתה
לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה
לא תקח לגלות ערותה שארה
הנה זמה הוא׃ ואשה אל אחתה
לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה
בחייה׃ ואל אשה בנדת טמאתה

לא תקרב לגלות ערותה׃ ואל אשת
עמיתך לא תתן שכבתך לזרע
לטמאה בה׃ ומזרעך לא תתן
להעביר למלך ולא תחלל את שם
אלהיך אני יהוה׃ ואת זכר לא
תשכב משכבי אשה תועבה הוא׃
ובכל בהמה לא תתן שכבתך
לטמאה בה ואשה לא תעמד
לפני בהמה לרבעה תבל הוא׃ אל
תטמאו בכל אלה כי בכל אלה
נטמאו הגוים אשר אני משלח
מפניכם׃ ותטמא הארץ
ואפקד עונה עליה ותקא הארץ
את ישביה׃ ושמרתם אתם את
חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל
התועבת האלה האזרח והגר הגר
בתוככם׃ כי את כל התועבת האל
עשו אנשי הארץ אשר לפניכם

בלש׳ וסימ׳ ואשה אל אחתה ולרש

ותטמא הארץ׃ ולא תקיא הארץ
אתכם בטמאכם אתה כאשר
קאה את הגוי אשר לפניכם׃ כי כל
אשר יעשה מכל התועבת האלה
ונכרתו הנפשות העשת מקרב
עמם׃ ושמרתם את משמרתי
לבלתי עשות מחקות התועבת
אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו
בהם אני יהוה אלהיכם׃

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל כל עדת בני ישראל ואמרת
אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני
יהוה אלהיכם׃ איש אמו ואביו
תיראו ואת שבתתי תשמרו אני
יהוה אלהיכם׃ אל תפנו אל האלילם
ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני
יהוה אלהיכם׃ וכי תזבחו זבח

שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו׃
ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר
עד יום השלישי באש ישרף׃ ואם
האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא
לא ירצה׃ ואכליו עונו ישא כי את
קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה׃ ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר
ולקט קצירך לא תלקט׃ וכרמך
לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט
לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה
אלהיכם׃ לא תגנבו ולא תכחשו
ולא תשקרו איש בעמיתו׃ ולא
תשבעו בשמי לשקר וחללת את
שם אלהיך אני יהוה׃ לא תעשק
את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת
שכיר אתך עד בקר׃ לא תקלל
חרש ולפני עור לא תתן מכשל

הוכח ה׳ וסימנהון הוכח תוכיח יוכיח אתכם הוכח בדבר לא יסכן ומה יוכיח הוכיח מכס לא יאהב

ויראת מאלהיך אני יהוה׃ לא תעשו
עול במשפט לא תשא פני דל ולא
תהדר פני גדול בצדק תשפט
עמיתך׃ לא תלך רכיל בעמיך
לא תעמד על דם רעך אני יהוה׃
לא תשנא את אחיך בלבבך
הוכח תוכיח את עמיתך ולא
תשא עליו חטא׃ לא תקם ולא
תטר את בני עמך ואהבת לרעך
כמוך אני יהוה׃ את חקתי תשמרו
בהמתך לא תרביע כלאים שדך
לא תזרע כלאים ובגד כלאים
שעטנז לא יעלה עליך׃ ואיש
כי ישכב את אשה שכבת זרע
והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה
לא נפדתה או חפשה לא נתן לה
בקרת תהיה לא יומתו כי לא
חפשה׃ והביא את אשמו ליהוה

אל פתח אהל מועד איל אשם׃
וכפר עליו הכהן באיל האשם
לפני יהוה על חטאתו אשר חטא
ונסלח לו מחטאתו אשר חטא׃

וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל
עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו
שלש שנים יהיה לכם ערלים לא
יאכל׃ ובשנה הרביעת יהיה כל
פריו קדש הלולים ליהוה׃ ובשנה
החמישת תאכלו את פריו להוסיף
לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם׃
לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא
תעוננו׃ לא תקפו פאת ראשכם
ולא תשחית את פאת זקנך׃ ושרט
לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת
קעקע לא תתנו בכם אני יהוה׃
אל תחלל את בתך להזנותה ולא

החמושית כ״ת

מפע ה׳ וסימניהון שיבה תקום הכשדים לעתם קטרתם זעפך וזעפך׃ במדה תלת וסימניהון במשקל ובמשורה באלפים אמה הארך במדה׃ במשפט תמניא דגש וסימנ׳ לא תעשו עול לא תעשו עול

תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה׃
את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו
אני יהוה׃ אל תפנו אל האבת ואל
הידענים אל תבקשו לטמאה בהם
אני יהוה אלהיכם׃ מפני שיבה
תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך
אני יהוה׃ וכי
יגור אתך גר בארצכם לא תונו
אתו׃ כאזרח מכם יהיה לכם הגר
הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי
גרים הייתם בארץ מצרים אני
יהוה אלהיכם׃ לא תעשו עול
במשפט במדה במשקל ובמשורה׃
מאזני צדק אבני צדק איפת
צדק והין צדק יהיה לכם אני
יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים׃ ושמרתם את
כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם

אתם אני יהוה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ואל
בני ישראל תאמר איש איש מבני
ישראל ומן הגר הגר בישראל
אשר יתן מזרעו למלך מות יומת
עם הארץ ירגמהו באבן׃ ואני
אתן את פני באיש ההוא והכרתי
אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן
למלך למען טמא את מקדשי
ולחלל את שם קדשי׃ ואם העלם
יעלימו עם הארץ את עיניהם
מן האיש ההוא בתתו מזרעו
למלך לבלתי המית אתו׃ ושמתי
אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו
והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו
לזנות אחרי המלך מקרב עמם׃
והנפש אשר תפנה אל האבת ואל
הידענים לזנות אחריהם ונתתי

לא תכירו ונביאי ייי צבאות על כן לא יקומו רשעים ודרך ענוים שאת פני רשע שמחה בחוק וכל אויב
במשפט ... עמך׃ אבתם ... אל האבת והנפש
אשר תפנה ויחנו באבת ויסעו מאבת ויחנו באבת ויסעו מאבת דאלה מסעי׃

והנאפת ל׳ והיכפת ל׳ כתפת ל׳ מנאפת ל׳ מהתפת ל׳ ליפת ל׳ מרחפת ל׳ : מות יומתו ג׳ חס׳ בע׳ וסימנהון
ואת זכר ואשה אשר תקרב כי יהיה בהם אוב או ידעני ובמות יומתו שניהם בכולם אשת אביו

את פני בנפש ההוא והכרתי אתו
מקרב עמו׃ והתקדשתם והייתם
קדשים כי אני יהוה אלהיכם׃
ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם
אני יהוה מקדשכם׃ כי איש איש
אשר יקלל את אביו ואת אמו מות
יומת אביו ואמו קלל דמיו בו׃ ואיש
אשר ינאף את אשת איש אשר
ינאף את אשת רעהו מות יומת
הנאף והנאפת׃ ואיש אשר
ישכב את אשת אביו ערות
אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם
בם׃ ואיש אשר ישכב את כלתו
מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם
בם׃ ואיש אשר ישכב את זכר
משכבי אשה תועבה עשו שניהם
מות יומתו דמיהם בם׃ ואיש
אשר יקח את אשה ואת אמה

זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן
ולא תהיה זמה בתוככם׃ ואיש
אשר יתן שכבתו בבהמה מות
יומת ואת הבהמה תהרגו׃ ואשה
אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה
אתה והרגת את האשה ואת הבהמה
מות יומתו דמיהם בם׃ ואיש אשר
יקח את אחתו בת אביו או בת אמו
וראה את ערותה והיא תראה
את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני
בני עמם ערות אחתו גלה עונו
ישא׃ ואיש אשר ישכב את אשה
דוה וגלה את ערותה את מקרה
הערה והוא גלתה את מקור דמיה
ונכרתו שניהם מקרב עמם׃ וערות
אחות אמך ואחות אביך לא תגלה
כי את שארו הערה עונם ישאו׃
ואיש אשר ישכב את דדתו

דוה תלת וסימנהון וגלה את ערותה תדרס כמו דוה כל היום דוה חד בתורה וחד בנביאים וחד בכתובים׃
הערה תלת וסימנ׳ מקרה כי את שארו תחת אשר הערה

בחקת ג׳ חס בלש׳ וסימנהון ולא תלכו בחקת הגוי ובחקותיהם לא תלכו עד היום הם עשים נתן שמש
את מקרה העריה והלחבתי את כמה והבאת מקולה: ימותו ה׳ חס וסי׳ כל התו׳ חד אם ימתו מ׳מנו וכל ירמי׳

עֶרְוַת דֹּדוֹ גִּלָּה חֶטְאָם יִשָּׂאוּ עֲרִירִים
יָמֻתוּ׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֵשֶׁת
אָחִיו נִדָּה הִוא עֶרְוַת אָחִיו גִּלָּה
עֲרִירִים יִהְיוּ׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת כָּל
חֻקֹּתַי וְאֶת כָּל מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא תָקִיא אֶתְכֶם הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה
לָשֶׁבֶת בָּהּ׃ וְלֹא תֵלְכוּ בְּחֻקֹּת הַגּוֹי
אֲשֶׁר אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת
כָּל אֵלֶּה עָשׂוּ וָאָקֻץ בָּם׃ וָאֹמַר
לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת אַדְמָתָם
וַאֲנִי אֶתְּנֶנָּה לָכֶם לָרֶשֶׁת אֹתָהּ
אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם
מִן הָעַמִּים׃ וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין הַבְּהֵמָה
הַטְּהֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין הָעוֹף הַטָּמֵא
לַטָּהֹר וְלֹא תְשַׁקְּצוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם
בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ

הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטַמֵּא׃
וִהְיִיתֶם לִי קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי
יְהוָה וָאַבְדִּל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לִהְיוֹת
לִי׃ וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בָהֶם
אוֹב אוֹ יִדְּעֹנִי מוֹת יוּמָתוּ בָּאֶבֶן
יִרְגְּמוּ אֹתָם דְּמֵיהֶם בָּם׃

סד פס סימן נודד

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל הַכֹּהֲנִים
בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְנֶפֶשׁ לֹא
יִטַּמָּא בְּעַמָּיו׃ כִּי אִם לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב
אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וְלִבְנוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו׃
וְלַאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר
לֹא הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטַּמָּא׃ לֹא יִטַּמָּא
בַּעַל בְּעַמָּיו לְהֵחַלּוֹ׃ לֹא יִקְרְחָה קָרְחָה
בְּרֹאשָׁם וּפְאַת זְקָנָם לֹא יְגַלֵּחוּ
וּבִבְשָׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שָׂרָטֶת׃ קְדֹשִׁים
יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יְחַלְּלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם
כִּי אֶת אִשֵּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם

ירמיה כות במ׳ יהיו כל האנשים כגני ימלתו כי החיים ידעים ש׳ ימותו: הקרובה ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנה
הבתולה והיה העיר: הכהנים בנ׳ אהרן ד׳ וסימנ׳ אמר אל הכהנים בנ׳ אהרן ויעמדו על עמדם

אשה ב׳ ר״פ פ״ס וסימ׳ אשה זנה אשה תאר... וחד האשה המנאפת׃ יטמא ה׳ בת״ג וסימנ׳ אמר אל הכהנים
ולאחתו הבתולה בעל בעמיו ועל כל נפשות לאביו ולאמו׃ בבתוליה ל׳ והעליה ל׳ סלסליה ל׳ ומשאליה ל׳ ויגליה ל׳

מקריבכם והיו קדש׃ אשה זנה
וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה
לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו׃ וקדשתו
כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש
יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם׃
ובת איש כהן כי תחל לזנות את
אביה היא מחללת באש תשרף׃
והכהן הגדול
מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן
המשחה ומלא את ידו ללבש את
הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו
לא יפרם׃ ועל כל נפשת מת לא יבא
לאביו ולאמו לא יטמא׃ ומן המקדש
לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו
כי נזר שמן משחת אלהיו עליו
אני יהוה׃ והוא אשה בבתוליה
יקח׃ אלמנה וגרושה וחללה זנה
את אלה לא יקח כי אם בתולה

מעמיו יקח אשה׃ ולא יחלל זרעו
בעמיו כי אני יהוה מקדשו׃
פ וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ דבר אל אהרן לאמר איש
מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום
לא יקרב להקריב לחם אלהיו׃ כי
כל איש אשר בו מום לא יקרב
איש עור או פסח או חרם או שרוע׃
או איש אשר יהיה בו שבר רגל
או שבר יד׃ או גבן או דק או תבלל
בעינו או גרב או ילפת או מרוח
אשך׃ כל איש אשר בו מום מזרע
אהרן הכהן לא יגש להקריב את
אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו
לא יגש להקריב׃ לחם אלהיו מקדשי
הקדשים ומן הקדשים יאכל׃ אך
אל הפרכת לא יבא ואל המזבח
לא יגש כי מום בו ולא יחלל את

ויגליה ל׳ ותחלליה ל׳ אוכליה ל׳ בשוליה ל׳ ומחלליה ל׳ וחלליה ל׳ ג׳ פ״ס מיטע בענ׳ וסימ׳ איש מזרעך לא יקרב
להקריב כי כל איש אשר בו מום לא יקרב כל איש אשר בו מום לא יגש להקריב׃ חרם ב׳ בתל׳ ל״ש וסי׳ או חרם
או שרוע מלכיה בן חרם׃ מקדשי הקדשים ה׳ בל״ש וסימנהון לחם אלהיו לשכת ב׳ בן עזגדת ולתתיו׳ מקדשים
ומקדשים ג׳ כתיב כן וסימנהון אשר הם מקדשים ומקדשים ללוים והלוים מקדשים

מלפני אתנח עשר וסימניהון בר ותושב אם יש את נפשכם ונכרתה הנפש לא יכרת איש לא יכרת לך
וחביל הראיתם כי נכנע חרמ רפים ויהי כחול זרעך כי רוח מלפני לא נסתרו מל׳

מקדשי כי אני יהוה מקדשם׃ וידבר
משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
ישראל׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי
בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי
אשר הם מקדשים לי אני יהוה׃
אמר אלהם לדרתיכם כל איש
אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים
אשר יקדישו בני ישראל ליהוה
וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא
מלפני אני יהוה׃ איש איש מזרע
אהרן והוא צרוע או זב בקדשים
לא יאכל עד אשר יטהר והנגע
בכל טמא נפש או איש אשר
תצא ממנו שכבת זרע׃ או איש
אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא
לו או באדם אשר יטמא לו לכל

טמאתו׃ נפש אשר תגע בו וטמאה
עד הערב ולא יאכל מן הקדשים
כי אם רחץ בשרו במים׃ ובא
השמש וטהר ואחר יאכל מן
הקדשים כי לחמו הוא׃ נבלה
וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני
יהוה׃ ושמרו את משמרתי ולא
ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו
אני יהוה מקדשם׃ וכל זר לא יאכל
קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל
קדש׃ וכהן כי יקנה נפש קנין
כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו
הם יאכלו בלחמו׃ ובת כהן כי
תהיה לאיש זר הוא בתרומת
הקדשים לא תאכל׃ ובת כהן כי
תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין
לה ושבה אל בית אביה כנעוריה
מלחם אביה תאכל וכל זר לא

מל׳ אם נמצאו ויביאו מלאכים בצים׃ באדם ארבע ועלמותהם נגע צרעת או באדם אשר
ובוגרים באדם עד אשר ישלט וחד ובאדם מבין ירחב כי יאריך

ושיר ה׳ וסימניהון שרוע כל פטר רחם כי לא תזבח לי״י אלהיך ואת נב עיר הכהנים ויחרימו את כל אשר:

יאכל קדש בשגגה
ויסף חמשיתו עליו ונתן לכהן את
הקדש: ולא יחללו את קדשי בני
ישראל את אשר ירימו ליהוה:
והשיאו אותם עון אשמה באכלם
את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
ישראל ואמרת אלהם איש איש
מבית ישראל ומן הגר בישראל
אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם
ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה
לעלה: לרצנכם תמים זכר בבקר
בכשבים ובעזים: כל אשר בו
מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה
לכם: ואיש כי יקריב זבח שלמים
ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר

או בצאן תמים יהיה לרצון כל
מום לא יהיה בו: עורת או שבור
או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת
לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא
תתנו מהם על המזבח ליהוה: ושור
ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה
אתו ולנדר לא ירצה: ומעוך וכתות
ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה
ובארצכם לא תעשו: ומיד בן נכר
לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל
אלה כי משחתם בהם מום בם לא
ירצו לכם:
וידבר יהוה אל משה לאמר:
שור או כשב או עז כי יולד והיה
שבעת ימים תחת אמו ומיום
השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה
ליהוה: ושור או שה אתו ואת בנו
לא תשחטו ביום אחד: וכי תזבחו

וכתות ל׳ ואחד כתות ל׳ ואחמל וכרות ל׳ וכרות ל׳ ומשוח ל׳ ומשוח ל׳ ומעשית ל׳ ומעשית ל׳ טובם ל׳ טובם ל׳

לא תותירו ל̇ ולא תותירו ל̇ לא תונו ל̇ ולא תונו ל̇ לא יגיד ל̇ ולא יגיד ל̇ לא תקצר ל̇ ולא תקצר לחוד׃

זבח תודה ליהוה לרצנכם תזבחו׃
ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו
עד בקר אני יהוה׃ ושמרתם מצותי
ועשיתם אתם אני יהוה׃ ולא תחללו
את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני
ישראל אני יהוה מקדשכם׃ המוציא
אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר 23
אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי
יהוה אשר תקראו אתם מקראי
קדש אלה הם מועדי׃ ששת ימים
תעשה מלאכה וביום השביעי שבת
שבתון מקרא קדש כל מלאכה
לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל
מושבתיכם׃
אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר
תקראו אתם במועדם׃ בחדש הראשון

בארבעה עשר לחדש בין הערבים
פסח ליהוה׃ ובחמשה עשר יום לחדש
הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים
מצות תאכלו׃ ביום הראשון מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו׃ והקרבתם אשה ליהוה
שבעת ימים ביום השביעי מקרא
קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו׃

ס

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם כי
תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם
וקצרתם את קצירה והבאתם את
עמר ראשית קצירכם אל הכהן׃
והניף את העמר לפני יהוה לרצנכם
ממחרת השבת יניפנו הכהן׃ ועשיתם
ביום הניפכם את העמר כבש תמים
בן שנתו לעלה ליהוה׃ ומנחתו שני

עד עצם היום הזה ג׳ וסימנ׳ ולחם וקלי ויהי לעת בא שלח אתנ׳ : תהיינה דוספרתם ורבתלית ורוהקרבתם

ועשרנים סלת בלולה בשמן אשה
ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת
ההין׃ ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו
עד עצם היום הזה עד הביאכם את
קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם
בכל משבתיכם׃
וספרתם לכם ממחרת השבת
מיום הביאכם את עמר התנופה
שבע שבתות תמימת תהיינה׃ עד
ממחרת השבת השביעת תספרו
חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה
ליהוה׃ ממושבתיכם תביאו לחם
תנופה שתים שני עשרנים סלת
תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה׃
והקרבתם על הלחם שבעת כבשים
תמימם בני שנה ופר בן בקר אחד
ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם
ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה׃

ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת
ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים׃
והניף הכהן אתם על לחם הבכרים
תנופה לפני יהוה על שני כבשים
קדש יהיו ליהוה לכהן׃ וקראתם
בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו
חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם׃
ובקצרכם את קציר ארצכם לא
תכלה פאת שדך בקצרך ולקט
קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב
אתם אני יהוה אלהיכם׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל
בני ישראל לאמר בחדש השביעי
באחד לחדש יהיה לכם שבתון
זכרון תרועה מקרא קדש׃ כל
מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם
אשה ליהוה׃

בן וב׳ קלי וסימנ׳ וחמשה סאים ויצבט לה קלי

לאחיך איפת הקליא הזה

זכרון ב׳ וסי׳ תרועה לראשנים להכם עם הכסיל ושא קל זכרון׃ שבתכם מועדיכם מועדיכם משמרכם
מוסרכם עמכם שמחתכם חמיכם היכלכם באכלכם בשמחתכם בידכם לרעכם באספכם בעצבתיכם במיצאכם

וידבר יהוה אל משה לאמר׃
אך בעשור לחדש השביעי הזה
יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה
לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם
אשה ליהוה׃ וכל מלאכה לא תעשו
בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא
לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם׃ כי
כל הנפש אשר לא תענה בעצם
היום הזה ונכרתה מעמיה׃ וכל
הנפש אשר תעשה כל מלאכה
בעצם היום הזה והאבדתי את
הנפש ההוא מקרב עמה׃ כל מלאכה
לא תעשו חקת עולם לדרתיכם
בכל משבתיכם׃ שבת שבתון הוא
לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה
לחדש בערב מערב עד ערב
תשבתו שבתכם׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר

אל בני ישראל לאמר בחמשה
עשר יום לחדש השביעי הזה חג
הסכות שבעת ימים ליהוה׃ ביום
הראשון מקרא קדש כל מלאכת
עבדה לא תעשו׃ שבעת ימים
תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני
מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם
אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת
עבדה לא תעשו׃ אלה מועדי יהוה
אשר תקראו אתם מקראי קדש
להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה
זבח ונסכים דבר יום ביומו׃ מלבד
שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד
כל נדריכם ומלבד כל נדבתיכם
אשר תתנו ליהוה׃ אך בחמשה
עשר יום לחדש השביעי באספכם
את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה
שבעת ימים ביום הראשון שבתון
וביום ה[illegible]

כל הטעמים יש להם משרתים משרת הטפחה היא המאלכה לעולם ולעולם לא תהיה מאלכה [illegible]
[illegible] בשמונה מקומות בלבד סימן [illegible] בכל מושבתיכם את כל הדרתיכם [illegible]
ומכל [illegible] מכל תועבותיכם [illegible] מתנותיכם ר״ב חס [illegible]
[illegible] ונתתם בית ישראל מכל מתנתיכם ובשארית מתנתכם חסר׃

ולקחתם ו̇ וסימנ׳ גם את זה תגרית תזוב ביום הראשון והתחזקתם ולקחתם ושמתם את מחנה ישראל ונתתם
אל העגלה: ידעו יב̇ וסי׳ למען ידעו דרתיכם קומי נא והשתנית יצרי פסל כולם למען ידעו ממזרח שמשו

וביום השמיני שבתון: ולקחתם לכם
ביום הראשון פרי עץ הדר כפת
תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת
ימים: וחגתם אתו חג ליהוה שבעת
ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם
בחדש השביעי תחגו אתו: בסכת
תשבו שבעת ימים כל האזרח
בישראל ישבו בסכת: למען ידעו
דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני
ישראל בהוציאי אותם מארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם: וידבר
משה את מעדי יהוה אל בני ישראל:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את
בני ישראל ויקחו אליך שמן זית
זך כתית למאור להעלת נר תמיד:
מחוץ לפרכת העדת באהל מועד

יערך אתו אהרן מערב עד בקר
לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם:
על המנרה הטהרה יערך את הנרות
לפני יהוה תמיד:
ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה
חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת:
ושמת אותם שתים מערכות שש
המערכת על השלחן הטהר לפני
יהוה: ונתת על המערכת לבנה זכה
והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה:
ביום השבת ביום השבת יערכנו
לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל
ברית עולם: והיתה לאהרן ולבניו
ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים
הוא לו מאשי יהוה חק עולם:
ויצא בן אשה
ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך
בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית

עמיר ולא ילמדון עוד ותפשים תתכם כמות ביתו ימי הפקד כל תפלה כל תחנה ר׳ דדברי
ימים ואתה תשמע מן השמים שנתה יוי למען ידעו דור אחרון ויאמרו צרינו לא ירשעו ז̇
הטהר טמא חסר וסימ׳ להבדיל והורת ביום והברלתם על השלחן הטהר והחי הטהר:

ויקלל ג׳ וסימ׳ ויקב בן האשה ועפר בעפר ויקלל הפלשתי: כל בן בשתי נקוד בטע לא מקף במה מקף וכל

ואיש הישראלי: ויקב בן האשה
הישראלית את השם ויקלל ויביאו
אתו אל משה ושם אמו שלמית
בת דברי למטה דן: ויניחהו במשמר
לפרש להם על פי יהוה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: הוצא
את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו
כל השמעים את ידיהם על ראשו
ורגמו אתו כל העדה: ואל בני ישראל
תדבר לאמר איש איש כי יקלל
אלהיו ונשא חטאו: ונקב שם יהוה
מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה
כגר כאזרח בנקבו שם יומת: ואיש
כי יכה כל נפש אדם מות יומת:
ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש
תחת נפש: ואיש כי יתן מום בעמיתו
כאשר עשה כן יעשה לו: שבר
תחת שבר עין תחת עין שן תחת
שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן
בו: ומכה בהמה ישלמנה ומכה
אדם יומת: משפט אחד יהיה לכם
כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם:
וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו
את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו
אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר
צוה יהוה את משה:

קכ״ד פסוקים סימן מועדי

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר:
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם
כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן
לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה:
שש שנים תזרע שדך ושש שנים
תזמר כרמך ואספת את תבואתה:
ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה
לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע

הישראלית ואת זכריהו בן יברכיהו ... ואת בית מגדלם בן יברכיהו ...

שבתון כות:

119

תקצור דספיח ואתה תקצור תזלע ותקצור השבלים זורע ותקצור מל׳ ודא חס׳ : הגרים ב׳ וסימ׳ והיתה וגם מבני
התושבים והיה תפילין ויקבץ יאת כל יהודה : שופר ב׳ מל׳ בתו׳ וסי׳ והעברת שופר תרועה ב׳ בון וכל נבי׳ וכתו׳ כות

וכרמך לא תזמר׃ את ספיח קצירך
לא תקצור ואת ענבי נזירך לא
תבצר שנת שבתון יהיה לארץ׃
והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך
הגרים עמך׃ ולבהמתך ולחיה אשר
בארצך תהיה כל תבואתה לאכל׃
וספרת לך שבע
שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים
והיו לך ימי שבע שבתת השנים
תשע וארבעים שנה׃ והעברת
שופר תרועה בחדש השביעי
בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו
שופר בכל ארצכם׃ וקדשתם את
שנת החמשים שנה וקראתם דרור
בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה
לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש
אל משפחתו תשבו׃ יובל הוא שנת

החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו
ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו
את נזריה׃ כי יובל הוא קדש תהיה
לכם מן השדה תאכלו את תבואתה׃
בשנת היובל הזאת תשבו איש אל
אחזתו׃ וכי תמכרו ממכר לעמיתך
או קנה מיד עמיתך אל תונו איש
את אחיו׃ במספר שנים אחר היובל
תקנה מאת עמיתך במספר שני
תבואת ימכר לך׃ לפי רב השנים
תרבה מקנתו ולפי מעט השנים
תמעיט מקנתו כי מספר תבואת הוא
מכר לך׃ ולא תונו איש את עמיתו
ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם׃
ועשיתם את חקתי ואת משפטי
תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על
הארץ לבטח׃ ונתנה הארץ פריה
ואכלתם לשבע וישבתם לבטח

פתח

כותהון מלאים בר מן תלת חסרים וסימנהון תלך חכך שפר ברי יאמר האח ומן
ויגרא אבנ׳ ילום עד סוף ספרית תלת זמן מיוחדין ועניית
לחור וחטאת להור ויקאת להור לעולם להור במושלם להור

עליה: וכי תאמרו מה נאכל בשנה
השביעת הן לא נזרע ולא נאסף
את תבואתנו: וצויתי את ברכתי
לכם בשנה הששית ועשת את
התבואה לשלש השנים: וזרעתם
את השנה השמינת ואכלתם מן
התבואה ישן עד השנה התשיעת
עד בוא תבואתה תאכלו ישן: והארץ
לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי
גרים ותושבים אתם עמדי: ובכל
ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ:
כי ימוך אחיך
ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב
אליו וגאל את ממכר אחיו: ואיש
כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו
ומצא כדי גאלתו: וחשב את
שני ממכרו והשיב את העדף
לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו:

ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה
ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת
היובל ויצא ביבל ושב לאחזתו:
ואיש כי ימכר
בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו
עד תם שנת ממכרו ימים תהיה
גאלתו: ואם לא יגאל עד מלאת לו
שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר
אשר לא חמה לצמיתת לקנה אתו
לדרתיו לא יצא ביבל: ובתי החצרים
אשר אין להם חמה סביב על שדה
הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל
יצא: וערי הלוים בתי ערי אחזתם
גאלת עולם תהיה ללוים: ואשר
יגאל מן הלוים ויצא ממכר בית
ועיר אחזתו ביבל כי בתי ערי הלוים
הוא אחזתם בתוך בני ישראל:
ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי

ובאחיכם ל̇ ולאחתו ל̇ באכלכם ל̇ לבניכם ל̇ מך ל̇ ומך ל̇ מגרנך ל̇ מלויה ל̇ ממהל ל̇ וממהר ל̇ מחניתה ל̇

ומחניתה לחוד מיסור לחוד ומיסור לחוד משיב לחוד ומשיב לחוד ל̇

אחזת עולם הוא להם׃
וכי ימוך אחיך ומטה ידו
עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך׃
אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת
מאלהיך וחי אחיך עמך׃ את כספך
לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן
אכלך׃ אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים
לתת לכם את ארץ כנען להיות
לכם לאלהים׃
וכי ימוך אחיך עמך ונמכר
לך לא תעבד בו עבדת עבד׃
כשכיר כתושב יהיה עמך עד
שנת היבל יעבד עמך׃ ויצא מעמך
הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו
ואל אחזת אבתיו ישוב׃ כי עבדי
הם אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא ימכרו ממכרת עבד׃

לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך׃
ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת
הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו
עבד ואמה׃ וגם מבני התושבים
הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם
אשר עמכם אשר הולידו בארצכם
והיו לכם לאחזה׃ והתנחלתם אתם
לבניכם אחריכם לרשת אחזה
לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני
ישראל איש באחיו לא תרדה בו
בפרך׃ וכי תשיג
יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו
ונמכר לגר תושב עמך או לעקר
משפחת גר׃ אחרי נמכר גאלה
תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו׃ או דדו
או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו
ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו
ונגאל׃ וחשב עם קנהו משנת המכרו

יובל היובל ה̇ מל̇ וסימנהון וקדשתם את שנת יובל היא שנת החמשים כי יובל היא
... בשנת היובל הזאת במספר שנים אחר היובל ... הקנה אתו ישוב השדה ...

במשך היובל היהוש ... ... חסר ...

ל רישי פס׳ לא לא לא וסי׳ לא יקרחה קרחה בראשם לא תעשון לכם אלילם לא אל עמים רבים לא רגב
עלשונו מרמה: נתינה הארץ יבולה וסי׳ ונתתי גשמיכם תתן עץ השדה נתנה יבולה
גם יי יתן הטוב:

לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו
במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו׃
אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב
גאלתו מכסף מקנתו׃ ואם מעט
נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב
לו כפי שניו ישיב את גאלתו׃ כשכיר
שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו
בפרך לעיניך׃ ואם לא יגאל באלה
ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו׃
כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם
אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם׃ לא תעשו לכם
אלילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם
ואבן משכית לא תתנו בארצכם
להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם׃
את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו
אני יהוה׃ נז פס סד חטילגר
אם בחקתי תלכו ואת מצותי

תשמרו ועשיתם אתם׃ ונתתי גשמיכם
בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה
יתן פריו׃ והשיג לכם דיש את בציר
ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם
לשבע וישבתם לבטח בארצכם׃
ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין
מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ
וחרב לא תעבר בארצכם׃ ורדפתם
את איביכם ונפלו לפניכם לחרב׃
ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם
רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם
לחרב׃ ופניתי אליכם והפריתי אתכם
והרביתי אתכם והקימתי את בריתי
אתכם׃ ואכלתם ישן נושן וישן
מפני חדש תוציאו׃ ונתתי משכני
בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם׃
והתהלכתי בתוככם והייתי לכם
לאלהים ואתם תהיו לי לעם׃ אני

והשבתי יג וסימ׳ ונתתי שלום ופקדתי מעל יהודה למואב והבאתי דמתך דמה המון שיליך והאבדתיך
והכרתי ממלכות כל מדינה חגה חדשיה: ה פס אית בהון ואם ואם וסימנ׳ בחקתי תמאסו בבהמה
הטמאה ואם לא יגאל ואם יחכאו ואם נביאים הם ואם להעלות ואם אבאנו ואם אדרשיה: כב
אור את שבתתי במכ׳ ואת שבתתי רתחלת קדשים וכל מחזיק כות ואת במ׳א את שבתתי וגם את שבתתי
וימרו בי: חקתיו דקד׳ למצותיו ו וסימ׳ בחקתי תמאסו אם תלך ההכית הזה והיה אם תשמע את חקתי
יחלו ואם תשבן יתם:

ונסתם ג̇ וסי׳ ואין רדף אתכם ונסתם ביאה הדי כאשר נסתם מפני׳ והשלחתי ג̇ וסי׳ את חית השדה בה
רעב רעב בארץ׃ ושכלה ג̇ בליש וסי׳ אתכם נשים חלבך מחוץ תשכל חר בתו וחר בנ וחר בפת׃

יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים מהית להם עבדים
ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם
קוממיות׃
ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את
כל המצות האלה׃ ואם בחקתי
תמאסו ואם את משפטי תגעל
נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי
להפרכם את בריתי׃ אף אני אעשה
זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה
את השחפת ואת הקדחת מכלות
עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק
זרעכם ואכלהו איביכם׃ ונתתי
פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו
בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף
אתכם׃ ואם עד אלה לא תשמעו
לי ויספתי ליסרה אתכם שבע
על חטאתיכם׃ ושברתי את גאון

עזכם ונתתי את שמיכם כברזל
ואת ארצכם כנחשה׃ ותם לריק
כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה
ועץ הארץ לא יתן פריו׃ ואם תלכו
עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי
עליכם מכה שבע כחטאתיכם׃
והשלחתי בכם את חית השדה
ושכלה אתכם והכריתה את בהמתכם
והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם׃
ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם
עמי קרי׃ והלכתי אף אני עמכם
בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע
על חטאתיכם׃ והבאתי עליכם
חרב נקמת נקם ברית ונאספתם
אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם
ונתתם ביד אויב׃ בשברי לכם מטה
לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור
אחד והשיבו לחמכם במשקל

ושלחתי ה̇ בליש וסי׳ בתוככם וכל ירמיה כות במב דיגו תחת אשר לא שמעו וכל יחזק וישע
ותלי עשר כות׃ בתנור ל̇ בתנור ל̇ כנגע ל̇ כנגע ל̇ במלכה ל̇ במלכה ל̇ ברמעות ל̇ ברמעות ל̇
במצוה ל̇ במצוה ל̇ בסבך ל̇ בסבך ל̇ בחרט ל̇ בחרט ל̇ בסירות ל̇ בסירות ל̇ בשאת ל̇
בשאת ל̇׃

ואכלתם ולא תשבעו׃
ואם בזאת לא תשמעו
לי והלכתם עמי בקרי׃ והלכתי
עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם
אף אני שבע על חטאתיכם׃ ואכלתם
בשר בניכם ובשר בנתיכם תאכלו׃
והשמדתי את במתיכם והכרתי
את חמניכם ונתתי את פגריכם
על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי
אתכם׃ ונתתי את עריכם חרבה
והשמותי את מקדשיכם ולא
אריח בריח ניחחכם׃ והשמתי
אני את הארץ ושממו עליה
איביכם הישבים בה׃ ואתכם
אזרה בגוים והריקתי אחריכם
חרב והיתה ארצכם שממה
ועריכם יהיו חרבה׃ אז תרצה
הארץ את שבתתיה כל ימי

השמה ואתם בארץ איביכם אז
תשבת הארץ והרצת את שבתתיה׃
כל ימי השמה תשבת את אשר
לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם
עליה׃ והנשארים בכם והבאתי
מרך בלבבם בארצת איביהם
ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנסת
חרב ונפלו ואין רדף׃ וכשלו איש
באחיו כמפני חרב ורדף אין ולא
תהיה לכם תקומה לפני איביכם׃
ואבדתם בגוים ואכלה אתכם
ארץ איביכם׃ והנשארים בכם
ימקו בעונם בארצת איביכם ואף
בעונת אבתם אתם ימקו׃ והתודו
את עונם ואת עון אבתם במעלם
אשר מעלו בי ואף אשר הלכו
עמי בקרי׃ אף אני אלך עמם
בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם

ואף ז̇ ריש פס̇ וסי̇ ואף גם זאת כי היין בוגד אלהים אתמול עיניתי הסיעך מפי צרך
וכל עזרא כות במ̇א אף לו עשן להם : אלף בית מן תרין תרין אתיין לית כות בספר אמט

או אז יכנע לבבם הערל ואז
ירצו את עונם׃ וזכרתי את בריתי
יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף
את בריתי אברהם אזכר והארץ
אזכר׃ והארץ תעזב מהם ותרץ
את שבתתיה בהשמה מהם והם
ירצו את עונם יען וביען במשפטי
מאסו ואת חקתי געלה נפשם׃
ואף גם זאת בהיותם בארץ
איביהם לא מאסתים ולא געלתים
לכלתם להפר בריתי אתם כי אני
יהוה אלהיהם׃ וזכרתי להם
ברית ראשנים אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים לעיני הגוים
להיות להם לאלהים אני יהוה׃
אלה החקים והמשפטים והתורת
אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל
בהר סיני ביד משה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם איש
כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה׃
והיה ערכך הזכר מבן עשרים
שנה ועד בן ששים שנה והיה
ערכך חמשים שקל כסף בשקל
הקדש׃ ואם נקבה הוא והיה
ערכך שלשים שקל׃ ואם מבן
חמש שנים ועד בן עשרים שנה
והיה ערכך הזכר עשרים שקלים
ולנקבה עשרת שקלים׃ ואם מבן
חדש ועד בן חמש שנים והיה
ערכך הזכר חמשה שקלים כסף
ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף׃
ואם מבן ששים שנה ומעלה אם
זכר והיה ערכך חמשה עשר
שקל ולנקבה עשרה שקלים׃ ואם
מך הוא מערכך והעמידו לפני

אט ל̇ בל ל̇ בר ל̇ גב ל̇ גד ל̇ גז ל̇ דש ל̇ הר ל̇ זע ל̇ זו ל̇ חף ל̇ חס ל̇ חח ל̇ חל ל̇ טל ל̇ טח ל̇ יק ל̇ כף ל̇
לך ל̇ מך ל̇ מר ל̇ מט ל̇ מן ל̇ כס ל̇ כת ל̇ סק ל̇ סס ל̇ צן ל̇ צק ל̇ צו ל̇ צא ל̇ רח ל̇ שר ל̇
שך ל̇ של ל̇ שת ל̇ תן ל̇

גאל ג̇ חס וסימ׳ יגאלנה יגאל את השדה יגאל איש ממעשרו׃ יקדש ג̇ חס בליש וסימ׳ ואיש כי יקדש
ויקדשו את דרכי והקדשים ליום הזבח וכל מעשרים ומעשרים כותהון

הכהן והעריך אתו הכהן על פי
אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן׃
ואם בהמה אשר
יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר
יתן ממנו ליהוה יהיה קדש׃ לא
יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע
או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה
בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה
קדש׃ ואם כל בהמה טמאה אשר
לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה
והעמיד את הבהמה לפני הכהן׃
והעריך הכהן אתה בין טוב ובין
רע כערכך הכהן כן יהיה׃ ואם
גאל יגאלנה ויסף חמישתו על
ערכך׃ ואיש כי יקדש את ביתו
קדש ליהוה והעריכו הכהן בין
טוב ובין רע כאשר יעריך אתו
הכהן כן יקום׃ ואם המקדיש

יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף
ערכך עליו והיה לו׃ ואם משדה
אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה
ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים
בחמשים שקל כסף׃ אם משנת
היבל יקדיש שדהו כערכך יקום׃
ואם אחר היבל יקדיש שדהו
וחשב לו הכהן את הכסף על פי
השנים הנותרת עד שנת היבל
ונגרע מערכך׃ ואם גאל יגאל
את השדה המקדיש אתו ויסף
חמשית כסף ערכך עליו וקם לו׃
ואם לא יגאל את השדה ואם מכר
את השדה לאיש אחר לא יגאל
עוד׃ והיה השדה בצאתו ביבל
קדש ליהוה כשדה החרם לכהן
תהיה אחזתו׃ ואם את שדה
מקנתו אשר לא משדה אחזתו

שדה בשדה סק כת הי בט׳ כת יור וסימנהון על שדי יש ספרים ויהי בימי שפט
ועל האחרין הטבה ארמ׳ הכה שמע נוהם תסג לבנום ולבני אהרן

יקדיש ליהוה׃ וחשב לו הכהן את
מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן
את הערכך ביום ההוא קדש ליהוה׃
בשנת היובל ישוב השדה לאשר
קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ׃
וכל ערכך יהיה בשקל הקדש
עשרים גרה יהיה השקל׃ אך בכור
אשר יבכר ליהוה בבהמה לא
יקדיש איש אתו אם שור אם
שה ליהוה הוא׃ ואם בבהמה
הטמאה ופדה בערכך ויסף
חמשתו עליו ואם לא יגאל ונמכר
בערכך׃ אך כל חרם אשר יחרם
איש ליהוה מכל אשר לו מאדם
ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר
ולא יגאל כל חרם קדש קדשים
הוא ליהוה׃ כל חרם אשר יחרם
מן האדם לא יפדה מות יומת׃

וכל מעשר הארץ מזרע הארץ
מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה׃
ואם גאל יגאל איש ממעשרו
חמשיתו יסף עליו׃ וכל מעשר
בקר וצאן כל אשר יעבר תחת
השבט העשירי יהיה קדש ליהוה׃
לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו
ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו
יהיה קדש לא יגאל׃ אלה המצות
אשר צוה יהוה את משה אל בני
ישראל בהר סיני׃ עח פס סימן עדא

וידבר יי׳ אל משה׃ ד חס לאמר וסימ׳ לך לך כי נחות לך עלה מזה תחלי מות בהר סיני
במדבר סיני ריש פס ספר במדבר סיני דפקד סיני במדבר סיני דויעש

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני
באהל מועד באחד לחדש השני
בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים
לאמר׃ שאו את ראש כל עדת
בני ישראל למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות כל זכר לגלגלתם׃
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא בישראל תפקדו אתם
לצבאתם אתה ואהרן׃ ואתכם
יהיו איש איש למטה איש ראש
לבית אבתיו הוא׃ ואלה שמות
האנשים אשר יעמדו אתכם
לראובן אליצור בן שדיאור׃
לשמעון שלמיאל בן צורישדי׃
ליהודה נחשון בן עמינדב׃
ליששכר נתנאל בן צוער׃ לזבולן
אליאב בן חלן׃ לבני יוסף לאפרים
אלישמע בן עמיהוד למנשה

גמליאל בן פדהצור׃ לבנימן אבידן
בן גדעני׃ לדן אחיעזר בן עמישדי׃
לאשר פגעיאל בן עכרן׃ לגד אליסף
בן דעואל׃ לנפתלי אחירע בן עינן׃
אלה קריאי העדה נשיאי מטות
אבותם ראשי אלפי ישראל הם׃
ויקח משה ואהרן את האנשים
האלה אשר נקבו בשמות׃ ואת כל
העדה הקהילו באחד לחדש השני
ויתילדו על משפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה לגלגלתם׃ כאשר צוה יהוה
את משה ויפקדם במדבר סיני׃
ויהיו בני ראובן
בכר ישראל תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות
לגלגלתם כל זכר מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם

דויעש את הפסח בערבת מואב בעצם היום הזה׃ לפלוג ג בטע וסימנ לישש׳כר לבנימן
לנפתלי׃ אבותם ב מל בתג וסימ׳ אלה קרואי העדה ואת שם אהרן ונשיא האוכ ואמרו על׃
ויסמו גם בניהם ויבדלו גם עזרא ולא יכלו להגיד בתוך הלוים חס כול ושנ׳ זך חלה

וחמשים ו סוף פס וסימ׳ בזע לגלגלת פקודיהם דגד ויהיו כל פקדיהם וצבאו דגד אלה פקודי
בני ויהיו ראשית כל אור יצא חס במ״ג מלא וסימ׳ הנה יוצא

לְמַטֵּה רְאוּבֵן שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף
וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
לִבְנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים
אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃
לִבְנֵי גָד תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה גָד חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃
לִבְנֵי יְהוּדָה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא
צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יְהוּדָה
אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵ

מֵאוֹת׃
לִבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר אַרְבָּעָה
וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃

לִבְנֵי זְבוּלֻן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה זְבוּלֻן שִׁבְעָה
וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃

לִבְנֵי יוֹסֵף לִבְנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה
אֶפְרָיִם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃

יוצא המימה תוב והעתרתי אל ... כל ספר כל יצא צבא במ״ג כל יצא
צבא ביעדיו וסימנ מבן עשרים ארמ ויהיו כל הפקודים שמות ראש
בתל

ואת ראשים לפי סוגה אתאב ואת קלעי ל ואת עלותו ל ואת דמה ל ואת ראשי ל ואת המגיב ל

לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם
למטה מנשה שנים ושלשים אלף
ומאתים׃
לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם
למטה בנימן חמשה ושלשים
אלף וארבע מאות׃
לבני דן תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם
למטה דן שנים וששים אלף ושבע
מאות׃
לבני אשר תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמת מבן

עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
פקדיהם למטה אשר אחד
וארבעים אלף וחמש מאות׃

בני נפתלי תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמת מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
פקדיהם למטה נפתלי שלשה
וחמשים אלף וארבע מאות׃

אלה הפקדים אשר פקד משה
ואהרן ונשיאי ישראל שנים
עשר איש איש אחד לבית אבתיו
היו׃ ויהיו כל פקודי בני ישראל
לבית אבתם מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא בישראל׃
ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף
ושלשת אלפים וחמש מאות

ואת פינחס ל ואת שלוש ל ואת עדשי ל ואת החסד ל ואת הקללה ל ואת תרדמת ל
ואת אחיו ל ואת ביתך ל ואת אהליהם ל ואת הארבה ל ואת חבתיכם ל ואת חזיון ל ואת קין ל ואת לבב ל

125

על משכן אל משכן על אס אל אס על חסך אל חסך על בור אל בור על גנדי אל גנדי

וחמשים׃ והלוים למטה אבתם
לא התפקדו בתוכם׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ אך
את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם
לא תשא בתוך בני ישראל׃ ואתה
הפקד את הלוים על משכן העדת
ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה
ישאו את המשכן ואת כל כליו
והם ישרתהו וסביב למשכן יחנו׃
ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים
ובחנת המשכן יקימו אתו הלוים
והזר הקרב יומת׃ וחנו בני ישראל
איש על מחנהו ואיש על דגלו
לצבאתם׃ והלוים יחנו סביב
למשכן העדת ולא יהיה קצף על
עדת בני ישראל ושמרו הלוים
את משמרת משכן העדות׃
ויעשו בני ישראל ככל אשר

צוה יהוה את משה כן עשו׃

ב
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר׃ איש על דגלו באתת לבית
אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב
לאהל מועד יחנו׃ והחנים קדמה
מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם
ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמי
נדב׃ וצבאו ופקדיהם ארבעה
ושבעים אלף ושש מאות׃ והחנים
עליו מטה יששכר ונשיא לבני
יששכר נתנאל בן צוער׃ וצבאו
ופקדיו ארבעה וחמשים אלף
וארבע מאות׃ מטה זבולן ונשיא
לבני זבולן אליאב בן חלן׃ וצבאו
ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע
מאות׃ כל הפקדים למחנה יהודה
מאת אלף ושמנים אלף וששת

על דלתית ל׳ אל דלתא ל׳ על האחה ל׳ אל האחה ל׳ על דרע ל׳ אל דרע ל׳ על טוב ל׳ אל טוב ל׳
על ימין ל׳ אל ימין ל׳ על כלי ל׳ אל כלי ל׳: מטה תרתין ריש פס׳ וסימ׳ מטה זבולן ממטה עזן
ישלח. וג׳ ומטה בנימן ומטה נפתלי ומטה ג׳ כל הפקדים ג׳ בטע וסימ׳ ראש יהודה
ראובן אפרים וחד כל הפקדים למחנה והחנים דן׃

והחונם דשמעון כות כן חס יוד החונם מל דמל ונשיא והחנים חס ןן : שנים ל ושנים ל שכינו ל
ושכינו ל שפך ל ושפך ל תותר ל ותותר ל תגרה ל ותגרה ל השריבה ל והשריבה ל אבוב ל

אַלְפַּיִם וְאַרְבַּע מֵאוֹת לְצִבְאֹתָם
רִאשֹׁנָה יִסָּעוּ׃
דֶּגֶל מַחֲנֵה רְאוּבֵן תֵּימָנָה
לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר
בֶּן שְׁדֵיאוּר׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁשָּׁה
וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ וְהַחוֹנִם
עָלָיו מַטֵּה שִׁמְעוֹן וְנָשִׂיא לִבְנֵי
שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי׃
וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים
אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ וּמַטֵּה גָּד וְנָשִׂיא
לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן רְעוּאֵל׃ וּצְבָאוֹ
וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ כָּל הַפְּקֻדִים
לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן מְאַת אֶלֶף וְאֶחָד
וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת
וַחֲמִשִּׁים לְצִבְאֹתָם וּשְׁנִיִּם יִסָּעוּ׃
וְנָסַע
אֹהֶל מוֹעֵד מַחֲנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ

הַמַּחֲנֹת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ כֵּן יִסָּעוּ אִישׁ
עַל יָדוֹ לְדִגְלֵיהֶם׃
דֶּגֶל מַחֲנֵה אֶפְרַיִם לְצִבְאֹתָם
יָמָּה וְנָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע
בֶּן עַמִּיהוּד׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ וְעָלָיו
מַטֵּה מְנַשֶּׁה וְנָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה
גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ וּמַטֵּה
בִּנְיָמִן וְנָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן
גִּדְעֹנִי׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה
וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ כָּל
הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מְאַת אֶלֶף
וּשְׁמֹנַת אֲלָפִים וּמֵאָה לְצִבְאֹתָם
וּשְׁלִשִׁים יִסָּעוּ׃
דֶּגֶל מַחֲנֵה דָן צָפֹנָה לְצִבְאֹתָם
וְנָשִׂיא לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישַׁדָּי׃
וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף

ואכלה ל : המחנת ג חס וסימ מחנה הלוים כל
בשתי נקוד כמון מחנה ראובן מחנה הלוים
מחנה על אביו ודול : כל שמות השבטים
אחירע אחיעזר אליסף אליצור

המחנות: סימן מחנה ומחנה כל דסמ
בדגלו נקוד כמון עד מחנה כי תצא
עמינדב פדהצ צורי עמיהוד
אליאב אלישמע פדהצ

ופקדיהם ה׳ חס וסי׳ דגלים שלה׳ במ״ג יששכר זבולן ראובן ופקודיהם המדברי מנשה בנימן נפתלי
מבן סימן רפינחם׃ על בית ג׳ וסי׳ וגטן ואת האיש למשפחתן אמותם

ושבע מאות׃ והחנים עליו מטה אשר
ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן׃
וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף
וחמש מאות׃ ומטה נפתלי ונשיא
לבני נפתלי אחירע בן עינן׃ וצבאו
ופקדיהם שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות׃ כל הפקדים למחנה
דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף
ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם׃
אלה פקודי בני
ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנת
לצבאתם שש מאות אלף ושלשת
אלפים וחמש מאות וחמשים׃ והלוים
לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר
צוה יהוה את משה׃ ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את משה כן
חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתיו
על בית אבתיו׃

ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר
יהוה את משה בהר סיני׃ ואלה שמות
בני אהרן הבכר נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר׃ אלה שמות בני אהרן הכהנים
המשחים אשר מלא ידם לכהן׃ וימת
נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבם אש
זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא
היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על
פני אהרן אביהם׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ הקרב
את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן
הכהן ושרתו אתו׃ ושמרו את משמרתו
ואת משמרת כל העדה לפני אהל
מועד לעבד את עבדת המשכן׃
ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת
משמרת בני ישראל לעבד את
עבדת המשכן׃ ונתתה את הלוים
לאהרן ולבניו נתונים נתונים המה לו

ואני יא ריש פס בתו וסימ ואני הנני מקים ואני בבאי מפדן ואני נתתי לך ואני ידעתי כי לא יתן
ואני אקשה את לב ואני הנני מחזק ואני אתן את פני ואני הנה לקחתי וחבי׳ הקדשתי
ב וסימ כי לי כל בכור הקדשתי אתם לי : כל וידבר במדבר סיני במ״ב בהר סיני ואלה תולדת

מאת בני ישראל׃ ואת אהרן ואת בניו
י תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב
יומת׃
יא וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ואני הנה
לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל
תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל
והיו לי הלוים׃ כי לי כל בכור ביום
הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי
לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה
לי יהיו אני יהוה׃
יד וידבר יהוה אל משה במדבר סיני
לאמר׃ פקד את בני לוי לבית אבתם
למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה
תפקדם׃ ויפקד אתם משה על פי יהוה
כאשר צוה׃ ויהיו אלה בני לוי בשמתם
גרשון וקהת ומררי׃ ואלה שמות בני
גרשון למשפחתם לבני ושמעי׃ ובני
קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון

ועזיאל׃ ובני מררי למשפחתם מחלי
ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית
אבתם׃ לגרשון משפחת הלבני
ומשפחת השמעי אלה הם משפחת
הגרשני׃ פקדיהם במספר כל זכר
מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת
אלפים וחמש מאות׃ משפחת הגרשני
אחרי המשכן יחנו ימה׃ ונשיא בית
אב לגרשני אליסף בן לאל׃ ומשמרת
בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל
מכסהו ומסך פתח אהל מועד׃ וקלעי
החצר ואת מסך פתח החצר אשר
על המשכן ועל המזבח סביב ואת
מיתריו לכל עבדתו׃
ולקהת משפחת העמרמי
ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני
ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת
הקהתי׃ במספר כל זכר מבן חדש

תולדת אהרן עלת תמיד העשויה : ה פס דמין בשמהתהון ומחלפ ביאותיותהון ב בתו וג
ברב הימים וסי קדמ׳ דקהת ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל׃ תני ראוב׳ ובני קהת
עמרם ויצהר חברון ועזיאל : קדמ׳ הדב ימי׳ ובני קהת עמרם יצהר חברון תני ובני קהת
עמרם ויצהר וחברון בתר בני קהת עמרם יצהר וחברון׃

127

למלפי לונה שאול והן יב׳ וסי׳ ועשר׳ ש׳ם ומעשה ש׳ם אשר׳א לאלהים הפנן תשיאנך ויאמרון לא האמרים לא
סוף ממנו גם הוא עון פלילי גם אתה כפיך לא וירב אמרין שיסף בן לא בתול ש׳ם בר נש׳: למל לא ש׳ם בר
נש׳ פרהט׳ל חמט׳ל פוטיאל מקצבאל מרנשאל כרנשאל אביחיל ג׳ כת׳ בחית וסימ׳ אוף יצלית

ומעלה שמנת אלפים ושש מאות
שמרי משמרת הקדש׃ משפחת
בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה׃
ונשיא בית אב למשפחת הקהתי
אליצפן בן עזיאל׃ ומשמרתם
הארן והשלחן והמנרה והמזבחת
וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך
וכל עבדתו׃ ונשיא נשיאי הלוי אלעזר
בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת
הקדש׃ למררי משפחת המחלי ומשפחת
המושי אלה הם משפחת מררי׃ ופקדיהם
במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת
אלפים ומאתים׃ ונשיא בית אב
למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל
על ירך המשכן יחנו צפנה׃ ופקדת
משמרת בני מררי קרשי המשכן
ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל
עבדתו׃ ועמדי החצר סביב ואדניהם

ויתדתם ומיתריהם׃ והחנים לפני המשכן
קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה
ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש
למשמרת בני ישראל והזר הקרב
יומת׃ כל פקודי הלוים אשר פקד
משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם
כל זכר מבן חדש ומעלה שנים
ועשרים אלף׃

ויאמר יהוה אל משה פקד
כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש
ומעלה ושא את מספר שמתם׃
ולקחת את הלוים לי אני יהוה תחת
כל בכר בבני ישראל ואת בהמת
הלוים תחת כל בכור בבהמת בני
ישראל׃ ויפקד משה כאשר צוה
יהוה אתו את כל בכור בבני ישראל׃
ויהי כל בכור זכר במספר שמת מבן
חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים

מגלת אסתר אביחיל בן אורי ושי״א כת׳ בהי׳: ב׳ פ׳ס׳ רמיטע וסימ׳ ושמת את השלחן מחוץ
לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן
תימנה וחד פ׳ס סימ׳ והוא צלע על ירכו: נקוד על אהרן והן ינקוד בתו ול׳ כנב וחד בכת מלמד
שלא היה מן המנין: הקרב ד׳ וסימ׳ והזר הקרב כל הקרב וכל כלי הנצבים:

בבהמות ל׳ בעצמות ל׳ מבהמות ל׳ שלמות ל׳ כנהמת ל׳ תמת ל׳ באמת ל׳ מחמת ל׳ מגמת לחור׳
חמשת חמשת ל׳ ארבעה ארבעה ל׳ מזבח מזבח ל׳ שנה שנה ל׳ לנתחיה לנתחיה ל׳ ראשי ראשי ל׳ וזה ל׳
קדש הקדשים ובנו וסימ׳ ונתת את הכפרת ונתת את הפרכת זאת עבדת בני קהת וזאת עשו להם וחיו

אלף שלשה ושבעים ומאתים׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ קח את
הלוים תחת כל בכור בבני ישראל
ואת בהמת הלוים תחת בהמתם והיו
לי הלוים אני יהוה׃ ואת פדויי השלשה
והשבעים והמאתים העדפים על
הלוים מבכור בני ישראל׃ ולקחת
חמשת חמשת שקלים לגלגלת
בשקל הקדש תקח עשרים גרה
השקל׃ ונתתה הכסף לאהרן ולבניו
פדויי העדפים בהם׃ ויקח משה
את כסף הפדיום מאת העדפים
על פדויי הלוים׃ מאת בכור בני
ישראל לקח את הכסף חמשה
וששים ושלש מאות ואלף בשקל
הקדש׃ ויתן משה את כסף הפדים
לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר

צוה יהוה את משה׃
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃
נשא את ראש בני קהת מתוך בני
לוי למשפחתם לבית אבתם׃ מבן
שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה
באהל מועד׃ זאת עבדת בני קהת
באהל מועד קדש הקדשים׃ ובא
אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו
את פרכת המסך וכסו בה את ארן
העדת׃ ונתנו עליו כסוי עור תחש
ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה
ושמו בדיו׃ ועל שלחן הפנים יפרשו
בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת
ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות
הנסך ולחם התמיד עליו יהיה׃ ופרשו
עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו
במכסה עור תחש ושמו את בדיו׃

וחיו וזה יהיה לך מקדש הקדשים תאכלנו׃ וידבר
אדם כי יהיה ונתתי נגע צרעת כי יהיה זב
העדה פרה אדמה׃ ובא ה׳ ריש פסוק
ובא כמהלך ובא ראשך ובא מתהלך
ובא אהרן ובניו ובא המזבח והמופת ובא הלוי כי
ובא בארץ הצבי׃

אל בני ישראל זאת החיה ולקחו ל׳
עד מתי לעדה הברלן מתוך יג׳
וטהר ובא הכהן אל אהל
ראשך ובא במלכות

ואל אהרן יא׳
רגלן נשא את ראש בני
תשדד לו הבית ובא אהרן

משפחת ט וסי ואחד נפצו הגרשני הגרשני ונשיא אל תכריתו ותקלבנה האריצות ועלה הבן
לוי וחבי וכל ולה בע כות במב ישראל וכל סדרא תליתאה ד"ה ימי כות מן אהרן ובנו עד ויהיו

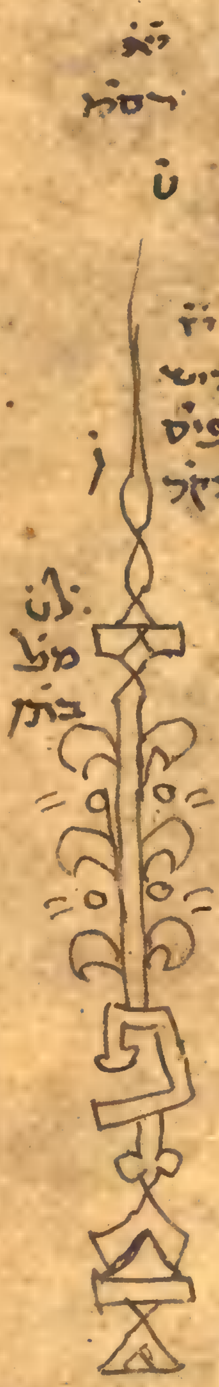
ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת
המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה
ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה
אשר ישרתו לה בהם ונתנו אתה
ואת כל כליה אל מכסה עור תחש
ונתנו על המוט ועל מזבח הזהב
יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה
עור תחש ושמו את בדיו ולקחו
את כל כלי השרת אשר ישרתו בם
בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו
אותם במכסה עור תחש ונתנו על
המוט ודשנו את המזבח ופרשו
עליו בגד ארגמן ונתנו עליו את
כל כליו אשר ישרתו עליו בהם
את המחתת את המזלגת ואת היעים
ואת המזרקת כל כלי המזבח
ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו
בדיו וכלה אהרן ובניו לכסת את

הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע
המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת
לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו
אלה משא בני קהת באהל מועד
ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן
שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת
התמיד ושמן המשחה פקדת כל
המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי
מתוך הלוים וזאת עשו להם וחיו ולא
ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן
ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על
עבדתו ואל משאו ולא יבאו לראות
כבלע את הקדש ומתו

קנט פיס סימן חלקיהו

וידבר יהוה אל משה לאמר נשא

ויהיו בני אולם רבות במב קהת יששכר וכל תולדת כהנים ויהושע רבות במג וסי אל לעקר ויעקב
ג בן על ואל בפס חד דחדי להון על ועלה בקר וסימ׳ ודמן אתם יחל ועל ראש יותב
הלכה היית על כה המאמן אשר דבר ירמי והבאתי עליהם על ארץ מרתים הנה מעיר עלג
חמס ושנא הוה על הוה על מפלתן חלבות נוטבות רגוג ותשבר מר ויעבר היכפר

יעשה להם תלת וסימנהון ואת קלעי החצר הנביאים יהיו לרוח אמר אני מופתכם׃
ולבית אבתם תלת וסימ׳ את בני הקהתי ופקודי בני גרשון הלוים למשפחתם׃

את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם
למשפחתם׃ מבן שלשים שנה ומעלה
עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל
הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל
מועד׃ זאת עבדת משפחת הגרשני
לעבד ולמשא׃ ונשאו את יריעת
המשכן ואת אהל מועד מכסהו
ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה
ואת מסך פתח אהל מועד׃ ואת קלעי
החצר ואת מסך פתח שער החצר
אשר על המשכן ועל המזבח סביב
ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם
ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃
על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת
בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם
ופקדתם עלהם במשמרת את כל
משאם׃ זאת עבדת משפחת בני
הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד

איתמר בן אהרן הכהן׃
בני מררי למשפחתם
לבית אבתם תפקד אתם׃ מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
תפקדם כל הבא לצבא לעבד את
עבדת אהל מועד׃ וזאת משמרת
משאם לכל עבדתם באהל מועד
קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו
ואדניו׃ ועמודי החצר סביב ואדניהם
ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל
עבדתם ובשמת תפקדו את כלי
משמרת משאם׃ זאת עבדת משפחת
בני מררי לכל עבדתם באהל מועד
ביד איתמר בן אהרן הכהן׃ ויפקד
משה ואהרן ונשיאי העדה את בני
הקהתי למשפחתם ולבית אבתם׃ מבן
שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל

משמרת יי׳ שמרו על פי יי׳ ביד משה פי׳ סוגה ס׳ תחתו ואינון חמש וסימ׳ הקהתי המררי
ויסעו בראשנה אשר נחתן בה וחד על פי יי׳ פקד אותם ביד משה

למשפחותם ח מל׳ בתו ובנ׳ וס׳ ופקודי בני גרשון לית כות בתו׳ ראובן קדמ׳ מנשה ב׳ בן שמעון
קדמ׳ זבולן בתר׳ אשר קדמ׳ יששכר קדמ׳ וכל כתו׳ כותיה׃

מועד׃ ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים
שבע מאות וחמשים׃ אלה פקודי
משפחת הקהתי כל העבד באהל
מועד אשר פקד משה ואהרן על
פי יהוה ביד משה׃
ופקודי בני גרשון למשפחותם
ולבית אבתם׃ מבן שלשים שנה
ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא
לעבדה באהל מועד׃ ויהיו פקדיהם
למשפחתם לבית אבתם אלפים
ושש מאות ושלשים׃ אלה פקודי
משפחת בני גרשון כל העבד באהל
מועד אשר פקד משה ואהרן על
פי יהוה׃ ופקודי משפחת בני מררי
למשפחתם לבית אבתם׃ מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד׃
ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת

אלפים ומאתים׃ אלה פקודי משפחת
בני מררי אשר פקד משה ואהרן
על פי יהוה ביד משה׃ כל הפקדים
אשר פקד משה ואהרן ונשיאי
ישראל את הלוים למשפחתם ולבית
אבתם׃ מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד
עבדת עבדה ועבדת משא באהל
מועד׃ ויהיו פקדיהם שמנת אלפים
וחמש מאות ושמנים׃ על פי יהוה
פקד אותם ביד משה איש איש
על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר
צוה יהוה את משה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ צו את
בני ישראל וישלחו מן המחנה כל
צרוע וכל זב וכל טמא לנפש׃ זכר
עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה
תשלחום ולא יטמאו את מחניהם

ולבית ׳ וס׳ ויפקד משה ופקודי בני גרשון [illegible]
[illegible] פקדו ויעש המלך את עצי [illegible]
[illegible] ולא יטמאו ב׳ וס׳ את מחניהם [illegible]
[illegible] וישלחו [illegible] תשלחום [illegible]

חטאת ה׳ חס וסימ׳ איש או אשה כחטאת תע׳ דיהוד׳ אחד בחטאת מנשה יבקש את עון
והנה הוליד בן׳ בראשון וס׳ ושלם אתן בראשון נגעך והתודו את חטאתם מדלתי

אשר אני שכן בתוכם׃ ויעשו כן בני
ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה
כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו
בני ישראל׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל איש או אשה כי
יעשו מכל חטאת האדם למעל
מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא׃
והתודו את חטאתם אשר עשו
והשיב את אשמו בראשו וחמישתו
יסף עליו ונתן לאשר אשם לו׃ ואם
אין לאיש גאל להשיב האשם אליו
האשם המושב ליהוה לכהן מלבד
איל הכפרים אשר יכפר בו עליו׃
וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל
אשר יקריבו לכהן לו יהיה׃ ואיש
את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן
לכהן לו יהיה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם איש
איש כי תשטה אשתו ומעלה בו
מעל׃ ושכב איש אתה שכבת
זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה
והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא
נתפשה׃ ועבר עליו רוח קנאה וקנא
את אשתו והוא נטמאה או עבר
עליו רוח קנאה וקנא את אשתו
והיא לא נטמאה׃ והביא האיש
את אשתו אל הכהן והביא את
קרבנה עליה עשירת האיפה קמח
שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן
עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת
זכרון מזכרת עון׃ והקריב אתה
הכהן והעמדה לפני יהוה׃ ולקח
הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן
העפר אשר יהיה בקרקע המשכן

מדלתי ביתי ואת לעת בבל דרכו בראשון ולבש אלהה ושים ויגיד וישמע תשמע
את קול השופר אלהן להת דרכו ישוב עמלו ובאו׃ היא לא כת יור בתו וס׳ עשן
מלחמה והיא גם היא אמרה והיא שלהב מלחמה וכי ימות מן הבהמה והיא
הפכה הכהן והיא כהה השחין היא מחלת שבת שבתון היא והיא תרמה את ערותן והיא
נטמאה קדמ׳ דרכב והיא לא נטמאה תני דרועבל׃

צבה ב̇ בקליות וסימ׳ בטנה בהי וצבה תנינ׳ על העיר בפרע בסף׃ עמך ה̇ וסי׳ והשביע בחלב
ירק הנה עמך בקרבך ... כי אתך נ׳ טוב

יקח הכהן ונתן אל המים׃ והעמיד
הכהן את האשה לפני יהוה ופרע
את ראש האשה ונתן על כפיה את
מנחת הזכרון מנחת קנאת היא
וביד הכהן יהיו מי המרים המאררים׃
והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה
אם לא שכב איש אתך ואם לא
שטית טמאה תחת אישך הנקי
ממי המרים המאררים האלה׃
ואת כי שטית תחת אישך וכי
נטמאת ויתן איש בך את שכבתו
מבלעדי אישך׃ והשביע הכהן
את האשה בשבעת האלה ואמר
הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה
ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה
את ירכך נפלת ואת בטנך צבה׃
ובאו המים המאררים האלה במעיך
לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה

האשה אמן אמן׃ וכתב את האלת
האלה הכהן בספר ומחה אל מי
המרים׃ והשקה את האשה את מי
המרים המאררים ובאו בה המים
המאררים למרים׃ ולקח הכהן
מיד האשה את מנחת הקנאת והניף
את המנחה לפני יהוה והקריב אתה
אל המזבח׃ וקמץ הכהן מן המנחה
את אזכרתה והקטיר המזבחה
ואחר ישקה את האשה את המים׃
והשקה את המים והיתה אם נטמאה
ותמעל מעל באישה ובאו בה המים
המאררים למרים וצבתה בטנה
ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה
בקרב עמה׃ ואם לא נטמאה
האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה
זרע׃ זאת תורת הקנאת אשר
תשטה אשה תחת אישה ונטמאה׃

ו̇ לשון נפילה רחס וסימ׳ ולנפל ירך רק הפלה ויפלו גורלות והפל פור תנינ׳ באשר תפלס והיה תפלו׃
ונקה פלגה תלאינ ואיגון תלות וסימ׳ המכה רך שבתו האיש מעון מרר
ישלח ירון במשיח ויי ונקה ׳

והאשה ה׳ וס׳ ונקה האיש השכב עם האשה טובת שכל מראה אנו והאשה הזאת : יפלא ד׳ חס בליש׳
וסימנהון נדרים ערכים הפלא ופלא : משרת ל׳ מתגברת ל׳ מזכרת ל׳ ומגרת ל׳ ושכורת ל׳ הכרת ל׳

או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה
וקנא את אשתו והעמיד את האשה
לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל
התורה הזאת׃ ונקה האיש מעון
והאשה ההוא תשא את עונה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם איש
או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר
להזיר ליהוה׃ מיין ושכר יזיר
חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה
וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים
לחים ויבשים לא יאכל׃ כל ימי נזרו
מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים
ועד זג לא יאכל׃ כל ימי נדר נזרו
תער לא יעבר על ראשו עד מלאת
הימם אשר יזיר ליהוה קדש יהיה
גדל פרע שער ראשו׃ כל ימי הזירו

ליהוה על נפש מת לא יבא׃ לאביו
ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא להם
במתם כי נזר אלהיו על ראשו׃ כל
ימי נזרו קדש הוא ליהוה׃ וכי ימות
מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש
נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום
השביעי יגלחנו׃ וביום השמיני יבא
שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן
אל פתח אהל מועד׃ ועשה הכהן
אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו
מאשר חטא על הנפש וקדש את
ראשו ביום ההוא׃ והזיר ליהוה את
ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם
והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו׃
וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי
נזרו יבא אתו אל פתח אהל מועד׃
והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן
שנתו תמים אחד לעלה וכבשה

יאכל י״ג וסימ׳ להם אהין וכל משרת מחרצנים מתת ואחר חמאה ודבש והיה מרוב עשות חלב
חיתו שרף כמו אשר לא יבכו ואחד ישב אירעה ואחל קצירו הנה נא בהמות גם כלהמין מתיקה שנת:
יביא ה׳ חס וסימ׳ וביום השמיני הנזיר אותם יבא להם וגם אלהים יבא במשפט אחד יבא בפדיון
סימן משיח ונזיר משיח למטה נזיר למעלה דמשיח והביא אתו דנזיר יביא אתו וחד פס׳ ס׳ אתנ׳:
אכל כל אתכם וינחם אותם :

בשלה ל̇ בשלה ל̇ תבשלן ל̇ בשלו ל̇ הבשילו ל̇ מבשל ל̇ המבשלים: ד̇ פס̇ אית בהון ואת את ואת וס̇י
והקריב מזבח השלמים ואת כל חלב פר החטאת ואת האיל יעשה ואת כל עלה תקבץ

אחת בת שנתה תמימה לחטאת
ואיל אחד תמים לשלמים: וסל מצות
סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם:
והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את
חטאתו ואת עלתו: ואת האיל יעשה
זבח שלמים ליהוה על סל המצות
ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו:
וגלח הנזיר פתח אהל מועד את
ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר
תחת זבח השלמים: ולקח הכהן
את הזרע בשלה מן האיל וחלת
מצה אחת מן הסל ורקיק מצה
אחד ונתן על כפי הנזיר אחר
התגלחו את נזרו: והניף אותם הכהן
תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן
על חזה התנופה ועל שוק התרומה
ואחר ישתה הנזיר יין: זאת תורת

הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על
נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי
נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת
נזרו:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו
את בני ישראל אמור להם:
יברכך יהוה וישמרך:
יאר יהוה פניו אליך
ויחנך: ישא יהוה
פניו אליך וישם לך שלום:
ושמו את שמי על בני
ישראל ואני אברכם:
ויהי ביום כלות משה
להקים את המשכן וימשח אתו
ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח
ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם:
ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית

תקבץ ואם נכלמו מכל אשר עשו ויאמר להם עבדי אנכי ואת עשו שנאתי: ואחר ישתה ב̇ וסימ̇ ואחר
ישתה ב̇ הנזיר נחל בארך: וישם ו̇ רפי וסי̇ לך שלום ויט ידו על צפנך לדרך פעמיו לאל מלתי לבא בתוקף
פנו לאדם וישם בתל וקרא: יברכך יי̇ ו̇ וסימ̇ וישמרך נוה צדק והר הקדש בעז וכל תהלים חד
ישא ב̇ ריש פס̇ וסימ̇ פנו אליך על גו ביום ההוא לאמר רנ̇א בריבה

העגלת כל היתו חס במב מל ו סי וירא את העגלות את שתי העגלות ופלנב׳ וכתב כות מל ב׳
ב׳ פס מיטע בענקרמ׳ ויביאו את קרבנם לפני המשכן תנ׳ ויקריבו הנשיאים לפני המזבח וחד
פיס סימ׳ ויסם את החצר סביב למשכן ולמזבח ליום כראש וסימ׳ והיו נכונים ופר חטאת

אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים
על הפקדים׃ ויביאו את קרבנם לפני
יהוה שש עגלת צב ושני עשר
בקר עגלה על שני הנשאים ושור
לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן׃
ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ קח
מאתם והיו לעבד את עבדת אהל
מועד ונתתה אותם אל הלוים איש
כפי עבדתו׃ ויקח משה את העגלת
ואת הבקר ויתן אותם אל הלוים׃
את שתי העגלות ואת ארבעת
הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם׃
ואת ארבע העגלת ואת שמנת
הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם
ביד איתמר בן אהרן הכהן׃ ולבני
קהת לא נתן כי עבדת הקדש עלהם
בכתף ישאו׃ ויקריבו הנשאים
את חנכת המזבח ביום המשח אתו

ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני
המזבח׃ ויאמר יהוה אל משה נשיא
אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו
את קרבנם לחנכת המזבח׃

ויהי המקריב ביום
הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב
למטה יהודה׃ וקרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר
עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתודים
חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן נחשון בן עמינדב׃

חטאת ליום וזה אשר תעשה ומדת להם זה האשה כאלה תעשו ליום נשיא אחד ליום ב׳ בו ומאכלך
ריחחך ויענה המלך הליל ההוא שבעת ימים החג ב׳ בו שבעת ימים תעשה וכבש בן שנתו אחד ליום
והיו לי ליום למזרח הלוים ב׳ בו פתשגן הכתב וחבי׳

כל לשון הקרבה מל׳ במ׳ חס בלו׳ וס׳ וכי תקרב קרבן מנחה ויקרבו בני אהרן את הדם בהקרבכם
אש זרה קרי׳ החלב את קרבנו תקריבו תל׳ ושמעתין ויקרבו דיהושע אשר יקרב הנשיא קרבן

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער
נשיא יששכר׃ הקרב את קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד
לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
נתנאל בן צוער׃

ביום השלישי נשיא לבני זבולן
אליאב בן חלן׃ קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת

בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד
לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן
חלן׃

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן
אליצור בן שדיאור׃ קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃
שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה

החמישי בחמישי החמישי כל מל׳ במ״ג מ״ג חס וס׳ ויהי בשנה השביעית בחמישי האתבכה

עתדים חמשה זה קרבן אליצור
בן שדיאור׃
ביום החמישי נשיא לבני שמעון
שלמיאל בן צורי שדי׃ קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר
עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן שלמיאל בן צורי שדי׃

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף
בן דעואל׃ קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר
עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליסף בן דעואל׃

ס

ביום השביעי נשיא לבני אפרים
אלישמע בן עמיהוד׃ קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃

האתבכה בחדש החמישי ירמיה החמשי׃ כל לשון עלה ראוד חס במ״א מל׳ וכל דברי
ימים כותהון חס במ״ט מל׳ וכל ישעיה כות חס במ״א מל׳׃ ביום השביעי ג׳ ריש פס׳
ביום השביעי ... נשיא ... האפרים

כל עשירי העשירי בעשירי כל מל במא חס וסי בשנה התשיעית דירמיה לצדקיהו העשרי בשנה העשרית בת שלה פליט:

שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד:

ג דמש פיס — ביום השמיני נשיא לבני מנשה
גמליאל בן פדהצור: קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
כב פיס דלית בהון לא נן ולא יוד — בשמן למנחה: כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן גמליאל בן פדה
צור:

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן
כל התנן חס במא מל — אבידן בן גדעני: קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
כב פיס בקל דלית בהון לא נן ולא יוד — בלולה בשמן למנחה: כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
אבידן בן גדעני: ס
כל לב מל במא חס — ביום העשירי נשיא לבני דן
אחיעזר בן עמישדי: קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת

כל לשון עלה דאוד חס במא מל וכל דבר ימי כות חס במט מל וכל ישעיה כות חס במא מל:
כב פיס בקל דלית בהון לא נן ולא יוד וסי לא תקטל עבדא בשם בר נש יהב להון עסרא מן
תרי עשר ותלתה מלכין בארעהון דכנעניה: פירוש לא תקנה זרמי גם עבדך נדהדר בהם שם
ארפכשד התן להם יגנת לב לבנה חמשה עשר כף אחת תרי סר פיס מלך דבר אחד מלך לבנה אחת לאמר לך אתן ארץ
לאמר לך אתן את ארץ:

כל עלה דאול חס במ"א מל וס' דמוסף עצרת וכל ושעיה כות חס ולבנן במ"א מל ולבנו [illegible]
בער וכל דברי ימים כות חס במט מל וס' משקלים קנה במסלה ומטבן לויי טורים ובעת החלה [illegible]

בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי:

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני
אשר פגעיאל בן עכרן: קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר

שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
פגעיאל בן עכרן:
ביום שנים עשר יום נשיא לבני
נפתלי אחירע בן עינן: קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת: פר
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
אחירע בן עינן:
זאת חנכת המזבח ביום המשח
אתו מאת נשיאי ישראל קערת

כ"ב פיס בסק דלית בהון לא ון ולא יוד וסי' לא תקטל עברא בשם בר נח יהב להון עשרא מן
תרי סר ותלתא מלכין באדעהון דכנעניה: פירוש לא תרצח קדמ' גם עבדך נזהר בהם [illegible]
תתן להם מגבעת לב ובלולה חמשה עשרה כף אחת תרי סר פיס מלך [illegible] אחד
לאמר לך אתן ארץ. כ"ב

זהב ארבע וסימנהון התרומה התנופה הכפות פרוים וחד וזהב הארץ ההיא טוב עם הברולח:
וזה כג ריש פס וסימן וזה אשר לא תאכלו מהם דבר השמשה יהיה

כסף שתים עשרה מזרקי כסף
שנים עשר כפות זהב שתים
עשרה: שלשים ומאה הקערה
האחת כסף ושבעים המזרק
האחד כל כסף הכלים אלפים
וארבע מאות בשקל הקדש: כפות
זהב שתים עשרה מלאת קטרת
עשרה עשרה הכף בשקל הקדש
כל זהב הכפות עשרים ומאה:
כל הבקר לעלה שנים עשר פרים
אילם שנים עשר כבשים בני
שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי
עזים שנים עשר לחטאת: וכל
בקר זבח השלמים עשרים
וארבעה פרים אילם ששים עתדים
ששים כבשים בני שנה ששים
זאת חנכת המזבח אחרי המשח
אתו: ובבא משה אל אהל מועד

לדבר אתו וישמע את הקול מדבר
אליו מעל הכפרת אשר על ארן
העדת מבין שני הכרבים וידבר
אליו: קעו פי סי ענפוק
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך
את הנרת אל מול פני המנורה
יאירו שבעת הנרות: ויעש כן אהרן
אל מול פני המנורה העלה נרתיה
כאשר צוה יהוה את משה: וזה
מעשה המנרה מקשה זהב עד
ירכה עד פרחה מקשה הוא כמראה
אשר הראה יהוה את משה כן
עשה את המנרה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: קח
את הלוים מתוך בני ישראל וטהרת
אתם: וכה תעשה להם לטהרם
הזה עליהם מי חטאת והעבירו

יהיה משפט וזה דבר הדינה וזה... תרומות וזה יהיה לכם וזה מעשה הדים ידי אכל השנה שחיס וחבי

לקדמי אתם על המזבח לכם הטמא וזה לך ופינחס מעשה המכונה דבר המים אשר וזה פתשגן הכתב

וזה כג ריש פ״ס וס׳ וזה אשר תעשה לקדש אתם על המזבח לכם הטמא וזה לך תרומת
וזה יהיה לכם וזה מעשה המנרה וזה אשר לא תאכלו מהם ודבר השמטה יהיה משפט

תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם
והטהרו: ולקחו פר בן בקר ומנחתו
סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר
תקח לחטאת: והקרבת את הלוים
לפני אהל מועד והקהלת את כל
עדת בני ישראל: והקרבת את
הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל
את ידיהם על הלוים: והניף אהרן
את הלוים תנופה לפני יהוה מאת
בני ישראל והיו לעבד את עבדת
יהוה: והלוים יסמכו את ידיהם
על ראש הפרים ועשה את האחד
חטאת ואת האחד עלה ליהוה
לכפר על הלוים: והעמדת את
הלוים לפני אהרן ולפני בניו והנפת
אתם תנופה ליהוה: והבדלת את
הלוים מתוך בני ישראל והיו לי
הלוים: ואחרי כן יבאו הלוים

לעבד את אהל מועד וטהרת
אתם והנפת אתם תנופה: כי נתנים
נתנים המה לי מתוך בני ישראל
תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני
ישראל לקחתי אתם לי: כי לי כל
בכור בבני ישראל באדם ובבהמה
ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים
הקדשתי אתם לי: ואקח את
הלוים תחת כל בכור בבני ישראל:
ואתנה את הלוים נתנים לאהרן
ולבניו מתוך בני ישראל לעבד
את עבדת בני ישראל באהל
מועד ולכפר על בני ישראל ולא
יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני
ישראל אל הקדש: ויעש משה
ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים
ככל אשר צוה יהוה את משה
ללוים כן עשו להם בני ישראל:

משפט וזה דבר הלוים וזה הדבר אשר מל הדבר אשר תעשה אלחפני ופינחס מעשה
המכונה דבר המס אשר הריס יר אכל הטנה שחים וחבי׳ וזה לך האות מאת יי וזה
ימות בנפש וזה פתשגן הכתב: על בני ישר׳ ד׳ וס׳ ושמו את שמי והיתה להם ואתנה את
הלוים ושמרתם את משמרת ותבט ולכפר תלת וסימ׳ ואתנה שבועים מקספרים:

יבוא ז׳ מל׳ בתו׳ וסי׳ אתם יבוא עשר פן יבוא והכה מכל האכל אשר יאכל וכבס המטהר

ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם
ויניף אהרן אתם תנופה לפני יהוה
ויכפר עליהם אהרן לטהרם: ואחרי
כן באו הלוים לעבד את עבדתם
באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו
כאשר צוה יהוה את משה על
הלוים כן עשו להם:
וידבר יהוה אל משה לאמר:
זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים
שנה ומעלה יבוא לצבא צבא
בעבדת אהל מועד: ומבן חמשים
שנה ישוב מצבא העבדה ולא
יעבד עוד: ושרת את אחיו באהל
מועד לשמר משמרת ועבדה
לא יעבד ככה תעשה ללוים
במשמרתם:
וידבר יהוה אל משה במדבר
סיני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים בחדש הראשון
לאמר: ויעשו בני ישראל את הפסח
במועדו: בארבעה עשר יום בחדש
הזה בין הערבים תעשו אתו
במעדו ככל חקתיו וככל משפטיו
תעשו אתו: וידבר משה אל בני
ישראל לעשת הפסח: ויעשו את
הפסח בראשון בארבעה עשר
יום לחדש בין הערבים במדבר
סיני ככל אשר צוה יהוה את משה
כן עשו בני ישראל: ויהי אנשים
אשר היו טמאים לנפש אדם ולא
יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו
לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא:
ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו
טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי
הקריב את קרבן יהוה במעדו בתוך
בני ישראל: ויאמר אלהם משה

המטהר והמשלח את השעיר והשרף אתם וזאת אשר ללוים וכל יחזק ... כות במ״א
חסר ... יוסף יבא בך עוד ערל וטמא: וככל היום: משפטיו החדיון
כי התעיתם החדיון וככל

ואשמעה ג׳ בלישנ׳ וסי׳ מה ידבר ה׳ אלי עד מתי ארחם נס עמדו ואשמעה׃ ובדרך ארבע
וסימנ׳ האיש אשר הוא ויעש הרע ... בן ... האיש אשר לא

עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל לאמר איש איש כי
יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה
לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה׃
בחדש השני בארבעה עשר יום בין
הערבים יעשו אתו על מצות ומררים
יאכלהו׃ לא ישאירו ממנו עד בקר
ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח
יעשו אתו׃ והאיש אשר הוא טהור
ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן
יהוה לא הקריב במעדו חטאו ישא
האיש ההוא׃ וכי יגור אתכם גר
ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח
וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה
לכם ולגר ולאזרח הארץ׃

וביום הקים את המשכן
כסה הענן את המשכן לאהל העדת
ובערב יהיה על המשכן כמראה אש
עד בקר׃ כן יהיה תמיד הענן יכסנו
ומראה אש לילה׃ ולפי העלת הענן
מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל
ובמקום אשר ישכן שם הענן שם
יחנו בני ישראל׃ על פי יהוה יסעו
בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי
אשר ישכן הענן על המשכן יחנו׃
ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים
ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה
ולא יסעו׃ ויש אשר יהיה הענן ימים
מספר על המשכן על פי יהוה [יחנו ועל פי יהוה] יסעו׃
ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר
ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם
ולילה ונעלה הענן ונסעו׃ או ימים
או חדש או ימים בהאריך הענן

לא הלך ... לא תלכו׃ ובערב ה׳ ...
מי יתן ערב בקר תחרדני לי בקיר ...
... אמרים ... וחב ...
... פיס בקדוש ...
וסימ׳ ... עם ... בהון ... פיס

ובהקהיל ויקהילו שלמה דרב יומי כות כול מל ולית כות׃ יב פסק דמיין ג מלין ריש

על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל
ולא יסעו ובהעלתו יסעו׃ על פי יהוה
יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה
שמרו על פי יהוה ביד משה׃

10
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ עשה
לך שתי חצוצרת כסף מקשה תעשה
אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע
את המחנות׃ ותקעו בהן ונועדו אליך
כל העדה אל פתח אהל מועד׃ ואם
באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים
ראשי אלפי ישראל׃ ותקעתם תרועה
ונסעו המחנות החנים קדמה׃ ותקעתם
תרועה שנית ונסעו המחנות החנים
תימנה תרועה יתקעו למסעיהם׃
ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו׃
ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות
והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם׃ וכי

תבאו מלחמה בארצכם על הצר
הצרר אתכם והרעתם בחצצרת
ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם
מאיביכם׃ וביום שמחתכם ובמועדיכם
ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת
על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו
לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה
אלהיכם׃
ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים
בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת׃
ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר
סיני וישכן הענן במדבר פארן׃ ויסעו
בראשנה על פי יהוה ביד משה׃ ויסע
דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם
ועל צבאו נחשון בן עמינדב׃ ועל
צבא מטה בני יששכר נתנאל בן
צוער׃ ועל צבא מטה בני זבולן אליאב
בן חלן׃ והורד המשכן ונסעו בני

מאסף ד׳ וסימ׳ ונסע דגל ויסרו שם עבדים אנחנו וכעמיר מאחלי האורג ויין מאסף ׃ קומה
תלתין בטע מלרע וסימ׳ ויהי בנסע הארן ועתה קומה ויוכל תהלות כות במ״א

גרשון ובני מררי נשאי המשכן ׃ ונסע
דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו
אליצור בן שדיאור ׃ ועל צבא מטה
בני שמעון שלמיאל בן צורישדי ׃
ועל צבא מטה בני גד אליסף בן
רעואל ׃ ונסעו הקהתים נשאי המקדש
והקימו את המשכן עד באם ׃ ונסע
דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל
צבאו אלישמע בן עמיהוד ׃ ועל
צבא מטה בני מנשה גמליאל בן
פדהצור ׃ ועל צבא מטה בני בנימן
אבידן בן גדעני ׃ ונסע דגל מחנה
בני דן מאסף לכל המחנת לצבאתם
ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי ׃
ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל
בן עכרן ׃ ועל צבא מטה בני נפתלי
אחירע בן עינן ׃ אלה מסעי בני
ישראל לצבאתם ויסעו ׃

ה
ויאמר משה לחבב בן
רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו
אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן
לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה
דבר טוב על ישראל ׃ ויאמר אליו
לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי
אלך ׃ ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על
כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים ׃
והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא
אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך ׃
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים
וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך
שלשת ימים לתור להם מנוחה ׃ וענן
יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה ׃
ויהי בנסע הארן
ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך
וינסו משנאיך מפניך ׃ ובנחה יאמר
שובה יהוה רבבות אלפי ישראל ׃

פיס וחד ליש פיס ויהי חתת אלהים ׃ במ״א וקומה בעזרתי ׃ שובה ה׳ בטע מלרע וסימ׳ ובנחה יאמר
כעב פשעיך ... והנחם על עבדיך ... את שבותינו וחד בשובה ונחת תושעון
ובמועדיכם תלת ...
וסימ׳ ונסעו הקהתים ויקחו הלוים מן בכר והאנשים עשים
באמונה

137

ובשלו בשלו ד וסי בפרור והיה כל סיר ילדיהן ובדודאים: בפרור ג וסי ובשלו ובדעון והכה בסיר:
עד לעבד ה׳ וסי׳ והיה טעמו וינקת למען תינק גם תבין: עבדך לעבדך ז׳ וסימ׳ למה

ויהי העם כמתאננים
רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו
ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה
המחנה: ויצעק העם אל משה ויתפלל
משה אל יהוה ותשקע האש: ויקרא
שם המקום ההוא תבערה כי בערה
בם אש יהוה: והאספסף אשר בקרבו
התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל
ויאמרו מי יאכלנו בשר: זכרנו את
הדגה אשר נאכל במצרים חנם את
הקשאים ואת האבטחים ואת החציר
ואת הבצלים ואת השומים: ועתה
נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן
עינינו: והמן כזרע גד הוא ועינו
כעין הבדלח: שטו העם ולקטו
וטחנו ברחים או דכו במדכה
ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה
טעמו כטעם לשד השמן: וברדת

הטל על המחנה לילה ירד המן עליו:
וישמע משה את העם בכה למשפחתיו
איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאד
ובעיני משה רע: ויאמר משה אל
יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא
מצתי חן בעיניך לשום את משא
כל העם הזה עלי: האנכי הריתי
את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו
כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר
ישא האמן את הינק על האדמה
אשר נשבעת לאבתיו: מאין לי בשר
לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר
תנה לנו בשר ונאכלה: לא אוכל אנכי
לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד
ממני: ואם ככה את עשה לי הרגני
נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל
אראה ברעתי:
ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים

למה הרעת היסגרו ועשית חסד ולי
וסוף פס כות במ״א טוב תשלי

הבדלתם גם מדודים הטוב וכל אתה
עבדך לעבדך

ראית המון

ימים ל̇ג̇ מל̇ וב̇ חס̇ וסי̇ להם ימים אך אם יום או יומים לא יום אחד תאכלון יחצן מימים או חדש
יחיכון חס ושא̇ מל̇: דברי י̇ג̇ וסי̇ היקרך הדלתי הבית הזה התשבי יצא מפי אכיש היטבת לראות
הנביא אשר יתנו ב̇ בן כאשר שם ייי לסבל היותי יהוה רבר̇: שנהם ה̇ וסי̇ הבשר הנשכים בני אדם

איש מזקני ישראל אשר ידעת כי
הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם
אל אהל מועד והתיצבו שם עמך׃
וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי
מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם
ונשאו אתך במשא העם ולא תשא
אתה לבדך׃ ואל העם תאמר התקדשו
למחר ואכלתם בשר כי בכיתם
באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר
כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם
בשר ואכלתם׃ לא יום אחד תאכלון
ולא יומים ולא חמשה ימים ולא
עשרה ימים ולא עשרים יום׃ עד
חדש ימים עד אשר יצא מאפכם
והיה לכם לזרא יען כי מאסתם
את יהוה אשר בקרבכם ותבכו
לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים׃
ויאמר משה שש מאות אלף רגלי

העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת
בשר אתן להם ואכלו חדש ימים׃
הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם
אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא
להם׃
ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר
עתה תראה היקרך דברי אם לא׃
ויצא משה וידבר אל העם את דברי
יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם
ויעמד אתם סביבת האהל׃ וירד
יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן
הרוח אשר עליו ויתן על שבעים
איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח
ויתנבאו ולא יספו׃ וישארו שני
אנשים במחנה שם האחד אלדד
ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח
והמה בכתבים ולא יצאו האהלה
ויתנבאו במחנה׃ וירץ הנער ויגד

ארץ כות אף בסוף תיבה לית כות לזרא לית כות לכא רפא לכא צביא לכא מריא לכא ולמשה ל̇
וזאת יקרה לכא גבהא לכא טעלה לכא אליא לכא עדיא לכא במטרא לכא שנתופא לכא ...
למא לכא ל̇ ויעמד ד̇ וסי̇ סביבות האהל עד בוש תחדים תחתם דוח שעלה וכל דברי ימים
כות במט ויעמד וסימ ויעם מזבח הנחשת הרוח יהושפט זכריה על עמדו ל̇

במראה ג̇ זמ̇ וסי̇ אליו אתודע אדני במראה: מלובה מראת הטובה המתנה מלים לאחיה שעה
אחת על הים נתעכבה לה השכינה שבעת ימים: ומה תקון סופרים וסימ̇ ואברהם עודנו עומד

למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים
במחנה׃ ויען יהושע בן נון משרת
משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם׃
ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי
יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה
את רוחו עליהם׃ ויאסף משה אל
המחנה הוא וזקני ישראל׃ ורוח נסע
מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש
על המחנה כדרך יום כה וכדרך
יום כה סביבות המחנה וכאמתים
על פני הארץ׃ ויקם העם כל היום
ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת
ויאספו את השלו הממעיט אסף
עשרה חמרים וישטחו להם שטוח
סביבות המחנה׃ הבשר עודנו בין
שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה
בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד׃
ויקרא את שם המקום ההוא קברות

התאוה כי שם קברו את העם
המתאוים׃ מקברות התאוה נסעו
העם חצרות ויהיו בחצרות׃

ס

ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות
האשה הכשית אשר לקח כי אשה
כשית לקח׃ ויאמרו הרק אך במשה
דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע
יהוה׃ והאיש משה ענו מאד מכל
האדם אשר על פני האדמה׃
ויאמר יהוה פתאם
אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו
שלשתכם אל אהל מועד ויצאו
שלשתם׃ וירד יהוה בעמוד ענן
ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן
ומרים ויצאו שניהם׃ ויאמר שמעו
נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה
במראה אליו אתודע בחלום אדבר

עומד היה ראוי ויי̇ עומד אם ככה את עשה לי הרגני נא הרג ואל אר̇ ברעתי היה ראוי ברעתך
בעיניו מקום אמן היה ראוי אתמנן בעדן היה ראוי בעדנו כי מקללים להם בנו היה ראוי לו בנו ידיה
ייי בעני אינו לאהליך ראוי לאהליך וילך כל איש ישר̇ לאהליו ראוי לאלהיו הנה שולחים את הזמורה
אל אפם היה ראוי אפי כבבת עינו היה ראוי עיני ועמרו המיר כבודי ראוי כבודו
נמות היה ראוי לא תמות את איוב
זכור והזכור ותשוח עלי נפשי:

יח תקון סופרים וסימנ׳ ואברהם עודנו עומד היה ראוי ויי׳ עומד אם ככה את עשה לי הרגני
נא הרגני ואל אראה ברעתי היה ראוי ברעתך בצאתו מרחם אמו היה ראוי אמנו בשרו

בו׃ לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן
הוא׃ פה אל פה אדבר בו ומראה ולא
בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא
יראתם לדבר בעבדי במשה׃ ויחר
אף יהוה בם וילך׃ והענן סר מעל
האהל והנה מרים מצרעת כשלג
ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת׃
ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל
נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו
ואשר חטאנו׃ אל נא תהי כמת
אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל
חצי בשרו׃ ויצעק משה אל יהוה
לאמר אל נא רפא נא לה׃

ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק
ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים
תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה
ואחר תאסף׃ ותסגר מרים מחוץ

למחנה שבעת ימים והעם לא נסע
עד האסף מרים׃ ואחר נסעו העם
מחצרות ויחנו במדבר פארן׃
קלו פיס׳ סימן מחלל
13 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ שלח
לך אנשים ויתרו את ארץ כנען
אשר אני נתן לבני ישראל איש
אחד איש אחד למטה אבתיו
תשלחו כל נשיא בהם׃ וישלח אתם
משה ממדבר פארן על פי יהוה
כלם אנשים ראשי בני ישראל
המה׃ ואלה שמותם למטה ראובן
שמוע בן זכור׃ למטה שמעון
שפט בן חורי׃ למטה יהודה כלב
בן יפנה׃ למטה יששכר יגאל בן
יוסף׃ למטה אפרים הושע בן נון׃
למטה בנימן פלטי בן רפוא׃ למטה
זבולן גדיאל בן סודי׃ למטה יוסף

בשרנו היה ראוי בשרנו כי מקללים להם בנין כנות היה ראוי לו בנו ירא׳ יי׳ בעינ׳ איש
למאהליך היה ראוי לאהליך ויבך כל איש ישר׳ לאהליו היה ראוי לאלהיו הנה שולחים את
הזמורה היה ראוי אל אפם היה ראוי אפינו כבבת עינו היה ראוי עיני ועמי המיר כבודי היה ראוי
כבודם הרועים לאכמות היה ראוי ולא תמות היה ואהיה עלי למשא עליך היה וירשיעו את
איוב את הדין היה זכור תזכור ותשוח
עלי נפשי

ומה ה׳ ריש פס׳ וסי׳ הארץ והב׳ ומה הטעיה כי יקום ומה אחשך ירי עליך ׃ וישאהו ד׳ וסימנ׳
במוט בשנים ומן הרמנים מבית נרב המקוסים תבינרב

למטה מנשה גדי בן סוסי׃ למטה
דן עמיאל בן גמלי׃ למטה אשר
סתור בן מיכאל׃ למטה נפתלי נחבי
בן ופסי׃ למטה גד גאואל בן מכי׃
אלה שמות האנשים אשר שלח
משה לתור את הארץ ויקרא משה
להושע בן נון יהושע׃ וישלח אתם משה
לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם
עלו זה בנגב ועליתם את ההר׃
וראיתם את הארץ מה הוא ואת
העם הישב עליה החזק הוא הרפה
המעט הוא אם רב׃ ומה הארץ
אשר הוא ישב בה הטובה הוא
אם רעה ומה הערים אשר הוא
יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים׃
ומה הארץ השמנה הוא אם רזה
היש בה עץ אם אין והתחזקתם
ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי

בכורי ענבים׃ ויעלו ויתרו את הארץ
ממדבר צן עד רחב לבא חמת׃ ויעלו
בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן
ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע
שנים נבנתה לפני צען מצרים׃
ויבאו עד נחל אשכל ויכרתו משם
זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהו
במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים׃
למקום ההוא קרא נחל אשכול על
אדות האשכול אשר כרתו משם
בני ישראל׃ וישבו מתור הארץ
מקץ ארבעים יום׃ וילכו ויבאו
אל משה ואל אהרן ואל כל עדת
בני ישראל אל מדבר פארן קדשה
וישיבו אתם דבר ואת כל העדה
ויראום את פרי הארץ׃ ויספרו
לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר
שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא

וידבן ג׳ ומל׳ וסימניהון מרגלים להבעם יאתיהון תלדויהון דרב ימים ׃ ה׳ בלשון ביאה
סבירין בלשון רבים ושדיאה לשון יחיד וסימנ׳ ויעל בנגב והנה עבר
עבין כי מצפון ובריתי מכס ויבא אלי ויבא אליה ויבוא אל הגוים

חפץ ה׳ וס׳ אם חפץ בנו יי׳ ויו׳ חפץ רכ״ו כי חפץ חסד ובהם הוא חפץ כי לא אל חפץ רשע

וזה פריה׃ אפס כי עז העם הישב
בארץ והערים בצרות גדלת מאד
וגם ילדי הענק ראינו שם׃ עמלק
ישב בארץ הנגב והחתי והיבוסי
והאמרי יושב בהר והכנעני יושב
על הים ועל יד הירדן׃ ויהס כלב
את העם אל משה ויאמר עלה
נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל
לה׃ והאנשים אשר עלו עמו אמרו
לא נוכל לעלות אל העם כי חזק
הוא ממנו׃ ויציאו דבת הארץ אשר
תרו אתה אל בני ישראל לאמר
הארץ אשר עברנו בה לתור אתה
ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם
אשר ראינו בתוכה אנשי מדות׃
ושם ראינו את הנפילים בני ענק
מן הנפלים ונהי בעינינו כחגבים
וכן היינו בעיניהם׃ ותשא כל העדה 14

ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה
ההוא׃ וילנו על משה ועל אהרן כל
בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה
לו מתנו בארץ מצרים או במדבר
הזה לו מתנו׃ ולמה יהוה מביא
אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב
נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו
שוב מצרימה׃ ויאמרו איש אל
אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה׃
ויפל משה ואהרן על פניהם לפני
כל קהל עדת בני ישראל׃ ויהושע
בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את
הארץ קרעו בגדיהם׃ ויאמרו אל
כל עדת בני ישראל לאמר הארץ
אשר עברנו בה לתור אתה טובה
הארץ מאד מאד׃ אם חפץ בנו
יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת
ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת

שמעך ג וסימ׳ ואמרו הגוים איך כבה יי׳ שמעתי שמעך : וישחטם ג וסי׳ במדבר ויורדם אליהן
ויהי כבואם: אדני י״א כת׳ אלף דלת נון יוד מיוחד בתו׳ וסי׳ אלהי תעבר הנה נא הואלתי וחביך

חלב ודבש: אך ביהוה אל תמרדו
ואתם אל תיראו את עם הארץ כי
לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה
אתנו אל תיראם: ויאמרו כל העדה
לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה
נראה באהל מועד אל כל בני ישראל:

ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני
העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל
האתות אשר עשיתי בקרבו: אכנו
בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי
גדול ועצום ממנו: ויאמר משה
אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית
בכחך את העם הזה מקרבו:
ואמרו אל יושב הארץ הזאת
שמעו כי אתה יהוה בקרב העם
הזה אשר עין בעין נראה אתה
יהוה ועננך עמד עלהם ובעמד

ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד
אש לילה: והמתה את העם הזה
כאיש אחד ואמרו הגוים אשר
שמעו את שמעך לאמר: מבלתי
יכלת יהוה להביא את העם הזה
אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם
במדבר: ועתה יגדל נא כח אדני
כאשר דברת לאמר: יהוה ארך
אפים ורב חסד נשא עון ופשע
ונקה לא ינקה פקד עון אבות על
בנים על שלשים ועל רבעים: סלח
נא לעון העם הזה כגדל חסדך
וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים
ועד הנה: ויאמר יהוה סלחתי
כדברך: ואולם חי אני וימלא כבוד
יהוה את כל הארץ: כי כל האנשים
הראים את כבדי ואת אתתי אשר
עשיתי במצרים ובמדבר וינסו

וחבי׳ אלהי אדני הגוי גם צדיק לא איש כח אדני: ועד הנה ד׳ וסי׳ ממצרים זאת חי אני נאם יי׳ ואולם הכסף
ל׳ בתנו ירדך יגדל נא אדני בקרבנו ב׳ בן יגדל נא נפלאותיך: ואולם ה׳ ריש פים וסימ׳ בעבור גמא ירד בתל אדרעי אל לשדי אדבר:

יורשנה ב̇ חד לשון ירושה וחד הבאה וזרעו יורשנה ׃׃ והבאתי וטפכם והביאתי כת
והבאתי האלה והביאותי כת ולא והבאתי׃ תם ה̇ וסי׳ שנת ממכרו במדבר תם ויורד יברוע

אתי זה עשר פעמים ולא שמעו
בקולי׃ אם יראו את הארץ אשר
נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא
יראוה׃ ועבדי כלב עקב היתה רוח
אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו
אל הארץ אשר בא שמה וזרעו
יורשנה׃ והעמלקי והכנעני יושב
בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר
דרך ים סוף׃
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר׃ עד מתי לעדה הרעה הזאת
אשר המה מלינים עלי את תלנות
בני ישראל אשר המה מלינים עלי
שמעתי׃ אמר אלהם חי אני נאם
יהוה אם לא כאשר דברתם באזני
כן אעשה לכם׃ במדבר הזה יפלו
פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם
מבן עשרים שנה ומעלה אשר

הלינתם עלי׃ אם אתם תבאו אל
הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן
אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע
בן נון׃ וטפכם אשר אמרתם לבז
יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ
אשר מאסתם בה׃ ופגריכם אתם
יפלו במדבר הזה׃ ובניכם יהיו רעים
במדבר ארבעים שנה ונשאו את
זנותיכם עד תם פגריכם במדבר׃
במספר הימים אשר תרתם את
הארץ ארבעים יום יום לשנה יום
לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים
שנה וידעתם את תנואתי׃ אני יהוה
דברתי אם לא זאת אעשה לכל
העדה הרעה הזאת הנועדים עלי
במדבר הזה יתמו ושם ימתו׃ והאנשים
אשר שלח משה לתור את הארץ
וישבו וילונו עליו את כל העדה

יצדקו ותם הדרכיך וכל מדלי כות בלישא קמץ אנשי רמים ישנאו תם׃ והאנשים יג̇ ה̇ מינהון
ריש פיס וסי׳ רעה צ׳ין אשר עלו אשר שלח משה רדפו אחריהם אשר לא מתי טובים לכן
ריהוצ׳ אל ימהרו עשים באמונה המה הרחיקו לה בני צרויה ויאכלו וישתו הוא הבאר אול
ויהי השער לסגר ושמעו כל שרי האילים ויהי כבאם את תוך ואני נותרתי לבדי׃׃

האנשים ההם ב̇ וסימ׳ חיו מן האנשים תנקד לא נעלה׃ וישכמו ג̇ חס וסימ׳ ויעלו אל ראש ויחן
ביום השביעי דיהוש׳ אל שמואל ויכום יא̇ מל׳ וחס וסימ׳ וירד העמלקי ויכו מהם
וילכדה ויתנם יי׳ ב̇ בן ויעלו יהודה ואבימלך ויתן יי׳ ואיש ישראל ויבאו כבלתן בתוך ירדן יתנכם

להוציא דבה על הארץ׃ וימתו
האנשים מוצאי דבת הארץ רעה
במגפה לפני יהוה׃ ויהושע בן נון
וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם
ההלכים לתור את הארץ׃ וידבר
משה את הדברים האלה אל כל
בני ישראל ויתאבלו העם מאד׃
וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר
לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר
אמר יהוה כי חטאנו׃ ויאמר משה
למה זה אתם עברים את פי יהוה
והוא לא תצלח׃ אל תעלו כי אין יהוה
בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם׃
כי העמלקי והכנעני שם לפניכם
ונפלתם בחרב כי על כן שבתם
מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם׃
ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון
ברית יהוה ומשה לא משו מקרב

המחנה׃ וירד העמלקי והכנעני
הישב בהר ההוא ויכום ויכתום עד
החרמה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם כי
תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר
אני נתן לכם׃ ועשיתם אשה ליהוה
עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה
או במעדיכם לעשות ריח ניחח
ליהוה מן הבקר או מן הצאן׃ והקריב
המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת
עשרון בלול ברבעית ההין שמן׃
ויין לנסך רביעית ההין תעשה
על העלה או לזבח לכבש האחד׃
או לאיל תעשה מנחה סלת שני
עשרנים בלולה בשמן שלשית
ההין׃ ויין לנסך שלשית ההין
תקריב ריח ניחח ליהוה׃ וכי תעשה

יתנכם יי׳ חס ונשא מלל׳ ויין ה̇ ריש פס׳ וסי׳ ויין לנסך ונלאחריך לא יתנו כל כהן ויין ישמח
לבב אנוש׳ ריח ניחח ה̇ בתו וסי׳ והקטרת בקמיץ תפיב ומנחתו לעשות ריח ושלאחרין
עשרון דריש חדש ובעשור לחדש וכל אשה ריח ניחח כות׳ והקריב המקריב ג̇ ב̇ וכתו
רביעית כתיב ויין לנסך רביעית כתיב וטמרה ואור רביעית כתיב וכל רביעית כות
כתיב
ז̇

בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או
שלמים ליהוה׃ והקריב על בן הבקר
מנחה סלת שלשה עשרנים בלול
בשמן חצי ההין׃ ויין תקריב לנסך
חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה׃
ככה יעשה לשור האחד או לאיל
האחד או לשה בכבשים או בעזים׃
כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד
כמספרם׃ כל האזרח יעשה ככה
את אלה להקריב אשה ריח ניחח
ליהוה׃ וכי יגור אתכם גר או אשר
בתוככם לדרתיכם ועשה אשה
ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן
יעשה׃ הקהל חקה אחת לכם ולגר
הגר חקת עולם לדרתיכם ככם
כגר יהיה לפני יהוה׃ תורה אחת
ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר
אתכם׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם
בבאכם אל הארץ אשר אני מביא
אתכם שמה׃ והיה באכלכם מלחם
הארץ תרימו תרומה ליהוה׃
ראשית ערסתכם חלה תרימו
תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה׃
מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה
תרומה לדרתיכם׃

וכי תשגו ולא תעשו את
כל המצות האלה אשר דבר יהוה
אל משה׃ את כל אשר צוה יהוה
אליכם ביד משה מן היום אשר
צוה יהוה והלאה לדרתיכם׃ והיה
אם מעיני העדה נעשתה לשגגה
ועשו כל העדה פר בן בקר אחד
לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו
ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד

מראשית ערסתיכם וראשית ערסותכם דשלעבדיה ידה עריסתנו כתיב ג׳
מראשית הוסיפו עריסתכם ולאחת מראשית השנה וערלה בריתם מגיז מראשית
וחד ומראשית כל ער תבואתך׃

׃ פיס יתית בהון לכל לכל וסי׳ ונסלח לכל העם ויחלק לכל העם דשמעו׳ כל תפלה כל תחנה דמלך והנה אמריהון ויבן ויפרץ סומך יי׳ לכל סוראיו תין חן לכל העם הסולה לכל עוניכי והיו בתי ירושלם׃

לחטאת׃ וכפר הכהן על כל עדת בני
ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא
והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה
וחטאתם לפני יהוה על שגגתם׃
ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר
הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה׃
ואם נפש אחת
תחטא בשגגה והקריבה עז בת
שנתה לחטאת׃ וכפר הכהן על
הנפש השגגת בחטאה בשגגה
לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו׃ האזרח
בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה
אחת יהיה לכם לעשה בשגגה׃
והנפש אשר תעשה ביד רמה
מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא
מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב
עמה׃ כי דבר יהוה בזה ואת מצותו
הפר הכרת תכרת הנפש ההוא

עונה בה׃
ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו
איש מקשש עצים ביום השבת׃
ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש
עצים אל משה ואל אהרן ואל כל
העדה׃ ויניחו אתו במשמר כי לא
פרש מה יעשה לו׃
ויאמר יהוה אל משה
מות יומת האיש רגום אתו באבנים
כל העדה מחוץ למחנה׃ ויציאו אתו
כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו
אתו באבנים וימת כאשר צוה
יהוה את משה׃
ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו
להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם
ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת׃
והיה לכם לציצת וראיתם אתו

בריתי

מקרב עמה ג׳ וסי׳ כי הנפש אשר תאכל והאבדתי הוא מגדף׃ בזה ה׳ וסימ׳ כי דבר יי׳ בזה לך לענה לך וחבי׳ אם לא אהי׳ אשר בזה יאת אלתן כי לא בזה ואת אסידין ולא בזה את תפלתם׃ יעשה לו ה׳ וסימנ׳ ותתעצב ואיש כי יתן או בן יגח כי לא פרש כי גמול ידיו׃ ציצת ד׳ בליש וסימ׳ ועשו להם ציצת ושלחת ושלחת וישלח תבנית יד ומלהון כתיב ציצת׃

וזכרתם ד̇ וסי̇ והיה לכם לציצת כי עצמכם ובשרכם ונקטתם וחבירו: את כל מצות ייי ג̇ וסימ̇
והיה לכם לציצת ויעזבו רמלכ̇ מחזו/ ימים על אחיהם:

וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם
אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם אשר אתם זנים אחריהם:
למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי
והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם:

קיט פי סימן פלטי

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי
ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן
פלת בני ראובן: ויקמו לפני משה
ואנשים מבני ישראל חמשים
ומאתים נשיאי עדה קראי מועד
אנשי שם: ויקהלו על משה ועל
אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי
כל העדה כלם קדשים ובתוכם
יהוה ומדוע תתנשאו על קהל

יהוה: וישמע משה ויפל על פניו:
וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר
בקר וידע יהוה את אשר לו ואת
הקדוש והקריב אליו ואת אשר
יבחר בו יקריב אליו: זאת עשו
קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו:
ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת
לפני יהוה מחר והיה האיש אשר
יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם
בני לוי: ויאמר משה אל קרח
שמעו נא בני לוי: המעט מכם
כי הבדיל אלהי ישראל אתכם
מעדת ישראל להקריב אתכם
אליו לעבד את עבדת משכן יהוה
ולעמד לפני העדה לשרתם: ויקרב
אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך
ובקשתם גם כהנה: לכן אתה וכל
עדתך הנעדים על יהוה ואהרן

סימה לפני ב̇ בלשון סנאה וסי̇ ולית תהיה
קהל ייי לית יראתם נעבדנו במתם
לפני משה: ומדוע̇ וסימ̇ תתנשאו על
והשילתנו מלך ארניהן לית עמרת
תקומה
היצותם לית הביא

תספו פי לגה את׳ ... ב׳ וסימ׳ ... כל חטאתם גם מלבבם תספו: חטאתם ארצה

מה הוא כי תלונו עליו: וישלח
משה לקרא לדתן ולאבירם בני
אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט
כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש
להמיתנו במדבר כי תשתרר
עלינו גם השתרר: אף לא אל ארץ
זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו
נחלת שדה וכרם העיני האנשים
ההם תנקר לא נעלה: ויחר למשה
מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל
מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי
ולא הרעתי את אחד מהם: ויאמר
משה אל קרח אתה וכל עדתך
היו לפני יהוה אתה והם ואהרן
מחר: וקחו איש מחתתו ונתתם
עליהם קטרת והקרבתם לפני
יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים
מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו:

ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם
אש וישימו עליהם קטרת ויעמדו
פתח אהל מועד ומשה ואהרן:
ויקהל עליהם קרח את כל העדה
אל פתח אהל מועד וירא כבוד
יהוה אל כל העדה:
וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר: הבדלו מתוך העדה
הזאת ואכלה אתם כרגע: ויפלו
על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת
לכל בשר האיש אחד יחטא ועל
כל העדה תקצף:
וידבר יהוה אל משה לאמר:
דבר אל העדה לאמר העלו מסביב
למשכן קרח דתן ואבירם: ויקם
משה וילך אל דתן ואבירם וילכו
אחריו זקני ישראל: וידבר אל
העדה לאמר סורו נא מעל אהלי

פי לגה את׳ ... ב׳ וסימנהון תספו קרא בגרון ותשלך במצולת וכל יזכר
ויפקד כות וכל פרשת אחד מות כונו יהרן:

יברא ייי ג וסימנהון ואם בריאה יברא ייי על כל מכון כמותו וסימנהון אם כמות כל האדם
וחד כמות אחאב וחד כמות זה כן מות זה חד בתורה וחד בנ וחד בכת:

האנשים הרשעים האלה ואל
תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל
חטאתם ויעלו מעל משכן קרח
דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם
יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם
ובניהם וטפם ויאמר משה בזאת
תדעון כי יהוה שלחני לעשות את
כל המעשים האלה כי לא מלבי
אם כמות כל האדם ימתון אלה
ופקדת כל האדם יפקד עליהם
לא יהוה שלחני ואם בריאה יברא
יהוה ופצתה האדמה את פיה
ובלעה אתם ואת כל אשר להם
וירדו חיים שאלה וידעתם כי
נאצו האנשים האלה את יהוה
ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים
האלה ותבקע האדמה אשר
תחתיהם ותפתח הארץ את פיה

ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל
האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש
וירדו הם וכל אשר להם חיים
שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו
מתוך הקהל וכל ישראל אשר
סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו
פן תבלענו הארץ ואש יצאה
מאת יהוה ותאכל את החמשים
ומאתים איש מקריבי הקטרת
ב וידבר יהוה
אל משה לאמר אמר אל אלעזר
בן אהרן הכהן וירם את המחתת
מבין השרפה ואת האש זרה
הלאה כי קדשו את מחתות
החטאים האלה בנפשתם ועשו
אתם רקעי פחים צפוי למזבח
כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו
ויהיו לאות לבני ישראל ויקח

שאלה ט וסימנהון כי ארד אל בני אבל לא ירד בנו ולשחתם גם את זה והורדו עבדיך ואם בריאה
וירדו הם בהורידו אתם גם הם אתו ביום מרדתו וחד ישובו ... רשעים לשאלה:
יח פסו דאית בהון לא לא ולא וסי ואם לא תשיג לא תעשו עול לא תאכל על הדם אך אל הפרכת
זכרון לבני ישראל לא תשיך לא תטה משפט חלילה יתיצב תמרון דשר כל הבאים והולכתי
עורים הלא ידעת הנה נפשו לגבר אדם ולגבר חדון אפן יי צדיק כל הדברים יגעים:

ואכלה ב ובענ וחד ואכלה הרמו וירמו סימ דיחזקאל חס וּ ובלרום ירומו וירומו תנינא מלאים :

אלעזר הכהן את מחתות הנחשת
אשר הקריבו השרפים וירקעום
צפוי למזבח: זכרון לבני ישראל
למען אשר לא יקרב איש זר
אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר
קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח
וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד
משה לו:
וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת
על משה ועל אהרן לאמר אתם
המתם את עם יהוה: ויהי בהקהל
העדה על משה ועל אהרן ויפנו
אל אהל מועד והנה כסהו הענן
וירא כבוד יהוה: ויבא משה
ואהרן אל פני אהל מועד:
וידבר יהוה אל
משה לאמר: הרמו מתוך העדה
הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו

על פניהם: ויאמר משה אל אהרן
קח את המחתה ותן עליה אש מעל
המזבח ושים קטרת והולך מהרה
אל העדה וכפר עליהם כי יצא
הקצף מלפני יהוה החל הנגף: ויקח
אהרן כאשר דבר משה וירץ אל
תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן
את הקטרת ויכפר על העם: ויעמד
בין המתים ובין החיים ותעצר
המגפה: ויהיו המתים במגפה
ארבעה עשר אלף ושבע מאות
מלבד המתים על דבר קרח: וישב
אהרן אל משה אל פתח אהל מועד
והמגפה נעצרה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
אל בני ישראל וקח מאתם מטה
מטה לבית אב מאת כל נשיאהם
לבית אבתם שנים עשר מטות

וכפר ארבע וסימנהון שלב אל המזבח ישראל והולך ארבע תלתין שלמו:

עליה עזרינו אלהי ישענו וחד כפר לעמך ישראל מהרה סביבות מעצר

ואת שם ד׳ וסימנ׳ השב קרא אפרים אהרן תכתב קדש אוריע ואתם בית ישראל: לנשיא ד׳ וסי׳
ויתנו אליו כל נשיאיהם ב׳ בן בית דרש לנחלה לנשיאות: ויקח יג׳ וסימנ׳ ויקח לך משם אשה ויקח לך עבד
לפני העם מטה מטה לבית אב כאשר תאוה בכור היום את חולבם משרעתי ברוך פך השמן הזה את המזור

איש את שמו תכתב על מטהו: ואת
שם אהרן תכתב על מטה לוי כי
מטה אחד לראש בית אבותם:
והנחתם באהל מועד לפני העדות
אשר אועד לכם שמה: והיה האיש
אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי
מעלי את תלנות בני ישראל אשר
הם מלינם עליכם: וידבר משה אל
בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם
מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד
לבית אבתם שנים עשר מטות
ומטה אהרן בתוך מטותם: וינח
משה את המטת לפני יהוה באהל
העדת: ויהי ממחרת ויבא משה
אל אהל העדות והנה פרח מטה
אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ
ציץ ויגמל שקדים: ויצא משה
את כל המטות מלפני יהוה אל כל

בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו:

ויאמר יהוה אל משה השב את מטה
אהרן לפני העדות למשמרת לאות
לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא
ימתו: ויעש משה כאשר צוה יהוה
אתו כן עשה:
ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר
הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו: כל הקרב
הקרב אל משכן יהוה ימות האם
תמנו לגוע: ויאמר
18 יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית
אביך אתך תשאו את עון המקדש
ואתה ובניך אתך תשאו את עון
כהנתכם: וגם את אחיך מטה לוי
שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך
וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני
אהל העדת: ושמרו משמרתך ומשמרת

האזור שח ועמכם כבדים ב׳ מעב בע ושח אמרי: וינח ז׳ וסימנ׳ וירש את הגוים ב׳ מיועל שלמה את נבותו
את נערן וינח בהיכל ה׳: מרי יב׳ וסי׳ למשמרת לאות כי חטאות קסם מרי אלהיה מרי ונשים על מרי
בשוא: ויצא יג׳ חס וסי׳ ויהי ממחרת ויבא את כל המטות ויחזק האיש בפלגשו הדר עדר אזהר
מדרתנו להרחב אותו ומנחם את הכסף את האשדה הוצא לבוש פשחור את ירמיה נשא אילמורין
מאצורת מגלה עמוקת ואחר וירמיה בא ויצא: כל פרש אתך במנב אתך וסימ׳ ויהיה לך תרומות
כל תרומות הקדשים:

על בני ישראל ד׳ וסימ׳ והיתה זאת ... את ... ונתתה את הלוים ושמרתם את משמרת הקדש
והיתה ויתר אחיו ישובון תהי׳ ... אתך ... לך ... וכל המשמר ושמר כות וכל נתינה

כל האהל אך אל כלי הקדש ואל
המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם
גם אתם ונלוו עליך ושמרו את משמרת
אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא
יקרב אליכם ושמרתם את משמרת
הקדש ואת משמרת המזבח ולא
יהיה עוד קצף על בני ישראל ואני
הנה לקחתי את אחיכם הלוים מתוך
בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה
לעבד את עבדת אהל מועד ואתה
ובניך אתך תשמרו את כהנתכם
לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת
ועבדתם עבדת מתנה אתן את
כהנתכם והזר הקרב יומת

וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי
לך את משמרת תרומתי לכל קדשי
בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך

לחק עולם זה יהיה לך מקדש הקדשים
מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל
חטאתם ולכל אשמם אשר ישיבו
לי קדש קדשים לך הוא ולבניך בקדש
הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל
אתו קדש יהיה לך וזה לך תרומת
מתנם לכל תנופת בני ישראל לך
נתתים ולבניך ולבנתיך אתך לחק
עולם כל טהור בביתך יאכל אתו
כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן
ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים
בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו
ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו
כל חרם בישראל לך יהיה כל פטר
רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה
באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה
תפדה את בכור האדם ואת בכור
הבהמה הטמאה תפדה ופדויו מבן

נתינה דמשנה תורה כות במ״ג אכל מלכא בסלא : בקדש ג רפי וסי׳ ונתת את הכפרת בקדש ובבלין
הקדשים : לך נתתים ג וסימ׳ ואני נתתי לך וזה לך תרומת מתנם כל חלב יצהר : לכל בשר ד וסי׳ אל
אלהי הרוחת יפקד יי׳ אלהי הרוחת כל פטר רחם לכל בשר ויהיו דראון לכל בשר על כל בשר
שפיים בא שאין עלבן נתן לחם
לכל בשר:

תרומות ג̇ ב̇ חס וחד מל וסימ׳ כל תרומת הקדשים עליכם נ̇הרה תרומות וי̇ש תרומותי חד
סנה בתוך מל׳: כל תרומות אשר ירימו. בני ישראל ללוי כי את מעשר אשר ירימו והלוים ואל הלוים

חדש תפדה בערכך כסף חמשת
שקלים בשקל הקדש עשרים גרה
הוא׃ אך בכור שור או בכור כשב
או בכור עז לא תפדה קדש הם את
דמם תזרק על המזבח ואת חלבם
תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה׃
ובשרם יהיה לך כחזה התנופה
וכשוק הימין לך יהיה׃ כל תרומת
הקדשים אשר ירימו בני ישראל
ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנתיך אתך
לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני
יהוה לך ולזרעך אתך׃ ויאמר יהוה
אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק
לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך
בתוך בני ישראל׃
ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר
בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר
הם עבדים את עבדת אהל מועד׃

ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל
מועד לשאת חטא למות׃ ועבד הלוי
הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו
עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך
בני ישראל לא ינחלו נחלה׃ כי את
מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה
תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן
אמרתי להם בתוך בני ישראל לא
ינחלו נחלה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ואל
הלוים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו
מאת בני ישראל את המעשר אשר
נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם
ממנו תרומת יהוה מעשר מן
המעשר׃ ונחשב לכם תרומתכם
כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב׃
כן תרימו גם אתם תרומת יהוה
מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת

אלין פת מיטע בענ: כל שריה בתוך בני
ישראל כי לא יהיה עוד כל ציון שוא:

ג̇ בתוך בני ישראל במ̇ב בתוך בי״ר״ב
ולבני ואל הלוים תדבר וכל המעשר
ולמעשרתיכם
ובתוך בני ישראל
וסי׳ ברוך לוי ללוים פקד

בכל מקום ד וסי ואכלתם אתו פן תעלה עלתיך מבהפנך בכל מקום עינ יהוה צפות וחד בכל המקום
אשר אזכיר את שמי וחד ובכל מקום מקטר מגש לשמי: תמותו ג מלבתו וסימנהון ויאמרו
חטאת היא ושרפה והביאה תשא אל הכהן ואסף איש לתם המרה כבה

בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת
יהוה לאהרן הכהן: מכל מתנתיכם
תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו
את מקדשו ממנו: ואמרת אלהם
בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב
ללוים כתבואת גרן וכתבואת יקב:
ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם
כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם
באהל מועד: ולא תשאו עליו חטא
בהרימכם את חלבו ממנו ואת
קדשי בני ישראל לא תחללו ולא
תמותו: צ"ל פיס סי' רפאל
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר: זאת חקת התורה אשר צוה
יהוה לאמר דבר אל בני ישראל
ויקחו אליך פרה אדמה תמימה
אשר אין בה מום אשר לא עלה
עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר

הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה
ושחט אתה לפניו: ולקח אלעזר
הכהן מדמה באצבעו והזה אל
נכח פני אהל מועד מדמה שבע
פעמים: ושרף את הפרה לעיניו את
ערה ואת בשרה ואת דמה על
פרשה ישרף: ולקח הכהן עץ ארז
ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך
שרפת הפרה: וכבס בגדיו הכהן
ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל
המחנה וטמא הכהן עד הערב:
והשרף אתה יכבס בגדיו במים
ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב:
ואסף איש טהור את אפר הפרה
והניח מחוץ למחנה במקום טהור
והיתה לעדת בני ישראל למשמרת
למי נדה חטאת הוא: וכבס האסף
את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד

ויאמרו דבליכם ופתח אהל מועד ולא תחללו וב בנב וסימ והלכתי ירוע תירע שובו שובו דיחזק
ו פיס ולא לא ולא וסי ולא תשאו עליו חטא ולא תסורו והיה כעץ שתול ולא יהיה באבותם ואיש
שכב ולא אמר יהוה: מן זאת חקת עד זאת התורה וטמא עד הערב ויסף איש טהור והכבס
ירדו ונשא נס לגוים

ב׳ פ׳ס מיטע בענ וסי׳ כל הנגע את משכן יי׳ טמא ואיש אשר יטמא כי את מקדש יי׳ טמא׃
פתוח ד׳ וסי׳ וכל כלי פתוח אשפתו כקבר פתוח קבר פתוח גרונם שרטן פתוח אלמים

הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר
בתוכם לחקת עולם׃ הנגע במת לכל
נפש אדם וטמא שבעת ימים׃ הוא
יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי
יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי
וביום השביעי לא יטהר׃ כל הנגע
במת בנפש האדם אשר ימות ולא
יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה
הנפש ההוא מישראל כי מי נדה
לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו
בו׃ זאת התורה אדם כי ימות באהל
כל הבא אל האהל וכל אשר באהל
יטמא שבעת ימים׃ וכל כלי פתוח
אשר אין צמיד פתיל עליו טמא
הוא׃ וכל אשר יגע על פני השדה
בחלל חרב או במת או בעצם אדם
או בקבר יטמא שבעת ימים׃ ולקחו
לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן

עליו מים חיים אל כלי׃ ולקח אזוב
וטבל במים איש טהור והזה על
האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות
אשר היו שם ועל הנגע בעצם או
בחלל או במת או בקבר׃ והזה הטהר
על הטמא ביום השלישי וביום
השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס
בגדיו ורחץ במים וטהר בערב׃ ואיש
אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה
הנפש ההוא מתוך הקהל כי את
מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק
עליו טמא הוא׃ והיתה להם לחקת עולם
ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע
במי הנדה יטמא עד הערב׃ וכל
אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש
הנגעת תטמא עד הערב׃

ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר

ב׳ פ׳ס מיטע קדמ׳ בחלל חרב במת בעצם
ולקח אזוב ויחמל שאול והעם ויספר
אשר אשר האלהים היספר בקבר׃
הנדה יתחטא על אשר מעלתם בי יהוה
וסימן הנפש הנגעת עליהם הדעה באזרח

במת בקבר׃ ד׳ פ׳ס על ועל ועל ועל וסימ׳
ע ב׳ פת וחד קמ׳ וסי׳ או במת או בקבר
במי הנדה ה׳ וסי׳ במי הנדה אך במי
כנוח את התרעתי׃ הנגעת ג׳ בליש וחס
וחד בתן חת בנס הדשן לפני ההוא
ביום מים היה ואל שם אמר יי׳ על הבנים׃
בנבי׳ וחד בכתובים׃

ולו ג׳ וסימנהון גוענו הוא לנו ומטב ולו אנכי שקל: המן ג׳ וסימ׳ המן הסלע המן העץ המן הגרן:
המרים ד׳ בליש׳ כתיב המורים וחד כת׳ המרים ויראו המוראים כת׳ וחד כת׳ המוראים שמענה
המורים מרים כתיב ויחל משה מאד בבן המורים כתיב: המה יט׳ ריש׳ פיס

צן בחדש הראשון וישב העם בקדש
ותמת שם מרים ותקבר שם ולא היה
מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן
וירב העם עם משה ויאמרו לאמר
ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה ולמה
הבאתם את קהל יהוה אל המדבר
הזה למות שם אנחנו ובעירנו ולמה
העליתנו ממצרים להביא אתנו
אל המקום הרע הזה לא מקום זרע
ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות:
ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל
פתח אהל מועד ויפלו על פניהם
וירא כבוד יהוה אליהם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את
המטה והקהל את העדה אתה
ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע
לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם

מים מן הסלע והשקית את העדה
ואת בעירם: ויקח משה את המטה
מלפני יהוה כאשר צוהו: ויקהלו
משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע
ויאמר להם שמעו נא המרים המן
הסלע הזה נוציא לכם מים: וירם
משה את ידו ויך את הסלע במטהו
פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה
ובעירם: ויאמר
יהוה אל משה ואל אהרן יען לא
האמנתם בי להקדישני לעיני בני
ישראל לכן לא תביאו את הקהל
הזה אל הארץ אשר נתתי להם:
המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל
את יהוה ויקדש בם:
וישלח משה מלאכים
מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך
ישראל אתה ידעת את כל התלאה

פיס וסימ׳ וכל החיה מי מריבה עם בית מיכה משובים הרחיקו ובאו בארץ צוף על ים יורדים
ישאו קולם גלו עדותה תליך יבאו אל מקדשי היוצרים כרעו ונפלו ראובן תמהו המה ינוען לאכל
אם לא המה ראו מעשה ייי המה יאבדו המה היין במורדי אור:

קלנו ד׳ בלישנ׳ ג׳ חס וחד מל וסימ׳ ונצעק אל יי׳ אלהי אבותינו ולא שמע
בקלנו [illegible] הר ההר ה׳ וסימנה [illegible] ויעלו אל הר ההר ויעל אהרן הכהן תתאו

אשר מצאתנו׃ וירדו אבתינו מצרימה
ונשב במצרים ימים רבים וירעו
לנו מצרים ולאבתינו׃ ונצעק אל יהוה
וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו
ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר
קצה גבולך׃ נעברה נא בארצך
לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה
מי באר דרך המלך נלך לא נטה
ימין ושמאול עד אשר נעבר גבולך׃
ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן
בחרב אצא לקראתך׃ ויאמרו אליו
בני ישראל במסלה נעלה ואם מימיך
נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק
אין דבר ברגלי אעברה׃ ויאמר
לא תעבר ויצא אדום לקראתו
בעם כבד וביד חזקה׃ וימאן אדום
נתן את ישראל עבר בגבלו ויט
ישראל מעליו׃

ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל
העדה הר ההר׃ ויאמר יהוה אל
משה ואל אהרן בהר ההר על גבול
ארץ אדום לאמר׃ יאסף אהרן אל
עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר
נתתי לבני ישראל על אשר מריתם
את פי למי מריבה׃ קח את אהרן
ואת אלעזר בנו והעל אתם הר
ההר׃ והפשט את אהרן את בגדיו
והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן
יאסף ומת שם׃ ויעש משה כאשר
צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני
כל העדה׃ ויפשט משה את אהרן
את בגדיו וילבש אתם את אלעזר
בנו וימת אהרן שם בראש ההר
וירד משה ואלעזר מן ההר׃ ויראו
כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את
אהרן שלשים יום כל בית ישראל׃

תתאו לכם הר ההר וחד ויט מים והר ההר׃ על גבול ה׳ וסימנהון ויאמר יי׳ אל וישמע
משה ואל אהרן וישמע בלק [illegible] בחרב [illegible]
כולה

תנו פיס [illegible]

ערד ה̇ וסי̇ מלך ערד וחביריהון אשר בנגב ערד וחבריהון ערד: שריאה שם המקום וחס ההוא
ו̇ וסימ̇ פנואל סכות מסה ומריבה חרמה: אתהם ה̇ וסי̇ וינעך לבנו ולבעדנו והיהלת אתהם ויחרם
אתהם אשר ישראל אתהם כבעדית ואחר המה ושפטו אתהן ואחר וברא אותהן: ותקצר ד̇ וסי̇ נפש

21

וישמע הכנעני
מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל
דרך האתרים וילחם בישראל וישב
ממנו שבי׃ וידר ישראל נדר ליהוה
ויאמר אם נתן תתן את העם הזה
בידי והחרמתי את עריהם׃ וישמע
יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני
ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא
שם המקום חרמה׃
ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב
את ארץ אדום ותקצר נפש העם
בדרך׃ וידבר העם באלהים ובמשה
למה העליתנו ממצרים למות
במדבר כי אין לחם ואין מים
ונפשנו קצה בלחם הקלקל׃ וישלח
יהוה בעם את הנחשים השרפים
וינשכו את העם וימת עם רב
מישראל׃ ויבא העם אל משה

ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך
התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את
הנחש ויתפלל משה בעד העם׃ ויאמר
יהוה אל משה עשה לך שרף ושים
אתו על נס והיה כל הנשוך וראה
אתו וחי׃ ויעש משה נחש נחשת
וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש
את איש והביט אל נחש הנחשת
וחי׃ ויסעו בני ישראל ויחנו באבת׃
ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים
במדבר אשר על פני מואב ממזרח
השמש׃ משם נסעו ויחנו בנחל זרד׃
משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר
במדבר היצא מגבל האמרי כי ארנון
גבול מואב בין מואב ובין האמרי׃
על כן יאמר בספר מלחמת יהוה
את והב בסופה ואת הנחלים ארנון׃
ואשד הנחלים אשר נטה לשבת

נפש העם ותקצר נפשו בעמל ונפשו למות בהם ואחר ואם מדוע לא תקצר רוח: ויאמרו חטאנו
ב̇ וסי̇ ויבא העם ויצעקו אל ... בתר ויאמר וכל כת: מגבל ט̇ חס̇ בליש וסי̇ היצא מגבל ערדה
ופרנה משפט הרמלה ב̇ בו הגבל לרחבע וגליות ובעמק נשמרו: יאמר ג̇ וסי̇ כנמרוד בספר ולציון
יאמר ואחר ויאמר למלך ירחו: ארנון ג̇ מל̇ בתר וסימ̇ ויחנו מעבר ארנון כי ארנון גבול מואב ואת
הנחלים ארנון ושאר חסר וכל נביא וכתוב סותהון מל̇ במ̇ חס̇ וסימ̇ מן הירדן מזרחה שמש:

על ו̇ וסימ̇ עלי באר לשלם לביתך עלים יבולו מרי על הרגבוה עלי לך עלי הגלעד וצעקו עלי גלעד
וחזו עלי: בשדה ה̇ לפי̇ וסימנ̇ אעברה נא מציצ̇ בבית בבית וללקט בשדה ולא יפגעו בי:

עד ונשען לגבול מואב: ומשם בארה
הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה
אסף את העם ואתנה להם מים:
אז ישיר ישראל
את השירה הזאת עלי באר ענו לה:
באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם
במחקק במשענתם וממדבר מתנה:
וממתנה נחליאל ומנחליאל במות:
ומבמות הגיא אשר בשדה מואב
ראש הפסגה ונשקפה על פני
הישימן:

פ

וישלח ישראל מלאכים אל סיחן
מלך האמרי לאמר: אעברה
בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא
נשתה מי באר בדרך המלך נלך
עד אשר נעבר גבלך: ולא נתן
סיחן את ישראל עבר בגבלו ויאסף
סיחן את כל עמו ויצא לקראת

ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם
בישראל: ויכהו ישראל לפי חרב
ויירש את ארצו מארנן עד יבק
עד בני עמון כי עז גבול בני עמון:
ויקח ישראל את כל הערים האלה
וישב ישראל בכל ערי האמרי
בחשבון ובכל בנתיה: כי חשבון
עיר סיחן מלך האמרי הוא והוא
נלחם במלך מואב הראשון ויקח
את כל ארצו מידו עד ארנן: על כן
יאמרו המשלים באו חשבון תבנה
ותכונן עיר סיחון: כי אש יצאה
מחשבון להבה מקרית סיחן אכלה
ער מואב בעלי במות ארנן: אוי לך
מואב אבדת עם כמוש נתן בניו
פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי
סיחון: ונירם אבד חשבון עד דיבן
ונשים עד נפח אשר עד מידבא:

סיחון ארבע מל̇ בתו̇ וסימנ̇ תבנה ותכונן
ממדבר קדמות אל סיחון ועשה לו
בר מן חד כ̇ תרמנון

עיר סיחון למלך אמרי וישלח מלאכים
ולעוג וכל נביאים וכתובים כותהון
הרביע̇ אתה אשר

ב פ״ס מיטע וס״ו וישלח משה לרגל ויירש את האמרי וילכו בני מכיר בן מנשה את האמרי׃ ג׳ זוג חד ער
וחד על לית כות וסי׳ ער תאות על תאות ער מידבא ער מידבא ער מעל על מעל׃ כל תור עלבות
בערבות חסר במ״א מל׳ וסימ׳ ויחנו בערבות וכל שריה כות במ״ב חסר וסימ׳ בערבות ירחו בתר

וישב ישראל בארץ האמרי׃ וישלח
משה לרגל את יעזר וילכדו בנתיה
ויירש את האמרי אשר שם׃ ויפנו
ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך
הבשן לקראתם הוא וכל עמו
למלחמה אדרעי׃ ויאמר יהוה אל
משה אל תירא אתו כי בידך נתתי
אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית
לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי
אשר יושב בחשבון׃ ויכו אתו ואת
בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר
לו שריד ויירשו את ארצו׃ ויסעו
בני ישראל ויחנו בערבות מואב
מעבר לירדן ירחו׃ פפ פ״סק
סיחון עוג וירא בלק בן צפור
את כל אשר עשה ישראל לאמרי׃
ויגר מואב מפני העם מאד כי רב
הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל׃

ויאמר מואב אל זקני מדין עתה
ילחכו הקהל את כל סביבתנו כלחך
השור את ירק השדה ובלק בן צפור
מלך למואב בעת ההוא׃ וישלח
מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה
אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא
לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה
כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי׃
ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה
כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה
בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי
את אשר תברך מברך ואשר תאר
יואר׃ וילכו זקני מואב וזקני מדין
וקסמים בידם ויבאו אל בלעם
וידברו אליו דברי בלק׃ ויאמר
אליהם לינו פה הלילה והשבתי
אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי
וישבו שרי מואב עם בלעם׃ ויבא

בתר דירמיה ונ״א בערבות מואב בתר דירמ׳: בלק בן צפור ה׳ בת״ר וסי׳ וירא בלק כלחך השור
ויאמר בלעם אל האלהים אל תמנע ויקם בלק בן צפור דיהושע: בעור ג׳ חס׳ בגברי וסימ׳ וישלח
מלאכים נאם בלעם וחב׳: לכה ד׳ מל׳ בספר וסימ׳ ועתה כי סבר מן אתרם ב׳ בו אשר הראתנו אתחן
אועצך: מברך ג׳ חס׳ וס׳ את תאר תברך מברך יה״ שם מברך וחביו וחד ומברך לעולם:

ויקומון ט מל וסי ויתכלון ויטרון שרי מואב בני ישר בבקר זיפה ויקומון כל איש וחבי וינוסן בנשף
ויקומון ראשי ויקומו על עמדם וכל יקומון כות מל בלמד חס : לתתי ב להלך לו בשדה : שבו נ
בזה וסימ פה עם החמור שבו ושחרית שבו איש תחתיו ואל היכנס אמר שבו נא בזה ג"ס

אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים
האלה עמך׃ ויאמר בלעם אל האלהים
בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי׃
הנה העם היצא ממצרים ויכס את
עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו
אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו׃
ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך
עמהם לא תאר את העם כי ברוך
הוא׃ ויקם בלעם בבקר ויאמר
אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי
מאן יהוה לתתי להלך עמכם׃ ויקומו
שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו
מאן בלעם הלך עמנו׃ ויסף עוד
בלק שלח שרים רבים ונכבדים
מאלה׃ ויבאו אל בלעם ויאמרו
לו כה אמר בלק בן צפור אל נא
תמנע מהלך אלי׃ כי כבד אכבדך
מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה

ולכה נא קבה לי את העם הזה׃ ויען
בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן
לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל
לעבר את פי יהוה אלהי לעשות
קטנה או גדולה׃ ועתה שבו נא בזה
גם אתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה
דבר עמי׃ ויבא אלהים אל בלעם
לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו
האנשים קום לך אתם ואך את הדבר
אשר אדבר אליך אתו תעשה׃ ויקם
בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך
עם שרי מואב׃ ויחר אף אלהים כי
הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך
לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני
נעריו עמו׃ ותרא האתון את מלאך
יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו
ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה
ויך בלעם את האתון להטתה הדרך׃

גם אתם : אלהי ה קמ וסימ לא אוכל לעבר לטימע אתתקנו לא תכלותי באנן המולכת אתם
ויתמרך עליה הדעות שפטנ בינה וכל אתנחה וסוף פסוק כותהון קמץ בר מן תרתין פתח
טמרה נפשי כי טוב יום בחצריך : ותט ג וסימנ האתון לפני זה שלש אטורנן מני ארחא :
טרופה תרתין חד חסר וחד מל חסר מל תנינ חס ססס

ויוסף ז׳ מל׳ וס׳ ויוסף מלאך אלהים ויוסף עוד יפתח ויוסף יהונתן קם רם קליעה ויוסף אחאב דבר אל אחז
ובעת הצר לו ויוסף טריאל כי לא:

ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים
גדר מזה וגדר מזה ותרא האתון את
מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ
את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה
ויוסף מלאך יהוה עבור ויעמד
במקום צר אשר אין דרך לנטות
ימין ושמאול ותרא האתון את
מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר
אף בלעם ויך את האתון במקל
ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר
לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני
זה שלש רגלים ויאמר בלעם
לאתון כי התעללת בי לו יש חרב
בידי כי עתה הרגתיך ותאמר
האתון אל בלעם הלוא אנכי
אתנך אשר רכבת עלי מעודך
עד היום הזה ההסכן הסכנתי
לעשות לך כה ויאמר לא ויגל

יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך
יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו
ויקד וישתחו לאפיו ויאמר אליו
מלאך יהוה על מה הכית את אתנך
זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי
לשטן כי ירט הדרך לנגדי ותראני
האתון ותט לפני זה שלש רגלים
אולי נטתה מפני כי עתה גם אתכה
הרגתי ואותה החייתי ויאמר בלעם
אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי
כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה
אם רע בעיניך אשובה לי ויאמר
מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים
ואפס את הדבר אשר אדבר אליך
אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק
וישמע בלק כי בא בלעם ויצא
לקראתו אל עיר מואב אשר על
גבול ארנן אשר בקצה הגבול ויאמר

וישתחו לאפיו תלת וסימנהון ויבא יוסף ויגל יי את עינו ויקרא אחרי מעץ ג׳
ואותה ארבע תלת מלאים וחד חסרה וסימנהון ואתה נתן לכם ואותה החייתי
ואותה לא יראה בחרב הדבר ג׳

כל אזל חיצות תשים לך חיבות לך כות וכל ירמיה כות במב שטעו בחוצות וכל שאר קר כות מל:
קריה כתיב הוא בלש׳ וסימנ׳ העיר כת לפני כי העיר יי׳ אלהיך אלהי העבריים נקרה

בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי
אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי
האמנם לא אוכל כבדך: ויאמר בלעם
אל בלק הנה באתי אליך עתה היכל
אוכל דבר מאומה הדבר אשר
ישים אלהים בפי אתו אדבר: וילך
בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות:
ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם
ולשרים אשר אתו: ויהי בבקר
ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות
בעל וירא משם קצה העם: ויאמר
בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה 23
מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים
ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר
דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר
ואיל במזבח: ויאמר בלעם לבלק
התיצב על עלתך ואלכה אולי
יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני

והגדתי לך וילך שפי: ויקר אלהים
אל בלעם ויאמר אליו את שבעת
המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל
במזבח: וישם יהוה דבר בפי
בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה
תדבר: וישב אליו והנה נצב על
עלתו הוא וכל שרי מואב: וישא
משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק
מלך מואב מהררי קדם לכה ארה
לי יעקב ולכה זעמה ישראל: מה
אקב לא קבה אל ומה אזעם לא
זעם יהוה: כי מראש צרים אראנו
ומגבעות אשורנו הן עם לבדד
ישכן ובגוים לא יתחשב: מי מנה
עפר יעקב ומספר את רבע ישראל
תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי
כמהו: ויאמר בלק אל בלעם מה
עשית לי לקב איבי לקחתיך והנה

נקרה אולי יקרה יי׳ ותקלה כה מקרה ליל׳ ג
ויקר אלהים ערכות נר למשיחו הנה כת
מן ארם ג וסי׳ ינחני בלק וירדתן בני
וסימ׳ וישב אלון ויוחנן בן זרח וישמע

ובאתי לה בצרי ערכתי ג וסימנ׳
קדם נזול אתה אדיר כמדרים:
עמון בן דרב יהו׳: וכל שרי
וכל שרי המדינות:

הן כול נחמני דערק רבית יעקב דאמיד עליהון יהון בעלמא
יהיה איש דיניא דישראל ... תוחא ... מתא כותי

ברכת ברך׃ ויען ויאמר הלא את
אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר
לדבר׃ ויאמר אליו בלק לך נא אתי
אל מקום אחר אשר תראנו משם
אפס קצהו תראה וכלו לא תראה
וקבנו לי משם׃ ויקחהו שדה צפים
אל ראש הפסגה ויבן שבעה
מזבחת ויעל פר ואיל במזבח׃
ויאמר אל בלק התיצב כה על
עלתך ואנכי אקרה כה׃ ויקר יהוה
אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר
שוב אל בלק וכה תדבר׃ ויבא
אליו והנו נצב על עלתו ושרי
מואב אתו ויאמר לו בלק מה
דבר יהוה׃ וישא משלו ויאמר
קום בלק ושמע האזינה עדי
בנו צפר׃ לא איש אל ויכזב ובן
אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה

ודבר ולא יקימנה׃ הנה ברך לקחתי
וברך ולא אשיבנה׃ לא הביט און
ביעקב ולא ראה עמל בישראל
יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו׃
אל מוציאם ממצרים כתועפת
ראם לו׃ כי לא נחש ביעקב ולא
קסם בישראל כעת יאמר ליעקב
ולישראל מה פעל אל׃ הן עם כלביא
יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד
יאכל טרף ודם חללים ישתה׃
ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא
תקבנו גם ברך לא תברכנו׃ ויען
בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי
אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה
אתו אעשה׃ ויאמר בלק אל בלעם
לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי
יישר בעיני האלהים וקבתו לי
משם׃ ויקח בלק את בלעם ראש

כפעם בפעם ו׳ וסימנ׳ ולא הלך כפעם ויעבד הנער מן העיר ומשל ויהי שמואל וישב המלך : משכנתיך
משכנתיה משכנתם תלת חסר בליש׳ וסימנ׳ מה טבו אהליך חרבן גבדו ערבים בתוכו

הפעור הנשקף על פני הישימן: וי
ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה
שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה
פרים ושבעה אילים: ויעש בלק
כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל
במזבח: וירא בלעם כי טוב בעיני
יהוה לברך את ישראל ולא הלך
כפעם בפעם לקראת נחשים וישת
אל המדבר פניו: וישא בלעם את
עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו
ותהי עליו רוח אלהים: וישא משלו
ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם
הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי
אל אשר מחזה שדי יחזה נפל
וגלוי עינים: מה טבו אהליך יעקב
משכנתיך ישראל: כנחלים נטיו
כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה
כארזים עלי מים: יזל מים מדליו

וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו
ותנשא מלכתו: אל מוציאו ממצרים
כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו
ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ: כרע
שכב כארי וכלביא מי יקימנו: מ
מברכיך ברוך וארריך ארור: ויחר
אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו
ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי
קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש
פעמים: ועתה ברח לך אל מקומך
אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך
יהוה מכבוד: ויאמר בלעם אל בלק
הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת
אלי דברתי לאמר: אם יתן לי בלק
מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל
לעבר את פי יהוה לעשות טובה
או רעה מלבי אשר ידבר יהוה
אתו אדבר: ועתה הנני הולך לעמי

מלכותו תלת חסר וסימנ׳ ותנשא מלכתו ובשנת מלכתו דירמיה : ויספק ד׳ בליש׳ וסימניהון
את כפיו עפר שמרון ויספק עלימו בינינו ישפוק קדמ׳ סמך ושא שין : נאם ד׳ ריש פסוק וסימנ׳
נאם נאם שמע בינאם משכן נאם פשע לרשע אמרי גוים נאם שמע וחזי כי יהמדון אמרי אל

וירע ג׳ חס וסימ׳ נאם שמע בתל טוב ויר׳ למען לפתח: עד מה ד׳ וסימנ׳ אשור תשבך ... בנן
תסתר ולנצח ולא אותנו יודעים: ראשית כח וסימ׳ ממלכתו בבל בכורי וחבי׳ קרבנן ראשית

לכה איעצך אשר יעשה העם
הזה לעמך באחרית הימים וישא
משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער
ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע
אמרי אל וידע דעת עליון מחזה
שדי יחזה נפל וגלוי עינים: אראנו
ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך
כוכב מיעקב וקם שבט מישראל
ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני
שת: והיה אדום ירשה והיה ירשה
שעיר איביו וישראל עשה חיל:
וירד מיעקב והאביד שריד מעיר:
וירא את עמלק וישא משלו
ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו
עדי אבד: וירא את הקיני וישא
משלו ויאמר איתן מושבך ושים
בסלע קנך: כי אם יהיה לבער
קין עד מה אשור תשבך: וישא

משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל:
וצים מיד כתים וענו אשור וענו
עבר וגם הוא עדי אבד: ויקם
בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק
הלך לדרכו:
וישב ישראל בשטים ויחל העם
לזנות אל בנות מואב: ותקראן לעם
לזבחי אלהיהן ויאכל העם
וישתחוו לאלהיהן: ויצמד ישראל
לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל:
ויאמר יהוה אל משה קח את כל
ראשי העם והוקע אותם ליהוה
נגד השמש וישב חרון אף יהוה
מישראל: ויאמר משה אל שפטי
ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים
לבעל פעור: והנה איש מבני
ישראל בא ויקרב אל אחיו את
המדינית לעיני משה ולעיני כל

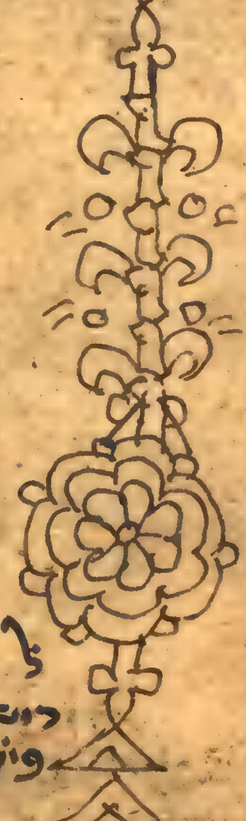
ראשית קצירכם עריסתכם גוים תגנך אתו פרי האדמה וירא ראשית החרם לחב קדשי ישראל
קשת עולם משאותיכם ולא ימכרו הוי הראשנים וחטאת דגנך כל בכור וחבי׳ דרכי אל יראת יי׳
פוטר מים ראשית חכמה יראת יי׳ דגנך ראשית דרכו עריסותיכם טוב: ל׳
וישב ט׳ דפי׳ וסי׳ הוקע אותם אשר בנה בית אשר נטע כרם אשר ארש׳ אשה הירא ורך הלבב
הלבב למקמו בשמך לך יעקב רשע וישב ממנו מכם אל הפלטה אלהא ויתגרו ברכוש׳ ...

אשר הכה את המדינית הכה בטעם ויב חד בתו וחד בנב וחד בכת וחד והכה

עדת בני ישראל והמה בכים פתח
אהל מועד׃ וירא פינחס בן אלעזר
בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה
ויקח רמח בידו׃ ויבא אחר איש
ישראל אל הקבה וידקר את
שניהם את איש ישראל ואת
האשה אל קבתה ותעצר המגפה
מעל בני ישראל׃ ויהיו המתים
במגפה ארבעה ועשרים אלף׃

קיו פיסקי סי׳ ...

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ פינחס
בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב
את חמתי מעל בני ישראל בקנאו
את קנאתי בתוכם ולא כליתי את
בני ישראל בקנאתי׃ לכן אמר
הנני נתן לו את בריתי שלום׃
והיתה לו ולזרעו אחריו ברית
כהנת עולם תחת אשר קנא

לאלהיו ויכפר על בני ישראל׃ ושם
איש ישראל המכה אשר הכה את
המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית
אב לשמעני׃ ושם האשה המכה
המדינית כזבי בת צור ראש אמות
בית אב במדין הוא׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ צרור
את המדינים והכיתם אותם׃ כי
צררים הם לכם בנכליהם אשר
נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר
כזבי בת נשיא מדין אחתם המכה
ביום המגפה על דבר פעור׃ ויהי
אחרי המגפה

ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר
בן אהרן הכהן לאמר׃ שאו את
ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים
שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא
צבא בישראל׃ וידבר משה ואלעזר

צרור ל׳ צרור ל׳ מינוק ל׳ מינוק ל׳ מותה ל׳ מותה ל׳ מוצאות ל׳ מוצאות ל׳ מניח ל׳ מניח ל׳ וכרות ל׳
וכרות ל׳

על יי׳ לב׳ וסימ׳ ובקר ולראיתם בתת יי׳ לכם לכן אתה וכל עדתך וכן בהצותם אבינו מת והנביא
ההוא והיא מרת נפש ותפשו ונרגן על יי׳ כטוב השכידהן תשמר יצאי הכושים מבע ויושב

הכהן אתם בערבת מואב על ירדן
ירחו לאמר׃ מבן עשרים שנה ומעלה
כאשר צוה יהוה את משה ובני
ישראל היצאים מארץ מצרים׃
ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך
משפחת החנכי לפלוא משפחת
הפלאי׃ לחצרן משפחת החצרוני
לכרמי משפחת הכרמי׃ אלה
משפחת הראובני ויהיו פקדיהם
שלשה וארבעים אלף ושבע מאות
ושלשים׃ ובני פלוא אליאב׃ ובני
אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא
דתן ואבירם קרואי העדה אשר
הצו על משה ועל אהרן בעדת
קרח בהצתם על יהוה׃ ותפתח
הארץ את פיה ותבלע אתם ואת
קרח במות העדה באכל האש
את חמשים ומאתים איש ויהיו

לנס׃ ובני קרח לא מתו׃
בני שמעון למשפחתם
לנמואל משפחת הנמואלי לימין
משפחת הימיני ליכין משפחת היכיני׃
לזרח משפחת הזרחי לשאול
משפחת השאולי׃ אלה משפחת
השמעני שנים ועשרים אלף
ומאתים׃ בני גד
למשפחתם לצפון משפחת הצפוני
לחגי משפחת החגי לשוני משפחת
השוני׃ לאזני משפחת האזני לערי
משפחת הערי׃ לארוד משפחת
הארודי לאראלי משפחת האראלי׃
אלה משפחת בני גד לפקדיהם
ארבעים אלף וחמש מאות׃
בני יהודה ער
ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען׃
ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה

וישב בשובכם הדרן יתיצבו מלכן ישוען והתענג ובטח השלך ושבדן להתיצב וחבי׳ וכ׳ ועל
יי׳ ראשית אולת אדם׃ הישבי ב׳ חס וסימ׳ משפחת הישבי וישבי לחם וחד עבי אלעדיך
אליך׃ הישבי פי שונה לתאע׃

ד̇ פיס אית בכל מליהון ש̇ין וס̇ימנ׳ ליש̇וב ואשריאל משפחת ש̇ם ארפכשד שולף שיר השירים:
הזבולני ג̇ וסימנ׳ אלה משפחת הזבולני וישפט אחריו את ישראל אלון ויבאת אלון: ולצלפחד מחלה
ונעה חגלה מלכה ותרצה מוחמין סימן ותחרבנה מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה מנגוון סימ׳

מִשְׁפַּחַת הַשֵּׁלָנִי לְפֶרֶץ מִשְׁפַּחַת ל̇
הַפַּרְצִי לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי׃ וַיִּהְיוּ ל̇
בְנֵי־פֶרֶץ לְחֶצְרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרֹנִי ב̇ חד חס וחד מל
לְחָמוּל מִשְׁפַּחַת הֶחָמוּלִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
יְהוּדָה לִפְקֻדֵיהֶם שִׁשָּׁה וְשִׁבְעִים ראובן מל
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ יהודה חס

בְּנֵי יִשָּׂשכָר לְמִשְׁפְּחֹתָם תּוֹלָע
מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלָעִי לְפֻוָּה מִשְׁפַּחַת הַפּוּנִי׃
לְיָשׁוּב מִשְׁפַּחַת הַיָּשֻׁבִי לְשִׁמְרֹן ד̇ פסו̇
מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְרֹנִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת אית בכל
יִשָּׂשכָר לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְשִׁשִּׁים מליהון ש̇ין
אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃

בְּנֵי זְבוּלֻן לְמִשְׁפְּחֹתָם לְסֶרֶד
מִשְׁפַּחַת הַסַּרְדִּי לְאֵלוֹן מִשְׁפַּחַת
הָאֵלֹנִי לְיַחְלְאֵל מִשְׁפַּחַת הַיַּחְלְאֵלִי׃
אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַזְּבוּלֹנִי לִפְקֻדֵיהֶם ג̇
שִׁשִּׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃

בְּנֵי יוֹסֵף לְמִשְׁפְּחֹתָם ד̇ בטע דמיס

מְנַשֶּׁה וְאֶפְרָיִם׃ בְּנֵי מְנַשֶּׁה לְמָכִיר
מִשְׁפַּחַת הַמָּכִירִי וּמָכִיר הוֹלִיד אֶת־
גִּלְעָד לְגִלְעָד מִשְׁפַּחַת הַגִּלְעָדִי׃ אֵלֶּה
ל̇ בְּנֵי גִלְעָד אִיעֶזֶר מִשְׁפַּחַת הָאִיעֶזְרִי
ל̇ ל̇ לְחֵלֶק מִשְׁפַּחַת הַחֶלְקִי׃ וְאַשְׂרִיאֵל
מִשְׁפַּחַת הָאַשְׂרִאֵלִי וְשֶׁכֶם מִשְׁפַּחַת
הַשִּׁכְמִי׃ וּשְׁמִידָע מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמִידָעִי
וְחֵפֶר מִשְׁפַּחַת הַחֶפְרִי׃ וּצְלָפְחָד
בֶּן־חֵפֶר לֹא־הָיוּ לוֹ בָּנִים כִּי אִם־בָּנוֹת
מוחמין סימן וְשֵׁם בְּנוֹת צְלָפְחָד מַחְלָה וְנֹעָה
ד̇ בטע בטע̇ חָגְלָה מִלְכָּה וְתִרְצָה׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
מְנַשֶּׁה וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וַחֲמִשִּׁים
אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת׃

ד̇ אֵלֶּה בְנֵי־אֶפְרַיִם לְמִשְׁפְּחֹתָם
ל̇ וחס לְשׁוּתֶלַח מִשְׁפַּחַת הַשֻּׁתַלְחִי לְבֶכֶר
מִשְׁפַּחַת הַבַּכְרִי לְתַחַן מִשְׁפַּחַת
ל̇ הַתַּחֲנִי׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוּתָלַח לְעֵרָן
ל̇ ג̇ דסמ̇ מִשְׁפַּחַת הָעֵרָנִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־

סימן ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה מוחמין סימן: האשריאלי ל̇ היחלאלי ל̇
האשבילי ל̇ המלכיאלי ל̇ היחצאלי ל̇ החמולי ל̇ והאשתאולי ל̇ לעזיאלי ל̇ ולנפתלי ל̇ אראלי ל̇
חכליה ל̇ הבריעי ל̇ התולעי ל̇ והמשרעי ל̇ תסיעו ל̇ תסערו ל̇ תרועו ל̇ ותבצעו ל̇ ותבעו ל̇
ואזרועי ל̇ ומירעי ל̇ השמידעי ל̇ הבלעי ל̇:

154

לאלה ה׳ וסימנ׳ ולבנתו מיה מעשיה תחלק הארץ לא ארנו לאלה וחב׳ הרב ימי׳ אל תטפו וכל
כאלה כנות במג׳ כאלה וסימ׳ לא כאלה חלק יעקב וחב׳ שמעתי כאלה — רבות׃

אפרים לפקדיהם שנים ושלשים
אלף וחמש מאות אלה בני יוסף
למשפחתם׃ בני
בנימן למשפחתם לבלע משפחת
הבלעי לאשבל משפחת האשבלי
לאחירם משפחת האחירמי׃ לשפופם
משפחת השופמי לחופם משפחת
החופמי׃ ויהיו בני בלע ארד ונעמן
משפחת הארדי לנעמן משפחת
הנעמי׃ אלה בני בנימן למשפחתם
ופקדיהם חמשה וארבעים אלף
ושש מאות׃
אלה בני דן למשפחתם לשוחם
משפחת השוחמי אלה משפחת
דן למשפחתם׃ כל משפחת השוחמי
לפקדיהם ארבעה וששים אלף
וארבע מאות׃ בני
אשר למשפחתם לימנה משפחת

הימנה לישוי משפחת הישוי
לבריעה משפחת הבריעי׃ לבני
בריעה לחבר משפחת החברי
למלכיאל משפחת המלכיאלי׃ ושם
בת אשר שרח׃ אלה משפחת בני
אשר לפקדיהם שלשה וחמשים
אלף וארבע מאות׃
בני נפתלי למשפחתם
ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני
משפחת הגוני׃ ליצר משפחת
היצרי לשלם משפחת השלמי׃
אלה משפחת נפתלי למשפחתם
ופקדיהם חמשה וארבעים אלף
וארבע מאות׃ אלה פקודי בני
ישראל שש מאות אלף ואלף שבע
מאות ושלשים׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ לאלה
תחלק הארץ בנחלה במספר שמות׃

המשרעי ל׳ היחלאלי ל׳ האשבלי ל׳ המלכיאלי ל׳ היחצאלי ל׳ הזמולי ל׳ והאשתאולי ל׳ לעדיאלי ל׳
ולנפתלי ל׳ ...

ומודעי ל׳ השמידעי ל׳ הבלעי ל׳

למעט ג̇ וסימנ̇ בין רב למעט אם רבה לך הכהנים חד באו̇ וחד בנב̇ וחד בכתו̇: וקהת הוליד הולד
בנים והוליד בן כות כן: ללוי ג̇ וסימ̇ אשר ילדה על כן לא היה על חטביה וחד וללוי: אמר יי̇ להם

לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעיט
נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו׃
אך בגורל יחלק את הארץ לשמות
מטות אבתם ינחלו׃ על פי הגורל
תחלק נחלתו בין רב למעט׃
ואלה פקודי הלוי
למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני
לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת
המררי׃ אלה משפחת לוי משפחת
הלבני משפחת החברני משפחת
המחלי משפחת המושי משפחת
הקרחי וקהת הולד את עמרם׃ ושם
אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר
ילדה אתה ללוי במצרים ותלד
לעמרם את אהרן ואת משה ואת
מרים אחתם׃ ויולד לאהרן את נדב
ואת אביהוא את אלעזר ואת
איתמר׃ וימת נדב ואביהוא

בהקריבם אש זרה לפני יהוה׃ ויהיו
פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל
זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו
בתוך בני ישראל כי לא נתן להם
נחלה בתוך בני ישראל׃ אלה פקודי
משה ואלעזר הכהן אשר פקדו
את בני ישראל בערבת מואב על
ירדן ירחו׃ ובאלה לא היה איש
מפקודי משה ואהרן הכהן אשר
פקדו את בני ישראל במדבר סיני׃
כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר
ולא נותר מהם איש כי אם כלב
בן יפנה ויהושע בן נון׃
ותקרבנה בנות צלפחד
בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה
למשפחת מנשה בן יוסף ואלה
שמות בנתיו מחלה נעה וחגלה ומלכה
ותרצה׃ ותעמדנה לפני משה ולפני

להם ד̇ וסי̇ הוא אהרן ומשה מות ימותו ויעבדום הגוים לא השמידו את העמים: נתן כל̇ וסי̇
והפרה פקדיהם ואלעזר בן אהרן ויעל אליה כי ילד ילד נתן הספר פרוח תפרח שאו עיניכם
שדרך יי̇ הנה לאש ויהי כך הפך משכב ויבא שפן ותתמרמר הסכל במרומים ואת פרתבן
יבואו ואת לבוש תבן אין נתן מרומים ישבן מריש ויתען ג̇

אביהם ג̇ בנקיבות וסימ׳ כן בנות צלפחד דב׳ דפוס ונתן למשפחת מטה ויתן להם אביהם נחלה
דבנות איוב ויצל אלהים את מקנה אביכם: אביהן ד̇ וסימ׳ ותשקין את אביהן וחבי להשקות

אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל
העדה פתח אהל מועד לאמר׃ אבינו
מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה
הנועדים על יהוה בעדת קרח כי
בחטאו מת ובנים לא היו לו׃ למה
יגרע שם אבינו מתוך משפחתו
כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך
אחי אבינו׃ ויקרב משה את משפטן
לפני יהוה׃
ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ כן
בנות צלפחד דברת נתן תתן להם
אחזת נחלה בתוך אחי אביהם
והעברת את נחלת אביהן להן׃
ואל בני ישראל תדבר לאמר
איש כי ימות ובן אין לו והעברתם
את נחלתו לבתו׃ ואם אין לו בת
ונתתם את נחלתו לאחיו׃ ואם
אין לו אחים ונתתם את נחלתו

לאחי אביו׃ ואם אין אחים לאביו
ונתתם את נחלתו לשארו הקרב
אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה
לבני ישראל לחקת משפט כאשר
צוה יהוה את משה׃
ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר
העברים הזה וראה את הארץ
אשר נתתי לבני ישראל׃ וראיתה
אתה ונאספת אל עמיך גם אתה
כאשר נאסף אהרן אחיך׃ כאשר
מריתם פי במדבר צן במריבת
העדה להקדישני במים לעיניהם
הם מי מריבת קדש מדבר צן׃
וידבר משה אל
יהוה לאמר׃ יפקד יהוה אלהי הרוחת
לכל בשר איש על העדה׃ אשר
יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם
ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא

ותקרבנה דיהושע וחד מאביהן דותהרין: כל והיתה בגרש והיא הטרס בריא
אחיו ואתו והיתה לבני ישראל לחקת משפט וכל סות במג הפקידה
פנהם יפקד יה׳ אלהי הרוחת ודיליתים לכל הרוחת כות ושיא קל לרוחות כות כלל:
ב̇ פס׳ אית בהון ד׳ מלין קרמ׳ ובתר לא נסיב ון ומציע נסיב ון וסי׳ אשר יצא לפניהם והיתה

וצויתה ד מל בליש וסי וצויתה אתו לעיניהם את כל אשר צויתך להם אתה תצוה פקידך
אשר צויתה להיצון בשמל וחד ואתה צויתה ׃ עדת יוי וסימנו כיצאן ותהי

תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין
להם רעה ׃ ויאמר יהוה אל משה
קח לך את יהושע בן נון איש אשר
רוח בו וסמכת את ידך עליו והעמדת
אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל
העדה וצויתה אתו לעיניהם ׃
ונתתה מהודך עליו למען ישמעו
כל עדת בני ישראל ׃ ולפני אלעזר
הכהן יעמד ושאל לו במשפט
האורים לפני יהוה על פיו יצאו
ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל
אתו וכל העדה ׃ ויעש משה כאשר
צוה יהוה אתו ויקח את יהושע
ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני
כל העדה ׃ ויסמך את ידיו עליו
ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד
משה ׃
וידבר יהוה אל משה לאמר ׃ צו

את בני ישראל ואמרת אלהם את
קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו
להקריב לי במועדו ׃ ואמרת להם
זה האשה אשר תקריבו ליהוה
כבשים בני שנה תמימם שנים
ליום עלה תמיד ׃ את הכבש אחד
תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים ׃ ועשירית
האיפה סלת למנחה בלולה בשמן
כתית רביעת ההין ׃ עלת תמיד
העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה
ליהוה ׃ ונסכו רביעת ההין לכבש
האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה ׃
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה
ריח ניחח ליהוה ׃
וביום השבת שני כבשים בני שנה
תמימם ושני עשרנים סלת מנחה

ותהי המגפה כל אמרן כל עדת יוי ב בן׃
אלהין וחד הברכה העשויה ראור חס

עלת תמיד את עשויה לטבח ועשויה
ע ואת הכבש השני האלה שמור

כבשים בני שנה שבעה תמימם ג̇ בענ̇ וסימ̇ ובראשי חדשיכם ראשי השנה שמיני עצרת:
יאכל כב̇ וסי̇ מצות יאכל זכור את וביום הראשון בבית אחר סקול יסקל השור ואם יותר כל דבר
ובשר זבח ואם נדר או נדבה ב̇ בן פגול וחב̇: והבשר אשר מבשר השלמ̇ וכל הירק

בלולה בשמן ונסכו׃ עלת שבת
בשבתו על עלת התמיד ונסכה׃

ובראשי חדשיכם תקריבו עלה
ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל
אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם׃ ושלשה עשרנים סלת
מנחה בלולה בשמן לפר האחד
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן לאיל האחד׃ ועשרן עשרון
סלת מנחה בלולה בשמן לכבש
האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה׃
ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר
ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין
לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו
לחדשי השנה׃ ושעיר עזים אחד
לחטאת ליהוה על עלת התמיד
יעשה ונסכו׃ ובחדש

הראשון בארבעה עשר יום לחדש
פסח ליהוה׃ ובחמשה עשר יום
לחדש הזה חג שבעת ימים מצות
יאכל׃ ביום הראשון מקרא קדש
כל מלאכת עבדה לא תעשו׃
והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים
בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה
כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם׃
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל
תעשו׃ עשרון עשרון תעשה
לכבש האחד לשבעת הכבשים׃
ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם׃
מלבד עלת הבקר אשר לעלת
התמיד תעשו את אלה׃ כאלה
תעשו ליום שבעת ימים לחם
אשה ריח ניחח ליהוה על עולת
התמיד יעשה ונסכו׃ וביום השביעי

וכל הארץ אשר יצור וכי תבאו ביום זבחכם ובחמשה עשר המוסף את הצבר שבעת ימים וחד
היאכל תפל בלי מלח: כל את̇ סמיך לה טפחה במ̇ אתנ̇ ורביע פסק כמון לרצנכם תמים ורומ̇ במ̇
מקדם להם נטויה ומקף לאתנחה וסימ̇ ויצאתה בשבעתיכם מאפליה קפדה בה ובין שמה ויעבו
בה ותאמרנה לה ומדון לבוא בה וחביר: עולת ג̇ גמור בשר וסימ̇ על עולת התמיד
ופסח יעשו את הכבש ללחם המערכות:

פרים בני בקר ה̇ בטע̇ וסימ̇ו וביום הבכורים ובראשי חדשיכם פסח ובכורים ובחמשה עשר עצרת וביום השני׃
פר בן בקר אחד ו̇ וסי̇ והקרבתם עלהם והיה אם מעיני ועשיתם עלה דראש השנה והקרבתם דכפור׃

מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו׃
וביום הבכורים בהקריבכם
מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו׃ והקרבתם עולה
לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר
שנים איל אחד שבעה כבשים
בני שנה׃ ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלשה עשרנים לפר האחד שני
עשרנים לאיל האחד׃ עשרון
עשרון לכבש האחד לשבעת
הכבשים׃ שעיר עזים אחד
לכפר עליכם׃ מלבד עלת התמיד
ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם
ונסכיהם׃ פ
ובחדש השביעי באחד לחדש
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה
לכם׃ ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה
פר בן בקר אחד איל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימם׃ ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
לפר שני עשרנים לאיל׃ ועשרון
אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים׃
ושעיר עזים אחד חטאת לכפר
עליכם׃ מלבד עלת החדש ומנחתה
ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה׃
ובעשור לחדש
השביעי הזה מקרא קדש יהיה
לכם ועניתם את נפשתיכם כל
מלאכה לא תעשו׃ והקרבתם
עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר
אחד איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם יהיו לכם׃ ומנחתם

כל אתנ̇ מקדים לה טפחה במ̇ אתנ̇ דריש פסו̇ כמון לריבכם תמים ורומ̇ במו̇ מקדים להם נטויה
ומוסף ליאתנ̇ וסי̇ ויצא נח בשבעתיכם מאפליה קפרהבי̇א ובין טמא וישבו בה ותאמרנה לה
ומזון לכלא בה וחבירין׃

ו̇ נקוד בתו וסימנ ישפט יוי ביני ובינך ויאמרו אליו איה שרה נקוד על איו ובקומה וישתחו לרעות
את צאן אשר פקד משה ואהלך אין בדרך רחוקה אשל עד מידבא ועשרון דחג והנבלות לנו ולבנינו

סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
לפר שני עשרנים לאיל האחד
עשרון עשרון לכבש האחד
לשבעת הכבשים שעיר עזים
אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים
ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
ובחמשה עשר
יום לחדש השביעי מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא
תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת
ימים והקרבתם עלה אשה ריח
ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה
עשר אילם שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימם יהיו
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר האחד לשלשה עשר
פרים שני עשרנים לאיל האחד
לשני האילם ועשרון עשרון

לכבש האחד לארבעה עשר
כבשים ושעיר עזים אחד חטאת
מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה
וביום השני פרים
בני בקר שנים עשר אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט ושעיר עזים אחד
חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכיהם וביום
השלישי פרים עשתי עשר אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה וביום

וי נקוד בתנ׳ בנביי וסימ׳ יצא חמה מהיכל מהקיצונות וחד בכתו נקוד מלמעלה ומלמטה
לולא המאמר אין לך נקוד בכל המקרא אלא אותיות טן שנקדנו ⁘ וביום הרביעי ג׳ ריש פיס
וסימ׳ פרים עשרה נחשת בנימן
הכסף:

הששי ו ונסכיה י השביעי ד כמשפטם השני ונסכיהם וסיה בו״ז מים לשי׳ות גשמים

הרביעי פרים עשרה אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם: מנחתם ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים במספרם כמשפט:
ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
עלת התמיד מנחתה ונסכה:
וביום החמישי
פרים תשעה אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימם:
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכה:
וביום הששי פרים
שמנה אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימם:
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפט:

ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסכיה:
וביום השביעי
פרים שבעה אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימם:
ומנחתם ונסכהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפטם:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסכה:
ביום השמיני
עצרת תהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו: והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד
איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם: מנחתם ונסכיהם לפר
לאיל ולכבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכה: אלה

ולמנחתיכם לפי אגדה [illegible] ונסכיכם ולשלמיכם ל ותפלותיכם ל וכתועבותיכם תעשו
ל בעבדותיכם ל להפרכם ל בהזכרכם ל באכלכם ליהוה

יחל ה̇ ג̇ פת̇ וב̇ קמ̇ וסימ̇ לא יחל דברו יחל ישראל וחב̇ מי האיש אשר יחל והוא יחל להושיע
את ישראל מיד פלשתים׃ יקמו ד̇ חס וסימ̇ ושמע אישה ויאמר יואב הכינו לבנו מתים

תעשו ליהוה במועדיכם לבד
מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם
ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם׃
ויאמר משה אל בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה את משה׃
קסח פס̇ סימ̇ כסלחים הג̇ פ
וידבר משה אל ראשי המטות לבני
ישראל לאמר זה הדבר אשר
צוה יהוה׃ איש כי ידר נדר ליהוה
או השבע שבעה לאסר אסר על
נפשו לא יחל דברו ככל היצא
מפיו יעשה׃ ואשה כי תדר נדר
ליהוה ואסרה אסר בבית אביה
בנעריה׃ ושמע אביה את נדרה
ואסרה אשר אסרה על נפשה
והחריש לה אביה וקמו כל נדריה
וכל אסר אשר אסרה על נפשה
יקום׃ ואם הניא אביה אתה ביום

שמעו כל נדריה ואסריה אשר
אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח
לה כי הניא אביה אתה׃ ואם היו
תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא
שפתיה אשר אסרה על נפשה׃
ושמע אישה ביום שמעו והחריש
לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה
על נפשה יקמו׃ ואם ביום שמע
אישה יניא אותה והפר את נדרה
אשר עליה ואת מבטא שפתיה
אשר אסרה על נפשה ויהוה
יסלח לה׃ ונדר אלמנה וגרושה כל
אשר אסרה על נפשה יקום עליה׃
ואם בית אישה נדרה או אסרה
אסר על נפשה בשבעה׃ ושמע
אישה והחרש לה לא הניא אתה
וקמו כל נדריה וכל אסר אשר
אסרה על נפשה יקום׃ ואם הפר

מתים בל יחיו לכן בדעת יכפר על כן לא יקמו רשעים יקמו ויספלו לבניהם׃ נדרה ה̇ וסימניהון
נדרית התרפלתיא אשלם עבריא לא אתקבל׃ והחריש ג̇ חס בתו וסימ̇ והחריש יעקב ושמע אישה
תנ̇ מ̇ החריש לה ביום שמעו׃

והחרש ג̇ חס בתו̇ וסימ̇ והחרש יעקב ושמע אישה תנ̇ כי החרש לה ביום שמעו׃ לענת ב̇
בתו̇ לויש̇ חד חס וחד מל̇ וסימ̇ לענת נפש על מחלות לענות׃ עמיך ד̇ מל̇ בתו̇ לויש̇ וסי̇ לא תלך

יפר אתם אישה ביום שמעו כל
מוצא שפתיה לנדריה ולאסר
נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה
יסלח לה׃ כל נדר וכל שבעת אסר
לענת נפש אישה יקימנו ואישה
יפרנו׃ ואם החרש יחריש לה
אישה מיום אל יום והקים את
כל נדריה או את כל אסריה אשר
עליה הקים אתם כי החרש לה
ביום שמעו׃ ואם הפר יפר אתם
אחרי שמעו ונשא את עונה׃
אלה החקים אשר צוה יהוה
את משה בין איש לאשתו בין
אב לבתו בנעריה בית אביה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ נקם
נקמת בני ישראל מאת המדינים
אחר תאסף אל עמיך׃ וידבר

משה אל העם לאמר החלצו
מאתכם אנשים לצבא ויהיו על
מדין לתת נקמת יהוה במדין׃ אלף
למטה אלף למטה לכל מטות
ישראל תשלחו לצבא׃ וימסרו
מאלפי ישראל אלף למטה שנים
עשר אלף חלוצי צבא׃ וישלח
אתם משה אלף למטה לצבא
אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן
לצבא וכלי הקדש וחצצרות
התרועה בידו׃ ויצבאו על מדין
כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו
כל זכר׃ ואת מלכי מדין הרגו
על חלליהם את אוי ואת רקם ואת
צור ואת חור ואת רבע חמשת
מלכי מדין ואת בלעם בן בעור
הרגו בחרב׃ וישבו בני ישראל
את נשי מדין ואת טפם ואת כל

תלך רכיל בעמיך ונאספת אל עמיך אחר תאסף אל עמיך והאסף אל עמיך׃ וימסרו ל̇ ויתהדו
כל לשון חללים אל במ̇ב על וסימנהון באו על חלליהם הרגו על חלליהם׃ ואת בלעם ג̇ וי̇
בתו̇ לויש̇ וסימנהון מלכי הקוסם הרגו ואת מגדשיהם׃ וישבו ה̇ וסי̇ את נשי מדין ואת

למשכב זכר ב׳ וסימ׳ ועתה הרגו ומשכב מישכבי יבעי: ידעת ג׳ חס וסימ׳ ועתה הרגו כל זכר ודה
הדבר אשר תעשו ונפש ידעת משכב חד בתו וחד בנב׳ וחד בכת׳

בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל
חילם בזזו: ואת כל עריהם במושבתם
ואת כל טירתם שרפו באש: ויקחו
את כל השלל ואת כל המלקוח
באדם ובבהמה: ויבאו אל משה
ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני
ישראל את השבי ואת המלקוח
ואת השלל אל המחנה אל ערבת
מואב אשר על ירדן ירחו:
ויצאו משה ואלעזר
הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם
אל מחוץ למחנה: ויקצף משה
על פקודי החיל שרי האלפים
ושרי המאות הבאים מצבא
המלחמה: ויאמר אליהם משה
החייתם כל נקבה: הן הנה היו
לבני ישראל בדבר בלעם למסר
מעל ביהוה על דבר פעור ותהי

המגפה בעדת יהוה: ועתה הרגו
כל זכר בטף וכל אשה ידעת
איש למשכב זכר הרגו: וכל
הטף בנשים אשר לא ידעו משכב
זכר החיו לכם: ואתם חנו מחוץ
למחנה שבעת ימים כל הרג
נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום
השלישי וביום השביעי אתם
ושביכם: וכל בגד וכל כלי עור
וכל מעשה עזים וכל כלי עץ
תתחטאו: ויאמר
אלעזר הכהן אל אנשי הצבא
הבאים למלחמה זאת חקת התורה
אשר צוה יהוה את משה: אך את
הזהב ואת הכסף את הנחשת את
הברזל את הבדיל ואת העפרת:
כל דבר אשר יבא באש תעבירו
באש וטהר אך במי נדה יתחטא

חנו ב׳ וסי׳ ואתם חנו עליה סביב: וכל מעשה תלת וסימנ׳ עזים וויתמר חקות עמרן וכל מעשה
תספו וגבולתן חד בתורה וחד בנביאים וחד בכתובים: עפרת ארבע חסרים וסימנהון
אך את הזהב נחר מפח ממנו והנה ככר עפרת בעט ברזל

ור״אשי ו׳ וסימ׳ אבות העדה ואלה אשר ינחלו אלה הנחלות וישמע פינחס ויכתבם שמעיה ויפלו
גם הם גדלות הוא שלמות ואחיו ויסכן ביהודה ורבים מהכהנים וראשי הלוים

וכל אשר לא יבא באש תעבירו
במים ׃ וכבסתם בגדיכם ביום
השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל ב׳ וזרקות עליכם
המחנה ׃ ויאמר
יהוה אל משה לאמר ׃ שא את ל׳ רסמ
ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה ב׳ היקח מגבול
אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות
העדה ׃ וחצית את המלקוח בין
תפשי המלחמה היצאים לצבא
ובין כל העדה ׃ והרמת מכס ליהוה
מאת אנשי המלחמה היצאים
לצבא אחד נפש מחמש המאות
מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ל׳
ומן הצאן ׃ ממחציתם תקחו ונתתה
לאלעזר הכהן תרומת יהוה ׃
וממחצית בני ישראל תקח אחד ב׳ חס
אחז מן החמשים מן האדם ה׳ ג׳ חס
מן הבקר מן החמרים ומן הצאן וחד ואחוז

מכל הבהמה ונתתה אתם ללוים
שמרי משמרת משכן יהוה ׃ ויעש
משה ואלעזר הכהן כאשר צוה
יהוה את משה ׃ ויהי המלקוח יתר
הבז אשר בזזו עם הצבא צאן
שש מאות אלף ושבעים אלף
וחמשת אלפים ׃ ובקר שנים
ושבעים אלף ׃ וחמרים אחד
וששים אלף ׃ ונפש אדם מן
הנשים אשר לא ידעו משכב
זכר כל נפש שנים ושלשים
אלף ׃ ותהי המחצה חלק היצאים
בצבא מספר הצאן שלש מאות
אלף ושלשים אלף ושבעת
אלפים וחמש מאות ׃ ויהי המכס
ליהוה מן הצאן שש מאות חמש
ושבעים ׃ והבקר ששה ושלשים
אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים ׃

אחז ד׳ ג׳ חס וחד מל׳ וסי׳ מן החמשים לאלעזר ב׳ בן דדו יומי בחבלי בוץ וחד ואחוז אחד ל׳
בצבא ד׳ וסימנ׳ חלק היצאים לא יצא בצבא ויהיו שרים בצבא והתורן שם בצבא ל׳
המחצה ל׳ [illegible]

הצבאים תלת וחסרים וסימנהון מן האנשים על אלישבע אל הר ... ירון
נשיאים וסימנו עבדיך נשאו אחי מעט נשאו צפנך ומשנאיך נשאו נהרות ויאמר בן

וחמרים שלשים אלף וחמש מאות
ומכסם ליהוה אחד וששים׃ ונפש
אדם ששה עשר אלף ומכסם
ליהוה שנים ושלשים נפש׃ ויתן
משה את מכס תרומת יהוה
לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה
את משה׃ וממחצית בני ישראל
אשר חצה משה מן האנשים
הצבאים׃ ותהי מחצת העדה
מן הצאן שלש מאות אלף
ושלשים אלף שבעת אלפים
וחמש מאות׃ ובקר ששה ושלשים
אלף׃ וחמרים שלשים אלף
וחמש מאות׃ ונפש אדם ששה
עשר אלף׃ ויקח משה ממחצת
בני ישראל את האחז אחד מן
החמשים מן האדם ומן הבהמה
ויתן אתם ללוים שמרי משמרת

משכן יהוה כאשר צוה יהוה
את משה׃ ויקרבו אל משה הפקדים
אשר לאלפי הצבא שרי האלפים
ושרי המאות׃ ויאמרו אל משה
עבדיך נשאו את ראש אנשי
המלחמה אשר בידנו ולא נפקד
ממנו איש׃ ונקרב את קרבן יהוה
איש אשר מצא כלי זהב אצעדה
וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר
על נפשתינו לפני יהוה׃ ויקח משה
ואלעזר הכהן את הזהב מאתם
כל כלי מעשה׃ ויהי כל זהב
התרומה אשר הרימו ליהוה ששה
עשר אלף שבע מאות וחמשים
שקל מאת שרי האלפים ומאת
שרי המאות׃ אנשי הצבא בזזו
איש לו׃ ויקח משה ואלעזר
הכהן את הזהב מאת שרי

בן ערוס הלכן בלי נשיאן את רדידי כי נשיאן מבנתיהם כל אלה נשיאן כותנות כל אך מעשה במ״ז
מעשה וסימנהון כל כלי מעשה מקשה ולא יהיה למצרים מעשה כי נאמר מעשה לפניהן
זרקחים במרקחת מעשה ובכל מעשה החל רבדי ימים להסיר אדם מעשה את כל זה
ראיתי כי כל אשר תמצא ידך כי את מעשה
האלהים׃

ולמה ה' ר"פ פס' ג' רפי וה' רגש' וסימ' יי' מבית אותנו הבאתם את קהל יי' העליתנו ממצרים
תניאון את לב תכבד את לבבכם למה שמעת בקול יי' מרחם הוצאתנו תשגב בע בזה:

הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת וַיָּבִאוּ אֹתוֹ אֶל
אֹהֶל מוֹעֵד זִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵי יְהוָה׃
וּמִקְנֶה רַב הָיָה לִבְנֵי רְאוּבֵן וְלִבְנֵי
גָד עָצוּם מְאֹד וַיִּרְאוּ אֶת אֶרֶץ
יַעְזֵר וְאֶת אֶרֶץ גִּלְעָד וְהִנֵּה הַמָּקוֹם
מְקוֹם מִקְנֶה׃ וַיָּבֹאוּ בְנֵי גָד וּבְנֵי
רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל נְשִׂיאֵי הָעֵדָה
לֵאמֹר׃ עֲטָרוֹת וְדִיבֹן וְיַעְזֵר
וְנִמְרָה וְחֶשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה וּשְׂבָם
וּנְבוֹ וּבְעֹן׃ הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה
יְהוָה לִפְנֵי עֲדַת יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ
מִקְנֶה הִוא וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנֶה׃
וַיֹּאמְרוּ אִם מָצָאנוּ
חֵן בְּעֵינֶיךָ יֻתַּן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת
לַעֲבָדֶיךָ לַאֲחֻזָּה אַל תַּעֲבִרֵנוּ
אֶת הַיַּרְדֵּן׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִבְנֵי

גָד וְלִבְנֵי רְאוּבֵן הַאַחֵיכֶם יָבֹאוּ
לַמִּלְחָמָה וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ פֹה׃ וְלָמָּה
תְנִיאוּן אֶת לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֲבֹר
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם יְהוָה׃
כֹּה עָשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם בְּשָׁלְחִי אֹתָם
מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ לִרְאוֹת אֶת הָאָרֶץ׃
וַיַּעֲלוּ עַד נַחַל אֶשְׁכּוֹל וַיִּרְאוּ אֶת
הָאָרֶץ וַיָּנִיאוּ אֶת לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְבִלְתִּי בֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן
לָהֶם יְהוָה׃ וַיִּחַר אַף יְהוָה בַּיּוֹם
הַהוּא וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר׃ אִם יִרְאוּ
הָאֲנָשִׁים הָעֹלִים מִמִּצְרַיִם מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה אֵת הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב כִּי לֹא מִלְאוּ אַחֲרָי׃
בִּלְתִּי כָּלֵב בֶּן יְפֻנֶּה הַקְּנִזִּי וִיהוֹשֻׁעַ
בִּן נוּן כִּי מִלְאוּ אַחֲרֵי יְהוָה׃ וַיִּחַר
אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיְנִעֵם בַּמִּדְבָּר

כלב בן יפנה הקנזי תלת בקר וסימנ' בלתי כלב ויתן בני יהודה על כן היתה חברון:
וינעם תלת חסרים בליש' וסימנהון וינעם במדבר והנעתי בכל הגוים שרשו וינעו ראשים:

תשובן ג׳ חד כות תשובן וחד כות תשבון וחד כות תשובן כי תשובן שוב תשבון דמלכ וחב׳
רבי ימים אל מקומם בוס עד אשר אם ולאחוז עמים

ארבעים שנה עד תם כל הדור
העשה הרע בעיני יהוה והנה
קמתם תחת אבתיכם תרבות
אנשים חטאים לספות עוד על
חרון אף יהוה אל ישראל כי
תשובן מאחריו ויסף עוד להניחו
במדבר ושחתם לכל העם הזה
ויגשו אליו
ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו
פה וערים לטפנו ואנחנו נחלץ
חשים לפני בני ישראל עד
אשר אם הביאנם אל מקומם
וישב טפנו בערי המבצר
מפני ישבי הארץ לא נשוב
אל בתינו עד התנחל בני ישראל
איש נחלתו כי לא ננחל אתם
מעבר לירדן והלאה כי באה
נחלתנו אלינו מעבר הירדן

מזרחה
ויאמר אליהם משה אם תעשון
את הדבר הזה אם תחלצו לפני
יהוה למלחמה ועבר לכם כל
חלוץ את הירדן לפני יהוה עד
הורישו את איביו מפניו ונכבשה
הארץ לפני יהוה ואחר תשבו
והייתם נקים מיהוה ומישראל
והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה
לפני יהוה ואם לא תעשון כן
הנה חטאתם ליהוה ודעו
חטאתכם אשר תמצא אתכם
בנו לכם ערים לטפכם וגדרת
לצנאכם והיצא מפיכם תעשו
ויאמר בני גד ובני ראובן אל
משה לאמר עבדיך יעשו
כאשר אדני מצוה טפנו נשינו
מקננו וכל בהמתנו יהיו שם

ונכבשה הארץ ג׳ וסימ׳ לפני יי׳ ואחר תשבו לפניכם ונתת להם לפני ולפני
אדני אדני מצוה תני אדני הבך סימן

יא פס׳ באר ר״ש נון וסוף נון וסימ׳ נגע צרעת נחנו נעבר נביא מקרבך נרו מתוך בגל נש״ץ
השעית מימינם ומשמאלם נהר פלגיו ישמחו עיר נהיה כצאן עמך נגר אבותם עשה

בְּעָרֵי הַגִּלְעָד׃ וַעֲבָדֶיךָ יַעַבְרוּ
כָּל־חֲלוּץ צָבָא לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה
כַּאֲשֶׁר אֲדֹנִי דֹּבֵר׃ וַיְצַו לָהֶם מֹשֶׁה
אֵת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֵת יְהוֹשֻׁעַ
בִּן־נוּן וְאֶת־רָאשֵׁי אֲבוֹת הַמַּטּוֹת
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם
אִם־יַעַבְרוּ בְנֵי־גָד וּבְנֵי־רְאוּבֵן אִתְּכֶם
אֶת־הַיַּרְדֵּן כָּל־חָלוּץ לַמִּלְחָמָה לִפְנֵי
יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם
וּנְתַתֶּם לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגִּלְעָד
לַאֲחֻזָּה׃ וְאִם־לֹא יַעַבְרוּ חֲלוּצִים
אִתְּכֶם וְנֹאחֲזוּ בְתֹכְכֶם בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן׃ וַיַּעֲנוּ בְנֵי־גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן
לֵאמֹר אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־
עֲבָדֶיךָ כֵּן נַעֲשֶׂה׃ נַחְנוּ נַעֲבֹר
חֲלוּצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ כְּנָעַן
וְאִתָּנוּ אֲחֻזַּת נַחֲלָתֵנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן׃
וַיִּתֵּן לָהֶם מֹשֶׁה לִבְנֵי־גָד וְלִבְנֵי רְאוּבֵן

וְלַחֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה בֶן־יוֹסֵף אֶת־
מַמְלֶכֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְאֶת־
מַמְלֶכֶת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן הָאָרֶץ
לְעָרֶיהָ בִּגְבֻלֹת עָרֵי הָאָרֶץ סָבִיב׃
וַיִּבְנוּ בְנֵי־גָד אֶת־דִּיבֹן וְאֶת־עֲטָרֹת
וְאֵת עֲרֹעֵר׃ וְאֶת־עַטְרֹת שׁוֹפָן וְאֶת־
יַעְזֵר וְיָגְבְּהָה׃ וְאֶת־בֵּית נִמְרָה וְאֶת־
בֵּית הָרָן עָרֵי מִבְצָר וְגִדְרֹת צֹאן׃
וּבְנֵי רְאוּבֵן בָּנוּ אֶת־חֶשְׁבּוֹן וְאֶת־
אֶלְעָלֵא וְאֵת קִרְיָתָיִם׃ וְאֶת־נְבוֹ וְאֶת־
בַּעַל מְעוֹן מוּסַבֹּת שֵׁם וְאֶת־שִׂבְמָה
וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁמֹת אֶת־שְׁמוֹת הֶעָרִים
אֲשֶׁר בָּנוּ׃ וַיֵּלְכוּ בְּנֵי מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
גִּלְעָדָה וַיִּלְכְּדֻהָ וַיּוֹרֶשׁ אֶת־הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר־בָּהּ׃ וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־הַגִּלְעָד
לְמָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיֵּשֶׁב בָּהּ׃ וְיָאִיר
בֶּן־מְנַשֶּׁה הָלַךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־חַוֹּתֵיהֶם
וַיִּקְרָא אֶתְהֶן חַוֹּת יָאִיר׃ וְנֹבַח הָלַךְ

עירה פלת נר ויי נשמת אדם נפשו מדכבי נפתח טפנה: גלעדה ג׳ וסימ׳ בני מכיר ויבואון
הגלעדה לחציה המנשה: ואת יעזר ג׳ וסימנ׳ עטרת ממחצית מכה ואת חשבון
וילכדה ה׳ ג׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימנ׳ וילכו בני מכיר והאורב קם מהרה עלינה מעלעה משנה
שלה שנים וכת׳ ... ובתר חס׳

למוצאיהם ל̇ מוצאיהם ל̇ ובאלהיהם ל̇ ובפסילו... ל̇ ופסילו... ל̇ חותיהם ל̇ כמחלקות ל̇ במחלקותיהם ל̇

במחלוקותיהם ל̇ וחשבהם ל̇ ומשדיהם ל̇ פ...הם ל̇ מגרפותיהם ל̇ מעמיהם ל̇

וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה
נבח בשמו׃ קיב פס' סימ' עיבל ג זה
אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו
מארץ מצרים לצבאתם ביד משה
ואהרן׃ ויכתב משה את מוצאיהם
למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם
למוצאיהם׃ ויסעו מרעמסס בחדש
הראשון בחמשה עשר יום לחדש
הראשון ממחרת הפסח יצאו בני
ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים׃
ומצרים מקברים את אשר הכה
יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם
עשה יהוה שפטים׃ ויסעו בני
ישראל מרעמסס ויחנו בסכת׃
ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר
בקצה המדבר׃ ויסעו מאתם
וישב על פי החירת אשר על פני
בעל צפן ויחנו לפני מגדל׃ ויסעו

מפני החירת ויעברו בתוך הים
המדברה וילכו דרך שלשת ימים
במדבר אתם ויחנו במרה׃ ויסעו
ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתים
עשרה עינת מים ושבעים תמרים
ויחנו שם׃ ויסעו מאילם ויחנו על
ים סוף׃ ויסעו מים סוף ויחנו במדבר
סין׃ ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה׃
ויסעו מדפקה ויחנו באלוש׃ ויסעו
מאלוש ויחנו ברפידם ולא היה שם
מים לעם לשתות׃ ויסעו מרפידם
ויחנו במדבר סיני׃ ויסעו ממדבר
סיני ויחנו בקברת התאוה׃ ויסעו
מקברת התאוה ויחנו בחצרת׃
ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה׃ ויסעו
מרתמה ויחנו ברמן פרץ׃ ויסעו
מרמן פרץ ויחנו בלבנה׃ ויסעו מלבנה
ויחנו ברסה׃ ויסעו מרסה ויחנו

מעמיהם ל̇ חותיהם ל̇ בנעוריהם ל̇ בדפקה ל̇ מדפקה ל̇ במתקה ל̇ ממתקה ל̇ אשקה ל̇

אשקה ל̇ אליכה ל̇ דבשה ל̇ העמיקה ל̇ משתה ל̇ צדקה ל̇ ובחזקה ל̇ המעשקה ל̇ בושה ל̇

ומבוקה ל̇ ומבריקה ל̇ ודרשה ל̇ ורסה ל̇ ונבשה ל̇ והרשה ל̇ ויפקה ל̇ וירקה ל̇

ספר תלת בלשנ׳ וסימנהון הנותן אמרי שפר ויחנו בהר שפר ויסעו מהר שפר ג׳

חד וחס בליש׳ וסימ׳ ויחנו בחר הגדגד ויסעו מחר הגדגד וישב חד [illegible]

בקהלתה ויסעו מקהלתה ויחנו בהר
שפר ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה
ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת ויסעו
ממקהלת ויחנו בתחת ויסעו מתחת
ויחנו בתרח ויסעו מתרח ויחנו
במתקה ויסעו ממתקה ויחנו
בחשמנה ויסעו מחשמנה ויחנו
במסרות ויסעו ממסרות ויחנו
בבני יעקן ויסעו מבני יעקן ויחנו
בחר הגדגד ויסעו מחר הגדגד
ויחנו ביטבתה ויסעו מיטבתה
ויחנו בעברנה ויסעו מעברנה
ויחנו בעצין גבר ויסעו מעצין
גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש
ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה
ארץ אדום ויעל אהרן הכהן
אל הר ההר על פי יהוה וימת שם
בשנת הארבעים לצאת בני

ישראל מארץ מצרים בחדש
החמישי באחד לחדש ואהרן בן
שלש ועשרים ומאת שנה במתו
בהר ההר וישמע
הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב
בארץ כנען בבא בני ישראל ויסעו
מהר ההר ויחנו בצלמנה ויסעו
מצלמנה ויחנו בפונן ויסעו מפונן
ויחנו באבת ויסעו מאבת ויחנו
בעיי העברים בגבול מואב ויסעו
מעיים ויחנו בדיבן גד ויסעו מדיבן
גד ויחנו בעלמן דבלתימה ויסעו
מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים
לפני נבו ויסעו מהרי העברים ויחנו
בערבת מואב על ירדן ירחו ויחנו
על הירדן מבית הישמת עד אבל
השטים בערבת מואב
וידבר יהוה אל משה

ברלתין וראה והנה וידע יונק פלג דוהי שלה: הארבעים תלת וסימנ׳ בעבור הארבעים
ויעל אהרן הכהן למלכות דוד: במתו תלת חסר וסימ׳ ואהרן ומשה עדיה:
הישימות ד׳ וסי׳ ויחנו על הירדן והערבה עד ים כנרת ובית פעור ואשדת לכן הנני פתח
דאור הישימות כתף ויהושע הישמוני מות יחזקאל בישימות כלו:

את כל ישבי הארץ ד׳ וסימ׳ והורשתם והשמיד את כל ישבי הענ׳ ממלא את כל כלה אך נבהלה׃
אל אשר ה׳ וסימ׳ לך נחה את העם והתנחלתם והיה שמה הרוח קדמ׳ בבאכם הכהנים. אל אשר
תלכו אלך׳ יחזק ונחלתם עזרא והורשתם רבה׳ ימי׳ והנח׳ ילתם ל׳ נ׳

בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר׃
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם
כי אתם עברים את הירדן אל ארץ
כנען׃ והורשתם את כל ישבי הארץ
מפניכם ואבדתם את כל משכיתם
ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת
כל במותם תשמידו׃ והורשתם את
הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי
את הארץ לרשת אתה׃ והתנחלתם
את הארץ בגורל למשפחתיכם
לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט
את נחלתו אל אשר יצא לו שמה
הגורל לו יהיה למטות אבתיכם
תתנחלו׃ ואם לא תורישו את ישבי
הארץ מפניכם והיה אשר תותירו
מהם לשכים בעיניכם ולצנינם
בצדיכם וצררו אתכם על הארץ
אשר אתם ישבים בה׃ והיה כאשר

דמיתי לעשות להם אעשה לכם׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ צו את
בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם
באים אל הארץ כנען זאת הארץ
אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען
לגבלתיה׃ והיה לכם פאת נגב ממדבר
צן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב
מקצה ים המלח קדמה׃ ונסב לכם
הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר
צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש
ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה׃
ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים
והיו תוצאתיו הימה׃ וגבול ים והיה
לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם
גבול ים׃ וזה יהיה לכם גבול צפון
מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר
מהר ההר תתאו לבא חמת והיו

Marginal notes: ב׳ רסמ׳ ב׳ את שמם ב׳ ובענ׳ ב׳ בתן לבניכם אחריכם ל׳ ונחלו ל׳ ב׳ וידועש ולצננים כת; ב׳ אם לא כמשך ל׳ ב׳ ראול חס [illegible] ב׳ בענ׳ והיון ד׳ כת והיה וקד׳ מוסע בנן והיון ט׳ חס בתן

ד׳ כת והיה וקד׳ והיו וסימ׳ עקרבים דוידבר נחל מצרים דיהודה בית תין בית חורון בית
סלגה דבנימין צאן חברות לא והיה עוד לנזר׳: לגבולתיה ד׳ וסימ׳ וזאת הארץ וירד הגבל והירדן
ויבלן׳ הגבל׳ חס בתן וסימ׳ והיון תוצאת הגבל צדדה ויצא הגבל זפרנה וירד הגבל
משפם הרבלה ב׳ בו ושאר ראול מל׳ נ׳

הירדנה ד׳ וסי׳ וירד הגבול הירדנה ויאמר אליהו לאלישע ובין הירדנה ... צדדה ואלה תוצאת כת׳
סימן תוצאות חיים מל׳ ושא׳ חס׳ תוצאות כת׳: על כתף ה׳ וסימ׳ וירד הגבל ומחה ויתן את המכנות

תוצאת הגבל צדדה ויצא הגבל
זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה
יהיה לכם גבול צפון והתאויתם לכם
לגבול קדמה מחצר עינן שפמה
וירד הגבל משפם הרבלה מקדם
לעין וירד הגבל ומחה על כתף ים
כנרת קדמה וירד הגבל הירדנה
והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה
לכם הארץ לגבלתיה סביב ויצו
משה את בני ישראל לאמר זאת
הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל
אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות
וחצי המטה כי לקחו מטה בני
הראובני לבית אבתם ומטה בני
הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה
לקחו נחלתם שני המטות וחצי
המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן
ירחו קדמה מזרחה

וידבר יהוה אל משה לאמר אלה
שמות האנשים אשר ינחלו לכם
את הארץ אלעזר הכהן ויהושע
בן נון ונשיא אחד נשיא אחד
ממטה תקחו לנחל את הארץ ואלה
שמות האנשים למטה יהודה כלב
בן יפנה ולמטה בני שמעון שמואל
בן עמיהוד למטה בנימן אלידד
בן כסלון ולמטה בני דן נשיא בקי
בן יגלי לבני יוסף למטה בני מנשה
נשיא חניאל בן אפד ולמטה בני
אפרים נשיא קמואל בן שפטן ולמטה
בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנך
ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל
בן עזן ולמטה בני אשר נשיא
אחיהוד בן שלמי ולמטה בני נפתלי
נשיא פדהאל בן עמיהוד אלה
אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל

המכנות ב׳ בן ויגרו על כתף ... במבוא: כי ז׳ בטע ריש פס׳ וס׳ כי בא סוס
כי תשא כי רק ... כי תפגע כי תמלא כי לקחו כי ישאלך כי יפלא ממך כי תקצור ... ל׳
כל׳ פס׳ ולמטה בסיג׳ ולמטה יהודה בנימן מנשה שמעון ...
יהודה בנימן ליתא בהון בני יהודה שמעון ליתא בהון נשיא

חיתם גוסי ולרכו שם ולכל דעור בחיים חיתם וחיתם לרבר הסגור׃ ין בטע בעגלה וסי את פאת
קדמה אלפים באמה ושני מנשים עדי גדודים דוד בן שאול ויגלה אשר על הבית ואשר על

בארץ כנען׃

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב
על ירדן ירחו לאמר׃ צו את בני
ישראל ונתנו ללוים מנחלת אחזתם
ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם
תתנו ללוים׃ והיו הערים להם לשבת
ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם
ולכל חיתם׃ ומגרשי הערים אשר
תתנו ללוים מקיר העיר וחוצה
אלף אמה סביב׃ ומדתם מחוץ
לעיר את פאת קדמה אלפים באמה
ואת פאת נגב אלפים באמה ואת
פאת ים אלפים באמה ואת פאת
צפון אלפים באמה והעיר בתוך
זה יהיה להם מגרשי הערים׃ ואת
הערים אשר תתנו ללוים את שש
ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה
הרצח ועליהם תתנו ארבעים

ושתים עיר׃ כל הערים אשר תתנו
ללוים ארבעים ושמנה עיר אתהן
ואת מגרשיהן׃ והערים אשר תתנו
מאחזת בני ישראל מאת הרב
תרבו ומאת המעט תמעיטו איש
כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו
ללוים׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם כי
אתם עברים את הירדן ארצה
כנען׃ והקריתם לכם ערים ערי
מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח
מכה נפש בשגגה׃ והיו לכם הערים
למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד
עמדו לפני העדה למשפט׃ והערים
אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה
לכם׃ את שלש הערים תתנו מעבר
לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ

על העיר הנני ממלא את כל ישבי הארץ הזאת ובאו אליך ואמרו אליך והנותר לנשיא
מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר וקהל הוד את כל ערי השבטים וערי המחוקות
ובני תורין ורבון ואמרין לעלון לאלהא שמיא תהי נא אזנך קשבה ועיניך פתוחות כמה
ינער השרים המשרתים את המלך צאן ובקר והודיה וידם ואשיהן לבני העם גם הנה העץ
אשר עשה המלך אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון ומביאים הערמים ועמסים על

ינחלו פי׳ לוגה מאול והם ג׳ וסי׳ ותמות כפי כבוד חכמים׃ עמדו ד׳ וסימ׳ והיה לכם הערים עדי
המערה ויעמד בעיר ההיא ויעמד המלך על עמדו׃

כנען ערי מקלט תהיינה׃ לבני ישראל
ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים
האלה למקלט לנוס שמה כל מכה
נפש בשגגה׃ ואם בכלי ברזל הכהו
וימת רצח הוא מות יומת הרצח׃
ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו
וימת רצח הוא מות יומת הרצח׃
או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו
וימת רצח הוא מות יומת הרצח׃
גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו
בו הוא ימיתנו׃ ואם בשנאה יהדפנו
או השליך עליו בצדיה וימת׃ או
באיבה הכהו בידו וימת מות יומת
המכה רצח הוא גאל הדם הוא
ימית את הרצח בפגעו בו׃ ואם
בפתע בלא איבה הדפו או השליך
עליו כל כלי בלא צדיה׃ או בכל
אבן אשר ימות בה בלא ראות

ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא
מבקש רעתו׃ ושפטו העדה בין המכה
ובין גאל הדם על המשפטים האלה׃
והצילו העדה את הרצח מיד גאל
הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו
אשר נס שמה וישב בה עד מות
הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן
הקדש׃ ואם יצא יצא הרצח
את גבול עיר מקלטו אשר ינוס
שמה׃ ומצא אתו גאל הדם מחוץ
לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם
את הרצח אין לו דם׃ כי בעיר
מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל
ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח
אל ארץ אחזתו׃ והיו אלה לכם
לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם׃
כל מכה נפש לפי עדים ירצח את
הרצח ועד אחד לא יענה בנפש

ואלעזר הכהן עד סוף ספר׃ יחידאין ליח׳ פנים דאית בהון בארבע מלין תלין קדמ׳ לא נסיבן ותרין
תנינ׳ נסיבן וו וסימנ׳ לבני ישראל ולגר ולתושב מעגן וכרמל עין רמון׃ מיתה ה׳ רחס בלשנ׳ וסי׳
בפגעו בו הוא ימיתנו ויעלה שאול והנה דמיה על ועדרה אנשים ויכה׃ ימית ה׳ וסי׳ גאל הדם וחב׳
ולא ימיתו אותו ימית את עברו והיה הכמלו תרתין ביה ובקוח שפתין אם שוט ימית׃

וכפר ד וסימנ ולארץ תגלה באזנ ייי לכן בזאת יכפר בחסד ואמת יכפר עון כי אם ג מיחו בטעמ
וסימנ כי אם אשר יצא ממעיך כי אם בדם שפכו אין זה כי אם רע לבו

למות ולא תקחו כפר לנפש רצח
אשר הוא רשע למות כי מות יומת
ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו
לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן
ולא תחניפו את הארץ אשר אתם
בה כי הדם הוא יחניף את הארץ
ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך
בה כי אם בדם שפכו ולא תטמא
את הארץ אשר אתם ישבים בה
אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה
שכן בתוך בני ישראל

ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני
גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת
בני יוסף וידברו לפני משה ולפני
הנשאים ראשי אבות לבני ישראל
ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת
את הארץ בנחלה בגורל לבני

ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את
נחלת צלפחד אחינו לבנתיו והיו
לאחד מבני שבטי בני ישראל
לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבתינו
ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה
להם ומגרל נחלתנו יגרע ואם יהיה
היבל לבני ישראל ונוספה נחלתן
על נחלת המטה אשר תהיינה להם
ומנחלת מטה אבתינו יגרע נחלתן
ויצו משה את בני ישראל על פי
יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים
זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות
צלפחד לאמר לטוב בעיניהם
תהיינה לנשים אך למשפחת מטה
אביהם תהיינה לנשים ולא תסב
נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה
כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו
בני ישראל וכל בת ירשת נחלה

ראשי האבות ב וסי ויקרבו ראשי האבות אלה הנחלות וכל כתו כות במ"ז ראשי אבות
וסימנ ובני בלע בני אהוד ואלה אלה ראשי אבות כל אלה אנשים ואלה המתיחשים נחלתן
ד וסימנ והיו לאחד ואם יהיה היבל ב מן ממשפחות בני שבטי בני ישראל ג וסימ והיו
לאחד מבני שבטי דמשה יהושע להון עברו ויעשו כן בני ישראל

דדיהן ל̇ אותהן ל̇ בנעוליה ל̇ נדריהן ל̇ וכמשפטיהן ל̇ לבביהן ל̇ בתוליהן ל̇ וכתועבותיהן ל̇ פריהן ל̇
פיהן ל̇ וגמהן ל̇ צוו ב̇ מ̇ משה וסימ̇ כל איש ואשה ויעש אהרן ובנו ויתמו אשר צוה:
הואיל ג̇ וסי̇ באר את התורה כי לא יטש י̇י̇ עמנו הלך אחרי:

ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת
מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו
בני ישראל איש נחלת אבתיו ולא
תסב נחלה ממטה למטה אחר כי
איש בנחלתו ידבקו מטות בני
ישראל כאשר צוה יהוה את
משה כן עשו בנות צלפחד
ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ונעה
בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים
ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו
לנשים ותהי נחלתן על מטה
משפחת אביהן: אלה המצות
והמשפטים אשר צוה יהוה ביד
משה אל בני ישראל בערבת
מואב על ירדן ירחו:

אלה הדברים אשר דבר משה אל
כל ישראל בעבר הירדן במדבר
בערבה מול סוף בין פארן ובין
תפל ולבן וחצרת ודי זהב: אחד
עשר יום מחרב דרך הר שעיר
עד קדש ברנע: ויהי בארבעים
שנה בעשתי עשר חדש באחד
לחדש דבר משה אל בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם:
אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי
אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך
הבשן אשר יושב בעשתרת
באדרעי: בעבר הירדן בארץ
מואב הואיל משה באר את התורה
הזאת לאמר: יהוה אלהינו דבר
אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת
בהר הזה: פנו וסעו לכם ובאו הר
האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר

Marginal notes: ל̇ · ל̇ · כל · חס · ל̇ · ל̇ · סימ̇ ומלכה · ד̇ · ל̇ · צוה ביד משה · ה̇ · וחד · ואלה הדברים · ב̇ · בתוך · לנשי · חד · חס · וחד · מ̇ל · את · בנ̇ · ישר̇ · ג̇ · ומלכה · ג̇ · בט̇ע · דסמ̇ · יתיב · מקדים · ליתיב · פסוק · ג̇ · ל̇ · ל̇ · ושכנין

ויהי ריש פס̇ אלה המצות בגורל נחלתם וידברו אליהם בשלה ויכנו בני ישראל ויהיו לנסות
בם וימצאו כתוב ואת שבת ירמיך ושם צוו את משה במ̇א̇ אל משה ויעזהו אהרן ולפני
הערות: אלה הדברים ה̇ וסימ̇ אשר הדבר אשר דבר עשיתם ולא עזבתם אשר תעשון
דברי אשר: בעשתי ג̇ וסי̇ ויהי בארבעים בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בעשתי עשר דנו:

איכה ג׳ וסי׳ אשא אוכל ועבר נרע ירדף נהייתה אהיה איכה היתה לזונה תאמרו איכל תשבר

ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ
הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל
נהר פרת׃ ראה נתתי לפניכם את
הארץ באו ורשו את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם
ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם
אחריהם׃ ואמר אלכם בעת ההוא
לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם׃
יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם
היום ככוכבי השמים לרב׃ יהוה
אלהי אבותכם יסף עליכם ככם
אלף פעמים ויברך אתכם כאשר
דבר לכם׃ איכה אשא לבדי
טרחכם ומשאכם וריבכם׃ הבו
לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים
לשבטיכם ואשימם בראשיכם׃
ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר
אשר דברת לעשות׃ ואקח את

ראשי שבטיכם אנשים חכמים
וידעים ואתן אותם ראשים עליכם
שרי אלפים ושרי מאות ושרי
חמשים ושרי עשרת ושטרים
לשבטיכם׃ ואצוה את שפטיכם
בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם
ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו
ובין גרו׃ לא תכירו פנים במשפט
כקטן כגדל תשמעון לא תגורו
מפני איש כי המשפט לאלהים
הוא והדבר אשר יקשה מכם
תקרבון אלי ושמעתיו׃ ואצוה
אתכם בעת ההוא את כל הדברים
אשר תעשון׃ ונסע מחרב ונלך את
כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר
ראיתם דרך הר האמרי כאשר
צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד
קדש ברנע׃ ואמר אלכם באתם

זהב ידעה נחשבו לנבלי חרש הגידה לי שאהבה נפשי ב׳ בן׃ שמע ה׳ חסרים
וסימנהון אשמע צעקתו בין אחיכם והיה אם שמע תשמעו שמע שמע

וישיבו ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימ׳ וישיבו אתנו דבר ואשולה וישיבו דבר וישיבו את נפשם׃
והדבר ג׳ וסי׳ אשר ישיב מכם אשר דבלנו אתו ואתה והדבר הזה לא אוכל לעשות וחד והדבר

עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו
נתן לנו׃ ראה נתן יהוה אלהיך לפניך
את הארץ עלה רש כאשר דבר
יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא ואל
תחת׃ ותקרבון אלי כלכם ותאמרו
נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו
את הארץ וישבו אתנו דבר את
הדרך אשר נעלה בה ואת הערים
אשר נבא אליהן׃ וייטב בעיני הדבר
ואקח מכם שנים עשר אנשים איש
אחד לשבט׃ ויפנו ויעלו ההרה
ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה׃
ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו
אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו
טובה הארץ אשר יהוה אלהינו
נתן לנו׃ ולא אביתם לעלת ותמרו
את פי יהוה אלהיכם׃ ותרגנו
באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה

אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת
אתנו ביד האמרי להשמידנו׃ אנה
אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו
לאמר עם גדול ורם ממנו ערים
גדלת ובצורת בשמים וגם בני
ענקים ראינו שם׃ ואמר אלכם לא
תערצון ולא תיראון מהם׃ יהוה
אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם
לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים
לעיניכם׃ ובמדבר אשר ראית
אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר
ישא איש את בנו בכל הדרך אשר
הלכתם עד באכם עד המקום הזה׃
ובדבר הזה אינכם מאמינם ביהוה
אלהיכם׃ ההלך לפניכם בדרך לתור
לכם מקום לחנתכם באש לילה
לראתכם בדרך אשר תלכו בה
ובענן יומם׃ וישמע יהוה את קול

והדבר אין בהם׃ לשבט ג׳ וסימ׳ וייטב בעיני הדבר ועתה קחו לכם הבו לכם שלשה אנשים׃
ולא אביתם ב׳ וסימ׳ לעלות בהשקט וב׳ בטחה׃ אנה ב׳ בטע׳ מלרע וסימ׳ אנה אנחנו
על אנה אלך מרוחך׃ לבבנו ד׳ וסי׳ אחינו המסו להטות לבבנו תשמיע ויחס לבבנו נשא לבבנו
אל כפים׃

באנשים ג׳ ב׳ קמ׳ וחד פת׳ וסי׳ אם יראה איש והאיש בימי שאול ונחלו באנשים הריקים
יען ג׳ בטע וסימנהון יען אשר מלא אשר לא שמעתם אשר גבהתם בקומה: יבא שמה

דבריכם ויקצף וישבע לאמר׃ אם
יראה איש באנשים האלה הדור
הרע הזה את הארץ הטובה אשר
נשבעתי לתת לאבתיכם׃ זולתי כלב
בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את
הארץ אשר דרך בה ולבניו יען
אשר מלא אחרי יהוה׃ גם בי התאנף
יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא
תבא שם׃ יהושע בן נון העמד
לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי
הוא ינחלנה את ישראל׃ וטפכם
אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם
אשר לא ידעו היום טוב ורע המה
יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה׃
ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך
ים סוף׃ ותענו ותאמרו אלי חטאנו
ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל
אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו

איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלת
ההרה׃ ויאמר יהוה אלי אמר להם
לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם
ולא תנגפו לפני איביכם׃ ואדבר
אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי
יהוה ותזדו ותעלו ההרה׃ ויצא האמרי
הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו
אתכם כאשר תעשינה הדברים
ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה׃
ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע
יהוה בקלכם ולא האזין אליכם׃
ותשבו בקדש ימים רבים כימים
אשר ישבתם׃ ונפן ונסע המדברה
דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי
ונסב את הר שעיר ימים רבים׃
ויאמר יהוה
אלי לאמר׃ רב לכם סב את ההר
הזה פנו לכם צפנה׃ ואת העם צו

שמה ב׳ בטע וסי׳ יהושע כתיבים ובקשית: חזק ד׳ וסי׳ אתו חזק ולבלתי חזק את ברק צפר דקך
חזק מתנים ועתה חזק אתן ידי: ביאה שם יב׳ וסי׳ גם כי התאנף הבאים שם בשלה נצב הם
לשתים הגבעות הוי באשים אל המערכה אשר לא יבא שם ויהי להם למקדש מעבו למען
יספרו מן הבהמה ויבא אל הגוים לא מעשים נחלים יהיה דבריכם ג׳ בלשע חד חס יב׳ מל׳ וסימ׳
כאשר תעשינה הדברים חס ערת דבורים סבוני כדבורים מל׳ כימים ד׳ וסי׳ ותשבו בקדש

ויראו ה' רפי וסימנ' ואת העם צון וייראו ממערב את פחדון וייראו ממך יבדפנו אלהים גוים את
שם יוי: סב ונחם וסי' רב לכם ויאמר המלך לדויג מי הלך ולשלום וחבי ויאמר המלך סרב
התיצב עד שיפוח היום:

לאמר אתם עברים בגבול אחיכם
בני עשו הישבים בשעיר וייראו
מכם ונשמרתם מאד: אל תתגרו
בם כי לא אתן לכם מארצם עד
מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי
את הר שעיר: אכל תשברו מאתם
בכסף ואכלתם וגם מים תכרו
מאתם בכסף ושתיתם: כי יהוה
אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע
לכתך את המדבר הגדל הזה זה
ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך
לא חסרת דבר: ונעבר מאת אחינו
בני עשו הישבים בשעיר מדרך
הערבה מאילת ומעציון גבר
ונפן ונעבר דרך
מדבר מואב: ויאמר יהוה אלי אל
תצר את מואב ואל תתגר בם
מלחמה כי לא אתן לך מארצו

ירשה כי לבני לוט נתתי את ער
ירשה: האמים לפנים ישבו בה עם
גדול ורב ורם כענקים: רפאים יחשבו
אף הם כענקים והמאבים יקראו
להם אמים: ובשעיר ישבו החרים
לפנים ובני עשו יירשום וישמידום
מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה
ישראל לארץ ירשתו אשר נתן
יהוה להם: עתה קמו ועברו לכם
את נחל זרד ונעבר את נחל זרד:
והימים אשר הלכנו מקדש ברנע
עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים
ושמנה שנה עד תם כל הדור אנשי
המלחמה מקרב המחנה כאשר
נשבע יהוה להם: וגם יד יהוה היתה
בם להמם מקרב המחנה עד תמם:
ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה
למות מקרב העם:

מאילת אילת ג' וסי' ונעבר מאת אחינו הוא בנה את אילת המל' זרמ' ובתלד ויבדבר ל':
וינצל את היהודים: ונפן תלת וסימנהון ונסע המדברה ונעבר מאת אחינו ויזל:
ונעל דרך הבשן: ובני עשו ל' ובני עמון ל' ובני בלועל ל' ובני המלך ל' ובני אדום ל' ובני ישמעאל ל' ובני עקן
בני איתן ל' ובני עזי ל' ובני תולע ל'

168

כל הישבים חס בר מן תרתין מל וסימנהון ובני ישראל׃ והעוים ד׳ וסי הישבים בחצרים
והפקדתי והעוים עשו אתנח׃ החל ד׳ ג׳ קמ׳ וחד פת וסימ׳ החל רש וחב׳ ביום ההוא אקים

וידבר יהוה אלי לאמר׃
אתה עבר היום את גבול מואב את
ער׃ וקרבת מול בני עמון אל תצרם
ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ
בני עמון לך ירשה כי לבני לוט
נתתיה ירשה׃ ארץ רפאים תחשב אף הוא
רפאים ישבו בה לפנים והעמנים
יקראו להם זמזמים׃ עם גדול
ורב ורם כענקים וישמידם יהוה
מפניהם ויירשם וישבו תחתם׃
כאשר עשה לבני עשו הישבים
בשעיר אשר השמיד את החרי
מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד
היום הזה׃ והעוים הישבים בחצרים
עד עזה כפתרים היצאים מכפתר
השמידם וישבו תחתם׃ קומו סעו
ועברו את נחל ארנן ראה נתתי
בידך את סיחן מלך חשבון האמרי

ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה׃
היום הזה אחל תת פחדך ויראתך
על פני העמים תחת כל השמים אשר
ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך׃
ואשלח מלאכים ממדבר קדמות
אל סיחון מלך חשבון דברי שלום
לאמר׃ אעברה בארצך בדרך
בדרך אלך לא אסור ימין ושמאול׃
אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים
בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה
ברגלי׃ כאשר עשו לי בני עשו
הישבים בשעיר והמואבים הישבים
בער עד אשר אעבר את הירדן
אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן
לנו׃ ולא אבה סיחן מלך חשבון
העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך
את רוחו ואמץ את לבבו למען
תתו בידך כיום הזה׃

אחל ג׳ תרתין קמץ וחד פתח וסימנהון היום הזה אחל את אחל
את רוחו עלין ושלם׃

ויאמר יהוה אלי ראה
החלתי תת לפניך את סיחן ואת
ארצו החל רש לרשת את ארצו׃
ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל עמו
למלחמה יהצה׃ ויתנהו יהוה אלהינו
לפנינו ונך אתו ואת בנו ואת כל
עמו׃ ונלכד את כל עריו בעת
ההוא ונחרם את כל עיר מתם
והנשים והטף לא השארנו שריד׃
רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים
אשר לכדנו׃ מערער אשר על
שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל
ועד הגלעד לא היתה קריה אשר
שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו
לפנינו׃ רק אל ארץ בני עמון לא
קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר
וכל אשר צוה יהוה אלהינו׃ ונפן
ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך

הבשן לקראתנו הוא וכל עמו
למלחמה אדרעי׃ ויאמר יהוה אלי
אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו
ואת כל עמו ואת ארצו ועשית
לו כאשר עשית לסיחן מלך
האמרי אשר יושב בחשבון׃ ויתן
יהוה אלהינו בידנו גם את עוג
מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו
עד בלתי השאיר לו שריד׃ ונלכד
את כל עריו בעת ההוא לא היתה
קריה אשר לא לקחנו מאתם
ששים עיר כל חבל ארגב ממלכת
עוג בבשן׃ כל אלה ערים בצרת
חומה גבהה דלתים ובריח לבד
מערי הפרזי הרבה מאד׃ ונחרם
אותם כאשר עשינו לסיחן מלך
חשבון החרם כל עיר מתם הנשים
והטף׃ וכל הבהמה ושלל הערים

צידנים ל' ריש פס' וצידנים ל' ריש פס' כשמע ל' ריש פס' עמך ל' ריש פס' ועמך ל' ריש פס'
הגרתי ל' ריש פס' והגרתי ל' ריש פס' השם ל' ריש פס' והשם ל' ריש פס' ויאיר ל' ריש

בזונו לנו: ונקח בעת ההוא את־
הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר
בעבר הירדן מנחל ארנן עד הר
חרמון: צידנים יקראו לחרמון
שרין והאמרי יקראו לו שניר: כל
ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן
עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת
עוג בבשן: כי רק עוג מלך הבשן
נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו
ערש ברזל הלה הוא ברבת בני
עמון תשע אמות ארכה וארבע
אמות רחבה באמת איש: ואת
הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא
מערער אשר על נחל ארנן וחצי
הר הגלעד ועריו נתתי לראובני
ולגדי: ויתר הגלעד וכל הבשן
ממלכת עוג נתתי לחצי שבט
המנשה כל חבל הארגב לכל הבשן

ההוא יקרא ארץ רפאים: יאיר בן
מנשה לקח את כל חבל ארגב עד
גבול הגשורי והמעכתי ויקרא
אתם על שמו את הבשן חות
יאיר עד היום הזה: ולמכיר נתתי
את הגלעד: ולראובני ולגדי נתתי
מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך
הנחל וגבל ועד יבק הנחל גבול בני
עמון: והערבה והירדן וגבל
מכנרת ועד ים הערבה ים המלח
תחת אשדת הפסגה מזרחה:
ואצו אתכם בעת ההוא לאמר
יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ
הזאת לרשתה חלוצים תעברו
לפני אחיכם בני ישראל כל בני
חיל: רק נשיכם וטפכם ומקנכם
ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו
בעריכם אשר נתתי לכם: עד

פס' ויאיר ל' ריש פס' ידעתם ל' ריש פס' וידעתם ל' ריש פס': הלה היא ג' וסימנ' ברבת
בני עמון הלה היא בתיבה [illegible]

ואתחנן ל ומתחנן ל ודעגנן ל ושאננן ל שלאננן ל ירקן ל ועגנן ל ויתנן ל׃ הנלחם ג וסי׳ לא תיראום ויתם
ריאתם איש אחד מכם׃ תחיו ג וסימ׳ ועתה ישראל ובית לא תבנו רדשן טוב ואלהי׳

אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו
גם הם את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן להם בעבר הירדן
ושבתם איש לירשתו אשר נתתי
לכם׃ ואת יהושוע צויתי בעת
ההוא לאמר עיניך הראת את כל
אשר עשה יהוה אלהיכם לשני
המלכים האלה כן יעשה יהוה
לכל הממלכות אשר אתה עבר
שמה׃ לא תיראום כי יהוה אלהיכם
הוא הנלחם לכם׃ קה פיס
ואתחנן אל יהוה
בעת ההוא לאמר׃ אדני יהוה אתה
החלות להראות את עבדך את
גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל
בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך
וכגבורתך׃ אעברה נא ואראה את
הארץ הטובה אשר בעבר הירדן

ההר הטוב הזה והלבנן׃ ויתעבר
יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר
יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי
עוד בדבר הזה׃ עלה ראש הפסגה
ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה
וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן
הזה׃ וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו
כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא
ינחיל אותם את הארץ אשר תראה׃
ונשב בגיא מול בית פעור׃

ועתה ישראל שמע אל החקים ואל
המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם
לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם
את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם
נתן לכם׃ לא תספו על הדבר אשר
אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו
לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר

להראות ג וסימ׳ אתה החלות העמים והשלים את אסתר ולהגיד לה׃ בדבר הזה ח וסימנהון
ויתעבר ויי וישבע לה שמור אפס כי כיון ויהי בדבר הזה להטאת יען מאסת למה
חפץ ייי לעבדך כי הרכיבו ובדבר הזה אינכם מאמינם ביי תאריכון ימים׃

אנכי מצוה אתכם׃ עיניכם הראות
את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי
כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור
השמידו יהוה אלהיך מקרבך׃ ואתם
הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם
היום׃ ראה למדתי אתכם חקים
ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי
לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם
באים שמה לרשתה׃ ושמרתם ועשיתם
כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני
העמים אשר ישמעון את כל החקים
האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי
הגדול הזה׃ כי מי גוי גדול אשר לו
אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו
בכל קראנו אליו׃ ומי גוי גדול אשר
לו חקים ומשפטים צדיקם ככל
התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם
היום׃ רק השמר לך ושמר נפשך מאד

פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך
ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם
לבניך ולבני בניך׃ יום אשר עמדת
לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה
אלי הקהל לי את העם ואשמעם את
דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל
הימים אשר הם חיים על האדמה
ואת בניהם ילמדון׃ ותקרבון ותעמדון
תחת ההר וההר בער באש עד לב
השמים חשך ענן וערפל׃ וידבר יהוה
אליכם מתוך האש קול דברים אתם
שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי
קול׃ ויגד לכם את בריתו אשר צוה
אתכם לעשות עשרת הדברים
ויכתבם על שני לחות אבנים׃ ואתי
צוה יהוה בעת ההיא ללמד אתכם
חקים ומשפטים לעשתכם אתם
בארץ אשר אתם עברים שמה

הדבקים ל׳ דוקים ל׳ והקים ל׳ ולהקים ל׳ ומקים ל׳ עתיקים ל׳ דולקים ל׳ להדלקים ל׳ הערקים ל׳ צמקים

ועבדתם ד׳ קמץ וסימנהון ופן תשא עיניך והיה אם שכוח תשכח ואם יפנה לבבך ועבדתם

לרשתה׃ ונשמרתם מאד לנפשתיכם
כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר
יהוה אליכם בחרב מתוך האש׃ פן
תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת
כל סמל תבנית זכר או נקבה׃ תבנית
כל בהמה אשר בארץ תבנית כל
צפור כנף אשר תעוף בשמים׃ תבנית
כל רמש באדמה תבנית כל דגה אשר
במים מתחת לארץ׃ ופן תשא עיניך
השמימה וראית את השמש ואת
הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים
ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר
חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים
תחת כל השמים׃ ואתכם לקח יהוה
ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים
להיות לו לעם נחלה כיום הזה׃ ויהוה
התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי
עברי את הירדן ולבלתי בא אל

הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה׃ כי אנכי מת בארץ הזאת
אינני עבר את הירדן ואתם עברים
וירשתם את הארץ הטובה הזאת׃
השמרו לכם פן תשכחו את ברית
יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם
ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר
צוך יהוה אלהיך׃ כי יהוה אלהיך
אש אכלה הוא אל קנא׃
כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם
בארץ והשחתם ועשיתם פסל
תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה
אלהיך להכעיסו׃ העידתי בכם היום
את השמים ואת הארץ כי אבד
תאבדון מהר מעל הארץ אשר
אתם עברים את הירדן שמה לרשתה
לא תאריכן ימים עליה כי השמד
תשמדון׃ והפיץ יהוה אתכם בעמים

ואכלה מציר בנ וחד אכלה וחד ואכלה

ובקשתם ג̇ וסי' כהנה משם את יי' אותי ומצאתם וחד האבדת לא בקשתם: עד יי' ה̇ וסימ'
בצר לך ושבת עד יי' ריש פס' ושבן עד יי' שובה ישר' לכן ונשובה עד יי'

ונשארתם מתי מספר בגוים אשר
ינהג יהוה אתכם שמה: ועבדתם שם
אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן
אשר לא יראון ולא ישמעון ולא
יאכלון ולא יריחן: ובקשתם משם
את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו
בכל לבבך ובכל נפשך: בצר לך
ומצאוך כל הדברים האלה באחרית
הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת
בקלו: כי אל רחום יהוה אלהיך לא
ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את
ברית אבתיך אשר נשבע להם: כי
שאל נא לימים ראשנים אשר היו
לפניך למן היום אשר ברא אלהים
אדם על הארץ ולמקצה השמים
ועד קצה השמים הנהיה כדבר
הגדול הזה או הנשמע כמהו: השמע
עם קול אלהים מדבר מתוך האש

כאשר שמעת אתה ויחי: או הנסה
אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי
במסת באתת ובמופתים ובמלחמה
וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים
גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה
אלהיכם במצרים לעיניך: אתה
הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים
אין עוד מלבדו: מן השמים השמיעך
את קלו ליסרך ועל הארץ הראך
את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
האש: ותחת כי אהב את אבתיך
ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו
בכחו הגדל ממצרים: להוריש גוים
גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך
לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה:
וידעת היום והשבת אל לבבך כי
יהוה הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד: ושמרת

ובמלחמה ג̇ וסי' או הנסה אלהים ואת בית יהודה ביעקב פרק ממות וחד ולא במלחמה: ועל הארץ מתחת ג̇ וסימ'

באזנכם ד׳ וס׳ ויקרא משה אל ויאמרו הכהנים והנביא אך ידוע תדע ואחותי באזניכם׃
לעשותם ד׳ ב׳ חס׳ וב׳ מל׳ וסימ׳ ויקרא משה ושמרת את המצוה והיתה עמו לשמרי בריתו
וישראל והיתה חס׳׃

את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך
היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך
ולמען תאריך ימים על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים׃

פ

אז יבדיל משה שלש ערים בעבר
הירדן מזרחה שמש׃ לנס שמה
רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי
דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם
ונס אל אחת מן הערים האל וחי׃
את בצר במדבר בארץ המישר
לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי
ואת גולן בבשן למנשי׃ וזאת
התורה אשר שם משה לפני בני
ישראל׃ אלה העדת והחקים והמשפטים
אשר דבר משה אל בני ישראל
בצאתם ממצרים׃ בעבר הירדן
בגיא מול בית פעור בארץ סיחן

מלך האמרי אשר יושב בחשבון
אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם
ממצרים׃ ויירשו את ארצו ואת
ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן מזרח
שמש׃ מערער אשר על שפת
נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון׃
וכל הערבה עבר הירדן מזרחה
ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה׃

פ

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר
אלהם שמע ישראל את החקים
ואת המשפטים אשר אנכי דבר
באזניכם היום ולמדתם אתם
ושמרתם לעשתם׃ יהוה אלהינו
כרת עמנו ברית בחרב׃ לא את
אבתינו כרת יהוה את הברית
הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה

חקיו מצותיו ד׳ וסי׳ ושמרת את חקיו את יוי האמרת והיה לבבכם ויעמד המלך דרב ימים׃ ואת
מצותיו ג׳ וסימ׳ ושמרת אתה יוי אלהיכם סוף דבר הכל נשמע׃ רוצח ד׳ מל׳ וסימ׳ לנס שמה ואז יבדיל
אז ישוב גלותה רוצח ורוצח ונתתם לכם לאור יקום רוצח׃ ראמות ג׳ כתבן בתן בבשן וסימ׳ את בצר וחב׳ וראמות ונבראו׃

שמור תלת ריש פיס בתן מלאים וסימנהון את יום השבת שמור תשמרון שמור את חדש האביב׃

הַיּוֹם כֻּלָּנוּ חַיִּים׃ פָּנִים בְּפָנִים דִּבֶּר
יְהוָה עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ אָנֹכִי
עֹמֵד בֵּין יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא
לְהַגִּיד לָכֶם אֶת דְּבַר יְהוָה כִּי יְרֵאתֶם
מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא עֲלִיתֶם בָּהָר לֵאמֹר׃
אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים׃ לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים עַל פָּנָי׃ לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל
כָּל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם
מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם
וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֺן אָבוֹת עַל בָּנִים
וְעַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃
וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי
מִצְוֺתָי׃ לֹא תִשָּׂא
אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא

יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ
לַשָּׁוְא׃ שָׁמוֹר אֶת
יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ
כָּל מְלַאכְתֶּךָ׃ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה
אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ
וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל בְּהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ
אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ
וַאֲמָתְךָ כָּמוֹךָ׃ וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצִאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה עַל
כֵּן צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת יוֹם
הַשַּׁבָּת׃ כַּבֵּד
אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יַאֲרִיכֻן יָמֶיךָ
וּלְמַעַן יִיטַב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃

שמור תלת ריש פיס בתו מל וסימ׳ יום השבת תשמרון שמור את חדש האביב

בשמעכם ג וסימנ ויהי כשמעכם ויהי בשמעך בקרן היובל וישלח אבשלום מרגלים : והרלג וסימ׳ ותקרבון ואת תדבר ג בלשון זכר וסי׳ ואם ככה את עשה לי ואת תדבר אלינו את כלוב מכתשיא ג׳

לא תרצח׃
ולא תנאף׃
ולא תגנב׃
ולא תענה
ברעך עד שוא׃ ולא
תחמד אשת רעך
ולא תתאוה בית רעך
שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו
וכל אשר לרעך׃
את הדברים האלה דבר יהוה
אל כל קהלכם בהר מתוך האש
הענן והערפל קול גדול ולא יסף
ויכתבם על שני לחת אבנים ויתנם
אלי׃ ויהי כשמעכם את הקול מתוך
החשך וההר בער באש ותקרבון
אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם׃
ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו
את כבדו ואת גדלו ואת קלו שמענו

מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר
אלהים את האדם וחי׃ ועתה למה
נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת
אם יספים אנחנו לשמע את קול
יהוה אלהינו עוד ומתנו׃ כי מי כל
בשר אשר שמע קול אלהים חיים
מדבר מתוך האש כמנו ויחי׃ קרב
אתה ושמע את כל אשר יאמר
יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את
כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך
ושמענו ועשינו׃ וישמע יהוה את
קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר
יהוה אלי שמעתי את קול דברי
העם הזה אשר דברו אליך היטיבו
כל אשר דברו׃ מי יתן והיה לבבם
זה להם ליראה אתי ולשמר את
כל מצותי כל הימים למען ייטב
להם ולבניהם לעלם׃ לך אמר להם

כבדו תלת חסר בליש׳ וסימנהון ותאמרו הן הראנו ותחת כבדו יקד יקוד והארץ
האירה מכבדו ... ומתנו ... ועתה למה נמות ... ומותנו אם
...

יד זין זמ וסימנ׳ מי הגיד לך ולך לך אל ארץ המוריה לך וחס תעשה לך הנה נתתי לך מה עשיתי׃ לך בצר לך ושמעת ישראל אשר ייטב לך ושמרת את חקיו אשר ייטב לך

שובו לכם לאהליכם׃ ואתה פה עמד
עמדי ואדברה אליך את כל המצוה
והחקים והמשפטים אשר תלמדם
ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם
לרשתה׃ ושמרתם לעשות כאשר
צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו
ימין ושמאל׃ בכל הדרך אשר
צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו
למען תחיון וטוב לכם והארכתם
ימים בארץ אשר תירשון׃ וזאת
המצוה החקים והמשפטים אשר
צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם
לעשות בארץ אשר אתם עברים
שמה לרשתה׃ למען תירא את
יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו
ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה
ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען
יארכן ימיך׃ ושמעת ישראל

ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר
תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי
אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש׃

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה
אחד׃ ואהבת את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך׃
והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוך היום על לבבך׃ ושננתם לבניך
ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך׃ וקשרתם
לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך׃
וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃
והיה כי יביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר נשבע
לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב
לתת לך ערים גדלת וטבת אשר
לא בנית׃ ובתים מלאים כל טוב

ועדתיו ה׳ וסימנהון שמור תשמרון כל ארחות יי׳ ויגנסון וימרו בעמוד ענן ידבר אליהם כי נצרו

אשר לא מלאת וברת חצובים אשר
לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא
נטעת ואכלת ושבעת׃ השמר לך
פן תשכח את יהוה אשר הוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים׃ את
יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד
ובשמו תשבע׃ לא תלכון אחרי
אלהים אחרים מאלהי העמים
אשר סביבותיכם׃ כי אל קנא יהוה
אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה
אלהיך בך והשמידך מעל פני
האדמה׃ לא
תנסו את יהוה אלהיכם כאשר
נסיתם במסה׃ שמור תשמרון את
מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו
אשר צוך׃ ועשית הישר והטוב
בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת
וירשת את הארץ הטבה אשר

נשבע יהוה לאבתיך׃ להדף את כל
איביך מפניך כאשר דבר יהוה׃
כי ישאלך
בנך מחר לאמר מה העדת והחקים
והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו
אתכם׃ ואמרת לבנך עבדים היינו
לפרעה במצרים ויציאנו יהוה
ממצרים ביד חזקה׃ ויתן יהוה
אותת ומפתים גדלים ורעים במצרים
בפרעה ובכל ביתו לעינינו׃ ואותנו
הוציא משם למען הביא אתנו
לתת לנו את הארץ אשר נשבע
לאבתינו׃ ויצונו יהוה לעשות את
כל החקים האלה ליראה את יהוה
אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו
כהיום הזה׃ וצדקה תהיה לנו כי
נשמר לעשות את כל המצוה
הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר

נצרי עדותיו [illegible] ועשית הישר והטוב בעיניך [illegible]
[illegible]
[illegible] אותנו [illegible]

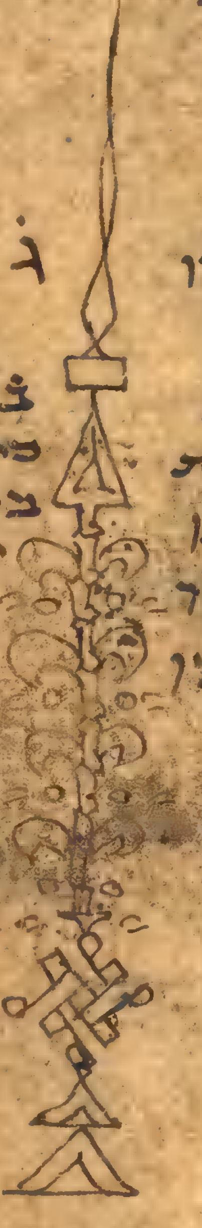
מזבחותיהם תלת תרתין מלאים וחד חסר וסימנהון כי אם כה תעשו להם ויתנם לה
תכרת ברית בהיות האלהים

כי יביאך
יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים
מפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני
והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים
רבים ועצומים ממך ונתנם יהוה
אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים
אתם לא תכרת להם ברית ולא
תחנם ולא תתחתן בם בתך לא
תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך כי
יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים
אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך
מהר כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם
תתצו ומצבתם תשברו ואשיריהם
תגדעון ופסיליהם תשרפון באש
כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
בך בחר יהוה אלהיך להיות לו
לעם סגלה מכל העמים אשר על

פני האדמה לא מרבכם מכל
העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם
כי אתם המעט מכל העמים כי
מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את
השבעה אשר נשבע לאבתיכם
הוציא יהוה אתכם ביד חזקה
ויפדך מבית עבדים מיד פרעה
מלך מצרים וידעת כי יהוה אלהיך
הוא האלהים האל הנאמן שמר
הברית והחסד לאהביו ולשמרי
מצותו לאלף דור ומשלם לשנאיו
אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו
אל פניו ישלם לו ושמרת את המצוה
ואת החקים ואת המשפטים אשר
אנכי מצוך היום לעשותם

קיט פס סימן פלטיאל

והיה עקב תשמעון את המשפטים
האלה ושמרתם ועשיתם אתם

ומשלם תלת וסימנהון לשונאיו ...
אל פניו יהי כן יקטלם לא איחל:

יז

כל נתיבה דמשנה תורה לך ב מל ג לה וסימנהון ואכלת את כל העמים אשימה עלי מלך
ושמרת בטנא לא תירא תמהון וסימ' זכר תזכר המעלך

ושמר יהוה אלהיך לך את הברית
ואת החסד אשר נשבע לאבתיך׃
ואהבך וברכך והרבך וברך פרי
בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך
ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת
צאנך על האדמה אשר נשבע
לאבתיך לתת לך׃ ברוך תהיה
מכל העמים לא יהיה בך עקר
ועקרה ובבהמתך׃ והסיר יהוה
ממך כל חלי וכל מדוי מצרים
הרעים אשר ידעת לא ישימם בך
ונתנם בכל שנאיך׃ ואכלת את כל
העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך
לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד
את אלהיהם כי מוקש הוא לך׃
כי תאמר
בלבבך רבים הגוים האלה ממני
איכה אוכל להורישם׃ לא תירא

מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה
אלהיך לפרעה ולכל מצרים׃ המסת
הגדלת אשר ראו עיניך והאתת והמפתים
והיד החזקה והזרע הנטויה אשר
הוצאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה
אלהיך לכל העמים אשר אתה
ירא מפניהם׃ וגם את הצרעה ישלח
יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים
והנסתרים מפניך׃ לא תערץ מפניהם
כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול
ונורא׃ ונשל יהוה אלהיך את הגוים
האל מפניך מעט מעט לא תוכל
כלתם מהר פן תרבה עליך חית
השדה׃ ונתנם יהוה אלהיך לפניך
והמם מהומה גדלה עד השמדם׃
ונתן מלכיהם בידך והאבדת את
שמם מתחת השמים לא יתיצב
איש בפניך עד השמדך אתם׃

המעלך מארץ מצרים ההלך כשמיר חדק מפחד פחים והיית מיכן מצער כי
יבא משלג כי כל ביתה: הצרעה תלת וסימנהון ושלחתי את הצרעה וגם את הצרעה
ישלח ושלח לפניהם את הצרעה ג

תשמרון ה׳ וסימ׳ כי אם שמור תשמרון אלה החקים והמשפטים שמור תשמרון כל המצוה ואת החקים ואתה׳: תחסר ג׳ ב׳ חס׳ וחד פת׳ במסכנת וצפחת התשמרון וכבו רשעים

פסילי אלהיהם תשרפון באש לא
תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך
פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך
הוא ולא תביא תועבה אל ביתך והיית
חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב
תתעבנו כי חרם הוא׃

8 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום
תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם
ובאתם וירשתם את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבתיכם׃ וזכרת את
כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך
זה ארבעים שנה במדבר למען
ענתך לנסתך לדעת את אשר
בלבבך התשמר מצותו אם לא׃
ויענך וירעבך ויאכלך את המן
אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך
למען הודיעך כי לא על הלחם
לבדו יחיה האדם כי על כל

מוצא פי יהוה יחיה האדם׃ שמלתך
לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה
זה ארבעים שנה׃ וידעת עם לבבך
כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה
אלהיך מיסרך׃ ושמרת את מצות
יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה
אתו׃ כי יהוה אלהיך מביאך אל
ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת
ותהמת יצאים בבקעה ובהר׃ ארץ
חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון
ארץ זית שמן ודבש׃ ארץ אשר
לא במסכנת תאכל בה לחם לא
תחסר כל בה ארץ אשר אבניה
ברזל ומהרריה תחצב נחשת׃
ואכלת ושבעת וברכת את יהוה
אלהיך על הארץ הטבה אשר
נתן לך׃ השמר לך פן תשכח את
יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו

רשעים תחסר חרבתו וחד בנב׳ וחד בכת׳: ארץ נחלי מים כי יבשו אפיקי מים וכל
אתת׳ וסוף פס׳ כות׳ במ״ג ישים מדבר לא טבעה מים: ארץ חטה כל הפסוק
הזה ... מים באש וכמים
תמנה להרכאות שכח רמון לטמאות כלים וטהרתם רבנ׳ ככותבת ארץ זית שרוב זיתיה

ולמען פי׳ לומר את״נ ואנון ט״ו מיחדין וסימנהון ולמען ספר [illegible] הספר באזני בנך

ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך
היום׃ פן תאכל ושבעת ובתים טבים
תבנה וישבת׃ ובקרך וצאנך ירבין
וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך
ירבה׃ ורם לבבך ושכחת את יהוה
אלהיך המוציאך מארץ מצרים
מבית עבדים׃ המוליכך במדבר
הגדל והנורא נחש שרף ועקרב
וצמאון אשר אין מים המוציא
לך מים מצור החלמיש׃ המאכלך
מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך
למען ענתך ולמען נסתך להיטבך
באחריתך׃ ואמרת בלבבך כחי
ועצם ידי עשה לי את החיל הזה׃
וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא
הנתן לך כח לעשות חיל למען
הקים את בריתו אשר נשבע
לאבתיך כיום הזה׃

והיה אם שכח תשכח את יהוה
אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים
ועבדתם והשתחוית להם העדתי
בכם היום כי אבד תאבדון׃ כגוים
אשר יהוה מאביד מפניכם כן
תאבדון עקב לא תשמעון בקול
יהוה אלהיכם׃
שמע ישראל אתה עבר היום
את הירדן לבא לרשת גוים
גדלים ועצמים ממך ערים גדלת
ובצרת בשמים׃ עם גדול ורם
בני ענקים אשר אתה ידעת
ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני
ענק׃ וידעת היום כי יהוה אלהיך
הוא העבר לפניך אש אכלה
הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך
והורשתם והאבדתם מהר כאשר
דבר יהוה לך׃ אל תאמר בלבבך

בנך ושמרת את חקיו כי לא בעבדתך ולמען תאריך ימים כי סר [illegible]
[illegible]
ותרתין מלאים [illegible]

לוחת האבנים ה׳ וסימ׳ בעלתי ההרה ויתן יי׳ אלי ויהי מקץ כי אלוך המלכים:

בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך
לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת
את הארץ הזאת וברשעת הגוים
האלה יהוה מורישם מפניך: לא
בצדקתך ובישר לבבך אתה בא
לרשת את ארצם כי ברשעת
הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם
מפניך ולמען הקים את הדבר
אשר נשבע יהוה לאבתיך ל
לאברהם ליצחק וליעקב: וידעת
כי לא בצדקתך יהוה אלהיך
נתן לך את הארץ הטובה הזאת
לרשתה כי עם קשה ערף אתה:
זכר אל תשכח את אשר הקצפת
את יהוה אלהיך במדבר למן
היום אשר יצאת מארץ מצרים
עד באכם עד המקום הזה
ממרים הייתם עם יהוה: ובחרב

הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה
בכם להשמיד אתכם: בעלתי
ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת
הברית אשר כרת יהוה עמכם
ואשב בהר ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכלתי ומים לא
שתיתי: ויתן יהוה אלי את שני
לוחת האבנים כתבים באצבע
אלהים ועליהם ככל הדברים
אשר דבר יהוה עמכם בהר
מתוך האש ביום הקהל: ויהי
מקץ ארבעים יום וארבעים לילה
נתן יהוה אלי את שני לחת
האבנים לוחת הברית: ויאמר
יהוה אלי קום רד מהר מזה כי
שחת עמך אשר הוצאת
ממצרים סרו מהר מן הדרך
אשר צויתם עשו להם מסכה:

בער באשר בעת ההיא אמר יי׳ וב׳ כת לחות וס׳ ויגד לכם את ויהי מקץ ארבעים
יום וכל נב׳ וכתו׳ כות במ״א ויפתח על הלוחת: כתבים ה׳ חס׳ וסימנהון כל אור חד
שלמה אמתיה ויעמר המלך המלך וגם את השבת ויתן את הספר ויכתב
ירמיה:

כל אור ווי אלהים כתיב במ״ר אדני יהוה וסימניהון מה תתן לי במה אדע אתה החלות אל תשחת וכל נביא כות אדני יהוה בר מן שבע יהוה

ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את
העם הזה והנה עם קשה ערף הוא
הרף ממני ואשמידם ואמחה
את שמם מתחת השמים ואעשה
אותך לגוי עצום ורב ממנו ואפן
וארד מן ההר וההר בער באש
ושני לוחת הברית על שתי ידי
וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם
עשיתם לכם עגל מסכה סרתם
מהר מן הדרך אשר צוה יהוה
אתכם ואתפש בשני הלחת
ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם
לעיניכם ואתנפל לפני יהוה כראשנה
ארבעים יום וארבעים לילה לחם
לא אכלתי ומים לא שתיתי על
כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות
הרע בעיני יהוה להכעיסו כי יגרתי
מפני האף והחמה אשר קצף יהוה

עליכם להשמיד אתכם וישמע
יהוה אלי גם בפעם ההוא ובאהרן
התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל
גם בעד אהרן בעת ההוא ואת
חטאתכם אשר עשיתם את העגל
לקחתי ואשרף אתו באש ואכת
אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר
ואשלך את עפרו אל הנחל הירד
מן ההר ובתבערה ובמסה ובקברת
התאוה מקצפים הייתם את יהוה
ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע
לאמר עלו ורשו את הארץ אשר
נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם
ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו
ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי
אתכם ואתנפל לפני יהוה את ארבעים
היום ואת ארבעים הלילה אשר
התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד

אלהים וסימניהון אל כן גדלת ועתה יווי אלהים הדבר וי״ו אלהים אמת הושיענו ומלך
כתיקון וכל כתובים כות ווי אלהים במ״ר אדני יהוה וס׳ אם שרבת אל יבושו ביקשך
אבות גבורות כי אתה תשועות

ידרעך ה׳ חס בלוש וסימנ׳ והם עמך הנה ימים ושמואל כי יש מעין אהה ירמיה וירמיה ואל מבור ירושלם׃

אתכם׃ ואתפלל אל יהוה ואמר אדני
יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר
פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים
ביד חזקה׃ זכר לעבדיך לאברהם
ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם
הזה ואל רשעו ואל חטאתו׃ פן יאמרו
הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי
יכלת יהוה להביאם אל הארץ אשר
דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם
להמתם במדבר׃ והם עמך ונחלתך
אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרעך
הנטויה׃

ס

10 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך
שני לוחת אבנים כראשנים ועלה
אלי ההרה ועשית לך ארון עץ׃
ואכתב על הלחת את הדברים
אשר היו על הלחת הראשנים
אשר שברת ושמתם בארון׃
ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני
לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה
ושני הלחת בידי׃ ויכתב על הלחת
כמכתב הראשון את עשרת הדברים
אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך
האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי׃
ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת
בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר
צוני יהוה׃ ובני ישראל נסעו מבארת
בני יעקן מוסרה שם מת אהרן
ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו׃
משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה
יטבתה ארץ נחלי מים׃ בעת ההוא
הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת
את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה
לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה׃
על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם
אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר

ולברך ארבע וסימניהון בעת ההיא הבדיל ונגשו הכהנים יפתח יי לך בן זמול
ולברך את כל
יי׳

יהוה אלהיך לו׃ ואנכי עמדתי בהר
כימים הראשנים ארבעים יום
וארבעים לילה וישמע יהוה אלי
גם בפעם ההוא לא אבה יהוה
השחיתך׃ ויאמר יהוה אלי קום
לך למסע לפני העם ויבאו ויירשו
את הארץ אשר נשבעתי לאבתם
לתת להם׃
ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל
מעמך כי אם ליראה את יהוה
אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה
אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל
לבבך ובכל נפשך׃ לשמר את
מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי
מצוך היום לטוב לך׃ הן ליהוה אלהיך
השמים ושמי השמים הארץ וכל
אשר בה׃ רק באבתיך חשק יהוה
לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם

בכם מכל העמים כיום הזה׃ ומלתם
את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו
עוד׃ כי יהוה אלהיכם הוא אלהי
האלהים ואדני האדנים האל הגדל
הגבר והנורא אשר לא ישא פנים
ולא יקח שחד׃ עשה משפט יתום
ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה׃
ואהבתם את הגר כי גרים הייתם
בארץ מצרים׃ את יהוה אלהיך
תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו
תשבע׃ הוא תהלתך והוא אלהיך
אשר עשה אתך את הגדלת ואת
הנוראת האלה אשר ראו עיניך׃
בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה
ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי
השמים לרב׃ ואהבת את יהוה אלהיך
ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו
ומצותיו כל הימים׃ וידעתם היום

כי לא

כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר
לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את
גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה׃
ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה
בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים
ולכל ארצו׃ ואשר עשה לחיל מצרים
לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים
סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם
יהוה עד היום הזה׃ ואשר עשה לכם
במדבר עד באכם עד המקום הזה׃
ואשר עשה לדתן ולאבירם בני
אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ
את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת
אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם
בקרב כל ישראל׃ כי עיניכם הראת
את כל מעשה יהוה הגדל אשר עשה׃
ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי
מצוך היום למען תחזקו ובאתם

וירשתם את הארץ אשר אתם עברים
שמה לרשתה׃ ולמען תאריכו ימים
על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם
לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש׃

ס

כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה
לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם
משם אשר תזרע את זרעך והשקית
ברגלך כגן הירק׃ והארץ אשר אתם
עברים שמה לרשתה ארץ הרים
ובקעת למטר השמים תשתה מים׃
ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה
תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית
השנה ועד אחרית שנה׃
והיה אם שמע תשמעו אל
מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום
לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם׃ ונתתי

מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב
בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו
לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם:
וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים
ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את
יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ
הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם
את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו
לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם
את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
למען ירבו ימיכם וימי בניכם על
האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם
לתת להם כימי השמים על הארץ:

כי אם שמר
תשמרון את כל המצוה הזאת אשר
אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את
יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה
בו: והוריש יהוה את כל הגוים האלה
מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים
מכם: כל המקום אשר תדרך כף רגלכם
בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן
הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה
גבלכם: לא יתיצב איש בפניכם פחדכם
ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני
כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר
דבר לכם: ראה
אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה:
את הברכה אשר תשמעו אל מצות
יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם
היום: והקללה אם לא תשמעו אל
מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך

הלא המה ג׳ בקר׳ וסימנ׳ אחרי דרך מבוא השמש רחבעם אסא אחזיהו תרתיהון דמלכ׳ · והקללה ל׳ ר״ת פס״ק
ירשים לירשים ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנ׳ אשר אתם ירשים אתם חס שנותיהם לירשים מלא

אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת
אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃
והיה כי יביאך
יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה
על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל׃
הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך
מבוא השמש בארץ הכנעני הישב
בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה׃ כי
אתם עברים את הירדן לבא לרשת
את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
לכם וירשתם אתה וישבתם בה׃
ושמרתם לעשות את כל החקים ואת
המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם
היום׃ אלה החקים והמשפטים אשר
תשמרון לעשות בארץ אשר נתן
יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל
הימים אשר אתם חיים על האדמה׃

אבד תאבדון את כל המקמות אשר
עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים
אתם את אלהיהם על ההרים הרמים
ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׃
ונתצתם את מזבחתם ושברתם את
מצבתם ואשריהם תשרפון באש
ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את
שמם מן המקום ההוא׃ לא תעשון
כן ליהוה אלהיכם׃ כי אם אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם
לשום את שמו שם לשכנו תדרשו
ובאת שמה׃ והבאתם שמה עלתיכם
וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת
תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם
ובכרת בקרכם וצאנכם׃ ואכלתם
שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם
בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר
ברכך יהוה אלהיך׃ לא תעשון ככל

המקמות כולה׳ כת׳ כן חס׳ וו ראש׳ במ׳ ב׳ מל׳ דמל׳ והלך מצי׳ שנה ונמצאתי לכם · וג׳ חס׳ וו שניה וסימנ׳ הנה
עתה ושאלו חרון ככברת רעה עדרו · ואבדתם ב׳ וסימ׳ ואבדתם את משכיתם את שמם מן

כל לשון נחלה על במ ג אל וסימנהון אל המנוחה ואל הנחלה וילכו וישובו אל נחלתם למנחה אל הנחילות ס

אשר אנחנו עשים פה היום איש כל
הישר בעיניו: כי לא באתם עד עתה
אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה
אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן
וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם
מנחיל אתכם והניח לכם מכל איביכם
מסביב וישבתם בטח: והיה המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן
שמו שם שמה תביאו את כל אשר
אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם
מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבחר
נדריכם אשר תדרו ליהוה: ושמחתם
לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם
ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר
בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם:
השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום
אשר תראה: כי אם במקום אשר
יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה

עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי
מצוך: רק בכל אות נפשך תזבח
ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך בכל שעריך הטמא
והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק
הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו
כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר
דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך
וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך
ותרומת ידך: כי אם לפני יהוה אלהיך
תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת
לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך:
השמר לך פן תעזב את הלוי כל
ימיך על אדמתך:
ס כי ירחיב יהוה אלהיך
את גבלך כאשר דבר לך ואמרת

לשום שמו שם ב וסימנהון כי ירחק ממך המקום וכי ירבה ממך הדרך ג לשום את שמו שם וסימנהון
לשכנו תדרשו לרחבעם וחבירו ותרומת ידך של הבכורים מלמד שהן טעונין הבאת מקום

והבשר ג׳ וסימנה׳ אשר יגע בבשר בכל טמא ב׳ בן והבשר האכל ס ונדריך ב׳ וסימנה׳ רק קדשיך אשר יהיו לך וג׳
תעתיר אליו וישמעך ׳ איכה יעבדו הגוים האלה שלא לשאול על דרך עבודתה היאך היא

אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל
בשר בכל אות נפשך תאכל בשר׃
כי ירחק ממך המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת
מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה
לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך
בכל אות נפשך׃ אך כאשר יאכל
את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא
והטהור יחדו יאכלנו׃ רק חזק לבלתי
אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא
תאכל הנפש עם הבשר׃ לא תאכלנו
על הארץ תשפכנו כמים׃ לא תאכלנו
למען ייטב לך ולבניך אחריך כי
תעשה הישר בעיני יהוה׃ רק
קדשיך אשר יהיו לך ונדריך
תשא ובאת אל המקום אשר
יבחר יהוה׃ ועשית עלתיך הבשר
והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם
זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל׃

שמר ושמעת את כל הדברים האלה
אשר אנכי מצוך למען ייטב לך
ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה
הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך׃
כי יכרית
יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה
בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת
אתם וישבת בארצם׃ השמר לך
פן תנקש אחריהם אחרי השמדם
מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר
איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם
ואעשה כן גם אני׃ לא תעשה כן
ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה
אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם
את בניהם ואת בנתיהם ישרפו
13 באש לאלהיהם׃ את כל הדבר
אשר אנכי מצוה אתכם אתו
תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא
תגרע ממנו׃

הטוב והישר ד׳ וסימנה׳ שמר ושמעת וראיתם הטוב והישר ויעש אסא ויעש יחזקיהו ושאר מלכים הישר וחד
הישר והטוב ׳ אסא הטוב והישר בעיני ע׳ אלהיו ס יחזקיהו הטוב והישר והאמת לפני ע׳ אלהיו

ידעתם ז׳ קמצ׳ וסימנה׳ ובא האות והמופת אשר דבר שמעות חדה כלה קרא אלי ואענך והכנעני לב׳

כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום
ונתן אליך אות או מופת׃ ובא האות
והמופת אשר דבר אליך לאמר
נלכה אחרי אלהים אחרים אשר
לא ידעתם ונעבדם׃ לא תשמע אל
דברי הנביא ההוא או אל חולם
החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם
אתכם לדעת הישכם אהבים את
יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל
נפשכם׃ אחרי יהוה אלהיכם תלכו
ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו
ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו
תדבקון׃ והנביא ההוא או חלם
החלום ההוא יומת כי דבר סרה על
יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ
מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך
מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך
ללכת בה ובערת הרע מקרבך׃

כי יסיתך אחיך
בן אמך או בנך או בתך או אשת
חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר
לאמר נלכה אח ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך׃
מאלהי העמים אשר סביבתיכם
הקרבים אליך או הרחקים ממך
מקצה הארץ ועד קצה הארץ׃ לא
תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס
עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה
עליו׃ כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו
בראשונה להמיתו ויד כל העם
באחרנה׃ וסקלתו באבנים ומת כי
בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך
המוציאך מארץ מצרים מבית
עבדים׃ וכל ישראל ישמעו ויראון
ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה
בקרבך׃ כי

בראשונה ה׳ מלבר וסימנה׳ כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו ולא יסיפו בני עולה אשר שכנת שמי כל מכה
יבוסי. ב׳ בן נחלה מבחלה בראשונה ובמעין ספר היחש ושאר בריה חס׳ ויראון ל׳ וכו׳

תל עולם ב׳ וסימנה׳ ושרפת באש את העיר ושימה תל עולם ה׳ את כל מצותיו ב׳ בתו׳ וסימנה׳ כי תשמע
בקול ײ אלהיך ואתה תשוב ושמעת׳ לא ידבק ל׳ ולא ידבק ל׳ ורחמך ל׳ ורחמך ל׳ ס

תשמע באחת עריך אשר יהוה
אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר׃
יצאו אנשים בני בליעל מקרבך
וידיחו את ישבי עירם לאמר נלכה
ונעבדה אלהים אחרים אשר לא
ידעתם׃ ודרשת וחקרת ושאלת
היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה
התועבה הזאת בקרבך׃ הכה תכה
את ישבי העיר ההוא לפי חרב
החרם אתה ואת כל אשר בה ואת
בהמתה לפי חרב׃ ואת כל שללה
תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש
את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה
אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה
עוד׃ ולא ידבק בידך מאומה מן
החרם למען ישוב יהוה מחרון
אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך
כאשר נשבע לאבתיך׃ כי תשמע

בקול יהוה אלהיך לשמר את כל
מצותיו אשר אנכי מצוך היום
לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך׃
בנים אתם ליהוה
אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו
קרחה בין עיניכם למת׃ כי עם
קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר
יהוה להיות לו לעם סגלה מכל
העמים אשר על פני האדמה׃
לא תאכל כל
תועבה׃ זאת הבהמה אשר תאכלו
שור שה כשבים ושה עזים׃ איל
וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר׃
וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת
שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה
אתה תאכלו׃ אך את זה לא תאכלו
ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה
השסועה את הגמל ואת הארנבת

וצבי ג׳ בקר׳ וסימנה׳ איל וצבי ויחמור וצבי ... וחד בכל
לא תבנה עוד לא תבנה כמות שהיתה אבל עושין אותה גנות ופרדסים ס לעולם ל׳ לעולם ל׳

ל פיסוק אית בהון ולא לא לא וסימנה׳ ואת החזיר והבך אשת שמשון כותמר מקשה ויו׳ אות׳ כגבור ויבאו ויירשו אתה
שאנן מואב מנעוריו וימרו בו ולא יכון ולא תתחתן בם ולא יכלו בני ישראל ולא אשמיע אליך עוד

ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה
לא הפריסו טמאים הם לכם ואת
החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא
גרה טמא הוא לכם מבשרם לא
תאכלו ובנבלתם לא תגעו
את זה תאכלו מכל
אשר במים כל אשר לו סנפיר
וקשקשת תאכלו וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא
הוא לכם כל
צפור טהרה תאכלו וזה אשר לא
תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה
והראה ואת האיה והדיה למינה
ואת כל ערב למינו ואת בת היענה
ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ
למינהו את הכוס ואת הינשוף
והתנשמת והקאת ואת הרחמה
ואת השלך והחסידה והאנפה למינה

והדוכיפת והעטלף וכל שרץ העוף
טמא הוא לכם לא יאכלו כל עוף
טהור תאכלו לא תאכלו כל נבלה
לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה
או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה
ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב
אמו
עשר תעשר את כל תבואת זרעך
היצא השדה שנה שנה ואכלת
לפני יהוה אלהיך במקום אשר
יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך
תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך
למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך
כל הימים וכי ירבה ממך הדרך
כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשום שמו שם כי יברכך יהוה
אלהיך ונתתה בכסף וצרת הכסף

ונתן לך נחלה לרשתה ב׳ דסמיכ׳ וסימנה׳ אפס כי לא יהיה בך אביון תמחה את זכר עמלק ... מעשה ידך ב׳ בליש׳ וסימ׳
למען יברכך יי אלהיך ונחנו החמר ואתה יצרנו ... שמוט כל בעל ודע כי ישה לך אלוה

בידך והלכת אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו׃ ונתתה הכסף בכל
אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן
וביין ובשכר ובכל אשר תשאלך
נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך
ושמחת אתה וביתך׃ והלוי אשר
בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק
ונחלה עמך׃

מקצה שלש שנים תוציא
את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא
והנחת בשעריך׃ ובא הלוי כי אין לו
חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה
אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען
יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך
אשר תעשה׃

מקץ שבע שנים תעשה
שמטה׃ וזה דבר השמטה שמוט
כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו
לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא
שמטה ליהוה׃ את הנכרי תגש ואשר
יהיה לך את אחיך תשמט ידך׃ אפס
כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך
יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה לרשתה׃ רק אם שמוע
תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
לעשות את כל המצוה הזאת אשר
אנכי מצוך היום׃ כי יהוה אלהיך
ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים
רבים ואתה לא תעבט ומשלת
בגוים רבים ובך לא ימשלו׃

כי יהיה בך אביון
מאחד אחיך באחד שעריך בארצך
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ
את לבבך ולא תקפץ את ידך
מאחיך האביון׃ כי פתח תפתח
את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו

פתח ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנה׳ כי פתח תפתח את ידך לו ... כי לא יחדל אביון ... פתוח נפתחנו ...
ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך ... בבקר ובצאן וביין ובשכר ...

אשר יחסר לו׃ השמר לך פן יהיה
דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה
שנת השבע שנת השמטה ורעה
עינך באחיך האביון ולא תתן לו
וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא׃
נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך
לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה
אלהיך בכל מעשך ובכל משלח
ידך׃ כי לא יחדל אביון מקרב
הארץ על כן אנכי מצוך
לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך
לעניך ולאבינך בארצך׃

כי ימכר לך
אחיך העברי או העבריה ועבדך
שש שנים ובשנה השביעת תשלחנו
חפשי מעמך׃ וכי תשלחנו חפשי
מעמך לא תשלחנו ריקם׃ העניק
תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך

אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו׃
וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים
ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי
מצוך את הדבר הזה היום׃ והיה
כי יאמר אליך לא אצא מעמך
כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו
עמך׃ ולקחת את המרצע ונתתה
באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם
ואף לאמתך תעשה כן׃ לא יקשה
בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך
כי משנה שכר שכיר עבדך שש
שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר
תעשה׃

כל הבכור אשר יולד בבקרך
ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה
אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא
תגז בכור צאנך׃ לפני יהוה אלהיך
תאכלנו שנה בשנה במקום אשר

וכי ח׳ ריש פסוק בספר וסימנה׳ וכי ירבה ממך הדרך וכי יהיה בו מום וכי יבא הלוי וכי יהיה איש שנא לרעהו וכי יהיה
באיש חטא וכי תשלחנו חפשי מעמך וכי תאמר בלבבך איכה וכי תחדל לנדר לא יהיה בך חטא

יבחר יהוה אתה וביתך׃ וכי יהיה בו
מום פסח או עור כל מום רע לא
תזבחנו ליהוה אלהיך׃ בשעריך
תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי
וכאיל׃ רק את דמו לא תאכל על
הארץ תשפכנו כמים׃

שמור את חדש האביב ועשית פסח
ליהוה אלהיך כי בחדש האביב
הוציאך יהוה אלהיך ממצרים
לילה׃ וזבחת פסח ליהוה אלהיך
צאן ובקר במקום אשר יבחר
יהוה לשכן שמו שם׃ לא תאכל
עליו חמץ שבעת ימים תאכל
עליו מצות לחם עני כי בחפזון
יצאת מארץ מצרים למען תזכר
את יום צאתך מארץ מצרים כל
ימי חייך׃ ולא יראה לך שאר בכל

גבלך שבעת ימים ולא ילין מן
הבשר אשר תזבח בערב ביום
הראשון לבקר׃ לא תוכל לזבח
את הפסח באחד שעריך אשר
יהוה אלהיך נתן לך׃ כי אם אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשכן שמו שם תזבח את הפסח
בערב כבוא השמש מועד
צאתך ממצרים׃ ובשלת ואכלת
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
בו ופנית בבקר והלכת לאהליך׃
ששת ימים תאכל מצות וביום
השביעי עצרת ליהוה אלהיך
לא תעשה מלאכה׃
שבעה שבעת תספר
לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר
שבעה שבעות׃ ועשית חג שבעות
ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר

יראה י״ג בקמ׳ וסימנה׳ ... לא יראה מצות יאכל את שבעת הימים ... שלש פעמים בשנה שלש פעמים בשנה שלש פעמים
ולא יראה לך שאר ... יראה ועד עליהם יראה וכבודו ציון יראה אל עבדיך פעלך. והדרך

תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך׃ ושמחת
לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך
והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשכן שמו שם׃ וזכרת כי עבד
היית במצרים ושמרת ועשית את
החקים האלה׃

חג הסכת תעשה לך שבעת ימים
באספך מגרנך ומיקבך׃ ושמחת
בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך
והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר
בשעריך׃ שבעת ימים תחג ליהוה
אלהיך במקום אשר יבחר יהוה
כי יברכך יהוה אלהיך בכל
תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית
אך שמח׃ שלוש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני יהוה
אלהיך במקום אשר יבחר בחג
המצות ובחג השבעות ובחג הסכות
ולא יראה את פני יהוה ריקם׃ איש
כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך׃

שפטים ושטרים תתן
לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך
נתן לך לשבטיך ושפטו את העם
משפט צדק׃ לא תטה משפט לא
תכיר פנים ולא תקח שחד כי
השחד יעור עיני חכמים ויסלף
דברי צדיקים׃ צדק צדק תרדף
למען תחיה וירשת את הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך׃

לא תטע לך אשרה
כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך
אשר תעשה לך׃ ולא תקים לך
מצבה אשר שנא יהוה אלהיך׃

לא תזבח
ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה
בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה
אלהיך הוא׃ כי
ימצא בקרבך באחד שעריך אשר
יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה
אשר יעשה את הרע בעיני יהוה
אלהיך לעבר בריתו׃ וילך ויעבד
אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש
או לירח או לכל צבא השמים אשר
לא צויתי׃ והגד לך ושמעת ודרשת
היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה
התועבה הזאת בישראל׃ והוצאת
את האיש ההוא או את האשה
ההוא אשר עשו את הדבר הרע
הזה אל שעריך את האיש או את
האשה וסקלתם באבנים ומתו׃ על
פי שנים עדים או שלשה עדים

יומת המת לא יומת על פי עד אחד׃
יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו
ויד כל העם באחרנה ובערת הרע
מקרבך׃ פ
כי יפלא ממך דבר למשפט בין
דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע
דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
בו׃ ובאת אל הכהנים הלוים ואל
השפט אשר יהיה בימים ההם
ודרשת והגידו לך את דבר המשפט׃
ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך
מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה
ושמרת לעשות ככל אשר יורוך׃
על פי התורה אשר יורוך ועל
המשפט אשר יאמרו לך תעשה
לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך
ימין ושמאל׃ והאיש אשר יעשה

ויראו ו חס וסימנ וכל העם ישמעו ויראו וכל ישראל ישמעו והנשארים ישמעו ויראו האן איש יראו רבים ... ויראו
שום ב׳ בקר וסימנ תשים עליך מלך שום תשימון פניכם יחד ושום שכל

בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד
לשרת שם את יהוה אלהיך או אל
השפט ומת האיש ההוא ובערת
הרע מישראל וכל העם ישמעו
ויראו ולא יזידון עוד
כי תבא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה
בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל
הגוים אשר סביבתי שום תשים
עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך
בו מקרב אחיך תשים עליך מלך
לא תוכל לתת עליך איש נכרי
אשר לא אחיך הוא רק לא ירבה
לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה
למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם
לא תספון לשוב בדרך הזה עוד
ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו
וכסף וזהב לא ירבה לו מאד

והיה כשבתו על כסא ממלכתו
וכתב לו את משנה התורה הזאת
על ספר מלפני הכהנים הלוים והיתה
עמו וקרא בו כל ימי חייו למען
ילמד ליראה את יהוה אלהיו
לשמר את כל דברי התורה הזאת
ואת החקים האלה לעשתם לבלתי
רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן
המצוה ימין ושמאול למען יאריך
ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב
18 ישראל לא
יהיה לכהנים הלוים כל שבט לוי
חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה
ונחלתו יאכלון ונחלה לא יהיה לו
בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר
דבר לו וזה
יהיה משפט הכהנים מאת העם
מאת זבחי הזבח אם שור אם שה

לכהנים הלוים ג׳ לכהנים ללוים ג׳ לחברון להולדותיו ג׳ לקרא למיכיהו ג׳ לנחלה לישראל ג׳ להלחם לישראל ג׳
אם שור אם שה ב׳ וסימ׳ וזה יהיה משפט ... הוא ... ותהיה ... בתג׳

וראשית ו׳ בקר וסימנ׳ ראובן בכורי אתה וראשית גז צאנך תתן לו להניח ברכה אל ביתך ב׳ בן השותים במזרקי יין ימלטון מאת העם ... משפט ומשפט הכהנים ושמואל

ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה׃
ראשית דגנך תירשך ויצהרך
וראשית גז צאנך תתן לו׃ כי בו
בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך
לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו
כל הימים׃ וכי
יבא הלוי מאחד שעריך מכל
ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל
אות נפשו אל המקום אשר יבחר
יהוה׃ ושרת בשם יהוה אלהיו
ככל אחיו הלוים העמדים שם
לפני יהוה׃ חלק כחלק יאכלו לבד
ממכריו על האבות׃

כי אתה בא אל הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד
לעשות כתועבת הגוים ההם׃ לא
ימצא בך מעביר בנו ובתו באש
קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף׃

וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש
אל המתים׃ כי תועבת יהוה כל
עשה אלה ובגלל התועבת האלה
יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך׃
תמים תהיה עם יהוה אלהיך׃ כי
הגוים האלה אשר אתה יורש אותם
אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה
לא כן נתן לך יהוה אלהיך׃ נביא
מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה
אלהיך אליו תשמעון׃ ככל אשר
שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב
ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע
את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה
הזאת לא אראה עוד ולא אמות׃
ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר
דברו׃ נביא אקים להם מקרב
אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר
אליהם את כל אשר אצונו׃ והיה

ודרש ג׳ וחס וסימנ׳ ודרש אל המתים ודרש משפט ודרש ... חד בתו׳ וחד בנביא׳ וחד בכתוב׳
... בשאלה ... כל אשר שאלת ...

אל דברי ג׳ וסימנ׳ והיה האיש אשר תחת אשר לא שמעו הלוא תקחו מוסר ... יזיד ב׳ חד מל׳ וחד חס וסימנ׳
להרגו בערמה חס אך הנביא אשר יזיד מל׳ ...

האיש אשר לא ישמע אל דברי
אשר ידבר בשמי אנכי אדרש
מעמו: אך הנביא אשר יזיד לדבר
דבר בשמי את אשר לא צויתיו
לדבר ואשר ידבר בשם אלהים
אחרים ומת הנביא ההוא: וכי
תאמר בלבבך איכה נדע את
הדבר אשר לא דברו יהוה: אשר
ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה
הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר
לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא
לא תגור ממנו:
כי יכרית יהוה אלהיך את
הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את
ארצם וירשתם וישבת בעריהם
ובבתיהם: שלוש ערים תבדיל לך
בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך
נתן לך לרשתה: תכין לך הדרך

ושלשת את גבול ארצך אשר
ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה
כל רצח: וזה דבר הרצח אשר ינוס
שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי
דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם:
ואשר יבא את רעהו ביער לחטב
עצים ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ
ונשל הברזל מן העץ ומצא את
רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים
האלה וחי: פן ירדף גאל הדם אחרי
הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה
הדרך והכהו נפש ולו אין משפט
מות כי לא שנא הוא לו מתמול
שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר
שלש ערים תבדיל לך: ואם ירחיב
יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע
לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר
דבר לתת לאבתיך: כי תשמר את

שלשום ב׳ מל׳ בתו׳ וסימנ׳ והנה איככו עמכן פן ירדף גאל הדם וכל נביא וכתוב׳ וכותה׳ מל׳ ...
ויראו הפלשתים ...

דם הנקי ג וסימנה׳ לא תחוס עינך עליו כי אין שוחד ולבך וגם דם הנקי ״ ״ נתן לך לרשתה ג וסימנה׳ שלוש ערים תבדיל לך לא תסיג גבול רעך כי ימצא חלל באדמה וכול כתן ט

כל המצוה הזאת לעשתה אשר
אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה
אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים
ויספת לך עוד שלש ערים על השלש
האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב
ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה והיה עליך דמים:

וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב
לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס
אל אחת הערים האל: ושלחו זקני
עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו
ביד גאל הדם ומת: ולא תחוס עינך
עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב
לך: ס לא תסיג
גבול רעך אשר גבלו ראשנים
בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך לרשתה:

לא יקום עד אחד
באיש לכל עון ולכל חטאת בכל
חטא אשר יחטא על פי שני עדים
או על פי שלשה עדים יקום דבר:
כי יקום עד חמס באיש לענות בו
סרה: ועמדו שני האנשים אשר
להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים
והשפטים אשר יהיו בימים ההם:
ודרשו השפטים היטב והנה עד
שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם
לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת
הרע מקרבך: והנשארים ישמעו
ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר
הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך
נפש בנפש עין בעין שן בשן יד
ביד רגל ברגל:
כי תצא למלחמה על איבך
וראית סוס ורכב עם רב ממך לא

השפטים ד׳ וסימנה׳ ודרשו השפטים כי לא נעשה כפסח ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים ויהי בימי שפט השפטים יחד לפני הכהנים והשפטים הריב ב׳ ופ׳ ועמדו שני האנשים ולפני התגלע הריב ט

קרבים ג׳ בליש׳ וסימנה׳ אתם קרבים היום והלשכה אשר פנה קדש מן הארץ ירך ג׳ וסימנה׳ אל ירך לבבכם
ואמרת אליו השמר והשקט ומן ירך לבבכם ונגש ב׳ וסי׳ משה לבדו חל׳ צו׳ הכהן ודבר

תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך
המעלך מארץ מצרים׃ והיה כקרבכם
אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל
העם׃ ואמר אלהם שמע ישראל
אתם קרבים היום למלחמה על
איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו
ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם׃
כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם
להלחם לכם עם איביכם להושיע
אתכם׃ ודברו השטרים אל העם
לאמר מי האיש אשר בנה בית
חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן
ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו׃
ומי האיש אשר נטע כרם ולא
חללו ילך וישב לביתו פן ימות
במלחמה ואיש אחר יחללנו׃ ומי
האיש אשר ארש אשה ולא לקחה
ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה

ואיש אחר יקחנה׃ ויספו השטרים
לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא
ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס
את לבב אחיו כלבבו׃ והיה ככלת
השטרים לדבר אל העם ופקדו
שרי צבאות בראש העם׃
כי תקרב אל עיר
להלחם עליה וקראת אליה לשלום׃
והיה אם שלום תענך ופתחה לך
והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך
למס ועבדוך׃ ואם לא תשלים עמך
ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה׃
ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את
כל זכורה לפי חרב׃ רק הנשים והטף
והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל
שללה תבז לך ואכלת את שלל
איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך׃
כן תעשה לכל הערים הרחקת ממך

והכית ה׳ בפתח׳ בטע׳ ובתין וסימנה׳ את כל זכורה לפי חרב והחרמתם את מדין את אדם את בית אחאב כלבבו ב׳ וסי׳
ולא ימס את לבב אחיו בקש אל האיש ירך השטרים חל׳ אחר ועמנו השטרים

אוה ל׳ בזה ל׳ גדה ל׳ דויה ל׳ השה ל׳ והשקה ל׳ זכורה ל׳ חכה ל׳ טובה ל׳ כלה ל׳ עגה ל׳ עלה ל׳ תרלה ל׳
ויקח ל׳ ומדדו ב׳ וסימנ׳ ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו את תלנות ביחז׳

מאד אשר לא מערי הגוים האלה
הנה׃ רק מערי העמים האלה אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה
כל נשמה׃ כי החרם תחרימם החתי
והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי
כאשר צוך יהוה אלהיך׃ למען
אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל
תועבתם אשר עשו לאלהיהם
וחטאתם ליהוה אלהיכם׃
כי תצור אל עיר
ימים רבים להלחם עליה לתפשה
לא תשחית את עצה לנדח עליו
גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת
כי האדם עץ השדה לבא מפניך
במצור׃ רק עץ אשר תדע כי לא
עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת
ובנית מצור על העיר אשר הוא
עשה עמך מלחמה עד רדתה׃

כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה
לא נודע מי הכהו׃ ויצאו זקניך
ושפטיך ומדדו אל הערים אשר
סביבת החלל׃ והיה העיר הקרבה
אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא
עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר
לא משכה בעל׃ והורדו זקני העיר
ההוא את העגלה אל נחל איתן
אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו
שם את העגלה בנחל׃ ונגשו הכהנים
בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך
לשרתו ולברך בשם יהוה ועל
פיהם יהיה כל ריב וכל נגע׃ וכל זקני
העיר ההוא הקרבים אל החלל
ירחצו את ידיהם על העגלה
הערופה בנחל׃ וענו ואמרו ידינו

עשה ז קמצ׳ וסימנה׃ אשר היא עשה עמך מלחמה קול רנה וישועה ימין ב׳ רוממה רוח סערה עשה דברו
ולשמחה מה זו עשה וזאת מאמר מרדכי אסתר עשה וחד כה אמר ב׳ עשה וחד יצר
הארץ ועשה

ואל תתן ג וסימנה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל בין האולם ולמזבח אל נא נאבדה בנפש האיש הזה
ירח ימים ב דסמי׳ בק׳ וסימנה ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים בשמרון

לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא
ראו׃ כפר לעמך ישראל אשר פדית
יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך
ישראל ונכפר להם הדם׃ ואתה
תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה
הישר בעיני יהוה׃
כי תצא למלחמה
על איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך
ושבית שביו׃ וראית בשביה אשת
יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך
לאשה׃ והבאתה אל תוך ביתך
וגלחה את ראשה ועשתה את
צפרניה׃ והסירה את שמלת שביה
מעליה וישבה בביתך ובכתה את
אביה ואת אמה ירח ימים ואחר
כן תבוא אליה ובעלתה והיתה
לך לאשה׃ והיה אם לא חפצת
בה ושלחתה לנפשה ומכר לא

תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת
אשר עניתה׃ כי
תהיין לאיש שתי נשים האחת
אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים
האהובה והשנואה והיה הבן הבכר
לשניאה׃ והיה ביום הנחילו את
בניו את אשר יהיה לו לא יוכל
לבכר את בן האהובה על פני בן
השנואה הבכר׃ כי את הבכר
בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים
בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית
אנו לו משפט הבכרה׃
כי יהיה לאיש בן
סורר ומורה איננו שמע בקול
אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא
ישמע אליהם׃ ותפשו בו אביו
ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו
ואל שער מקמו׃ ואמרו אל זקני
עירו׃

והיה ביום ה׳ וסימנה הנחילו את בנין ביום מלחמת ביום יצאתך והלכת הנח שי׳ לך והיה ביום זבח
אונו ג חס וסימנה כי הוא ראשית אונו ...

[illegible]

עירו בננו זה סורר ומרה איננו שמע
בקלנו זולל וסבא׃ ורגמהו כל אנשי
עירו באבנים ומת ובערת הרע
מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו׃
וכי יהיה באיש
חטא משפט מות והומת ותלית
אתו על עץ׃ לא תלין נבלתו על
העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא
כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא
את אדמתך אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה׃
לא תראה את שור אחיך
או את שיו נדחים והתעלמת מהם
השב תשיבם לאחיך׃ ואם לא
קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו
אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש
אחיך אתו והשבתו לו׃ וכן תעשה
לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן
תעשה לכל אבדת אחיך אשר
תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל
להתעלם׃ לא
תראה את חמור אחיך או שורו
נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם
תקים עמו׃ לא
יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש
גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה
אלהיך כל עשה אלה׃

כי יקרא קן צפור לפניך בדרך
בכל עץ או על הארץ אפרחים או
ביצים והאם רבצת על האפרחים
או על הביצים לא תקח האם על
הבנים׃ שלח תשלח את האם ואת
הבנים תקח לך למען ייטב לך
והארכת ימים׃
כי תבנה בית חדש ועשית

[illegible]

עלילת ד׳ וסימנ׳ ושם לה עלילת דברים והנה הוא שם ולא׳ נתכנו אל תט לבי לדבר רע ׃ ושם לה והנה הוא עלילת כת׳
נתכנו להתעולל עלילות כת׳ ובא אליה ב׳ דסמ׳ וסימנ׳ ובא אליה ושנאה מלך גדול

מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך
כי יפל הנפל ממנו׃ לא תזרע כרמך
כלאים פן תקדש המלאה הזרע
אשר תזרע ותבואת הכרם׃
לא תחרש בשור
ובחמר יחדו׃ לא תלבש שעטנז
צמר ופשתים יחדו׃
גדלים תעשה לך על ארבע
כנפות כסותך אשר תכסה בה׃
כי יקח איש אשה ובא
אליה ושנאה׃ ושם לה עלילת דברים
והוצא עליה שם רע ואמר את
האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה
ולא מצאתי לה בתולים׃ ולקח אבי
הנער ואמה והוציאו את בתולי
הנער אל זקני העיר השערה׃
ואמר אבי הנער אל הזקנים את
בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה׃

והנה הוא שם עלילת דברים לאמר
לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי
בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר׃
ולקחו זקני העיר ההוא את האיש
ויסרו אתו׃ וענשו אתו מאה כסף
ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע
על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה
לא יוכל לשלחה כל ימיו׃
ואם אמת היה
הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער׃
והוציאו את הנער אל פתח בית
אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים
ומתה כי עשתה נבלה בישראל
לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך׃
כי ימצא איש
שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם
שניהם האיש השכב עם האשה
והאשה ובערת הרע מישראל׃

גדלים ב׳ כת׳ כן וסימנ׳ גדלים תעשה לך גדלים מעשה שרשרות ס ושנאה ב׳ חד ריש׳ פסו׳ וחד סוף פס׳ וסימנ׳
את בתי נתתי לאיש הזה ושנאה אמנון שנאה גדולה ס יוכל לשלחה ל׳ יוכל שלחה

על רעהו ה̇ בקר̇ וסימנ̇ וכי יזד איש על רעהו כי כאשר יקום איש ועבר על רעהו יקרא לה ותאמרן איש גבר מהולך
בערת בער̇ ב̇ וסמיכ̇ בתור̇ וסימנ̇ והוא בעלת בעל̇ דאבימלך עם אשה בעלת בעל̇

כי יהיה נער
בתולה מארשה לאיש ומצאה איש
בעיר ושכב עמה׃ והוצאתם את
שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם
אתם באבנים ומתו את הנער על
דבר אשר לא צעקה בעיר ואת
האיש על דבר אשר ענה את אשת
רעהו ובערת הרע מקרבך׃
ואם בשדה
ימצא האיש את הנער המארשה
והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת
האיש אשר שכב עמה לבדו׃ ולנער
לא תעשה דבר אין לנער חטא מות
כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו
נפש כן הדבר הזה׃ כי בשדה מצאה
צעקה הנער המארשה ואין מושיע
לה׃ כי ימצא
איש נער בתולה אשר לא ארשה

ותפשה ושכב עמה ונמצאו׃ ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער
חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת
אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו׃
לא יקח איש
את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו׃
לא יבא פצוע
דכא וכרות שפכה בקהל יהוה׃
לא יבא ממזר
בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא
לו בקהל יהוה׃ לא
יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור
עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד
עולם׃ על דבר אשר לא קדמו אתכם
בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים
ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור
מפתור ארם נהרים לקללך׃ ולא אבה
יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך

דכא ג̇ בתר̇ ל̇ א̇ ש̇ וכת̇ אלף וסימנ̇ פצוע דכא וכרות שפכה ואת דכא ושפל רוח תשב אנוש עד דכא חד בתו̇ וחד
דבי̇ וחד בכתוב̇ ממזר ב̇ חד בתו̇ וחד בנביא וסימנ̇ לא יבא ממזר וישב ממזר
באשדוד

לפנות ו׳ וסימנה׳ לשוח בשדה לפנות ערב וישב הים לפנות בקר והיה לפנות ערב ירחץ במים ותבא האשה ... יענה
אלהים ... לעולם ב׳ מ״ל בתו׳ וסימנ׳ וגם בך יאמינו לעולם לא תדרש שלמם וטובתם

יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי
אהבך יהוה אלהיך׃ לא תדרש שלמם
וטבתם כל ימיך לעולם׃
לא תתעב אדמי כי אחיך הוא
לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו׃
בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא
להם בקהל יהוה׃ כי
תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל
דבר רע׃ כי יהיה בך איש אשר לא
יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל
מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה׃
והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא
השמש יבא אל תוך המחנה׃ ויד תהיה לך
מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ׃ ויתד
תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ
וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך׃
כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך
להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחניך

קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב
מאחריך׃ לא תסגיר
עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם
אדניו׃ עמך ישב בקרבך במקום
אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא
תוננו׃ לא תהיה קדשה
מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל׃
לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה
אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך
גם שניהם׃ לא תשיך
לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר
אשר ישך׃ לנכרי תשיך ולאחיך לא
תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל
משלח ידך על הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה׃ כי
תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו
כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה
בך חטא׃ וכי תחדל לנדר לא יהיה בך חטא׃

תאחר ד׳ וסימנ׳ מלאתך ודמעך לא תאחר כי תדר נדר לאלהיך ... כאשר תדר נדר לאלהיך
... תהיה לך ... דרך ... למדבר

מל׳ אורי ונביא רעך ברעך חס׳ בט״ב מל׳ וסימנה׳ ולקחתי את שרך שמע נא יהושע וכל כתוב כותב׳ בט׳ מנצלי דבול
חס׳ בט׳ חד מל׳ וסימנה׳ לך התרפס והב רעיך ס׳ תיקון סופר׳ ב״ה שמון בראש הדף

מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר
נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת
בפיך׃ כי תבא
בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך
שבעך ואל כליך לא תתן׃
כי תבא בקמת רעך
וקטפת מלילת בידך וחרמש לא
תניף על קמת רעך׃
כי יקח איש אשה ובעלה
והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי
מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר
כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו׃
ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש
אחר׃ ושנאה האיש האחרון וכתב
לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה
מביתו או כי ימות האיש האחרון
אשר לקחה לו לאשה׃ לא יוכל
בעלה הראשון אשר שלחה לשוב

לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר
הטמאה כי תועבה הוא לפני יהוה
ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה׃
כי יקח איש אשה חדשה לא
יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל
דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת
ושמח את אשתו אשר לקח׃ לא
יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל׃
כי ימצא איש
גנב נפש מאחיו מבני ישראל
והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא
ובערת הרע מקרבך׃
השמר בנגע הצרעת לשמר
מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם
הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרו
לעשות׃ זכור את אשר עשה יהוה
אלהיך למרים בדרך בצאתכם

כריתת ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנה׳ כי מצא בה ערות דבר ושנאה האיש האחרון וזה ספר כריתות אמכם מל׳
ושנאה ב׳ חד ריש׳ פסוק׳ וחד סוף פס׳ וסימנה׳ ובא אליה ושנאה האיש האחרון וחד
אשר שנאתי

ולא תבוא ג׳ דסמיכ׳ בקר׳ וסימנה׳ ולא תבוא עליו השמש כי עני עלינו רעה ולא תבוא דמעתך ׃ השב ל׳ ריש׳ פס׳
והשב ל׳ ריש׳ פסוק׳ זרעתם ל׳ ריש׳ פסו׳ וזרעתם ל׳ יאיר ל׳ ריש׳ פסוק׳ ויאיר ל׳ ריש׳ פס׳

ממצרים׃ כי תשה
ברעך משאת מאומה לא תבא אל
ביתו לעבט עבטו׃ בחוץ תעמד
והאיש אשר אתה נשה בו יוציא
אליך את העבוט החוצה׃ ואם איש
עני הוא לא תשכב בעבטו׃ השב
תשיב לו את העבוט כבוא השמש
ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה
צדקה לפני יהוה אלהיך׃
לא תעשק שכיר עני
ואביון מאחיך או מגרך אשר
בארצך בשעריך׃ ביומו תתן שכרו
ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא
ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא
עליך אל יהוה והיה בך חטא׃
לא יומתו אבות על
בנים ובנים לא יומתו על אבות איש
בחטאו יומתו׃

לא תטה משפט גר יתום ולא
תחבל בגד אלמנה׃ וזכרת כי עבד
היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך
משם על כן אנכי מצוך לעשות את
הדבר הזה׃ כי
תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר
בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום
ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה
אלהיך בכל מעשה ידיך׃
כי תחבט זיתך לא תפאר
אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה׃ כי
תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר
ליתום ולאלמנה יהיה׃ וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים על כן אנכי
מצוך לעשות את הדבר הזה׃
כי יהיה ריב בין
אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום
והצדיקו את הצדיק והרשיעו את

ד׳ זוגי בטעמ׳ קדמא׳ ורביע׳ חד ותנ׳ ותליש׳ חד וסימנה׳ ואנכי וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ׃ תנ׳ דראה וזכרת כי עבד היית במצרים׃ תליש׳ וזכרת כי עבד היית במצרים׃ רביע׳ וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים׃

197

[illegible]

הרשע והיה אם בן הכות הרשע
והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו
במספר׃ ארבעים יכנו לא יסיף פן
יסיף להכתו על אלה מכה רבה
ונקלה אחיך לעיניך׃ לא תחסם
שור בדישו׃ כי
ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם
ובן אין לו לא תהיה אשת המת
החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה
ולקחה לו לאשה ויבמה׃ והיה הבכור
אשר תלד יקום על שם אחיו המת
ולא ימחה שמו מישראל׃ ואם לא
יחפץ האיש לקחת את יבמתו
ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים
ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו
שם בישראל לא אבה יבמי׃ וקראו
לו זקני עירו ודברו אליו ועמד
ואמר לא חפצתי לקחתה׃ ונגשה

יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו
מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה
ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את
בית אחיו׃ ונקרא שמו בישראל
בית חלוץ הנעל׃
כי ינצו אנשים יחדו איש
ואחיו וקרבה אשת האחד להציל
את אישה מיד מכהו ושלחה ידה
והחזיקה במבשיו׃ וקצתה את כפה
לא תחוס עינך׃ לא
יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה
וקטנה׃ לא יהיה לך בביתך איפה
ואיפה גדולה וקטנה׃ אבן שלמה
וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק
יהיה לך למען יאריכו ימיך על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃
כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה
כל עשה עול׃

כל אורי יוסף ב״מ ב׳ יסיף וסימנ׳ ארבעים יכנו ב׳ מן וכל קרי דכותה׳ יסיף ב״מ ד׳ יוסף וסימנ׳ יואב יואב ושלאחריו יוסף
[illegible] הבכור ל׳ מל׳ בתו׳ וסימנ׳ ויקרא יוסף כי מנשה הבכור מל׳ הבכור והיה הבכור אשר

עיף ו׳ וסימנ׳ ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא ויזנב בך והקיץ והנה עיף אין עיף ואין כושל לא מים עיף תשוקה ם וב׳ ועיף וסימנה
העם רעב ועיף בארץ ציה ועיף כל נתיבה משנה תורה לך ב״מ ג׳ לך וסימ׳ אכל מלפני בסלם

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך
בצאתכם ממצרים: אשר קרך בדרך
ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה
עיף ויגע ולא ירא אלהים: והיה
בהניח יהוה אלהיך לך מכל איביך
מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה לרשתה תמחה את
זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:

קי׳ פס׳ סימן עלי גדג

והיה כי תבוא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה
וישבת בה: ולקחת מראשית כל פרי
האדמה אשר תביא מארצך אשר
יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא
והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשכן שמו שם: ובאת אל
הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת
אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי

באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה
לאבתינו לתת לנו: ולקח הכהן הטנא
מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך:
וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי
אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם
במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום
ורב: וירעו אתנו המצרים ויענונו
ויתנו עלינו עבדה קשה: ונצעק אל
יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה את
קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת
לחצנו: ויוצאנו יהוה ממצרים ביד
חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל
ובאתות ובמפתים: ויבאנו אל המקום
הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ
זבת חלב ודבש: ועתה הנה הבאתי
את ראשית פרי האדמה אשר
נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה
אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך:

ורב ה׳ קמ׳ וסימנה׳ הרף ממנו ואשמידם ועצום ורב וענית ואמרת לפני ש׳ וילך הלוך ורב והעם הולך ורב וישלח להם מושיע
קלנו ד״ג מ״פ וחד מל׳ וסימנה׳ ונצעק אל ע׳ וחב׳ אילין שמעו בקלנן דברנן אלין ולא שמע בקלנן
בת״ל אה מל׳

ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך
יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר
אשר בקרבך׃ פ
כי תכלה לעשר את כל מעשר
תבואתך בשנה השלישת שנת
המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום
ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו׃
ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי
הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר
ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר
צויתני לא עברתי ממצותיך ולא
שכחתי׃ לא אכלתי באני ממנו ולא
בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו
למת שמעתי בקול יהוה אלהי
עשיתי ככל אשר צויתני׃ השקיפה
ממעון קדשך מן השמים וברך
את עמך את ישראל ואת האדמה
אשר נתתה לנו כאשר נשבעת

לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש׃
היום הזה יהוה
אלהיך מצוך לעשות את החקים
האלה ואת המשפטים ושמרת
ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך׃
את יהוה האמרת היום להיות לך
לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר
חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע
בקלו׃ ויהוה האמירך היום להיות
לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר
כל מצותיו׃ ולתתך עליון על כל
הגוים אשר עשה לתהלה ולשם
ולתפארת ולהיתך עם קדש ליהוה
אלהיך כאשר דבר׃
ויצו משה וזקני ישראל את העם
לאמר שמר את כל המצוה אשר
אנכי מצוה אתכם היום והיה ביום
אשר תעברו את הירדן אל הארץ

והעלית ג׳ וסימנה׳ אבנים שלמות תבנה ולקחת את הספר את ירמיה ׳׳ שלמות ב׳ וסימנה׳ תבנה את מזבח יש וחבירו
ויהושע והכהנים הלוים ג׳ וסימ׳ וידבר משה והכהנים הלוים ויצוו העם והכהנים הלוים בני צדוק ס

אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת
לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד
וכתבת עליהן את כל דברי התורה
הזאת בעברך למען אשר תבא
אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר
דבר יהוה אלהי אבתיך לך והיה
בעברכם את הירדן תקימו את
האבנים האלה אשר אנכי מצוה
אתכם היום בהר עיבל ושדת
אותם בשיד ובנית שם מזבח
ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא
תניף עליהם ברזל אבנים שלמות
תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית
עליו עולת ליהוה אלהיך וזבחת
שלמים ואכלת שם ושמחת לפני
יהוה אלהיך וכתבת על האבנים
את כל דברי התורה הזאת באר

היטב׃ ס וידבר
משה והכהנים הלוים אל כל ישראל
לאמר הסכת ושמע ישראל היום
הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך ושמעת
בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותו
ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום׃
ויצו משה את
העם ביום ההוא לאמר׃ אלה יעמדו
לברך את העם על הר גרזים בעברכם
את הירדן שמעון ולוי ויהודה
ויששכר ויוסף ובנימן׃ ואלה יעמדו
על הקללה בהר עיבל ראובן גד
ואשר וזבולן דן ונפתלי׃ וענו הלוים
ואמרו אל כל איש ישראל קול רם׃
ארור האיש
אשר יעשה פסל ומסכה תועבת
יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר
וענו כל העם ואמרו אמן׃

תועבת יש׳ ג׳ מיחד וסימנה׳ לא תעשה כן ליהוה אלהיך ובגלל התועבת האלה ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה ושאר׳ תועבת
יהוה אלהיך ס הלוים והכהנים ד׳ וסי׳ גם בריתי תופר וגם בירושלם ומהלוים לשער ויעמדו הלוים ס

193

ארור ה׳ בטעמ׳ רביע וסימנה׳ מטה משפטו גר יתום שכב עם אשת אביו שכב עם אחתו אשר לא יקים עשה מלאכת
משגה ב׳ וס׳ משגה עור בדרך ישרים בדרך רע וחד ל׳ שגג ומשגה מקלה ל׳ נקלה ל׳

ארור מקלה אביו
ואמו ואמר כל העם אמן׃
ארור משיג גבול
רעהו ואמר כל העם אמן׃
ארור משגה עור בדרך
ואמר כל העם אמן׃
ארור מטה משפט גר
יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן׃
ארור שכב עם אשת אביו כי גלה
כנף אביו ואמר כל העם אמן׃
ארור שכב עם
כל בהמה ואמר כל העם אמן׃
ארור שכב עם
אחתו בת אביו או בת אמו ואמר
כל העם אמן׃
ארור שכב עם חתנתו ואמר
כל העם אמן׃
ארור מכה רעהו בסתר

ואמר כל העם אמן׃
ארור לקח שחד להכות
נפש דם נקי ואמר כל העם אמן׃
ארור אשר לא
יקים את דברי התורה הזאת לעשות
אותם ואמר כל העם אמן׃

28

והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר לעשות את כל
מצותיו אשר אנכי מצוך היום
ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל
גויי הארץ׃ ובאו עליך כל הברכות
האלה והשיגך כי תשמע בקול
יהוה אלהיך׃ ברוך אתה בעיר
וברוך אתה בשדה׃ ברוך פרי
בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך
שגר אלפיך ועשתרות צאנך׃ ברוך
טנאך ומשארתך׃ ברוך אתה

לקח ה׳ וסימנה׳ אם לקח יעקב ארור לקח שחד את ארניך וחב׳ הנני לקח ממך את עץ יוסף את בני ישראל יסר לא לקח לא
קמץ וחד ולקח נפשות חכם בסתר ד׳ קמ׳ וסימנה׳ ושם בסתר מכה רעהו כי תתהלל כי אתה עשית

בבאך וברוך אתה בצאתך׃ יתן
יהוה את איביך הקמים עליך נגפים
לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה
דרכים ינוסו לפניך׃ יצו יהוה אתך
את הברכה באסמיך ובכל משלח
ידך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך׃ יקימך יהוה לו לעם קדוש
כאשר נשבע לך כי תשמר את
מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו׃
וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה
נקרא עליך ויראו ממך׃ והותרך
יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי
בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבתיך לתת לך׃
יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב
את השמים לתת מטר ארצך
בעתו ולברך את כל מעשה ידך
והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה׃

ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית
רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע
אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי
מצוך היום לשמר ולעשות׃ ולא
תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה
אתכם היום ימין ושמאול ללכת
אחרי אלהים אחרים לעבדם׃

והיה אם לא תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו
וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו
עליך כל הקללות האלה והשיגוך׃
ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה׃
ארור טנאך ומשארתך׃ ארור פרי
בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך
ועשתרת צאנך׃ ארור אתה בבאך
וארור אתה בצאתך׃ ישלח יהוה בך
את המארה את המהומה ואת המגערת

194

בכל משלח ידך אשר תעשה עד
השמדך ועד אבדך מהר מפני רע
מעלליך אשר עזבתני׃ ידבק יהוה
בך את הדבר עד כלתו אתך מעל
האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה׃
יככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת
ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון
ורדפוך עד אבדך׃ והיו שמיך אשר
על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך
ברזל׃ יתן יהוה את מטר ארצך
אבק ועפר מן השמים ירד עליך
עד השמדך׃ יתנך יהוה נגף לפני
איביך בדרך אחד תצא אליו
ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית
לזעוה לכל ממלכות הארץ׃ והיתה
נבלתך למאכל לכל עוף השמים
ולבהמת הארץ ואין מחריד׃ יככה
יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב (ובטחרים)

ובחרס אשר לא תוכל להרפא׃ יככה
יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב׃
והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש
העור באפלה ולא תצליח את דרכיך
והיית אך עשוק וגזול כל הימים ואין
מושיע׃ אשה תארש ואיש אחר
ישגלנה (ישכבנה) בית תבנה ולא תשב בו כרם
תטע ולא תחללנו׃ שורך טבוח לעיניך
ולא תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך
ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך
ואין לך מושיע׃ בניך ובנתיך נתנים
לעם אחר ועיניך ראות וכלות אליהם
כל היום ואין לאל ידך׃ פרי אדמתך
וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת
והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים׃
והיית משגע ממראה עיניך אשר
תראה׃ יככה יהוה בשחין רע על
הברכים ועל השקים אשר לא תוכל

עד יא בטעמ׳ סוף פסו׳ וסימנ׳ עד שאלתך עד רדתה עד אבדך ועד קדקדך עד חיותם עד שובך עד לשמים ועד קדקדו ויאוב
עד שתחפץ ג בן ארע רינ׳ פיסו׳ וסימנ׳ תוציא השדה ועבדת אברהם עבדן וחב וחד וזרע עבדין

להרפא מכף רגלך ועד קדקדך: יולך
יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך
אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך
ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן:
והיית לשמה למשל ולשנינה בכל
העמים אשר ינהגך יהוה שמה: זרע
רב תוציא השדה ומעט תאסף כי
יחסלנו הארבה: כרמים תטע ועבדת
ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו
התלעת: זיתים יהיו לך בכל גבולך
ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: בנים
ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי:
כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל:
הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה
מעלה ואתה תרד מטה מטה: הוא
ילוך ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש
ואתה תהיה לזנב: ובאו עליך כל
הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד

השמדך כי לא שמעת בקול יהוה
אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר
צוך: והיו בך לאות ולמופת ובזרעך
עד עולם: תחת אשר לא עבדת את
יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב
מרב כל: ועבדת את איביך אשר
ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובעירם
ובחסר כל ונתן על ברזל על צוארך
עד השמידו אתך: ישא יהוה עליך
גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה
הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו:
גוי עז פנים אשר לא ישא פנים
לזקן ונער לא יחן: ואכל פרי בהמתך
ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא
ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר
אלפיך ועשתרת צאנך עד האבידו
אתך: והצר לך בכל שעריך עד רדת
חמתיך הגבהת והבצרות אשר אתה

חמתיך ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנ׳ עד רדת חמתיך ומבצר משגב חומתיך רגלה ב׳ וסימנ׳ ולא מצאה היונה אשר לא נסתה
וחד ההלכות לרגלה כל תירוש מל׳ במ׳ ג׳ חס וסימנ׳ ורב דגן ותירש סמכתין ונהרין יצהר טוב

מעט למעט ז קמ׳ וסימנ׳ ונשארתם במתי מעט ואם מעט ואספה לך ויחלו מעט ממשא מלך שרים זרעתם הרבה פנה אל הרבה
וקצף גדול רק הכהנים ובל אתנח וסוף פיסוק דכות׳ ק נגבורים ח׳ ריש׳ פיסוק וזרעתם ח׳ ריש׳ פיסוק ק

בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל
שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה
אלהיך לך׃ ואכלת פרי בטנך בשר
בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך
במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך׃
האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו
באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר
יותיר׃ מתת לאחד מהם מבשר בניו
אשר יאכל מבלי השאיר לו כל
במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך
בכל שעריך׃ הרכה בך והענגה אשר
לא נסתה כף רגלה הצג על הארץ
מהתענג ומרך תרע עינה באיש חיקה
ובבנה ובבתה׃ ובשליתה היוצת מבין
רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם
בחסר כל בסתר במצור ובמצוק
אשר יציק לך איבך בשעריך׃ אם
לא תשמר לעשות את כל דברי

התורה הזאת הכתבים בספר הזה
ליראה את השם הנכבד והנורא הזה
את יהוה אלהיך׃ והפלא יהוה את
מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלת
ונאמנות וחלים רעים ונאמנים׃
והשיב בך את כל מדוה מצרים
אשר יגרת מפניהם ודבקו בך׃ גם כל
חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר
התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד
השמדך׃ ונשארתם במתי מעט
תחת אשר הייתם ככוכבי השמים
לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך׃
והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב
אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה
עליכם להאביד אתכם ולהשמיד
אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר
אתה בא שמה לרשתה׃ והפיצך
יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד

אם ד ריש׳ פיס בקפ וסימנ׳ אם יראה איש באנשים אם לא תשמר לעשות אם יהיה נדחך אם שנותי ברק חרבי ישיש ד נסי׳
וסימנ׳ להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ומשוש חתן על כלה ישיש עליך בשמחה ישיש כגבור לרוץ ק

באניות ד׳ וסימנה׳ והשיבך יי׳ מצרים אז אמר אחזיה ומשוש באניות רנתם יורדי הים באניות וחד ובאניות רבות וחד באניות

קצה הארץ ועבדת שם אלהים
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך
עץ ואבן׃ ובגוים ההם לא תרגיע ולא
יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך
שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש׃
והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת
לילה ויומם ולא תאמין בחייך׃ בבקר
תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר
מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד
וממראה עיניך אשר תראה׃ והשיבך
יהוה מצרים באניות בדרך אשר
אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה
והתמכרתם שם לאיביך לעבדים
ולשפחות ואין קנה׃

אלה דברי הברית אשר
צוה יהוה את משה לכרת את בני
ישראל בארץ מואב מלבד הברית
אשר כרת אתם בחרב׃

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם
אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה
לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל
עבדיו ולכל ארצו׃ המסות הגדלת
אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים
ההם׃ ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים
לראות ואזנים לשמע עד היום הזה׃
ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר
לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא
בלתה מעל רגלך׃ לחם לא אכלתם ויין
ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני
יהוה אלהיכם׃ ותבאו אל המקום הזה
ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן
לקראתנו למלחמה ונכם׃ ונקח את ארצם
ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט
המנשי׃ ושמרתם את דברי הברית
הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו
את כל אשר תעשון׃

ועינים ג׳ וסימנה׳ ולא נתן יי׳ לכם היום עם עור ועינים רמות והשפיל חד בתו׳ וחד בנב׳ וחד בכתוב׳ ס וממראה ב׳ וסימנה׳ [illegible]

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם
ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם
כל איש ישראל׃ טפכם נשיכם וגרך
אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד
שאב מימיך׃ לעברך בברית יהוה אלהיך
ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך
היום׃ למען הקים אתך היום לו לעם
והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר
לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב׃ ולא אתכם לבדכם אנכי
כרת את הברית הזאת ואת האלה
הזאת׃ כי את אשר ישנו פה עמנו
עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת
אשר איננו פה עמנו היום׃ כי אתם
ידעתם את אשר ישבנו בארץ
מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים
אשר עברתם׃ ותראו את שקוציהם
ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב

אשר עמהם׃ פן יש בכם איש או אשה
או משפחה או שבט אשר לבבו פנה
היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד
את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש
פרה ראש ולענה׃ והיה בשמעו את
דברי האלה הזאת והתברך בלבבו
לאמר שלום יהיה לי כי בשררות לבי
אלך למען ספות הרוה את הצמאה׃
לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן
אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה
בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה
יהוה את שמו מתחת השמים׃ והבדילו
יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות
הברית הכתובה בספר התורה הזה׃ ואמר
הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם
והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את
מכות הארץ ההוא ואת תחלאיה אשר
חלה יהוה בה׃ גפרית ומלח שרפה כל

ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה
בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה
וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו:
ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה
לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה:
ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה
אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו
אתם מארץ מצרים: וילכו ויעבדו
אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים
אשר לא ידעום ולא חלק להם: ויחר
אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה
את כל הקללה הכתובה בספר הזה:
ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה
ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת
כיום הזה: הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת
לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי
התורה הזאת: ס והיה 30
כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה

והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך
בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה:
ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו
ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך
בכל לבבך ובכל נפשך: ושב יהוה אלהיך
את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל
העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה:
אם יהיה נדחך בקצה השמים משם
יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: והביאך
יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבתיך
וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך: ומל
יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך
לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך למען חייך: ונתן יהוה
אלהיך את כל האלות האלה על איביך
ועל שנאיך אשר רדפוך: ואתה תשוב
ושמעת בקול יהוה ועשית את כל
מצותיו אשר אנכי מצוך היום: והותירך

שש ד׳ וסימנה׃ כאשר שש עליכם כאשר שש על אבתיך פגעת את שש ועשה צדק שש אנכי על אמרתך כמוצא
את כל מצותיו ד׳ בת׳ וסימנה׃ כי תשמע בקול יהוה והיה אם לא תשמע והיה אם שמוע ואתה תשוב

יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך
ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטבה כי
ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש
על אבתיך׃ כי תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר
התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך׃
כי המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא
רחקה הוא׃ לא בשמים הוא לאמר
מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו
וישמענו אתה ונעשנה׃ ולא מעבר
לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר
הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה׃
כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך
לעשתו׃ ראה נתתי
לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת
המות ואת הרע׃ אשר אנכי מצוך היום

לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו
ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית
ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה׃ ואם יפנה לבבך
ולא תשמע ונדחת והשתחוית לאלהים
אחרים ועבדתם׃ הגדתי לכם היום כי
אבד תאבדון לא תאריכן ימים על
האדמה אשר אתה עבר את הירדן
לבא שמה לרשתה׃ העדתי בכם היום
את השמים ואת הארץ החיים והמות
נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת
בחיים למען תחיה אתה וזרעך׃ לאהבה
את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה
בו כי הוא חייך וארך ימיך לשבת על
האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך
לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם׃

וילך משה וידבר את הדברים האלה

ויקחה ג׳ רפי בקר׳ וסימנה׃ ויקחה לנו וישמענו ויקחה לנו וישמענו אתה אחד מה נערים ב׳ מכה בה׳ וחד בנביאים
את החיים ג׳ וסימ׳ ואת הטוב ואת המות ותאמר נעמי ושנאתי את החיים נפלאת ל׳ וחד נפלאתה

אל כל ישראל ויאמר אלהם בן מאה
ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד
לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר
את הירדן הזה: יהוה אלהיך הוא עבר
לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך
וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר
דבר יהוה: ועשה יהוה להם כאשר
עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם
אשר השמיד אתם: ונתנם יהוה לפניכם
ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי
אתכם: חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו
מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך
לא ירפך ולא יעזבך:
ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני
כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את
העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם
לתת להם ואתה תנחילנה אותם: ויהוה הוא
ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא

יעזבך לא תירא ולא תחת: ויכתב משה
את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני
לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל
כל זקני ישראל: ויצו משה אותם לאמר
מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה בחג
הסכות: בבוא כל ישראל לראות את פני
יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא
את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם:
הקהל את העם האנשים והנשים והטף
וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען
ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו
לעשות את כל דברי התורה הזאת: ובניהם
אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה
אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על
האדמה אשר אתם עברים את הירדן
שמה לרשתה:
ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיך למות
קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד

ואצונו׃ וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד׃
וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד
הענן על פתח האהל׃ ויאמר יהוה אל משה
הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה
אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה
בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי
אתו׃ וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי
פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות
וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי
בקרבי מצאוני הרעות האלה׃ ואנכי הסתר
אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה
כי פנה אל אלהים אחרים׃ ועתה כתבו לכם את
השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה
בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד
בבני ישראל׃ כי אביאנו אל האדמה אשר
נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל
ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום
ונאצוני והפר את בריתי׃ והיה כי תמצאן

אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה
הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו
כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום
בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי׃
ויכתב משה את השירה הזאת ביום
ההוא וילמדה את בני ישראל׃ ויצו
את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי
אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר
נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך׃ ויהי ככלות
משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר
עד תמם׃ ויצו משה את הלוים נשאי ארון
ברית יהוה לאמר׃ לקח את ספר התורה
הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם
והיה שם בך לעד׃ כי אנכי ידעתי את מריך
ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום
ממרים היתם עם יהוה ואף כי אחרי מותי׃
הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם
ואדברה באזניהם את הדברים האלה

ואעידה בם את השמים ואת הארץ׃ כי ידעתי
אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה
באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה
להכעיסו במעשה ידיכם׃ וידבר משה באזני כל
קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם׃

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי
יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי
כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב
כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו
הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא
שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל
הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם
הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך׃
זכר ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך׃
בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם

מחוללך ל מחללך ל מאירות ל מאירת ל טהרות ל ונעתור ל ונעתר ל חנון ל חנן ל גופות ל גופת ל גוית ל גופת ל

יצב גבלת עמים | למספר בני ישראל׃
כי חלק יהוה עמו | יעקב חבל נחלתו׃
ימצאהו בארץ מדבר | ובתהו ילל ישמן
יסבבנהו יבוננהו | יצרנהו כאישון עינו׃
כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף | יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו׃
יהוה בדד ינחנו | ואין עמו אל נכר׃
ירכבהו על במותי ארץ | ויאכל תנובת שדי
וינקהו דבש מסלע | ושמן מחלמיש צור׃
חמאת בקר וחלב צאן | עם חלב כרים ואילים
בני בשן ועתודים | עם חלב כליות חטה
ודם ענב תשתה חמר׃ | וישמן ישרון ויבעט
שמנת עבית כשית | ויטש אלוה עשהו
וינבל צור ישעתו׃ | יקנאהו בזרים
בתועבת יכעיסהו׃ | יזבחו לשדים לא אלה
אלהים לא ידעום | חדשים מקרב באו
לא שערום אבתיכם׃ | צור ילדך תשי
ותשכח אל מחללך׃ | וירא יהוה וינאץ
מכעס בניו ובנתיו׃ | ויאמר אסתירה פני מהם

יסבבנהו ל ובתהו ל ימצאהו ל ... ל ינקהו ל יבוננהו ל והכהו ל וירכבהו ל המיתהו ל יעזיהו ל גבלת ב

ענבמו ל' ניבימו ל' אלהימו ל' תורישמו ל' מוסרותימו ל' מומו ל' עבותימו ל' חלבמו ל' ענקתמו ל' אלימו ל'

רמה ג' בטע' מלעיל וסימנה' פן יאמרו ידינו רמה

אַרְאֶה מָה אַחֲרִיתָם | כִּי דוֹר תַּהְפֻּכֹת הֵמָּה
בָּנִים לֹא אֵמֻן בָּם׃ | הֵם קִנְאוּנִי בְלֹא אֵל
כִּעֲסוּנִי בְּהַבְלֵיהֶם | וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא עָם
בְּגוֹי נָבָל אַכְעִיסֵם׃ | כִּי אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי
וַתִּיקַד עַד שְׁאוֹל תַּחְתִּית | וַתֹּאכַל אֶרֶץ וִיבֻלָהּ
וַתְּלַהֵט מוֹסְדֵי הָרִים׃ | אַסְפֶּה עָלֵימוֹ רָעוֹת
חִצַּי אֲכַלֶּה בָּם׃ | מְזֵי רָעָב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף
וְקֶטֶב מְרִירִי | וְשֶׁן בְּהֵמֹת אֲשַׁלַּח בָּם
עִם חֲמַת זֹחֲלֵי עָפָר׃ | מִחוּץ תְּשַׁכֶּל חֶרֶב וּמֵחֲדָרִים אֵימָה
גַּם בָּחוּר גַּם בְּתוּלָה יוֹנֵק עִם אִישׁ שֵׂיבָה׃ | אָמַרְתִּי אַפְאֵיהֶם
אַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם׃ | לוּלֵי כַּעַס אוֹיֵב אָגוּר
פֶּן יְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ | פֶּן יֹאמְרוּ יָדֵנוּ רָמָה
וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל זֹאת׃ | כִּי גוֹי אֹבַד עֵצוֹת הֵמָּה
וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה׃ | לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת
יָבִינוּ לְאַחֲרִיתָם׃ | אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף
וּשְׁנַיִם יָנִיסוּ רְבָבָה | אִם לֹא כִּי צוּרָם מְכָרָם
וַיהוָה הִסְגִּירָם׃ | כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם
וְאֹיְבֵינוּ פְּלִילִים׃ | כִּי מִגֶּפֶן סְדֹם גַּפְנָם

צורם ג' וסימנה' כי לא כצורנו צורם אם לא כי צורם מכרם ויזכרו כי אלהים צורם וחד וצורם לבלות שאול פלילים

ג' ב' מל' וחד חס' וסימנה' ונתן בפלילים ואויבינו פלילים כי הוא ... עון פלילי

פרעות ל̇ בריעות ל̇ ברעעות ל̇ מרבעות ל̇ נעות ל̇ כריעות ל̇ ומגבעות ל̇ ורקעות ל̇ פרעות ל̇ [illegible]
שנותי ל̇ ברצותי ל̇ עשיתי ל̇ יריתי ל̇ בלותי ל̇ רפיתי ל̇ יקשתי ל̇ [illegible] ל̇ מאותי ל̇ [illegible]

וּמִשַּׁדְמֹת עֲמֹרָה | עֲנָבֵמוֹ עִנְּבֵי־רוֹשׁ
אַשְׁכְּלֹת מְרֹרֹת לָמוֹ׃ | חֲמַת תַּנִּינִם יֵינָם
וְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר׃ | הֲלֹא־הוּא כָּמֻס עִמָּדִי
חָתוּם בְּאוֹצְרֹתָי׃ | לִי נָקָם וְשִׁלֵּם
לְעֵת תָּמוּט רַגְלָם | כִּי קָרוֹב יוֹם אֵידָם
וְחָשׁ עֲתִדֹת לָמוֹ׃ | כִּי־יָדִין יְהוָה עַמּוֹ
וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם | כִּי יִרְאֶה כִּי־אָזְלַת יָד
וְאֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב׃ | וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ
צוּר חָסָיוּ בוֹ׃ | אֲשֶׁר חֵלֶב זְבָחֵימוֹ יֹאכֵלוּ
יִשְׁתּוּ יֵין נְסִיכָם | יָקוּמוּ וְיַעְזְרֻכֶם
יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה׃ | רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא
וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי | אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה
מָחַצְתִּי וַאֲנִי אֶרְפָּא | וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל׃
כִּי־אֶשָּׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדִי | וְאָמַרְתִּי חַי אָנֹכִי לְעֹלָם׃
אִם־שַׁנּוֹתִי בְּרַק חַרְבִּי | וְתֹאחֵז בְּמִשְׁפָּט יָדִי
אָשִׁיב נָקָם לְצָרָי | וְלִמְשַׂנְאַי אֲשַׁלֵּם׃
אַשְׁכִּיר חִצַּי מִדָּם | וְחַרְבִּי תֹּאכַל בָּשָׂר
מִדַּם חָלָל וְשִׁבְיָה | מֵרֹאשׁ פַּרְעוֹת אוֹיֵב׃

אלהימו ל̇ זממו ל̇ עבותימו ל̇ ענקתמו ל̇ יאכלמו ל̇ חלימו ל̇ נדיבמו ל̇ חלבמו ל̇ תורישמו ל̇ מוסרותימו ל̇ תומו ל̇ [illegible]
הרנינו ב̇ [illegible] פסוק̇ בקר̇ וסימנ̇ הרנינו גוים עמו הרנינו לאלהים עוזנו וחד והרנינו [illegible]

יקום ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ כי דם עבדיו יקום עד יקם גוי איבין חוריה מל׳ יהושע חס׳ ס — ס משה איש האלהים ג׳ בקר׳ וסימנ׳ וזאת הברכה ויגשו בני יהודה למשה בנין יקרחן ויקרא המלך ויעמדן ויקם ס

הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום
ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו׃

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון׃
ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל׃ ויאמר אלהם שימו
לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם
לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת׃ כי לא דבר רק הוא מכם כי
הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את
הירדן שמה לרשתה׃

וידבר יהוה אל משה בעצם היום
הזה לאמר׃ עלה אל הר העברים
הזה הר נבו אשר בארץ מואב
אשר על פני ירחו וראה את ארץ
כנען אשר אני נתן לבני ישראל
לאחזה׃ ומת בהר אשר אתה עלה
שמה והאסף אל עמיך כאשר
מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף
אל עמיו׃ על אשר מעלתם בי

בתוך בני ישראל במי מריבת
קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם
אותי בתוך בני ישראל׃ כי מנגד
תראה את הארץ ושמה לא
תבוא אל הארץ אשר אני נתן
לבני ישראל׃ נב׳ פס׳ סימן טלב

וזאת הברכה אשר ברך משה
איש האלהים את בני ישראל
לפני מותו׃ ויאמר יהוה מסיני בא

וזאת י׳ ריש׳ פסוק וסימנ׳ המנחה האשם השלמים תהיה טמאתו עשו להם משמרת משא׳ תורת הנזיר קדמא׳ התורה המצוה הברכה ליהודה התרומה לכם תרומ׳ וזאת לפנים וזרח ג׳ פס׳ משעיר למו בחשך אורך וזרח השמש

הופיע ג וסימנה מהר פארן מיכון מכלל יופי אל נקמות ש וחד והופיע אור עננו ∘ יקומון ה וסימנה ומשנאיו מן יקומון
יחיו מתיך נבלתי יקומון יחיו מתיך יקומון עדי חמש [illegible] יקומון וקרניא עשר בתרא [illegible]
ושאר מלא ∘

וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר
פָּארָן וְאָתָה מֵרִבְבֹת קֹדֶשׁ מִימִינוֹ
אֵשְׁדָּת לָמוֹ׃ אַף חֹבֵב עַמִּים כָּל
קְדֹשָׁיו בְּיָדֶךָ וְהֵם תֻּכּוּ לְרַגְלֶךָ יִשָּׂא
מִדַּבְּרֹתֶיךָ׃ תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה
מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב׃ וַיְהִי בִישֻׁרוּן
מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ יְחִי רְאוּבֵן וְאַל
יָמֹת וִיהִי מְתָיו מִסְפָּר׃

וְזֹאת
לִיהוּדָה וַיֹּאמַר שְׁמַע יְהוָה קוֹל
יְהוּדָה וְאֶל עַמּוֹ תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב
לוֹ וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה׃

וּלְלֵוִי אָמַר תֻּמֶּיךָ וְאוּרֶיךָ לְאִישׁ
חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּמַסָּה תְּרִיבֵהוּ
עַל מֵי מְרִיבָה׃ הָאֹמֵר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ
לֹא רְאִיתִיו וְאֶת אֶחָיו לֹא הִכִּיר

וְאֶת בָּנָו לֹא יָדָע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתֶךָ
וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ׃ יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ
לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יָשִׂימוּ
קְטוֹרָה בְּאַפֶּךָ וְכָלִיל עַל מִזְבְּחֶךָ׃
בָּרֵךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפֹעַל יָדָיו תִּרְצֶה
מְחַץ מָתְנַיִם קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו מִן
יְקוּמוּן׃

לְבִנְיָמִן אָמַר יְדִיד יְהוָה
יִשְׁכֹּן לָבֶטַח עָלָיו חֹפֵף עָלָיו כָּל
הַיּוֹם וּבֵין כְּתֵפָיו שָׁכֵן׃

וּלְיוֹסֵף אָמַר
מְבֹרֶכֶת יְהוָה אַרְצוֹ מִמֶּגֶד שָׁמַיִם
מִטָּל וּמִתְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת׃ וּמִמֶּגֶד
תְּבוּאֹת שָׁמֶשׁ וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ יְרָחִים׃
וּמֵרֹאשׁ הַרְרֵי קֶדֶם וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת
עוֹלָם׃ וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וּרְצוֹן
שֹׁכְנִי סְנֶה תָּבוֹאתָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף
וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו׃ בְּכוֹר שׁוֹרוֹ

ירחים ג בקר וסימנה ותצפנהו שלשה ירחים במספר ירחים וממגד גרש ירחים אל יבא במספר ירחים תמלאנה ∘
שכני ה בקר וסימנה ורצון שכני סנה שכני בחגוי שכני בחגוי סלע [illegible] שכני לבדד ∘

הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים
ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות
אפרים והם אלפי מנשה׃
ולזבולן אמר שמח
זבולן בצאתך ויששכר באהליך׃
עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי
צדק כי שפע ימים יינקו ושפני
טמוני חול׃ ולגד
אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן
וטרף זרוע אף קדקד׃ וירא ראשית
לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא
ראשי עם צדקת יהוה עשה
ומשפטיו עם ישראל׃
ולדן אמר דן גור
אריה יזנק מן הבשן׃ ולנפתלי אמר
נפתלי שבע רצון ומלא ברכת
יהוה ים ודרום ירשה׃
ולאשר אמר

ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו
וטבל בשמן רגלו׃ ברזל ונחשת
מנעלך וכימיך דבאך׃ אין כאל
ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו
שחקים׃ מענה אלהי קדם ומתחת
זרעת עולם ויגרש מפניך אויב
ויאמר השמד׃ וישכן ישראל בטח
בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש
אף שמיו יערפו טל׃ אשריך ישראל
מי כמוך עם נושע ביהוה מגן
עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו
איביך לך ואתה על במותימו תדרך׃
34 ויעל משה
מערבת מואב אל הר נבו ראש
הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו
יהוה את כל הארץ את הגלעד
עד דן׃ ואת כל נפתלי ואת ארץ
אפרים ומנשה ואת כל ארץ

ג׳ ריש׳ פסוק בקר׳ וסימנ׳ [illegible] היה רעה את צאן בן שמנים שנה ואהרן עשו את כל המופתים ומשה יקח את האהל
מאה ועשרים שנה איש האלהים [illegible] ויקבר אותו [illegible]

יהודה עד הים האחרון׃
ואת הנגב ואת הככר
בקעת ירחו עיר התמרים
עד צער׃ ויאמר יהוה
אליו זאת הארץ אשר
נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמר לזרעך
אתננה הראיתיך בעיניך
ושמה לא תעבר׃ וימת
שם משה עבד יהוה
בארץ מואב על פי
יהוה׃ ויקבר אתו בגי
בארץ מואב מול בית
פעור ולא ידע איש את
קברתו עד היום הזה׃
ומשה בן מאה
ועשרים שנה במתו
לא כהתה עינו ולא נס

לחה׃ ויבכו בני ישראל
את משה בערבת מואב
שלשים יום ויתמו ימי
בכי אבל משה׃ ויהושע
בן נון מלא רוח חכמה
כי סמך משה את ידיו
עליו וישמעו אליו בני
ישראל ויעשו כאשר
צוה יהוה את משה׃ ולא
קם נביא עוד בישראל
כמשה אשר ידעו יהוה
פנים אל פנים׃ לכל האתת
והמופתים אשר שלחו
יהוה לעשות בארץ מצרים
לפרעה ולכל עבדיו ולכל
ארצו׃ ולכל היד החזקה
ולכל המורא הגדול אשר עשה
משה לעיני כל ישראל׃

ויאמר יי אליו ו׳ ריש׳ פ״ס וסימנ׳ מי שם פה לאדם זאת הארץ שמעתי את תפלתך לך שב לדרכך והתוית תו
[illegible]
מה חרי האף ולכל המורא הגדול

תורת יי תמימה משיבת
נפש

סכום הפסוקים שלספר בראשית אלף וחמש מאות
ושלשים וארבעה סימן אך לד

סכום הפסוקים שלספר ואלה שמות אלף ומאתים
ותשעה סימן ארט

סכום הפסוקים שלספר ויקרא שמונה מאות וחמשים
ותשעה סימן נטף

סכום הפסוקים שלספר במדבר סיני אלף ומאתים ושמונים
ושמונה סימן ארפח

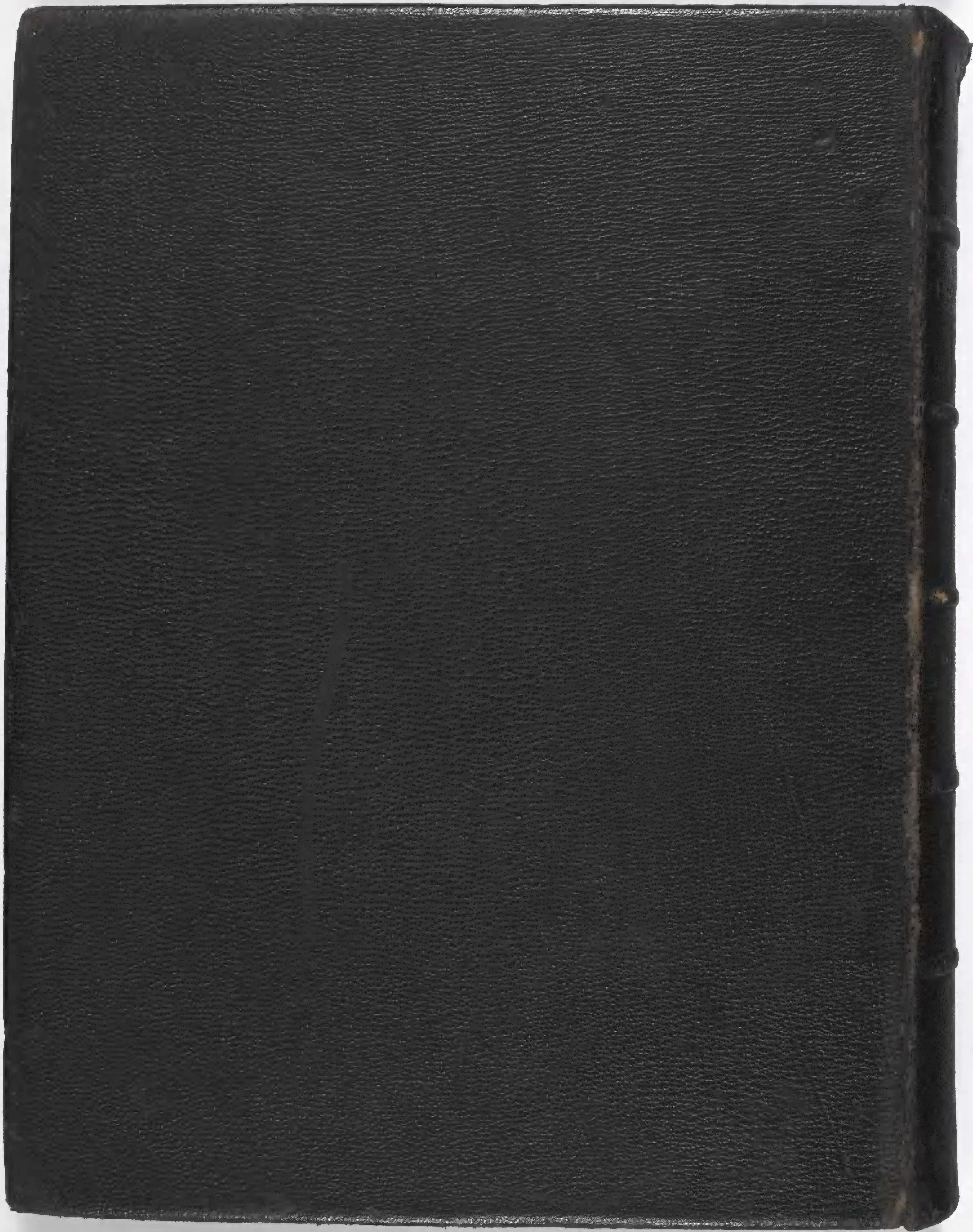
סכום הפסוקים שלספר אלה הדברים תשע מאות
וחמשים וחמשה סימן הנה

חצי ספר בראשית ועל חרבך תחיה
חצי ספר ואלה שמות אלהים לא תקלל
חצי ספר ויקרא והנגע בבשר הזב
חצי ספר וידבר והיה האיש אשר אבחר בו
חצי ספר אלה הדברים ועשית על פי הדבר
חצי התורה בתיבות דרש דרש משה
דרשו נגדה ודרש נגדה
חצי התורה באותיות וו גחון
שלם וברוך הנותן

בחמש חדרין בנאת סלימאן שראיבי והן תרכייה ותמנייה
וחביבה והקדישין ומלכיין הדא את תאג לכניסת בירת
פינחס שער אקי תג עבה הקדש ומלך לא יזבנתו ולא
ישתריתון ומן עבר ערעלת הדא
יקתעירה יומא ירדה לישרקיה מלא דרבנן בקטון כסלו זבן
ויוסף סידר ויוסף יסת יחעלעי
הצעיר יחיא לן סלימאן רחבאש ישל
הצעיר סעיד ל יוסף יחיא שועלאתי ישל
הצעיר יוסף זמו מחפוץ

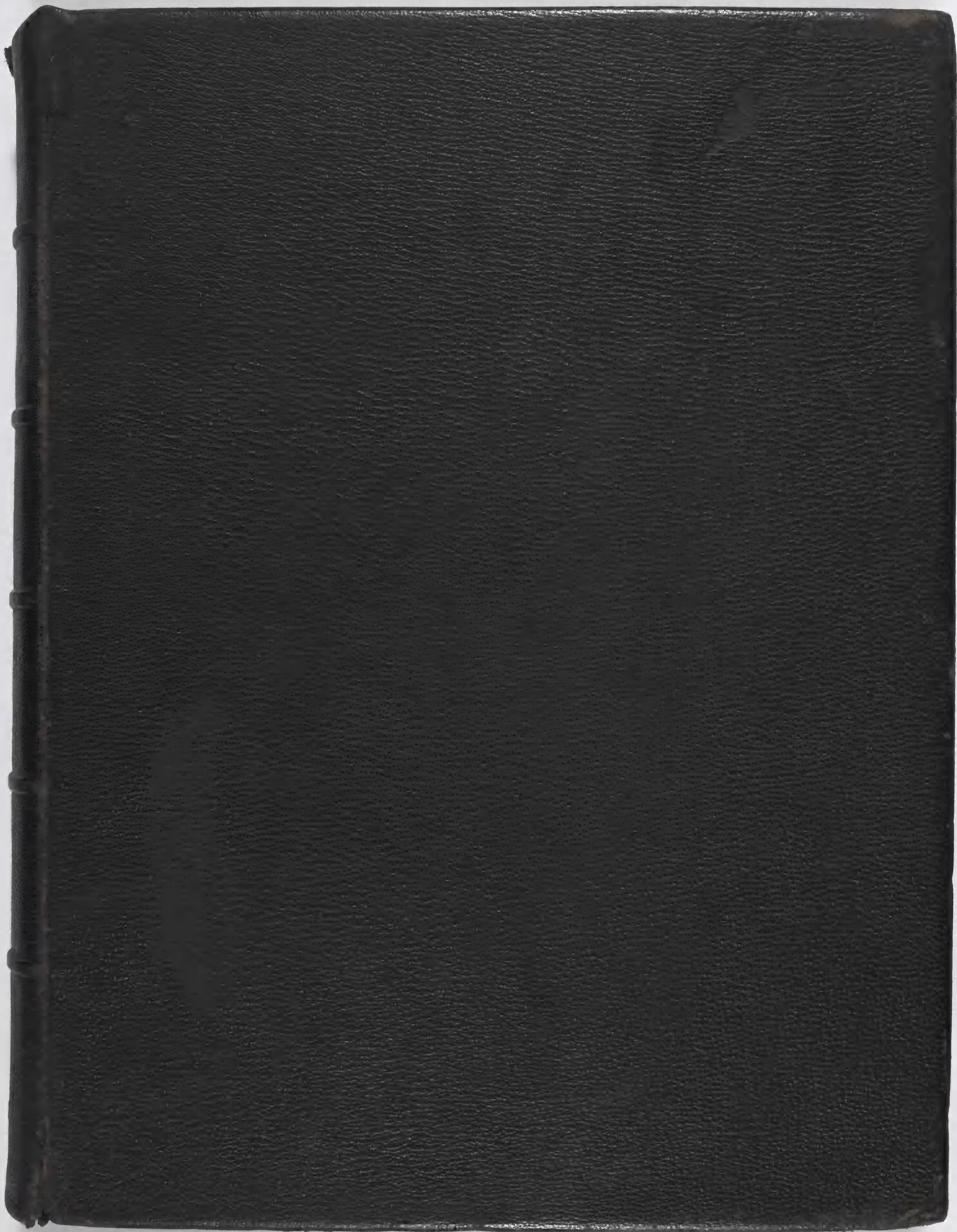
[illegible] לי ונדבתי לשמך עליון החייני אלהי הנשמה
[illegible] ועל כן בחכמה להיות מיודעי התורה התמימה
[illegible] שלא היתה התורה השלמה כי ידעתי [illegible] אבי לשמך
[illegible] להגות בתורה שלמדני לבי על זאת אשתחוה
ואפאר ואתרומם ואומר במעט לך בלבי אלהי המלוכה

B

PENTATEUCH
HEBREW.

BRIT. MUS.

ORIENTAL
2365.

Bt of M. W. Shapira
23 July 1881.

